วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา

Academic Journal Institute of Physical Education

ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2557 Vol.6 No.2 May - August 2014

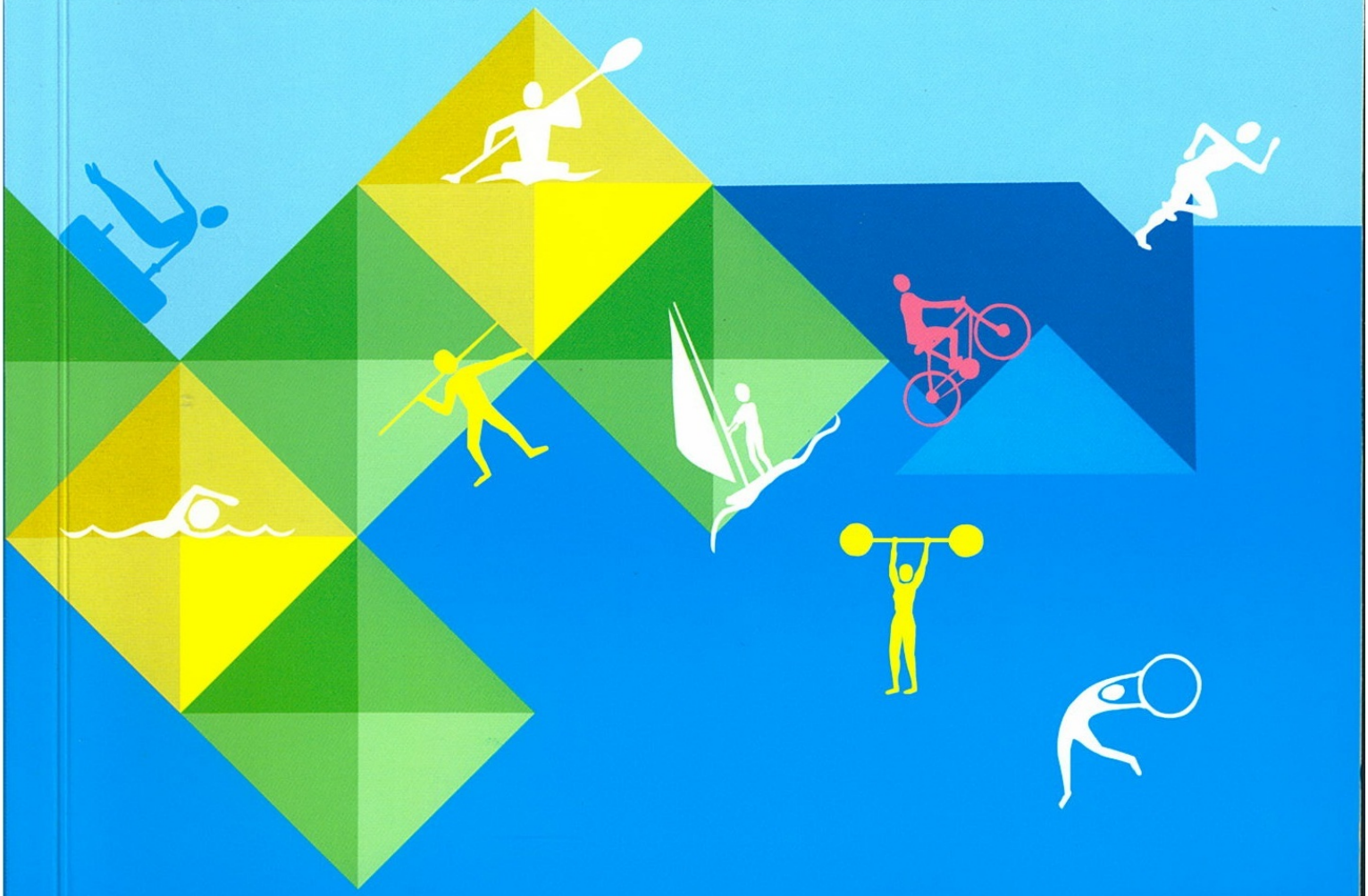

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS

ISSN 1905-291X

รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า*

The Administration Model of the Thailand Institute of Physical Education for the next decade

สุรพล วงษ์สถิตย์ พศ.ดร.ภารดี อนันต์นาวี และ ดร.สมศักดิ์ ลิลา
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ระเบียบวิธีวิจัยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต (EDFR) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการพลศึกษาในการศึกษารูปแบบ และใช้การสนทนากลุ่มย่อยจากผู้บริหารและอาจารย์จากสถาบันการพลศึกษาในการตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้ามี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ 25 ข้อ ด้านโครงสร้างการบริหาร 14 ข้อ ด้านภารกิจ ประกอบด้วย การบริหารเชิงกลยุทธ์ 10 ข้อ การบริหารงานบุคคล 5 ข้อ การบริหารงบประมาณ 14 ข้อ การพึ่งพาตนเอง 4 ข้อ การสอน 3 ข้อ การวิจัย 5 ข้อ การบริการชุมชน 6 ข้อ การใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี 8 ข้อ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 6 ข้อ การสื่อสาร 2 ข้อ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร 8 ข้อ และด้านการประเมินและการประกันคุณภาพ 11 ข้อ 2) ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้ามีความเหมาะสมและเป็นได้ในการนำไปปฏิบัติทั้ง 5 ด้านคือ ด้านการกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านภารกิจ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร และด้านการประเมินและการประกันคุณภาพมีบริบทเหมือนกับบริบทที่สร้างขึ้นตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำสำคัญ: รูปแบบ / การบริหารสถาบันการพลศึกษา / EDFR

Abstract

This research aims at the study were to construct and evaluate a model of The Thailand Institute of Physical Education in The Decade. The methodology were using Delphi Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) and using focus group discussion technique in testing the situation of the model.

The results show that The Administration Model of The Thailand Institute of Physical Education in The Decade is qualify and can be put in Action include the 121 articles. The Philosophical vision policy has 25 articles. The Administrative structure has 14 articles. The mission consists of: Strategic Management10 Articles: Personal Management 5 articles: Budget administrations 14 Articles: relying on oneself 4 Articles: Teaching 3 articles: Researching 5 articles: community serves 6 articles: using and Technology development 8 articles: art and cultural local preservation 6 articles: Communication 2 articles. The moves organization has 8 articles. The last assessment and guaranteeing quality has 11 articles. The results of The Administration Model of The Thailand Institute of Physical Education in The Decade as validated by administrators and teachers suggest the same exact model as it was validated by the panel experts: comprise of 5 parts and 121 articles.

KEYWORDS : A MODEL/ ADMINISTRATION OF INSTITUTE OF PHYSICAL EDUCATION/ NEXT DECADE

ความเป็นมาและความสำคัญ

สถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปลี่ยนสถานะจากวิทยาลัยพลศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2548 โดยมีหน้าที่ในด้านการจัดการศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 17 วิทยาเขต และ 11 โรงเรียนกีฬา โดยในระดับปริญญาตรีมีการจัดการศึกษา 12 สาขาวิชาใน 3 คณะได้แก่คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ และคณะศิลปศาสตร์ มีภารกิจในการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง การวิจัย ให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชน การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา นันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายรวมถึงการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน

และกีฬาไทย (สถาบันการพลศึกษา, 2552, หน้า 1-2)

การดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา ตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา มีปัญหาสำคัญหลายประการที่จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis) ของวิทยาเขตทั้ง 17 แห่งพบจุดอ่อนด้านการบริหารสถาบันการพลศึกษา ดังนี้ โครงสร้างการบริหารขององค์กรไม่ชัดเจน ข้อมูลสารสนเทศทางพลศึกษาและกีฬายังไม่เป็นระบบเพียงพอที่จะสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติและการตัดสินใจที่ดีของผู้บริหารได้ ความไม่คล่องตัวของระบบราชการในการบริหารจัดการ แนวทางในการปฏิบัติงานขาดความชัดเจน ขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ การจัดประชุมสัมมนามีมากเกินไปต้องเดินทางเข้ามาประชุมที่ส่วนกลางทำให้ส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน ทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนักศึกษาที่สำเร็จจากสถาบันการพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ขาดทักษะด้านกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปความคิดรวบยอด คิดอย่างเป็นระบบและคิดแบบเป็นองค์รวม นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจทางด้านกีฬามากกว่าวิชาการ ทำให้ขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียน ขาดภาวะความเป็นผู้นำและขาดความร่วมมือในการทำงานเป็นทีม ขาดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560, หน้า 8-14) เนื่องจากยังไม่มีรูปแบบการบริหารที่ชัดเจนทำให้การบริหารไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในด้านนโยบายปรัชญา วิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านภารกิจ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร ด้านการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษาประกอบกับต้องเตรียมความพร้อมประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

เหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารการศึกษาของสถาบันการพลศึกษา เพื่อศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า เพื่อให้สามารถใช้รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า
2. เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าและมีความเป็นไปได้ในการนำไปดำเนินการได้จริง
2. สามารถใช้รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การวางแผน

พัฒนา และปรับปรุงรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา ได้แก่ ประวัติ สภาพการบริหารและยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษาในปัจจุบัน แนวคิด ทฤษฎีการบริหารการศึกษาและการจัดการ การประกันคุณภาพการศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับกลไกการขับเคลื่อนองค์กร แนวทางการบริหารตามพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 แนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการวิจัยเชิงอนาคต

2. ขอบเขตกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 20 คน ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาสถาบันการพลศึกษา เป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับนโยบายหรือ บริหารสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หรือมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา หรืออุดมศึกษา หรือเป็นผู้มีบทบาทและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาของสถาบันการพลศึกษาเป็นอธิการบดี รองอธิการบดี หรือรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต เป็นผู้นำ มีอำนาจ มีความสามารถและคุณวุฒิในด้านการบริหารการศึกษาในระดับชาติ และเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารสถาบันการพลศึกษาโดยเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ขอบเขตกลุ่มสนทนา (Focus Group Discussions) ได้แก่ผู้มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป หรือมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา หรืออุดมศึกษาหรือเป็นผู้มีบทบาทและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาของสถาบันการพลศึกษาหรือเป็นรองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต รองคณบดี หรือเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนในสถาบันการพลศึกษาไม่น้อยกว่า 15 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ รอบที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นการสัมภาษณ์แบบเปิด และไม่ชี้นำ ทั้งอนาคตภาพด้านที่ดี อนาคตภาพด้านที่ไม่ดี และอนาคตที่คาดว่ามีโอกาสที่จะเกิดขึ้นจริงหรือ ที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ 5 ด้าน คือ ด้านกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านภารกิจ ด้านการขับเคลื่อนองค์กรและ ด้านการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา

2. แบบสอบถามการวิจัยอนาคตรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า รอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าโดยมีความหมายดังนี้ 5 หมายถึง แนวโน้มนั้นมีโอกาสที่จะเป็นไปได้มากที่สุด 4 หมายถึง แนวโน้มนั้นมีโอกาสที่จะเป็นไปได้มาก 3 หมายถึง แนวโน้มนั้นมีโอกาสที่จะเป็นไปได้ปานกลาง 2 หมายถึง แนวโน้มนั้นมีโอกาสที่จะเป็นไปได้น้อย และ 1 หมายถึง แนวโน้มนั้นมีโอกาสที่จะเป็นไปได้น้อยที่สุด และประกอบด้วยอนาคตภาพที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ 5 ด้าน คือ ด้านกำหนดนโยบาย ปรัชญา

วิสัยทัศน์ ด้านโครงสร้างการบริหาร ด้านภารกิจ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร และ ด้านการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษา

3. แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลรอบที่ 3 มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถามตามข้อ 2 ข้อคำถามแต่ละข้อจะเป็นแนวโน้มที่จะเป็นไปได้ระดับมากคือ ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แสดงตำแหน่งมัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และตำแหน่งคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแนวโน้มแต่ละข้อ เพื่อให้ข้อมูลสำหรับผู้เชี่ยวชาญใช้ประกอบการตัดสินใจก่อนทำการตอบแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ยังเพิ่มช่องเหตุผลในกรณีที่ยืนยันคำตอบเดิมก็ขอให้แสดงเหตุผลด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในรอบที่ 1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 20 คน และไปติดต่อด้วยตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยที่ต้องเก็บข้อมูล 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์ ใช้เวลาประมาณ 1ชั่วโมง ขั้นตอนที่ 2 และ 3เป็นการส่งแบบสอบถามที่ได้จากการสัมภาษณ์มาให้กรอกข้อมูล ใช้เวลาประมาณ ½ ชั่วโมง ผลจากการติดต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 20 คน ยินดีให้ความร่วมมือจากนั้นจึงได้นัดหมายวันเวลาเพื่อการสัมภาษณ์และดำเนินการสัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ส่วนหนึ่ง และนำไปให้ด้วยตนเองส่วนหนึ่ง วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 20 ฉบับ การเก็บข้อมูลในรอบที่ 3 ผู้วิจัย จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ส่วนหนึ่ง และนำไปให้ด้วยตนเอง ส่วนหนึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 20 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามรอบที่ 1 และ 2 ใช้การวิเคราะห์โดยใช้มัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เกณฑ์ความเป็นไปได้หรือแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น พิจารณาในระดับมากและมากที่สุดคือ ค่าคะแนนมัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เป็นการคำนวณหาความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับควอไทล์ที่ 3 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ถ้าค่าที่คำนวณได้ข้อความใดที่มีค่าต่ำกว่า 1.50 ลงมา แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน แต่ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่สอดคล้องกัน และการคัดเลือกข้อความที่จะมาเป็นกรอบความคิดในการอภิปรายผลได้นั้นจะต้องเป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเท่านั้น ส่วนข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกันก็จะถูกตัดทิ้งไป

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า ด้านการกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ จำนวน 25 ข้อ ด้านโครงสร้างการบริหาร 14 ข้อ ด้านภารกิจประกอบด้วย การบริหารเชิงกลยุทธ์10 ข้อ การบริหารงานบุคคล 5 ข้อ การบริหารงบประมาณ 14 ข้อ การพึ่งพาตนเอง 4 ข้อ การสอน 3 ข้อ การวิจัย 5 ข้อ การบริการชุมชน 6 ข้อ การใช้และพัฒนาเทคโนโลยี

8 ข้อ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 6 ข้อ การสื่อสาร 2 ข้อ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร 8 ข้อ ด้านการประเมินและการประกันคุณภาพ 11 ข้อ

2. ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าในด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติโดย รองอธิการบดี รองคณบดี และอาจารย์ผู้สอน ประจำสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขต นั้นปรากฏว่ารูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าทั้ง 121 ข้อ ซึ่งแยกประเภทของคุณลักษณะได้ 5 องค์ประกอบ คือ ด้านการกำหนดนโยบายปรัชญา วิสัยทัศน์ 25 ข้อ ด้านโครงสร้างการบริหาร 14 ข้อ ด้านภารกิจ ประกอบด้วย การบริหารเชิงกลยุทธ์ 10 ข้อ การบริหารงานบุคคล 5 ข้อ การบริหารงบประมาณ 14 ข้อ การพึ่งพาตนเอง 4 ข้อ การสอน 4 ข้อ การวิจัย 5 ข้อ การบริการชุมชน 6 ข้อ การใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี 8 ข้อ การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย 6 ข้อ การสื่อสาร 2 ข้อ ด้านการขับเคลื่อนองค์กร 8 ข้อ และด้านการประเมินและการประกันคุณภาพ 11 ข้อ นั้นมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติทุกประการ ดังภาพที่ 1

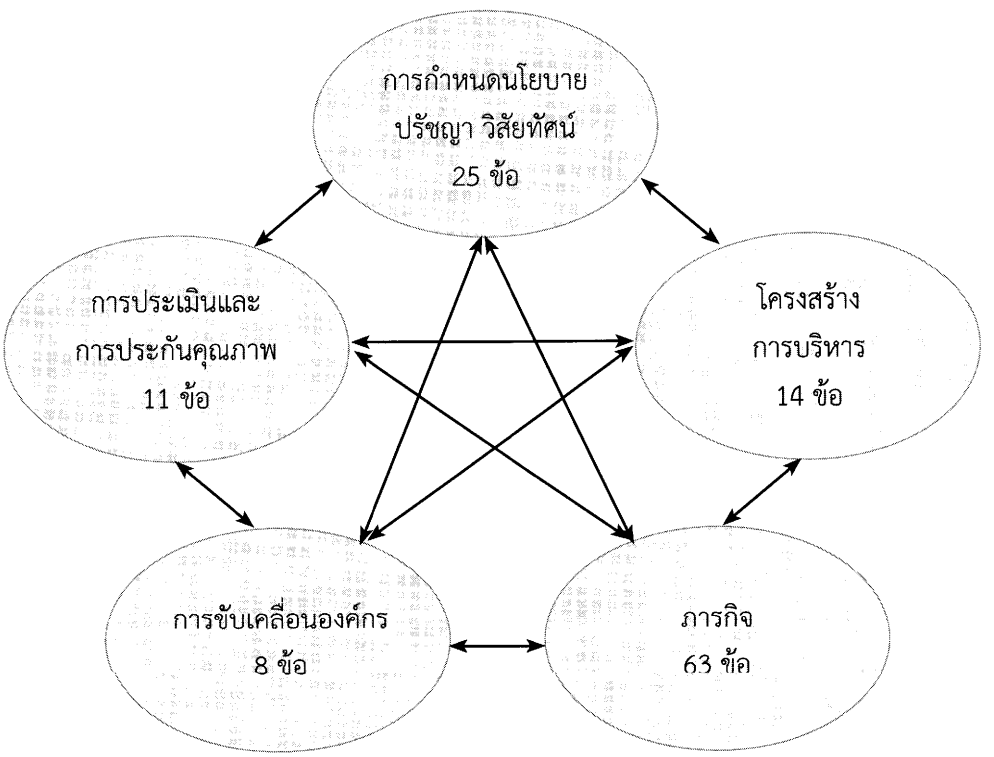

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า

อภิปรายผล

รูปแบบการบริหารสถาบันพลศึกษาในทศวรรษหน้า ควรประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. ด้านกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ ประกอบด้วย 25 ข้อ ได้แก่ มีนโยบาย พัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา สุขภาพ นันทนาการ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและการส่งเสริมนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

มีนโยบายพัฒนาองค์รวมของวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาให้เป็นศูนย์รวมแห่งปัญญาและมีอุดมคติร่วมกัน มุ่งเน้นการพัฒนาปรัชญาวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาเข้าสู่มิติการเป็นอุดมศึกษาและโรงเรียนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวิสัยทัศน์เป็นองค์การที่สามารถนำยุทธศาสตร์พัฒนาการกีฬาชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมสุขภาพมวลชนให้มีสุขภาพดีทุกคน เป็นแหล่งการเรียนรู้ด้านพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการในทุกภูมิภาคของประเทศ ผลิตและพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคุณธรรมจริยธรรม โดยเน้นคุณภาพการศึกษาและคุณภาพทางกีฬามากกว่าปริมาณ สร้างฐานและผลักดันวิชาชีพการพลศึกษาให้เข้มแข็งมั่นคงและสนับสนุนการเรียนการสอนทางด้านพลศึกษากีฬาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและชุมชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนที่เป็นครูพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา สนับสนุนส่งเสริมการวิจัย พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ปรับเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาแบ่งตามภูมิภาคและพัฒนากีฬาสู่ประชาคมอาเซียนและสมาคมโลก ผลิตและพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาและนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางกีฬาด้านคุณภาพมากกว่าปริมาณ สังคมอุดมศึกษาในอาเซียน ศูนย์กลางพลศึกษา นันทนาการ หลักสูตรทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เข้าสู่สังคมฐานความรู้และเป็นรัฐบาลอิเลคทรอนิกส์ควบคู่ไปด้วย มีขีดความสามารถในการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นด้านการกีฬา มีมาตรฐานในระดับสากล เป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษาด้านพลศึกษาให้กับประเทศสมาชิกอาเซียน ให้บริการด้านวิชาการการพลศึกษาให้กับชุมชนได้อย่างเต็มรูปแบบ พึ่งพาตนเองได้ทั้งด้านการบริหารจัดการและงบประมาณ เป็นศูนย์กลางของการทำวิจัยด้านการพลศึกษาของประเทศและภูมิภาคอาเซียน มีการปรับโครงสร้างการบริหารใหม่ให้ใหญ่ขึ้นภายใน 10 ปี เป็นมหาวิทยาลัยกีฬา โดยเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการพัฒนาพลศึกษาการทำธุรกิจการกีฬา เป็นมหาวิทยาลัยด้านอุตสาหกรรมกีฬาที่มีการพัฒนาด้านกีฬา เป็นมหาวิทยาลัยที่พัฒนาองค์ความรู้ด้านธุรกิจการกีฬามีสาขาวิชาที่ต่อยอดเกี่ยวข้องกับธุรกิจการกีฬาและความเป็นเลิศด้านการจัดการกีฬา มีความเป็นเลิศในด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ สถาบันการพลศึกษาสามารถ มีโรงพยาบาลสำหรับนักกีฬาโดยเฉพาะ เป็นผู้นำในการดูแลนักกีฬาที่ทำประโยชน์ให้กับวงการกีฬา ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาให้เป็นเลิศ ตามความต้องการของสังคม ต้องพัฒนาสถาบันการพลศึกษา และโรงเรียนกีฬาเข้าสู่มิติการเป็นอุดมศึกษา และโรงเรียนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วม

กำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนยุทธศาสตร์ เป้าหมาย บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงวิเคราะห์ ที่นำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2550-2555, 2550, หน้า 9) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสียงพิณ อ่ำโพธิ์, (2543) พบว่า การบริหารงานการพยาบาลศึกษาจะมีการบริหารในลักษณะคณะกรรมการบุคลากรทุกคนจะมีส่วนร่วม ในการบริหารหลักสูตร มุ่งให้ผู้เรียนมีโลกทัศน์ และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ปรับตัวและดำรงชีวิตในสังคม ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รู้จักคิดวิเคราะห์แสวงหาความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม และจริยธรรม มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื้อหาจะมีการบูรณาการ มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา ท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น บุคลากรจะได้รับการส่งเสริม ให้ได้รับการศึกษาในระดับสูงมีการประเมินคุณภาพบุคลากรอย่างเป็นระบบการบริหารงานอยู่ในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างสถาบันทั้งใน และนอกประเทศ การจัดกิจกรรมมุ่งให้นักศึกษา มีสมรรถนะที่พึงประสงค์ ทั้งด้านบุคลิกภาพด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม และจริยธรรมบูรณาการกิจกรรมให้เข้ากับวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรเน้นให้นักศึกษา มีกิจกรรมร่วมกับชุมชนมากขึ้น การบริหารงบประมาณ จะมีลักษณะพึ่งตนเอง มีอิสระในการบริหาร ภายใต้ระบบการตรวจสอบจาก สังคม อาคารสถานที่ จะได้รับการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การบริหารงานการศึกษา จะให้ความสำคัญกับชุมชน มีการวางแผน การจัดกิจกรรม เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของชุมชนเป็นสำคัญ และยังสอดคล้องกับ นงลักษณ์ เรือนทอง (2550) ที่ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผลประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 2) ผู้บริหารและครูเป็นมืออาชีพ 3) การประกันคุณภาพ การตรวจสอบได้ และความน่าเชื่อถือ 4) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 5) การมีวิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ร่วมกัน 6) เน้นการเรียนการสอน 7) การสอนที่มีวัตถุประสงค์ 8) มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง และรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล เป็นรูปแบบที่ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 8 องค์ประกอบ ซึ่งมีความเหมาะสมถูกต้อง เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย

2. โครงสร้างการบริหาร ประกอบด้วย 14 ข้อ ได้แก่ มีการกระจาย อำนาจการกำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจนมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ มีการบริหารแบบเบ็ดเสร็จเพื่อพัฒนาการศึกษาเป็นเอกภาพมีตลาดสาขาวิชารองรับประชาคมอาเซียน พัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา โรงพยาบาลสำหรับนักกีฬา มีสภาสถาบันการพลศึกษาที่ทำหน้าที่วางนโยบายและกำกับแผนพัฒนากิจการของสถาบัน กระจายอำนาจให้ระดับวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาทั้งเรื่องการบริหารงานบุคคล งบประมาณ และงานอื่นๆ มีหลักสูตรเฉพาะทางด้านการพลศึกษา กีฬา สุขภาพและนันทนาการที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ทั้งสนองความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน ปรับวิทยาเขตเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาค มีการบริหารจัดการตนเองเหมือนมหาวิทยาลัยทั่วไป วิทยาเขตสามารถกำหนดนโยบายและวิสัยทัศน์ของตนเองโดยสอดคล้องกับของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสามารถกำหนด

กลยุทธ์ การบริหารงานของตนเองได้โดยสอดคล้องกับของสถาบันการพลศึกษา ปรับโครงสร้างการบริหารงบประมาณโดยการกระจายงบประมาณให้กับวิทยาเขตบริหารจัดการงบประมาณด้วยตนเอง ปรับโครงสร้างการ บริหารงานให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน ลักษณะงานและขอบข่าย ความรับผิดชอบ ปรับโครงสร้างการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน มีการปรับโครงสร้างการบริหารให้มีรูปแบบเหมือนมหาวิทยาลัยในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัย มีการจัดโครงสร้างการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อให้การบริหารเป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกวิทยาเขต มีแนวทางพัฒนาโครงสร้างการบริหารไปสู่การพึ่งพาตนเองโดยสามารถหารายได้เพื่อการบริหารตนเองได้ ซึ่งในการจัดโครงสร้างและองค์กรการบริหารการศึกษา ควรคำนึงถึงหลักประสิทธิภาพให้มาก ในปัจจุบันการจัดระบบบริหารและองค์กรการบริหารโดยเฉพาะในระบบราชการมีลำดับชั้นมากเกินไป จนทำให้ระบบงานมีขั้นตอนมาก การทำงานจึงล่าช้า ดังนั้นจึงต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างระบบการบริหารการศึกษา จะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ควบคู่ไปด้วย โดยผู้บริหารทุกระดับจะต้องลดบทบาทในเชิงเผด็จการ หันมาเน้นบทบาทในเชิงประชาธิปไตย ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ร่วมงานพัฒนาทางความคิด มีความสามารถในการพัฒนางาน การตัดสินใจ และทำงานเป็นกลุ่มได้ผลดี นั่นคือ ผู้บริหารควรใช้วิธีการบริหารแบบมีส่วนร่วม (ดิษยภัทร ไชยพิเดช, 2548, หน้า 26) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน, (2546). ที่นำเสนอกระบวนทัศน์ใหม่ของการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย ในแนวทางหลัก 5 ด้านได้แก่ 1) ด้านงานวิชาการเปลี่ยนจากระบบการใช้ ไปสู่การผลิต และการสร้างงานวิชาการ 2) ด้านงานบุคคลเปลี่ยนจากระบบราชการไปสู่ระบบอุดมศึกษา 3) ด้านการเงินเปลี่ยนจากระบบการใช้ ไปสู่ระบบการใช้ และการจัดหา 4) ด้านการบริหารสถาบันเปลี่ยนจากระบบควบคุมดูแลจากภายนอก ไปสู่ระบบดูแลกันเองภายใน และ 5) ด้านการบริหารของรัฐเปลี่ยนจากระบบบังคับบัญชา ไปสู่ระบบกำกับดูแล

3. ด้านภารกิจประกอบด้วย 10 ภารกิจ 63 ข้อ ได้แก่ 1) การบริหารเชิงกลยุทธ์มี 10 ข้อ ได้แก่ มุ่งเน้นให้คณะบริหารจัดการในด้านวิชาการ บริหารงานภายในคณะและกิจกรรมของคณะ มีการพัฒนาให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ให้ใช้ประโยชน์สูงสุด พัฒนาผู้บริหารให้มีทักษะการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ จัดสภาพแวดล้อมและจัดกิจกรรม วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน มีการสร้างทีมการบริหารทุกระดับ ทีมงานทุกหน้าที่ให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจและทำงานร่วมกันเป็นทีม มีการบริหารยึดหลักธรรมาภิบาล 10 ประการ และการบริหารจัดการที่ดีมีความเป็นประชาธิปไตย เน้นการมีส่วนร่วม มีการบริหารในเชิงรุกร่วมคิดพัฒนาเพื่อสอดคล้องต่อความต้องการระดับประเทศตามยุทธศาสตร์ในทุกระดับ ให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารเพื่อการปฏิบัติงานเป็นไปตามกลยุทธ์ที่ร่วมกำหนด จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จัดทำแผนภูมิเพื่อให้การบริหารงานของทุกวิทยาเขตเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กระจายอำนาจการบริหารไปสู่วิทยาเขตเพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานบุคคล งบประมาณ การบริหารจัดการเรียนการสอนเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลาง

และวิทยาเขต 2) การบริหารงานบุคคลมี 5 ข้อ ได้แก่ มีการพัฒนาคุณภาพอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มีการสร้างเครือข่ายทางวิชาการในทุกรูปแบบทั้งในประเทศอาเซียนและนานาชาติ กำหนดภารกิจสร้างเครือข่ายพัฒนาและจัดหาบุคลากรที่มีคุณภาพทุกระดับทั้งส่วนของสถาบันการพลศึกษาและโรงเรียนกีฬาให้สอดคล้องทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี สร้างความมั่นคงด้านการทำงานให้กับบุคลากรเพื่อความมั่นใจของบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อสถาบันการพลศึกษา จัดกรอบอัตรากำลังในการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการในสภาวะปัจจุบัน 3) การบริหารงบประมาณมี 14 ข้อ ได้แก่ จัดทำแผนงบประมาณชัดเจน เป็นระบบสอดคล้องสภาพที่เป็นจริง จัดระบบการบริหารทรัพย์สินและการหารายได้ที่มีประสิทธิภาพ ควบคุมการดำเนินงานทางด้านการเงินเพื่อให้มีประสิทธิภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานและกฎเกณฑ์เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วยระบบบัญชีและวิธีการต่างๆ ในการตรวจสอบเงินและทรัพย์สินของสถาบันการพลศึกษา การจัดหาและพัฒนาบุคลากรการเงินให้มีความรู้ความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต พัฒนาระบบบริหารงบประมาณ การเงิน พัสดุ และบัญชีอิเล็คทรอนิคส์สำหรับสำนักงานอธิการบดีและหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้สถาบันการพลศึกษาได้รับและนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดระบบการจัดเก็บรายได้ของสถาบันให้เป็นไปตามกำหนดเวลาเพื่อเป็นประโยชน์ของสถาบันในการวางแผนงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของสถาบัน พัฒนาระบบทะเบียนครุภัณฑ์เพื่อให้สถาบันสามารถบริหารจัดการทรัพย์สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำผังการดำเนินงานในด้านต่างๆ ที่เป็นการให้บริการกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ผู้รับบริการรับทราบขั้นตอน และระยะเวลาของการดำเนินการในแต่ละเรื่อง จัดทำคู่มือทางด้านการเงินและการคลังให้กับผู้บริหารของหน่วยงานต่างๆ ในสถาบันได้เข้าใจระเบียบการเงินการคลังได้โดยเร็ว จัดระบบการทำงานของบุคลากรในหน่วยงาน มีการสำรวจความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานด้านการเงินและให้มีการทบทวนหน้าที่และแก้ไขปัญหาในการทำงานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง วางระบบและขั้นตอนในการดำเนินงานต่างๆ ภายในกองคลัง พิจารณาลดขั้นตอนในแต่ละกระบวนงานเพื่อให้การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบัน พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารอย่างเป็นระบบ พัฒนาบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเทคโนโลยี 4) การพึ่งพาตนเอง มี 4 ข้อ ได้แก่ จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศทั้งภายในอาคาร โรงฝึกพลศึกษา กีฬาในร่ม สภาพแวดล้อมที่ทำงาน ความสะอาดสวยงามตลอดทั้งจัดภูมิสถาปัตย์มีความร่มรื่นน่าอยู่ถูกสุขอนามัยและปลอดภัย เป็นสถาบันที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ในด้านงบประมาณและการบริหาร มีศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศเพื่อพัฒนากีฬาตามรูปแบบของการพัฒนาทักษะกีฬาในทุกด้าน ทำธุรกิจกีฬาเพื่อหารายได้ให้กับสถาบันการพลศึกษาให้สามารถพึ่งพาตนเองด้านงบประมาณได้ 5) การสอน มี 3 ข้อ ได้แก่ สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาและนักเรียน มีโอกาสทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาองค์รวมทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม ควบคู่ไปกับการเรียน

และการฝึกกีฬา มีการจัดสวัสดิการหอพัก โรงอาหาร โรงซักรีด การอนามัยดูแลสุขภาพ ความสะอาด สนามฝึกซ้อมกีฬาต้องจัดสนับสนุนให้เพียงพอ เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนการสอนการอยู่กินหลับนอนและการฝึกกีฬา มีจุดเน้นผลผลิตของสถาบันการพลศึกษาประกอบด้วย มีปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการปฏิบัติ มีจริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ 6) การวิจัยมี 6 ข้อ ได้แก่ ส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาเรียนการสอนวิชาสามัญและการฝึกพัฒนากีฬา สนับสนุนงานวิจัยของบุคลากรเพื่อเป็นองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาสนับสนุน การจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยสร้างความกระตือรือร้นให้บุคลากรทำวิจัยมากขึ้น สนับสนุนให้เกิดนักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อการศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรและพัฒนาด้านการกีฬา บุคลากรในสถาบันการพลศึกษา และโรงเรียนกีฬามีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถมีทักษะด้านการสอนและการวิจัยสู่อาเซียน 7) การบริการชุมชนมี 6 ข้อ ได้แก่ เป็นสถาบันที่สามารถให้บริการกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการดำเนินการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการแก่ชุมชนโดยการบริการด้านข่าวสาร บริการส่งเสริมด้านบริการประสานความรู้ด้านอาชีพแก่ชุมชน บริการแหล่งเรียนรู้ด้านวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ให้กับชุมชน บริการด้านนันทนาการแก่ชุมชน บริการด้านอาคารสถานที่และครุภัณฑ์ ส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันการศึกษาอื่น 8) การใช้และพัฒนาเทคโนโลยีมี 8 ข้อ ได้แก่ มุ่งเน้นพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอนสู่อาเซียน มุ่งการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีสู่สังคม จัดทำแผนแม่บทของสถาบัน จัดบุคลากรดูแลระบบที่สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงาน จัดระบบข้อมูลพื้นฐานของสถาบัน กำกับดูแลควบคุมงบประมาณในโครงการที่ใช้พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร บุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารช่วยในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 9) การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมี 6 ข้อ ได้แก่ สร้างองค์ความรู้ใหม่ในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติศิลปวัฒนธรรม จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาการละเล่นพื้นบ้าน จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนากีฬาไทย จัดกิจกรรมสืบสานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมและพัฒนางานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดตั้งศูนย์กลางขององค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม งานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่น 10) การสื่อสารมี 2 ข้อ ได้แก่ พัฒนาระบบการสื่อสารภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาบุคลากรของสถาบันการพลศึกษาให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้บุคลากร ทั้งนี้เพราะสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ที่จะต้องปรับทิศทางการดำเนินการตามภารกิจ 4 ด้าน ที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ในด้านการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศไปในแนวทางที่พึงปรารถนาดังกล่าวโดยมีหลักการร่วมกันที่สำคัญ ได้แก่การพัฒนาภารกิจอุดมศึกษาไปสู่ความเสมอภาคความมีประสิทธิภาพ ความเป็นเลิศ และความเป็นสากลของการดำเนินงานทุกๆ ด้าน (วุฒิชัย ธนาพงศธร และคณะ, 2552, หน้า 17-18) และวิสัยทัศน์ของสถาบันการพลศึกษา คือ “เป็นสถาบัน

ชั้นนำที่ผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษากีฬา และสุขภาพสู่ความเป็นเลิศระดับมาตรฐานสากล อย่างยั่งยืน" พันธกิจ 4 ด้าน คือ 1) จัดการศึกษาด้านพลศึกษาสุขศึกษากีฬานันทนาการวิทยาศาสตร์การกีฬาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง 2) ศึกษาวิจัย และให้บริการทางวิชาการกับชุมชนสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น 3) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬานันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย 4) ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้คือ 1) การจัดการศึกษา 2) การพัฒนาระบบการบริหาร 3) การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ 4) การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ 5) การวิจัย และพัฒนา 6) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7) การบริการวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2550-2555, 2550, หน้า 3) ซึ่งสอดคล้องกับ จิรวัฒน์ พิระสันต์ และวิรุณ ตั้งเจริญ (2547, หน้า 29-30) พบว่า 1) วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยนเรศวรต้องพัฒนาไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ และมาตรฐานในระดับสากลด้วยการให้ได้รับการยกย่องในระดับนานาชาติ การปฏิบัติภารกิจ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต้องเป็นการผสมผสานกับภารกิจด้านอื่นๆ อันได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านวิจัย และด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอย่างบูรณาการ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างชุมชนทางด้านศิลปกรรมท้องถิ่นให้เข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้ ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม ทั้งด้านองค์ความรู้สติปัญญา จริยธรรม รวมทั้งการปฏิบัติตนอยู่ในสังคมอย่างสันติสุข 2) นโยบายมหาวิทยาลัยนเรศวรประกอบด้วย มหาวิทยาลัยต้องมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่ มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล มีความรอบรู้ทางทฤษฎี และทักษะการปฏิบัติงานวิชาชีพในสาขาของตนเองได้ตามที่มาตรฐานวิชาชีพกำหนด อีกทั้งต้องเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพด้วย โดยสรุปบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ ดังนี้ เป็นผู้มีความเพียรความอดทน มีความซื่อสัตย์ ต่อตนเอง และต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม บูรณาการทั้งร่างกาย จิตใจ และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ มีความเสียสละตลอดจนมีอุดมการณ์ต่อส่วนรวม เป็นผู้รอบรู้วิชาการ เชี่ยวชาญวิชาชีพในสาขานั้นๆ ตลอดจนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และมีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผู้มีความรู้แบบบูรณาการ รวมทั้งได้เรียนรู้ทั้งความรู้อันเป็นสากล และภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ของชุมชน 2.2) เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งความเป็นเลิศทางการวิจัย (Research oriented) โดยเฉพาะทางด้านศิลปวัฒนธรรม ควรสร้างองค์ความรู้เข้าใจในคุณค่าและความสำคัญของงานศิลปวัฒนธรรมไปยังหน่วยงานต่าง ๆ นอกจากนั้นควรจัดโครงการให้สอดคล้องกับการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและเหมาะสมกับบริบทแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ โดยการสร้างเครือข่ายของภารกิจของมหาวิทยาลัยกับชุมชน ให้เป็นรูปธรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่มุ่งไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบ สงบ สันติ เป็นสังคมแห่งความเอื้ออาทร เป็นตัวอย่างที่ดีงามของสังคม และเป็นที่พึ่งพิงของ

ประชาชนได้อย่างแท้จริง 3) รูปแบบของภารกิจของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาศิลปกรรมท้องถิ่นเน้นการมีส่วนร่วมกับชุมชน สามารถแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ประกอบด้วย นโยบายเชิงบริหาร แผนปฏิบัติการ การปฏิบัติการ การประเมินผล

4. ด้านการขับเคลื่อนองค์กรมี 8 ข้อ ได้แก่ กระจายอำนาจให้ทุกวิทยาเขตบริหารจัดการได้เอง บริหารงานโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วม การขับเคลื่อนโดยใช้บุคลากรเป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนยุทธศาสตร์และกลไกในการขับเคลื่อนบุคลากรในการปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากรโดยการศึกษาดูงานอบรมและพัฒนาตนเองก่อนเข้าสู่ระบบมหาวิทยาลัย การบริหารงานโดยมอบหมายบุคลากรให้มีความรับผิดชอบงานและปฏิบัติงานโดยอิสระ การบริหารงานเน้นการบริหารแบบบูรณาการเพื่อประหยัดทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย มีการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมในการรองรับการปฏิบัติงานสู่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โดฟ (Dove, C. S., 2005) ที่พบว่า ภาระงานทางการบริหารยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มาก ดังนั้น มหาวิทยาลัยจำนวนมาก จึงตัดค่าใช้จ่ายในการบริหาร และมุ่งไปยังการสอนการ วิจัย และการบริการสังคม ประโยชน์ที่ได้รับ คือ การเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย การแบ่งปันศูนย์บริการ ซึ่งเป็นแนวคิดทางธุรกิจ ถูกนำมาใช้ในมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานธุรการ

5. ด้านการประเมินและการประกันคุณภาพมี 11 ข้อ ได้แก่ มีการประเมินและประกันคุณภาพตามหลักมาตรฐานและสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน กำหนดการประเมินและการประกันคุณภาพ เป็นงานหนึ่งของการบริหารและเป็นภารกิจหลัก รองอธิการบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬารับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง สถาบันการพลศึกษาสร้างความเข้าใจและความตระหนักในการประเมินและการประกันคุณภาพให้แก่บุคลากรทุกคน กำหนดมาตรฐาน ประเมินและประกันคุณภาพให้สอดคล้อง กับการพัฒนาองค์กรให้ก้าวหน้า สถาบันการพลศึกษา และทุกวิทยาเขตให้ความสำคัญและตระหนักในการดำเนินการประเมินและการประกันคุณภาพ จัดโครงสร้างการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการดำเนินงานทุกคนมีส่วนร่วมและมีการประสานสัมพันธ์กันทุกฝ่ายทุกคน แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางให้ความเห็นและข้อเสนอและแต่งตั้งคณะบุคคลทำการตรวจสอบทบทวนและ รายงานคุณภาพการศึกษา จัดให้มีข้อมูลที่เพียงพอในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อนำมากำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจและแผนพัฒนาคุณภาพของสถาบันการพลศึกษา กำกับติดตามงานอย่างต่อเนื่องให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพของสถาบันการพลศึกษาที่กำหนดไว้โดยจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีที่ชัดเจน ครอบคลุมงานและโครงการ การตรวจสอบและทบทวนภายในสถาบันการพลศึกษาโดยบุคลากรในสถาบันฯดำเนินการตรวจสอบและทบทวนหน่วยงานต้นสังกัด ทั้งนี้เพราะ การประกันคุณภาพการศึกษา คือการบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรม ตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับการบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน และผู้ปกครอง ส่วนผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม ว่าการดำเนินงานของสถานศึกษาจะ

มีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด การประกันคุณภาพมีแนวคิดอยู่บนพื้นฐานของการ “ป้องกัน” ไม่ให้เกิดการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ และผลผลิตไม่มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546 ก, หน้า 15) และตามนิยามในพระราชบัญญัติ เป็นเรื่องของการประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษา ในเมื่อการประเมินผลเข้ามาเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพของสถานศึกษา จึงทำให้เข้าใจว่าต่อไปนี้คงจะมีหน่วยประเมินมาจับผิด หรือลงโทษสถานศึกษา ซึ่งก็เป็นเรื่องที่สร้างความเข้าใจไม่ถูกต้อง เช่นเดียวกันการประเมินตามเจตนาในพระราชบัญญัติ ก็เพื่อต้องการให้สถานศึกษาทราบตัวเองมากยิ่งขึ้นว่าเด่น ด้อย ในเรื่องไหน เพียงใด จะได้นำผลจากการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขให้สามารถจัดการศึกษาให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป (จำรัส นองมาก, 2546, หน้า 21) ซึ่งสอดคล้องกับ ภาวนา กิตติวิมลชัย และคณะ (2551) พบว่า แนวทางการบริหารจัดการระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยขอนแก่นคือ การบริหารจัดการตัวชี้วัดในประเมินคุณภาพ สร้างระบบการจัดเก็บข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลต่างๆทั้งหมดของมหาวิทยาลัย สร้างความรู้ความเข้าใจระบบการประกันคุณภาพให้แก่บุคลากรทุกระดับ กำหนดแผนงาน ขั้นตอน และกระบวนการที่ชัดเจนในการตรวจประเมินคุณภาพภายใน พัฒนาศักยภาพของผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในให้มีคุณภาพเท่าเทียมกัน กำหนดกลไกในการนำผลการตรวจประเมินไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1. ควรนำรูปแบบการบริหารสถาบันการพลศึกษาประเทศไทย ในทศวรรษหน้าไปกำหนดเป็นนโยบายเพื่อพัฒนาสถาบันการพลศึกษาทั้งในระดับสถาบันการพลศึกษา ระดับโรงเรียนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

2. กำหนดผู้รับผิดชอบส่วนกลาง โดยแต่งตั้งคณะทำงานที่เป็นทีมหลัก กำหนดแผนงานเพื่อพัฒนาผู้บริหารสถาบันการพลศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องแนวทางการบริหารสถาบันการพลศึกษา เพื่อขยายผลสู่ผู้บริหารในสังกัด

3. ควรกำหนดแผนงาน งบประมาณ และจัดให้มีการพัฒนาสถาบันการพลศึกษา ให้มีความสามารถในการจัดการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

สถาบันการพลศึกษา ควรมีรูปแบบการบริหารในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการกำหนดนโยบาย ปรัชญา วิสัยทัศน์ สถาบันการพลศึกษาควรปรับเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาตามภูมิภาคมีการปรับโครงสร้างการบริหารใหม่ให้ใหญ่ ต้องเป็น Sport University โดยเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการพัฒนาพลศึกษา การทำธุรกิจการกีฬา พัฒนากีฬาสู่ประชาคมอาเซียน และสมาคมโลก มีนโยบาย กีฬา สุขภาพ นันทนาการ และสาขาวิชา ที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมนักกีฬา สู่ความเป็นเลิศ และพัฒนาองค์รวมของวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาให้เป็นศูนย์รวมแห่งปัญญาและมีอุดมคติ

2. ด้านโครงสร้างการบริหารควรกระจายอำนาจการกำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ มีการบริหารแบบเบ็ดเสร็จเพื่อพัฒนาการศึกษาเป็นเอกภาพ ทั้งเรื่องการบริหารงานบุคคล งบประมาณและงานอื่นๆ มีตลาดสาขาวิชารองรับประชาคมอาเซียน พัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา มีสภาสถาบันการพลศึกษาที่ทำหน้าที่วางนโยบายและกำกับแผนพัฒนากิจการ มีหลักสูตรเฉพาะทางด้านการพลศึกษา กีฬา สุขภาพและนันทนาการที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล

3. ด้านภารกิจควร พัฒนาผู้บริหารให้มีทักษะการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ จัดสภาพแวดล้อม อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน สร้างทีมงานในการบริหารโดยยึดหลักธรรมาภิบาล สร้างเครือข่ายทางวิชาการในอาเซียนและนานาชาติพัฒนาและจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งส่วนของสถาบันการพลศึกษาและโรงเรียน สร้างความมั่นคงด้านการทำงานให้กับบุคลากร จัดทำแผนงบประมาณชัดเจนเป็นระบบสอดคล้องสภาพที่เป็นจริง จัดระบบการบริหารทรัพย์สินและการหารายได้ที่มีประสิทธิภาพ จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ที่ทำงาน ตลอดทั้งจัดภูมิสถาปัตย์ มีศูนย์กีฬา ทำธุรกิจกีฬาเพื่อหารายได้ให้กับสถาบัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาองค์รวมทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์สังคม ควบคู่ไปกับการเรียนและการฝึกกีฬา มีการจัดสวัสดิการหอพัก โรงอาหาร โรงซักรีดเพื่อการเรียนกินอยู่หลับนอนและฝึกกีฬา ส่งเสริมการวิจัย เพื่อการพัฒนาเรียนการสอน จัดระบบข้อมูลพื้นฐาน ระบบสารสนเทศและการสื่อสาร ของสถาบัน สร้างองค์ความรู้และจัดตั้งศูนย์กลางขององค์ความรู้ใหม่ในด้านการอนุรักษ์ ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม จัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนากีฬาไทยการละเล่นพื้นบ้านสืบสานประเพณีและวัฒนธรรม

4. กระจายอำนาจให้ทุกวิทยาเขตบริหารจัดการได้ อาศัยมีส่วนร่วม โดยใช้บุคลากรเป็นเครื่องมือเน้นการศึกษาดูงาน อบรม และพัฒนาตนเองก่อนเข้าสู่ระบบมหาวิทยาลัย และให้มีความพร้อมในการรองรับการปฏิบัติงานสู่อาเซียน

5. ด้านการประเมินและการประกันคุณภาพ มีการประเมินและประกันคุณภาพตามหลักมาตรฐานและสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันและกำหนดการประเมิน และการประกันคุณภาพ เป็นงานหนึ่งของการบริหารและเป็นภารกิจหลัก บุคลากรทุกคนรับผิดชอบงานประกันคุณภาพ การศึกษาโดยตรงโดยมีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการประเมินและการประกันคุณภาพ กำหนดมาตรฐานประเมินและประกันคุณภาพให้สอดคล้อง กับการพัฒนาองค์กรให้ก้าวหน้า จัดให้มีข้อมูลที่เพียงพอในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อนำมากำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ และแผนพัฒนาคุณภาพ ของสถาบันการพลศึกษา กำกับติดตามงานอย่างต่อเนื่องให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาคุณภาพ มีการตรวจสอบและทบทวนภายในสถาบันการพลศึกษาโดยบุคลากรในสถาบันฯ ดำเนินการตรวจสอบและทบทวน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารโรงเรียนกีฬาในทศวรรษหน้า

2.2 ควรวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสถาบันการพลศึกษาการเป็นศูนย์กลางพลศึกษา

เอกสารอ้างอิง

จิรวัฒน์ พิระสันต์ และ วิรุณ ตั้งเจริญ. (2547). *การพัฒนารูปแบบภารกิจของมหาวิทยาลัย ในการพัฒนาศิลปกรรมท้องถิ่น: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร.* Naresuan University Journal 2004; 12(1)

จำรัส นองมาก. (2546). *ปฏิบัติการการประกันคุณภาพการศึกษา.* กรุงเทพ ฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

ดิษยภัทร ไชยพิเดช. (2548). *บทบาทของบุคลากรต่อการกระจายอำนาจการบริหารงานงบประมาณในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแกนเขต 5.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นงลักษณ์ เรือนทอง. (2550). *รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล.* ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร. บัณฑิตวิทยาลัย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553, (2553). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2546). *กระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารจัดการอุดมศึกษาไทย.* คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาวนา กิตติวิมลชัย และคณะ (2551). *ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยขอนแก่น.* สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เสียงพิณ อ่ำโพธิ์. (2543). *อนาคตภาพการบริหารงานของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในช่างแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 9.* วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. พยาบาลศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการการอดุมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (2551-2565).* กลุ่มพัฒนานโยบายอุดมศึกษา สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา. ครั้งที่ 3, 57 หน้า

วุฒิชัย ธนาพงศธร และคณะ. (2552). *รายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อกำกับติดตามการจัดการอุดมศึกษาตามกรอบมาตรฐานการอุดมศึกษาและกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565).* วันที่ค้นข้อมูล 1 เมษายน 2556, เข้าถึงข้อมูลได้จาก http://www.mua.go.th/data_pr/250354_2.pdf .

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2546ก). *ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแหงชาติ พ.ศ. 2542.* กรุงเทพ ฯ: พิมพ์ดีจำกัด.

Dove, C.S. (2005). The Share Service Center: *A Model for University Efficiency.* (Avialable Online: http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/3124682)

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพร

The Opinions of the Undergraduate Students to the Service of the Faculties and Related sectors of the Institute of Physical Education, Chumphon Campus

มลิวัลย์ พิวคราม, ภิรมย์ จันทร์เกตุ, พิชัย พิวคราม
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2556 คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ รวมทั้งสิ้น 323 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท จำนวน 72 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .984 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.816) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อการให้บริการด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นกัน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.750) มีดังนี้ คือ ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 3 งาน คือ งานทะเบียนและประมวลผล งานอาคารสถานที่และอุปกรณ์ และงานกิจกรรมนักศึกษา ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 งาน คือ งานการเงินและบัญชี และงานการให้บริการของคณะ

ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อพัฒนาสถาบัน มีดังนี้ ควรพัฒนาระบบและสาระในการประชาสัมพันธ์ ควรพัฒนามาตรฐานทางด้านการเรียนการสอนให้คุ้มค่ากับงบประมาณ ควรสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาให้ชัดเจน และควรมีการสอบถามความคิดเห็นในการให้บริการนักศึกษาทุกปีเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

คำสำคัญ 1) ความคิดเห็น 2) การให้บริการ 3) สถาบันการพลศึกษา

ABSTRACT

This research aimed to study and compare the opinions of undergraduates to the service of the faculties and related sectors in three aspects: the teaching management, education buildings, mediums, materials and equipments and student activities by comparing to the criteria. The samples used in this study were 323 undergraduate students in the Faculty of Education, the Faculty of Liberal Arts and the Faculty of Sport and Health Science studying in year 1-4 in the academic year of 2013. Research 72 questions using 5-level scale query of Lil Kurt which has the reliability of 0.984 was used for statistic analysis T-test.

The results of the research were :The students' opinions towards the service of faculties and other sectors were at the high level ($\overline{X}$ = 3.816). The students' opinions towards the service of each aspects were also at the high level. The results of comparisons of students' opinions towards the service of the faculties and other sectors by comparing to the criteria were ($\overline{X}$ = 3.750) : but did not pass the criterion in three sectors: registration and processing unit, education building and equipments, and the student activities. 2 sectors : Finance and Accounting, and the service of the faculties passed the criteria with statistically significant at the .05.

Other suggestions. For development of the Institute, 4 factors should be developed: Systems and Details of Public Relations, Teaching standards, compared to the budget, The activities of students, and Yearly questionnaires to provide information to update.

Keyword **1)** Opinions 2) Service 3) Institute of Physical Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และสติปัญญาที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศสู่ความเจริญด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างยั่งยืน และสามารถพึ่งตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี การพัฒนาการศึกษาที่สำคัญคือ การจัดการศึกษาในระดับต่างๆ ให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาคนให้มีร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งมีสติปัญญาและมีประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิต สำหรับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตและพัฒนามนุษย์ซึ่งเป็นประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ ต้องมีการจัดการศึกษาที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะของประชากรโดยจัดการศึกษาอย่างกว้างๆ มีความหลากหลายทั้งรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการ ซึ่งผู้ศึกษา

สามารถเลือกเรียนตามความสามารถ ความถนัด ความต้องการและความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม (ยาใจ อินทรวิชัย. 2537 : 2)

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสารสนเทศรวมทั้งวัฒนธรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องพัฒนาสถาบันของตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงเป็นภารกิจที่สำคัญของประเทศที่ต้องได้รับการดูแล แก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดจุดเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม มีความคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์กรเชิงรุก และกลยุทธ์การเงิน รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนและการวิจัย เพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ทำให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร เป็นหนึ่งในสถาบันการพลศึกษา ภารกิจของสถาบันการพลศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 มาตรา 7 ได้แก่ การผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการและบุคลากรในด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ ให้บริการชุมชน มีการใช้และพัฒนาเทคโนโลยีเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย สถาบันได้มีการพัฒนาองค์กรและการศึกษาเพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีการพัฒนาสูงขึ้นไปเรื่อยๆ สำหรับภารกิจในการผลิตบัณฑิตได้สร้างบัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งทางด้านคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความเป็นผู้นำ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง และเป็นผู้มีความรู้ด้านวิชาชีพ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ให้บริการและสร้างปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ ให้การจัดการเรียนการสอน สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการจัดการศึกษาที่ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมิใช่มุ่งเน้นเฉพาะภารกิจด้านการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว แต่ได้ขยายขอบเขตกว้างขวางออกไปโดยเน้นผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและความสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์นั้น นอกจากจะเป็นบทบาทและภาระหน้าที่ของอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ยังต้องอาศัยบุคลากรฝ่ายต่างๆ ภายในสถาบันช่วยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในเรื่องเกี่ยวกับการบริการนักศึกษา การจัดให้มีหน่วยงานต่างๆ ที่ทำหน้าที่ให้บริการทางการศึกษาเพื่อช่วยประสานงานระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ และบุคคลที่มาขอรับบริการ ซึ่งหน่วยงานที่จัดขึ้นจะต้องมีความพร้อมในการให้บริการ เพื่อนักศึกษาจะได้เล่าเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริการของส่วนงานในคณะและวิทยาเขตมีภาระกิจที่สำคัญ

โดยรับผิดชอบดำเนินการตั้งแต่นักศึกษาเริ่มเข้าศึกษา ในขณะกำลังศึกษา จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา งานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือหรือบริการนักศึกษาที่สำคัญมี 3 ด้าน คือ ด้านการให้บริการการจัดการเรียนการสอน ด้านการให้บริการอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ และด้านการให้บริการกิจกรรมนักศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้การศึกษาแก่นักศึกษา

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพรพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการให้บริการสรุปได้ดังนี้ คือ มีความไม่ชัดเจนและไม่แน่นอนในการได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริการจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ไม่มีความพร้อมในการใช้งานไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ และกิจกรรมที่ให้นักศึกษาปฏิบัติร่วมกันมีน้อย ตลอดจนการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ไม่ทั่วถึง

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของคณะศึกษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของแต่ละคณะใน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่สื่ออุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะทำให้ได้รับข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการพัฒนาการให้บริการของแต่ละคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี และสามารถให้บริการและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ใน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษากับเกณฑ์ที่กำหนด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ของคณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพร ในภาคต้น ปีการศึกษา 2556 จำนวนรวม 505 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 323 คน เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 256 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 30 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและใช้วิธีการประมาณค่าตามแนวของลิเคิร์ท (Likert's scales) โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ตอนที่ 2 ความคิดเห็นในการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง

ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษา และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของครอนบาค เท่ากับ .984

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2. ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ใน 3 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษากับเกณฑ์ที่กำหนด โดยทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความเหมาะสมของความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยภาพรวมและในแต่ละด้าน

การให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง	นักศึกษา 323 คน		
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ด้านการจัดการเรียนการสอน	**3.845**	**0.921**	**มาก**
งานทะเบียนและประมวลผล	3.818	0.928	มาก
งานการเงิน	3.843	0.909	มาก
งานบริการคณะ	3.865	0.923	มาก
ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์	**3.731**	**0.997**	**มาก**
ด้านกิจกรรมนักศึกษา	**3.822**	**0.961**	**มาก**
รวม	**3.816**	**0.945**	**มาก**

นักศึกษาเห็นว่าการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษามีความเห็นต่อการให้บริการด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.75) ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการด้านต่างๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ($\overline{X}$ = 3.75)

การให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง	$\overline{X}$	S.D.	t	p
ด้านการจัดการเรียนการสอน	**3.845**	**0.692**	**2.508***	**.013**
งานทะเบียนและประมวลผล	3.818	0.728	1.666	.097
งานการเงิน	3.843	0.809	2.274*	.024
งานบริการคณะ	3.865	0.723	2.831*	.005
ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์	**3.731**	**0.797**	**-.439**	**.661**
ด้านกิจกรรมนักศึกษา	**3.822**	**0.761**	**1.660**	**.098**
รวม	**3.817**	**0.676**	**1.782**	**.076**

* $p < .05$

ความคิดเห็นในการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยภาพรวมไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่าผ่านเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยงานการเงิน และงานบริการคณะผ่านเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการให้บริการของงานอาคารสถานที่และอุปกรณ์ และการให้บริการของงานกิจกรรมนักศึกษาโดยภาพรวมไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้บริการ สรุปได้ ดังนี้

3.1 การให้บริการงานทะเบียนและประมวลผล ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้ 1) ควรให้ความสะดวกในการให้บริการเกี่ยวข้องกับการลงทะเบียนนักศึกษามากกว่าเดิม 2) ควรแจ้งข้อมูลการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาที่เป็นปัจจุบันและมีความถูกต้อง 3) ควรมีแบบแผนในการทำงาน มีความกระตือรือร้นทำงานให้จริงจัง รวดเร็ว ชัดเจน รอบคอบ ตรงต่อเวลา และควรให้บริการในช่วงพักกลางวันเพื่อนักศึกษาไม่ต้องขาดเรียน 4) ควรมีมารยาทในการพูดจา ควรพูดจาสุภาพให้น่าฟัง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ไม่ควรแสดงสีหน้าไม่ต้อนรับนักศึกษา 5) ควรมีเสียงตามสายในการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการลงทะเบียนของนักศึกษา และ 6) การบริการของงานทะเบียนควรมีหน้าตาให้ยิ้มแย้มมากกว่านี้

3.2 การให้บริการงานการเงินและบัญชี ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้ 1) สถานที่ในการให้บริการการเงินควรจะเห็นได้ชัดเจน เพื่อความสะดวกในการให้บริการ และควรมีเจ้าหน้าที่การเงินให้มากกว่านี้ 2) เจ้าหน้าที่การเงินควรอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจขั้นตอนการให้บริการมากกว่านี้ และควรติดป้ายวันที่กำหนดในการจ่ายเงินค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่คณะ 3) เจ้าหน้าที่การเงินต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ในการให้บริการดีกว่านี้ ต้องมีการเอาใจใส่ ต้องตั้งใจในหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ และทำงานให้เต็มที่เหมาะสมกับเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้บริการ 4) การขออนุมัติเบิกเงินดำเนินการช้า ไม่ชัดเจน ไม่ถูกต้อง ไม่มีการอธิบายถึงเหตุผลที่ล่าช้าหรือไม่อนุมัติ และ 5) ควรมีการบริการทางการเงินตอนพักเที่ยงด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้ไม่ขาดเรียน และมีระบบจ่ายเงินออนไลน์ด้วย

3.3 การให้บริการของคณะศึกษาศาสตร์ ควรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ 1) ควรมีการประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นทางการ เช่นเสียงตามสาย บอร์ดเกี่ยวกับการมีกิจกรรม การงดการเรียน ฯลฯ ไม่ใช่มีแต่การบอกต่อกันปากต่อปาก และการประกาศข่าวสารที่บอร์ดควรมีหัวข้อตัวใหญ่ๆ นำก่อนที่จะมีรายละเอียด เพื่อดึงดูดให้น่าสนใจ 2) ควรมีตารางเรียน รายชื่อของนักศึกษาแต่ละห้องติดไว้ตามห้องเรียนประจำของนักศึกษา 3) ห้องเรียนนักศึกษาปี 3 คับแคบ ร้อน ไม่พอแก่จำนวนนักศึกษา ไม่ควรรวมห้องเรียน ควรแยกห้อง เป็น 3 ห้องเหมือนปีที่ผ่านมา 4) ควรแก้ไขการจัดห้องเรียนของนักศึกษา บางชั่วโมงห้องเรียนซ้อนกัน ต้องหาห้องเรียนนานจนเสียเวลาเรียน 5) อาจารย์ เจ้าหน้าที่ต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อรุ่นต่อไปได้เอาเป็นแบบอย่างและเจ้าหน้าที่ในห้องคณะควรพูดจาให้ไพเราะ ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง 6) อาจารย์ภาคปฏิบัติส่วนมากจะไม่ค่อยสอนปฏิบัติให้นักศึกษาดู จะให้นักศึกษาทำเอง ทำให้เกิดอุบัติเหตุกับนักศึกษาได้ง่ายและบ่อยครั้ง 7) ควรให้อาจารย์ 3 คณะ มีความปรองดองกันมากกว่านี้ เพื่อในการทำงานได้บรรลุเป้าหมาย และให้นักศึกษาเป็นตัวกลางในการทำงานโดยเน้นนักศึกษาเป็นตัวหลัก ฝ่ายกิจกรรมทั้ง 3 คณะ ควรยึดหลักการเดียวกันเพื่อพัฒนาสถาบันให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน 8) ควรมีกล่องแสดงความคิดเห็นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาสถาบันและ 9) ควรมีบริการด้านอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ให้มากกว่านี้ และควรบริการน้ำดื่มในคณะด้วย

3.4 การให้บริการอาคารสถานที่ควรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ 1) ควรมีที่จอดรถที่ปลอดภัย ชัดเจน มีกัดสาด ผ้าใบ ช่วยในการกันแดด กันฝน และมีการตรวจบัตรก่อนเข้าออกสถาบันเพื่อความปลอดภัย ตลอดจนติดกล้องวงจรปิดป้องกันการโจรกรรมต่างๆ เพื่อจะได้มีหลักฐาน 2) ควรเปลี่ยนน้ำในสระว่ายน้ำเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการเรียนสำหรับนักศึกษา 3) ควรดูแลเรื่องห้องน้ำให้สะอาดน่าใช้ พร้อมใช้งาน และมีเพียงพอต่อการใช้งาน เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้ามาศึกษาในสถาบัน 4) ควรมีคอมพิวเตอร์ให้พร้อม และอินเทอร์เน็ตใช้งานไม่ติดๆ ขัดๆ 5) อาคารสถานที่มีมาก ควรนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา การบริหารเรื่องห้องเรียนทำให้นักศึกษาต้องแย่งห้องเรียน ผู้สอนแย่งสื่อเทคโนโลยี สื่อชำรุด ไม่มีผู้รับผิดชอบโดยตรง 6) เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารและสถานที่ควรพูดจาสุภาพ ต้องเต็มใจให้บริการ 7) ควรมีหนังสือเกี่ยวกับกีฬาที่เป็นปัจจุบัน และมีจำนวนมากพอกับการบริการนักศึกษา 8) โรงอาหารระดับสถาบันควรสะอาด

มากกว่านี้ ควรมีที่นั่งพักผ่อน และร้านค้าที่สะดวกกว่านี้และ 9) ควรอำนวยความสะดวกในเรื่องสถานที่ฝึกซ้อมกีฬา และอุปกรณ์กีฬาแก่นักกีฬาอย่างจริงใจโดยไม่มีข้ออ้าง

3.5 การให้บริการกิจกรรมนักศึกษาควรปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ 1) กิจกรรมนักศึกษาแต่ละกิจกรรมควรมีความชัดเจนในการจัดหรือไม่จัด 2) ไม่ควรจัดกิจกรรมเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือเฉพาะองค์กรนักศึกษา ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทุกคนได้รู้ทั่วถึงกันและมีส่วนร่วม 3) การรับน้องควรให้ปี 2 รับน้องปี 1 โดยปี 3 หรือปี 4 เป็นผู้ควบคุมจัดการดูแลปี 2 เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ดีและรู้จักรุ่นพี่รุ่นน้องมากขึ้น และรุ่นพี่มีส่วนร่วมทุกชั้นปีทุกคน 4) ควรมีการประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรม ล่วงหน้า 1-2 วัน ควรกระจายข่าวให้รวดเร็วมากกว่านี้ และกระจายข่าวหลายๆ ช่องทางเพื่อให้นักศึกษาทุกคนได้รับรู้ นักศึกษาทุกคนต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเหมือนกับสถาบันอื่นๆ ที่เขาทำกัน 5) หัวหน้าองค์การนักศึกษาควรกระจายงานในการจัดกิจกรรม เพราะแต่ละฝ่ายแต่ละคนก็มีความสามารถพร้อมที่จะทำงาน 6) ควรให้มีการเลือกตั้งองค์การนักศึกษาใหม่ทุกปี 7) วันไหว้ครูควรจัดให้นักศึกษาได้กราบครูทุกคน 8) ควรจัดกีฬาภายในทุกปี และควรมีการแข่งขันกีฬาหลายๆ ชนิดกว่าที่ผ่านมา เพื่อทุกคนได้มีส่วนร่วมมากขึ้น และ 9) ควรจัดสร้างหลังคากัดแดดที่สนามข้างตึกศึกษาศาสตร์เพื่อให้นักศึกษาได้ซ้อมกีฬา

3.6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ สรุปได้ ดังนี้ 1) สถาบันควรพัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์ เช่น มีเสียงตามสายที่ดัง ชัดเจน ประชาสัมพันธ์หลายๆ ครั้ง และมีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า มีบอร์ดกลางในการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาได้รับข่าวสารทั่วถึงกัน 2) การเรียนการสอนไม่เคร่งครัด การเรียนการสอนจึงไม่ค่อยดี และไม่ค่อยได้มาตรฐาน ไม่คุ้มค่าในการเข้ามาเรียน 3) อาจารย์ควรจะเข้าถึงเรื่องของกิจกรรมนักศึกษา ต้องเป็นที่ปรึกษาให้การสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา 4) ควรสร้างสถานที่ฝึกกีฬาโดยเฉพาะกีฬาฟุตซอล 5) ควรที่จะติดตั้งอินเทอร์เน็ตไร้สายให้ครอบคลุมทั้งสถาบัน และสามารถใช้ได้ 6) ควรมีการสอบถามความคิดเห็นในการให้บริการนักศึกษาทุกปีของแต่ละฝ่าย แต่ละงาน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงในแต่ละปี และควรให้ความสำคัญนักศึกษามากขึ้น 7) ไม่ควรหยุดเรียนนานเกินไป และ 8) ควรเปิดเสียงตามสายในสาระเกี่ยวกับวิชาการบ้าง และการประกาศเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา เพื่อในการเข้าร่วมกิจกรรมหรือประชุม นักศึกษาจะได้เข้าร่วมมากๆ นักศึกษาอยากเข้าร่วมกิจกรรมของสถาบัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ และด้านกิจกรรมนักศึกษากับเกณฑ์ที่กำหนด โดยรวมและในแต่ละด้าน ผู้วิจัยอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องของสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพร โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกด้าน อาจเป็นเพราะว่าคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้องมีนโยบายในการจัดให้มีการให้บริการด้านต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกเอื้อต่อการเรียนการสอนในฐานะที่เป็นหน่วยงานสถานศึกษาที่รับผิดชอบ

ด้านการสนับสนุนให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการจัดการให้บริการแก่นักศึกษา อาจารย์ และบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการของคณะและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง คำนึงถึงประโยชน์และความพึงพอใจที่นักศึกษาจะได้รับในด้านการให้บริการมากที่สุด ดังที่ สมิต สัชฌุกร (2542 : 173-179) ได้กล่าวไว้ว่า การให้บริการที่มีคุณภาพและสามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้รับบริการควรประกอบด้วย 1) การให้บริการตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ 2) ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพอใจ 3) ปฏิบัติโดยถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน 4) การให้บริการที่สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และ 5) ไม่ก่อผลเสียหายแก่บุคคลอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2542 : 1) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสำคัญของการบริการอย่างมีคุณภาพคือ ผู้ให้บริการและสถานที่บริการ

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อการให้บริการของคณะและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

2.1 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการให้บริการของงานทะเบียนและประมวลผลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามที่งานประกันคุณภาพการศึกษาตั้งเป้าหมายไว้ ปัญหาที่สำคัญของการให้บริการด้านนี้คือการขาดประชาสัมพันธ์ขั้นตอนในการให้บริการแต่ละเรื่อง การให้บริการยุ่งยากซับซ้อนไม่คล่องตัว นอกจากนั้นช่วงเวลาให้บริการตรงกับเวลาเรียนของนักศึกษา ระยะเวลาให้บริการมีน้อย ถึงแม้ว่าสถาบันจัดบริการด้านงานทะเบียนและประมวลผลด้วยการปรับปรุงระบบงานหลัก เช่น การให้บริการลงทะเบียนเรียน การตรวจสอบผลการเรียนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่ยังไม่สมบูรณ์ ยังมีการปรับปรุงแก้ไขที่ระบบส่วนกลาง และยังคงไม่สามารถดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในการให้บริการให้มีประสิทธิภาพได้นั้นอาจเป็นเพราะ งานทะเบียนและประมวลผลยังขาดการวางแผนในการดำเนินงาน และขาดระบบการบริหารจัดการที่ดี ดังที่ แอชเวิร์ช และฮาร์วีย์ (Ashworth & Harvey. 1994 : 28-29) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนดำเนินงานที่ดี และการจัดการองค์กรที่เหมาะสม นับเป็นความสำคัญยิ่งต่อการให้บริการด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และนอกจากนั้น บุคลากรของงานทะเบียนมีน้อย มีภาระงานมาก และความเอาใจใส่ในการให้บริการอาจเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เจ้าหน้าที่งานทะเบียนไม่สามารถให้บริการแก่นักศึกษาได้อย่างทันท่วงที หากหน่วยงานทะเบียนและประมวลผลได้ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในงาน มีการกระจายงานที่รับผิดชอบ มีความอดทน รู้จักควบคุมอารมณ์ และมีความกระตือรือร้นในการให้บริการ มีการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และจัดให้มีการติดต่อสื่อสารที่ดีภายในหน่วยงาน จะทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะผู้ให้บริการที่มีจิตรักงานบริการมีความรู้ในงาน มีทัศนคติต่องานบริการที่ดี และมีการแสดงความคิดและความรู้สึกที่เหมาะสมนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อคุณภาพการบริการ (สมิต สัชฌุกร. 2542 : 22-27)

2.2 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการให้บริการของงานการเงินและบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามที่งานประกันคุณภาพการศึกษาตั้งเป้าหมายไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานการเงินและบัญชีเป็นงานที่ให้

บริการบุคลากรทั้ง คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพรมีนโยบายในการจัดให้บริการเอื้ออำนวยความสะดวกแก่บุคลากร โดยคำสั่งสถาบันได้แต่งตั้งบุคลากรให้รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาดังต่อไปนี้ 1) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน 2) ให้คำปรึกษาเรื่องการเงินที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมต่างๆ ของนักศึกษา และ 3) ตรวจสอบหลักฐานการเบิกจ่ายประเภทต่างๆ ของนักศึกษา เช่น ค่ารักษาพยาบาล และสวัสดิการต่างๆ (สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพร. 2556 : 4-5)

2.3 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการให้บริการของคณะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามที่งานประกันคุณภาพการศึกษาตั้งเป้าหมายไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคณะมีบุคลาเป็นคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้านต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกและเอื้อต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ในฐานะที่เป็นหน่วยงานสถานศึกษาที่รับผิดชอบด้านการสนับสนุนให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนที่ตั้งของงานธุรการซึ่งเป็นศูนย์กลางในการให้บริการแต่ละคณะมีความสะดวก คณาจารย์แต่ละท่านสามารถให้บริการ ชี้แนะให้คำปรึกษาได้ทุกคนตลอดเวลาที่ไม่ติดภาระการสอน แต่อาจมีปัญหาบ้างเกี่ยวกับการประกาศข้อมูลข่าวสารไม่ชัดเจน การจัดห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา ตลอดจนการบริหารในการใช้ห้องเรียนไม่เป็นระบบมีความซ้ำซ้อนกันในบางรายวิชา ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนและเสียเวลาเรียนสำหรับนักศึกษาในบางรายวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยังขาดการวางแผนในการดำเนินงานและขาดระบบการบริหารจัดการที่ดีดังที่ แอชเวิร์ช และฮาร์วีย์ ((Ashworth & Harvey. 1994 : 28-29) ได้กล่าวไว้ว่าการวางแผนดำเนินงานที่ดี และการจัดการองค์กรที่เหมาะสม นับเป็นความสำคัญยิ่งต่อการให้บริการด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

2.4 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดตามที่งานประกันคุณภาพการศึกษาตั้งเป้าหมายไว้ ปัญหาส่วนใหญ่อาจจะเนื่องมาจากระบบการบริหารจัดการไม่ดี เช่น ไม่แสดงขั้นตอนเวลาในการติดต่องานให้ชัดเจน ไม่มีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานในส่วนที่รับผิดชอบ ทำให้อาคารสถานที่ ไม่สะอาดเรียบร้อย ไม่พร้อมในการใช้งาน วัสดุอุปกรณ์ชำรุดไม่มีผู้รับผิดชอบในการซ่อม ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นการติดตามผลการปฏิบัติงานในส่วนงานที่เกี่ยวข้องน่าจะเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้รับผิดชอบได้ทราบ และปรับปรุงแก้ไขการทำงานในความรับผิดชอบ ซึ่งจะส่งผลให้สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนนักศึกษามีความเหมาะสมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อสถาบัน เนื่องจากอาคารสถานที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนานักศึกษา เพราะนักศึกษาจะต้องใช้เวลาศึกษาในสถานศึกษา หากสภาพแวดล้อมของสถาบันไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลให้เกิดความเหมาะสมสวยงามแล้วอาจทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกกระตือรือร้นที่จะมาแสวงหาความรู้ที่สถาบัน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความเพียงพอของอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอน เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องสุขา วัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติการ (บุญช่วย จินดาประพันธ์. 2536 : 102)

2.5 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการให้บริการด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตามที่งานประกันคุณภาพการศึกษาตั้งเป้าหมายไว้ ปัญหาที่สำคัญคือเรื่องงบประมาณ และการวางแผนในการจัดกิจกรรม ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากระบบระเบียบทางการเงินไม่เอื้ออำนวยและผู้รับผิดชอบไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า แต่อย่างไรก็ตามการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านทางกิจกรรม นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดังที่ วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538 : 150) กล่าวไว้ว่างานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ จะส่งผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และดังที่ สำเนาว์ ขจรศิลป์ (2523 : 113) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่านอกจากกิจกรรม นักศึกษาจะมีความสำคัญต่อนักศึกษาในการพัฒนาตนเองทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังด้านร่างกาย และความคิดเพื่อทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แล้ว กิจกรรมนักศึกษายังมีความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา ช่วยทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่นและมีความเข้าใจอาจารย์และเข้าใจสถาบันอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น ตลอดจนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการให้บริการการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ในบางส่วนงานไม่ถึงเกณฑ์ที่งานประกันคุณภาพการศึกษาได้กำหนดไว้ ควรมีการปรับปรุง เช่น ควรมีการวางแผนขั้นตอนในการปฏิบัติ และรายละเอียดในการปฏิบัติงาน มีการจัดทำคู่มือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน/คู่มือสำหรับติดต่องานทะเบียนและประมวลผล เพราะงานทะเบียนและประมวลผลมีขั้นตอนรายละเอียดของงานที่นักศึกษาต้องศึกษาและทำความเข้าใจ เช่น การขอแบบหรือยื่นคำร้องต่างๆ วิธีการลงทะเบียนเรียน การเพิ่มลดรายวิชา ถอนรายวิชา และรายละเอียดต่างๆ ที่นักศึกษาควรทราบ ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนต่างๆ หลายๆ รูปแบบ เช่น ทำแผนผังการจัดระบบงาน และเจ้าหน้าที่ในส่วนต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานทะเบียนและประมวลผล เจ้าหน้าที่ควรมีความรู้ในงานทะเบียนและประมวลผล สามารถอธิบาย ชี้แจงขั้นตอน สามารถตอบและแก้ปัญหาให้นักศึกษาได้ และช่วงเวลาพักกลางวันควรมีเจ้าหน้าที่สลับสับเปลี่ยนเวลาพัก ควรมีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติให้เกิดจิตสำนึก รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ มีความเสียสละและมีความพร้อม เพราะงานบริการคือหัวใจของการทำงาน คณะควรมีการติดป้ายประกาศแสดงขั้นตอนการติดต่องานในคณะอย่างชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารงานวิชาการอย่างมีระบบรวดเร็วเป็นปัจจุบัน และให้นักศึกษาได้รับความสะดวกในการสอบถามข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน

2. ด้านการให้บริการของงานอาคารสถานที่และอุปกรณ์ผลการวิจัยพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่งานประกันคุณภาพการศึกษาได้กำหนดไว้ ควรมีการปรับปรุง เช่น มีการวางแผนขั้นตอน และรายละเอียดในการปฏิบัติงาน มีการจัดทำคู่มือที่ใช้ในงานอาคารสถานที่และคณะมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเป็นผู้ติดต่อประสานงานอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ มีขั้นตอนรายละเอียด

ของงาน และมีหน้าที่จัดสรรทรัพยากรต่างๆ เช่น วัสดุครุภัณฑ์ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สถานที่จอดรถ ดูแลความปลอดภัยในอาคารและทรัพย์สิน และการปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ของคณะ จึงควรมีการวางแผนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและชัดเจน การให้บริการของงานอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบ หรือควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานหรือให้ข้อมูล โดยการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่สามารถติดต่อและประสานงานได้ เพื่อให้งานมีความสะดวกและรวดเร็วมีประสิทธิภาพ และช่วงเวลาพักกลางวันควรมีเจ้าหน้าที่สับเปลี่ยนเวลาพัก หรือปฏิบัติหน้าที่ก่อนหรือหลังชั่วโมงการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษาหรือผู้สอนจะต้องติดต่อขอใช้บริการตรงกับเวลาพักของเจ้าหน้าที่ นอกจากนั้นควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกให้กับเจ้าหน้าที่ถึงหน้าที่ที่ตนทำ ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่มีความรักในงาน และสามารถอธิบายชี้แจงขั้นตอน สามารถตอบและแก้ปัญหาให้นักศึกษาได้อย่างดี จึงควรมีการพัฒนาเจ้าหน้าที่โดยมีการจัดอบรมหรือให้ความรู้เพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและมีความเต็มใจต่อการให้บริการ

3. ด้านการให้บริการกิจกรรมนักศึกษา พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่งานประกันคุณภาพการศึกษาได้กำหนดไว้ ควรมีการปรับปรุง ควรมีกิจกรรมที่หลากหลายให้ครอบคลุมพัฒนาผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน อันได้แก่ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และ ด้านกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา และควรมีการวางแผนเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนดำเนินกิจกรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตรงกับความสนใจของนักศึกษาและมีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึงและควรมีการจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

บุญช่วย จินดาประพันธ์. (2536). การบริหารอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

ยาใจ อินทรวิชัย. (2537. กรกฎาคม). ชี้เด็กปัญญาเลิศเป็นโรคจิต แนะตั้งศูนย์ช่วยเหลือด่วน. วัฏจักรการศึกษา. 5 (218).

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2538). กิจการนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์. ใน เอกสารทางวิชาการคณะกรรมการกิจการนักศึกษาสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. หน้า 150-151. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2542). คุณภาพคือความอยู่รอด. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพร. (2556). คำสั่งสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร ที่ 467/2556. ชุมพร : สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตชุมพร.

สมิต สัชฌุกร. (2542). การต้อนรับและบริการที่เป็นเลิศ. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.

สำเนาว์ ขจรศิลป์. (2542). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2. การพัฒนาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

Ashworth, A. & Harvey, R.C. (1994) Assessing Quality in Further and Higher Education. London : Jessica Kingsley.

Academic Journal Institute of Physical Education

สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกที่มีผลต่อการพฤติกรรมออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก

The Relationship between Physical Environment and Venue Facilities for Aerobic Dance on Aerobic Dance Exercise Behavior

อภิวันท์ โอนสูงเนิน และ พิมประภา อินต๊ะหล่อ
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุโขทัย

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกที่มีผลพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกในจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก จำนวน 450 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่มาออกกำลังคนเดียวร้อยละ 63.60 เดินทางโดยรถจักรยาน/รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 74.70 ส่วนใหญ่จะมาก่อนการเต้นร้อยละ 73.80 หลังจากการเต้น 10-15 นาที จึงจะกลับที่พักร้อยละ 70.70 ความถี่ในการมาเต้นแอโรบิก 4 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 45.80 และระยะทางในการเดินทางไม่เกิน 1 กิโลเมตร ร้อยละ 53.80

2. พฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก ที่มีผลต่อความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวแปรการตัดแต่งต้นไม้ภายในสถานที่ ความกลมกลืนกับธรรมชาติของสถานที่ ความร่มรื่นของต้นไม้ภายในสถานที่ด้านความเหมาะสมของพื้นที่เต้น

แอโรบิก ประกอบด้วยตัวแปรขนาดของพื้นที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก การวางแผนผังสถานที่ การกำจัดขยะมูลฝอย ด้านการถ่ายเท/ระบายอากาศ ประกอบด้วยตัวแปร การระบายอากาศ อากาศบริสุทธิ์

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือ

หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ใช้ในการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนให้ความสนใจในการออกกำลังกายมากขึ้น

Abstract

This research aimed to investigate the relationship between physical environment and venue facilities for aerobic dance and aerobic dance exercise behavior. The sample of this study selected by cluster random sampling included 450 people who take aerobic exercises in Sukhothai Province and Phitsanulok Province. The obtained data were analyzed by means of percentages, means, standard deviation, chi - square tests, Peason product - moment correlation coefficient, exploratory factor analysis and multiple regression.

The results of this research were as followed:

1. The majority of the sample commuted to take aerobic exercises alone by bicycles/ motorcycles. They came to the aerobic place before the dance started and got 10-15 minutes rest after the dance. They got aerobic exercises 4 times a week

2. The aerobic exercise behavior was not correlated with frequency of aerobic exercise at a .05 level of significance.

3. The physical environment and venue facilities for aerobic dance were correlated with frequency of aerobics exercise with no significant difference at .05 level.

4. Physical environment and venue facility factors affected the frequency of aerobic exercises. It was found that three the best predicted variables that affected aerobic exercise behavior at the .05 level of statistic significance were: 1) the beautiful shady environment that included variables of tree trimming and shaping, landscape gardening and setting the place in harmony with nature, 2) the location suitable for aerobic exercises that included variables of area size, area layout and solid waste management, and 3) The ventilation of the area that included variables of the fresh air as well as circulation of air.

The recommendation from the research is that local agencies such as provincial administration organization or subdistrict administration organization in Sukhothai Province and Phitsanulok Province that involve in encouraging their people to take exercises for their good health should adapt the results of this research in providing the exercise venue with better physical environment and facilities in order to encourage people to take more exercises.

บทนำ

การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการออกกำลังกายนับได้ว่าเป็นยุทธวิธีที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชน และประสบความสำเร็จในหลายประเทศทั่วโลก จากการทบทวนองค์ความรู้และประสบการณ์ในการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย และการใช้มาตรการทางภาษีของ 10 ประเทศ รวมประเทศไทย พบว่าการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการออกกำลังกายมีอยู่ในทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว สถานที่ทำงาน สถานประกอบการ และสถานที่สาธารณะ ซึ่งรัฐมีบทบาทสำคัญ ในการสนับสนุนให้เกิดการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการออกกำลังกายสำหรับประชากรทุกคน โดยให้สอดคล้องกับอาชีพ วัย และลักษณะทางประชากรโดยการจัดสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่ เน้นเพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถออกกำลังกายได้ง่าย สะดวก สถานที่สวยงาม สะอาดและปลอดภัย และให้การออกกำลังกายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวัน (ธราดล เก่งการพานิช และมณฑา เก่งการพานิช, 2546)

นอกจากจะกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการออกกำลังกายแล้วรัฐยังได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อกิจกรรมทางกาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดสวสาธารณะ สนามและสถานที่นันทนาการที่เข้าถึงง่าย ซึ่งเหตุผลและปัจจัยหนึ่งของการออกกำลังกายคือสถานที่สำหรับออกกำลังกายที่มีแรงดึงดูดให้น่าออกกำลังกาย แม้ว่าแท้จริงแล้วการออกกำลังกายสามารถออกได้ทุกสถานที่ ซึ่งสอดคล้องกับ (สุภาภรณ์ พลนิกร, 2548) ที่กล่าวว่าในส่วนของข้อมูลทางด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจสมัครสมาชิกฟิตเนสเซ็นเตอร์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้สมัครสมาชิกให้ความสำคัญในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ในเรื่องทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมและสะดวกสบายต่อการเดินทางมาใช้บริการมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรเศรษฐ กมลสุทธิ (2550) ที่กล่าวไว้ว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจสมัครสมาชิกฟิตเนสเซ็นเตอร์ ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครสมาชิกฟิตเนส เซ็นเตอร์ ผู้สมัครสมาชิกฟิตเนสเซ็นเตอร์ ให้ความสำคัญในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย โดยผู้สมัครสมาชิกฟิตเนส เซ็นเตอร์ให้ความสำคัญในเรื่องทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสมและสะดวกสบายต่อการเดินทางมาใช้บริการจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดที่อยู่ในส่วนภูมิภาคของประเทศกิจกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกจึงกิจกรรมบริเวณสวนสาธารณะสวนสุขภาพหรือตามลานต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันสภาพ

แวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ในการเต้นแอโรบิกของลานแอโรบิกภายในสวนสาธารณะ/สุขภาพ ยังไม่เป็นรูปแบบและไม่เป็นมาตรฐาน มีสถานที่เต้นอยู่ไกล การออกกำลังกายทำให้เสียค่าใช้จ่ายมาก ไม่สะดวกที่จะไปออกกำลังกาย และมีสถานที่ออกกำลังกายน้อย สถานที่ไม่เอื้ออำนวยในการเต้นแอโรบิก เกิดความไม่ปลอดภัยในการเต้น ก็จะทำให้การออกกำลังกายไม่ประสบผลสำเร็จ และท้ายที่สุดก็จะเกิดการหยุดออกกำลังกายในที่สุด

การสร้างสถานที่ที่มีความสะดวกสบายและมีภาพลักษณ์ที่ดี ต้องอาศัยการออกแบบอย่างเอาใจใส่ในรายละเอียดอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายละเอียดขององค์ประกอบทางภูมิทัศน์ เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ ห้องน้ำ การปลูกต้นไม้ ที่จอดรถจักรยาน ม้านั่ง เป็นต้นสถานที่ที่ดีควรจะง่ายในการมองเห็นและง่ายต่อการเข้าถึง ผู้คนต้องการที่จะมองเห็นว่ามีกิจกรรมที่จะต้องทำ มองเห็นว่าคนอื่นกำลังเข้าสู่พื้นที่ที่น่าสนใจนั้นๆ ในทางตรงกันข้ามถ้าสถานที่ไม่สามารถมองเห็นได้จากถนนหรือถนนเส้นนั้นเป็นสถานที่ที่อันตรายเกินไป สถานที่แห่งนั้นก็จะไม่ค่อยมีคนเข้าไปใช้ ยิ่งสถานที่สาธารณะนั้นเป็นสถานที่ดีและประสบความสำเร็จมากเท่าไหร่ ก็จะยิ่งเพิ่มความดึงดูดใจให้ประชาชนเข้ามาใช้บริการเพิ่มมากยิ่งขึ้น จากเหตุผลเบื้องต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกาย ภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ในการเต้นแอโรบิกที่มีผลต่อส่งผลต่อความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ในการเต้นแอโรบิก เพื่อเป็นแรงดึงดูดใจให้ประชาชนสนใจในการการออกกำลังกายและเข้าร่วมการออกกำลังกายโดยเฉพาะการเต้นแอโรบิก

วัตถุประสงค์งานวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกกับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกกับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก
4. เพื่อศึกษาสมการในการทำนายปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกที่ส่งผลต่อความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้คือประชาชนที่มาออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกในจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดพิษณุโลก ประมาณ 1,000 คน ประกอบด้วย

จังหวัดสุโขทัย ซึ่งประกอบด้วยลานแอโรบิกเทศบาลเมืองสุโขทัยธานี, ลานแอโรบิกโรงพยาบาลศรีสังวร, ลานแอโรบิกเทศบาลบ้านกล้วย, ลานแอโรบิกเทศบาลบ้านสวน, ลานแอโรบิกเทศบาลเมืองเก่า, ลานแอโรบิกเทศบาลกงไกรลาศ, ลานแอโรบิกองค์การบริหารส่วนตำบลตาลเตี้ย, ลาน

แอโรบิกเทศบาลบ้านโตนด

จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งประกอบด้วยลานแอโรบิกสวนชมน่านเฉลิมพระเกียรติ, ลานแอโรบิกลานเศรษฐกิจ, ลานแอโรบิกโรงแรมอัมรินทร์ลากูล, ลานแอโรบิกโรงพยาบาลพุทธชินราช, ลานแอโรบิกมหาวิทยาลัยนเรศวร, ลานแอโรบิกค่ายเอกาทศรถ, ลานแอโรบิกค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster (Area) Random Sampling) โดยการจับฉลาก 7 ลานแอโรบิกจากทั้งหมด 14 ลานแอโรบิก ซึ่งได้แก่ ลานแอโรบิกเทศบาลเมืองสุโขทัยธานี, ลานแอโรบิกโรงพยาบาลศรีสังวร, ลานแอโรบิกเทศบาลบ้านกล้วย, ลานแอโรบิกเทศบาลบ้านสวน, ลานแอโรบิกสวนชมน่านเฉลิมพระเกียรติ, ลานแอโรบิกลานเศรษฐกิจ, ลานแอโรบิกโรงแรมอัมรินทร์ลากูล โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่มาออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ ลักษณะที่พักอาศัย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการมาใช้บริการสถานที่เต้นแอโรบิก ได้แก่ บุคคลที่มาออกกำลังกายด้วยพาหนะที่โดยสารมาออกกำลังกาย เวลาในการมาออกกำลังกาย เวลาในการกลับที่พักหลังเต้นเสร็จ ความถี่ในการมาใช้บริการสถานที่ออกกำลังกาย ระยะทางในการเดินทางมาออกกำลังกาย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์และข้อมูลพฤติกรรมการมาใช้บริการสถานที่เต้นแอโรบิก วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณอัตราส่วนร้อยละ

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออกกำลังกายกับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Chi - Square)

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกกับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Peason's product moment correlation coefficient)

4. ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 3 ใช้วิธีตรวจคะแนนของตัวเลือกเป็นคำถามในแต่ละข้อของคะแนน ดังต่อไปนี้

มีคุณภาพมากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 4
มีคุณภาพมาก	มีค่าคะแนนเป็น 3
มีคุณภาพน้อย	มีค่าคะแนนเป็น 2
มีคุณภาพน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 1

การแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ยของภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก ด้านทักษะความสามารถของผู้นำเต้นแอโรบิก ด้าน

ภาวะความเป็นผู้นำของผู้นำเต้นแอโรบิก ใช้เกณฑ์วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (สำราญ มีแจ้ง, 2544)

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.00 หมายถึง ระดับความมีคุณภาพมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความมีคุณภาพมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับความมีคุณภาพน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความมีคุณภาพน้อยที่สุด

5. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor) ในการจัดกลุ่มตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก เพื่อนำตัวแทนของตัวแปรที่มีค่าสูง 2-3 อันดับ ในแต่ละด้านมาการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

6. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อค้นหาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิค ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย และสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมการออกกำลังกายจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและด้านสิ่งอำนวยความของพื้นที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกของกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่มาออกกำลังคนเดียวร้อยละ 63.60 เดินทางโดยรถจักรยาน/รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 74.70 ส่วนใหญ่จะมาก่อนการเต้นร้อยละ 73.80 หลังจากการเต้น 10-15 นาที จึงจะกลับที่พักร้อยละ 70.70 ความถี่ในการมาเต้นแอโรบิก 4 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 45.80 และระยะทางในการเดินทางไม่เกิน 1 กิโลเมตร ร้อยละ 53.80

2. พฤติกรรมออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สภาพแวดล้องทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกมีความสัมพันธ์กับในความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

4. ผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.855
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	5769
		.213
	df	190
	Sig.	.000

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 5769.213 ($p < .01$) แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้แตกต่างจากเมตริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-อัลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง ควรมีค่ามากกว่า 0.5 จากผลการวิเคราะห์มีค่าเท่ากับ .855 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมมาก

ค่าความร่วมกัน (Communality) และค่าน้ำหนักองค์ประกอบของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ตารางที่ 2 แสดงค่าความร่วมกัน (Communality) และค่าน้ำหนักองค์ประกอบของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

ตัวแปร	ข้อความ	ค่าความร่วมกัน	องค์ประกอบ			
			1	2	3	4
x7	การตัดแต่งต้นไม้ภายในสถานที่	.753	.785			
x8	ความกลมกลืนกับธรรมชาติของสถานที่	.693	.846			
x9	ลักษณะของการจัดสถานที่	.702	.692			
x10	ไม้ดอกไม้ประดับและพันธุ์ไม้ต่างๆ	.715	.752			
x11	บรรยากาศภายในสถานที่	.631	.668			
x12	ความร่มรื่นของต้นไม้ภายในสถานที่	.760	.824			
x13	ความสวยงามของสถานที่	.625	.744			
x1	ขนาดของพื้นที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก	.567		.766		
x2	ความสะอาดของพื้นที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก	.751		.543		
x3	ความเหมาะสมของพื้นสนาม	.695		.637		
x16	เวทีที่ใช้ในการเต้นของผู้นำ	.423		.484		
x17	ฉากหลังเวที	.495		.584		
x18	การวางแผนผังสถานที่	.637		.687		.729
x19	การกำจัดขยะมูลฝอย	.759		.719		
x4	ระยะทางในการเดินทาง	.748			.828	
x5	ความสะดวกในการเดินทาง	.782			.844	
x6	ใกล้แหล่งชุมชน	.655			.712	
x20	ความสะดวกของการเดินทางเข้าออก	.500			.520	
x14	การระบายอากาศ	.709				.737
x15	อากาศบริสุทธิ์	.711				.734

พบว่า ค่าความร่วมกัน Communality (h2) มีค่าตั้งแต่ .423 ถึง .782 จะเห็นว่ามีค่าสูง จึงถือได้ว่าข้อความแต่ละข้อสามารถวัดองค์ประกอบร่วมได้ และผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สามารถกำหนดองค์ประกอบได้จำนวน 4 องค์ประกอบ โดยมีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 1 มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .668-.846, องค์ประกอบที่ 2 มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .484-.766, องค์ประกอบที่ 3 มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .520-.844 และองค์ประกอบที่ 4 มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .734-.737

ผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.891
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	6146 .279
	df	190
	Sig.	.000

จากตาราง พบว่าผลการวิเคราะห์ค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 6146.279 ($p < .01$) แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้แตกต่างจากเมตริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อมูลชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-อัลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง ควรมีค่ามากกว่า 0.5 จากผลการวิเคราะห์มีค่าเท่ากับ .891 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสม

ตารางที่ 4 แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Analysis) ของตัวแปรแต่ละรายการ จำนวน 20 รายการ

ตัวแปร	ข้อความ	ค่าความร่วมกัน	องค์ประกอบ		
			5	6	7
xx12	ห้องน้ำ/สุขา	.752	.850		
xx13	อ่างล้างหน้า	.651	.746		
xx14	ความปลอดภัยในการใช้ห้องน้ำ/สุขา	.665	.765		

ตารางที่ 4 แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Analysis) ของตัวแปรแต่ละรายการ จำนวน 20 รายการ (ต่อ)

ตัวแปร	ข้อความ	ค่าความร่วมกัน	องค์ประกอบ		
			5	6	7
xx15	แสงสว่างภายในห้องน้ำ/สุขา	.718	.795		
xx16	ความสะอาดภายในห้องน้ำ/สุขา	.761	.841		
xx17	แสงสว่างบริเวณสถานที่เต้น	.519	.562		
xx18	ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย	.475	.639		
xx19	เจ้าหน้าที่ดูแลและรักษาความปลอดภัย	.531	.655		
xx1	ความชัดเจนของเครื่องหมาย, ป้ายบอกตำแหน่ง	.443		.427	
xx2	ปริมาณของทางเดินภายในสถานที่	.449		.605	
xx3	ความสะดวกในการจอดรถ	.760		.814	
xx4	ความปลอดภัยของสถานที่จอดรถ	.673		.800	
xx5	บริเวณและปริมาณสถานที่จอดรถ	.695		.827	
xx6	ที่นั่งและความสบายของที่นั่งพักผ่อน	.600		.661	
xx7	ความสะอาดของที่นั่งและบริเวณที่พักผ่อน	.594		.830	
xx20	ศาลาเอนกประสงค์	.434		.518	
xx8	ร้านอาหาร/เครื่องดื่ม	.544			.657
xx9	ถังขยะ	.776			.711
xx10	จุดที่ตั้งถังขยะ	.809			.795
xx11	ความสะอาดของถังขยะ	.681			.584

จากตาราง พบว่า ค่าความร่วมกัน Communality (h2) มีค่าตั้งแต่ .434 ถึง .809 จะเห็นว่ามีค่าสูง จึงถือได้ว่าข้อความแต่ละข้อสามารถวัดองค์ประกอบร่วมได้ และผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สามารถกำหนดองค์ประกอบได้จำนวน 3 องค์ประกอบ โดยค่าน้ำหนักขององค์ประกอบที่ 5 มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .562-.850 องค์ประกอบที่ 6 มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .427-.830 องค์ประกอบที่ 7 มีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .584 - .795

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความลาดเคลื่อนมาตรฐาน

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.309	.098	.091	.18538

a Predictors: (Constant), ด้านการจำหน่ายอาหารและการกำจัดขยะ, ด้านการถ่ายเท/ระบาย อากาศ, ด้านความสะดวกในการเดินทาง, ด้านความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิก, ด้านห้องน้ำ สุขา ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย, ด้านการบริการที่จอดรถและจัดบริเวณพักผ่อน, ด้านความสวยงาม ร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม

จากตารางพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่าเท่ากับ .309 และกำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .098 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 8 ตัว ร่วมกันพยากรณ์ความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก ได้ร้อยละ 9.80 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .18538

ตารางที่ 6 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ

Source of Variation		Df	SS	MS	F	Sig.
1	Regression	7	.608	.087	2.527	.015*
	Residual	442	15.190	.034		
	Total	449	15.798			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 8 ตัว มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไปได้

ตารางการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบแบบปกติ

ตัวแปร	b	SE_b	β	t	Sig.
ความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม	.046	.018	.153	2.632	.009
ความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิก	.046	.018	.138	2.541	.011
การถ่ายเท/ระบายอากาศ	-.020	.009	-.123	-2.201	.028
ค่าคงที่ = . 1.303		SE_{est} = .008			
R = .309	R^2 = .098		F = 2.527		

จากตารางพบว่าในการสร้างสมการพยากรณ์การค้นหาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก ที่มีผลต่อความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวแปรการตัดแต่งต้นไม้ภายในสถานที่ ความกลมกลืนกับธรรมชาติของสถานที่ ความร่มรื่นของต้นไม้ภายในสถานที่ 2) ด้านความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิก ประกอบด้วยตัวแปรขนาดของพื้นที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก การวางแผนผังสถานที่ การกำจัดขยะมูลฝอย และ3) ด้านการถ่ายเท/ระบายอากาศประกอบด้วย ตัวแปร การระบายอากาศ อากาศบริสุทธิ์ โดยปัจจัยทั้ง 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .309 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) เท่ากับ .008 และตัวพยากรณ์มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ (R2) เท่ากับ 0.98 หมายความว่าปัจจัยทั้ง 3 ด้าน สามารถร่วมกันพยากรณ์ความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก ได้เพียงร้อยละ 9.8

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

$\hat{y}$ = 1.303 + 0.046 (ด้านความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม) + .046 (ด้านความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิก) -0.020 (ด้านการถ่ายเท/ระบายอากาศ)

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$\hat{z}$ = 0.153 (ด้านความสวยงาม ร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม) + 0.138 (ด้านความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิก) -0.123 (ด้านการถ่ายเท/ระบายอากาศ)

จากสมการพยากรณ์สามารถแปลความหมายได้ดังนี้

1. ความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม ตัวแปรนี้สามารถพยากรณ์ความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b = 0.046)

กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าคะแนนของความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกเพิ่มขึ้น 0.046 คะแนน เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นในสมการให้คงที่

2. ความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิก ตัวแปรนี้สามารถพยากรณ์ความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b = 0.046) กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าคะแนนของความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิกเพิ่มขึ้น 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกเพิ่มขึ้น .046 คะแนน เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นในสมการให้คงที่

3. การถ่ายเท/ระบายอากาศตัวแปรนี้สามารถพยากรณ์ความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b = -0.020) กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่าคะแนนการถ่ายเท/ระบายอากาศลดลง 1 คะแนน จะทำให้คะแนนความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกเพิ่มขึ้น 0.020 คะแนน เมื่อควบคุมตัวแปรอื่นในสมการให้คงที่

นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานพบว่า ความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม (β = 0.153) สามารถพยากรณ์ความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกได้มากที่สุด และรองลงมาคือความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิก (β = 0.138) การถ่ายเท/ระบายอากาศ (β = -0.123)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่มาออกกำลังคนเดียวร้อยละ 63.60 เดินทางโดยรถจักรยาน/รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 74.70 ส่วนใหญ่จะมาก่อนการเต้นร้อยละ 73.80 หลังจากการเต้น 10-15 นาที จึงจะกลับที่พักร้อยละ 70.70 ความถี่ในการมาเต้นแอโรบิก 4 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 45.80 และระยะทางในการเดินทางไม่เกิน 1 กิโลเมตร ร้อยละ 53.80 เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการเดินทางจึงใช้รถจักรยาน/รถจักรยานยนต์ และไม่เกิดปัญหาในการจราจร และระยะทางในการเดินทางในการมาออกกำลังกายไม่เกิน 1 กิโลเมตร ในการใช้รถจักรยาน/รถจักรยานยนต์ถือว่าเป็นการเดินทางที่รวดเร็วที่สุด และเป็นการประหยัดเวลาในการเดินทาง ในการมาออกกำลังกายนั้นกลุ่มตัวอย่างจะมาก่อนการเต้นร้อยละและ หลังจากการเต้น 10-15 นาที จึงจะกลับที่พักนั้นเพื่อเป็นการพบปะพูดคุยกันในกลุ่มคนที่ออกกำลังกายด้วยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รู้จักปรับตัวและการอยู่ร่วมกับสังคม เพราะธรรมชาติของแต่ละบุคคลนั้นมีลักษณะแตกต่างกัน สำหรับความถี่ในการออกำลังกายนั้นโดยเฉลี่ยคนเราควรจะออกกำลังกายประมาณ 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์ บางครั้งการที่เราตั้งใจทำอะไรสักอย่างที่มากจนเกินไปก็อาจส่งผลในทางลบให้กับเราแทนที่จะเป็นบวก

อย่างที่ต้องการ การออกกำลังกายก็เช่นเดียวกัน การที่เราหักโหมออกกำลังกายไม่ว่าจะมีเป้าหมายในการลดน้ำหนัก สร้างกล้ามเนื้อ กระชับสัดส่วน หรืออะไรก็ตาม ถ้าทำมากเกินไปเป้าหมายต่างๆ เหล่านี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ และยังส่งผลทำให้เกิดปัญหาสุขภาพทั้งกายและใจด้วย แล้วเราจะทราบได้อย่างไรว่าเราออกกำลังกายมากไปหรือเปล่า? และจะป้องกันอย่างไรเพื่อไม่ให้เกิดผลเสียตามมา

2. พฤติกรรมออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกทั้ง 5 ด้านซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลที่มาออกกำลังกายด้วยพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง เวลาในการมาเต้นแอโรบิก เวลากลับที่พักหลังจากการเต้นแอโรบิกและระยะทางในการเดินทาง ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกซึ่งสอดคล้องกับ ภาณุภาคย์ สุริยะกาญจน์ (2549, บทคัดย่อ) ได้การศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนที่มาออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก ในบริเวณสวนหลวง ร.9 ที่ประชาชนที่มี เพศ น้ำหนักอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา จำนวนชั่วโมงในการทำงาน จำนวนชั่วโมงในการเดินทางไปออกกำลังกาย ความถี่ในการเต้นแอโรบิกต่อสัปดาห์ และความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกายแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกไม่แตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและเห็นประโยชน์อย่างแท้จริงของการออกกำลังกาย ไม่ว่าจะมีพฤติกรรมในการมีออกกำลังกายที่แตกต่างกันแต่จุดมุ่งหมายของทุกคนคือ การได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักการกีฬา กรมพลศึกษา (2540: 32-36) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายแบบแอโรบิก ไว้ว่าการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา แม้ในคนป่วยก็ต้องการออกกำลังกาย เพื่อช่วยให้ฟื้นสภาพโดยเร็วยิ่งขึ้น เด็กที่คลอดใหม่ต้องร้อง ต้องดิ้นสะบัดแขนขา เป็นการออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง วัยหนุ่มสาว การออกกำลังกายจะช่วยให้ระบบประสาทและจิตใจทำงานดีเป็นปกติ ผู้ที่อยู่ในวัยชรา การออกกกำลังกายจะช่วยป้องกันรักษาอาการ และโรคที่เกิดขึ้นในวัยชราได้หลายอย่าง เช่น ปวด เมื่อยขบ ท้องผูกเป็นประจำ ตลอดจนการวิงเวียนหน้ามืด เพราะการไหลเวียนเลือดไม่พอ นอกจากนั้นการออกกำลังกายยังมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมให้สมบูรณ์ มีประสิทธิภาพในการประกอบกิจการงานเพื่อดำรงชีพในสังคม และเพิ่มสมรรถภาพของกำลังคนในการพัฒนาประเทศชาติอีกด้วยนั้น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายมาก

3. สภาพแวดล้องทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกมีความสัมพันธ์กับในความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกในระดับต่ำนั้น แสดงให้เห็นว่าความสำคัญที่แท้จริงของการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกนั้นมีองค์ประกอบหลักที่เป็นแรงดึงดูดใจให้คนหันมาออกกำลังกายซึ่งสิ่งสำคัญคือควรยึดหลัก ความสนุกสนาน ท้าทายความสามารถ การเต้นแอโรบิก ต้องมีความสนุกสนาน ท้าทายความสามารถ มีความหลากหลายเหมาะสมกับเพศ วัย และระดับความสามารถของแต่ละบุคคล การเลือกความเร็วของจังหวะเพลงและความแรงของลีลาการเคลื่อนไหว ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็คือความ

สามารถของครูฝึกนั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับชาคริต เทพรัตน์ (2540) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า มีปัจจัยนำได้แก่ เพศ, ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และปัจจัยเอื้ออำนวยด้านการเข้าถึงสื่อข่าวสารเกี่ยวกับการออกกำลังกาย เป็นปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยอื่นๆ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย และเมื่อจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกาย พบว่า เพศทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายได้มากที่สุด

และผลการวิจัยได้สอดคล้องกับไทเลอร์และมิลเลอร์ (Taylor& Miller.1994 : p 40) เสนอแนะว่าการออกกำลังกายควรมีหลายทางเลือกให้กับบุคคลหรือกลุ่มคนต่างๆ การออกกำลังกายที่ดีต่อสุขภาพและระบบการทำงานของหัวใจจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ออกกำลังกายจะต้องเข้าร่วมออกกำลังกายแบบแอโรบิกอย่างสม่ำเสมอแต่อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้น ร้อยละ 50 ของคนที่เริ่มออกกำลังกายจะล้มเลิกความตั้งใจและหยุดการออกกำลังกาย ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมการออกกำลังกายมีอยู่หลายปัจจัย เช่น

1. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ ความสะดวกของที่ออกกำลังกาย กำลังใจและการสนับสนุนจากคนใกล้ตัวหรือเพื่อน และสัญญาที่ทำไว้ เป็นต้น

2. ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น แรงจูงใจ ทักษะ ความเชื่อในประโยชน์ของการออกกำลังกายที่มีต่อสุขภาพ ความสนุกสนานที่ได้รับจากการออกกำลังกาย และระดับการศึกษา เป็นต้น

โดยรวมแล้วคนที่มีการศึกษาดี มีแรงจูงใจและรู้สึกสนุกสนานในการออกกำลังกายรวมถึงเชื่อในคุณประโยชน์ของการออกกำลังกาย มีแนวโน้มสูงที่จะออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในทางตรงข้ามคนที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเป็นหลอดเลือดตีบตัน (CHD) ทำงานใช้แรงงานมีแนวโน้มต่ำที่จะออกกำลังกาย ซึ่งดูเหมือนว่าคนที่ต้องการออกกำลังกายมากที่สุดกลับเป็นคนที่มีแนวโน้มต่ำในการออกกำลังกาย แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่มีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย เช่น เป้าหมายของการออกกำลังกายและการบริหารเวลา จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนั้น การเป็นผู้นำการออกกำลังกายที่มีประสิทธิผลมีหน้าที่และบทบาทมากกว่าการนำการออกกำลังกายนั้นคือ ต้องสามารถส่งเสริมให้สมาชิกบรรลุเป้าหมายของการออกกำลังกายได้ในการเลือกเป็นสมาชิกของสถานบริหารร่างกายนั้น เหมือนเป็นการลงทุน ดังนั้น ก่อนการตัดสินใจเป็นสมาชิกต้องมีการสำรวจและเปรียบเทียบโปรแกรม, สถานที่, ราคา และตั้งคำถามในตัวเองว่า “อะไรคือสิ่งที่ต้องการ (What’re you need) ซึ่งคำตอบที่ได้จะเป็นแนวทางในการเลือกโปรแกรมละสถานที่ในการออกกำลังกาย แต่สิ่งที่สำคัญในการเลือกเป็นสมาชิกในสถานบริหารร่างกายนั้น คือ คุณสมบัติของผู้นำการออกกำลังโดยดูได้จาก

1. ประวัติการศึกษา (Education Background) ควรมีความรู้จัดโปรแกรมได้อย่าง มีประสิทธิภาพและปลอดภัย โดยผ่านการฝึกจากวิทยาลัยหรือมหาลัย แต่ในสถาบันบริหารร่างกายบางแห่งก็เลือกจากความสามารถทางกีฬาหรือความสามารถในการขายสมาชิก

2. ประกาศนียบัตร (Certification) โดยปกติไม่มีข้อบังคับว่าผู้นำการออกกำลังกายต้องได้รับใบอนุญาตหรือประกาศนียบัตรอย่างไรก็ตามแต่ มี

องค์กรที่จัดอบรมหรือสอบเพื่อรับประกาศนียบัตรทางด้านนี้ ซึ่งองค์กรที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไป คือ วิทยาลัยเวชศาสตร์การกีฬา แห่งอเมริกา (America college of Sport Medicine; ACSM) เป็นองค์กรที่จัดอบรมพลศึกษา, สรีรวิทยาและเวชศาสตร์ ซึ่งจะมีการพัฒนาเนื้อหาวิชาให้ตรงกับความต้องการการออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นและผู้นำการออกกำลังกายที่ไม่ผ่านการฝึกเลย และที่สำคัญผู้นำการออกกำลังกายทุกคนควรมีประกาศนียบัตรทางการช่วยหายใจ (Cardiopulmonary Resuscitation; CPR) ด้วย ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกจึงต้องมีองค์ประกอบหลายๆ ด้านประกอบกันเพื่อเป็นแรงจูงใจในการดึงดูดในประชาชนให้ความสนใจใน การออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น

การออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก ถือว่าคุณภาพ การประสบผลสำเร็จของกิจกรรมโดยมากเกิดจากครูฝึก กิจกรรม เสียงเพลงซึ่งถือเป็นบริการหลักของกิจหลักของผลิตภัณฑ์บริการ ซึ่งสอดคล้องกับยุพาวรรณ วรรณวาณิชย์ (2548 : 12) กล่าวว่าผลิตภัณฑ์บริการถือว่าบริการหลัก (Core Service) คือกิจกรรมหรือการกระทำที่เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของธุรกิจบริการแต่ละประเภท ที่จะทำให้ธุรกิจนั้นประสบผลสำเร็จได้

แต่สภาพแวดล้อมผลิตภัณฑ์บริการ และบรรยากาศขององค์การเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการให้บริการลูกค้าและการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์การโดยสภาพแวดล้อมหมายถึง สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งปัจจัยที่มีผลกระทบต่อร่างกาย เช่น แสง สี เสียง อุณหภูมิ เป็นต้น ส่วนบรรยากาศหมายถึง สภาพความเป็นไปที่เกิดขึ้นภายในองค์การ เช่นการจัดแบ่งห้องต่างๆ เป็นสัดส่วน การประดับตกแต่งสถานที่ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรภายในองค์การก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นสิ่งดึงดูใจให้คนหันมาออกกำลังกายซึ่งสอดคล้องกับยามากุชิ และโอกาดะ (Yamaguchi & Okada, 1988)

กล่าวว่าการเข้าร่วมเป็นสมาชิกศูนย์ออกกำลังกายมีปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ความพึงพอใจในอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

2. ความพึงพอใจที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

3. ความพึงพอใจในกิจกรรมการออกกำลังกาย

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิก ที่มีผลต่อความถี่ในการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิก พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสวยงามร่มรื่นของสิ่งแวดล้อม ความร่มรื่นของต้นไม้ภายในสถานที่ ด้านความเหมาะสมของพื้นที่เต้นแอโรบิกและด้านการถ่ายเท/ระบายอากาศ

ผลการวิจัยได้สอดคล้องกับกรณีประเทศสหรัฐอเมริกาในการดำเนินงานส่งเสริมการออกกำลังกายที่กล่าวไว้ว่า

1. เพื่อจูงใจให้ผู้สูงอายุออกกำลังกาย หรือการส่งเสริมการออกกำลังกายในกิจกรรมการใช้เวลาว่าง แต่เพื่อให้การส่งเสริมการออกกำลังกายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อเสนอที่สำคัญประการหนึ่งของโปรแกรมก็ คือ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการออกกำลังกายที่ให้คนทุกเพศ

ทุกวัย สามารถเข้าถึงกิจกรรมออกกำลังกายได้โดยไม่รู้สึกว่าเป็นภาระ

2. ต้องพิจารณาถึงการออกแบบชุมชนใหม่และการพัฒนานโยบายและ แผนกลยุทธ์ไปพร้อมๆ กันเพื่อชุบชีวิตใหม่ให้กับชุมชนเดิมที่มีอยู่ ด้วยความเชื่อที่ว่า การปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมของเมืองย่อมจะเอื้อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล

3. การปรับเปลี่ยนเขตเมืองเพื่อให้เอื้อต่อการออกกำลังกายมีดังนี้ คือ การเพิ่มทางเดินเท้าในเขตชุมชนหนาแน่น การอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวและสิ่งแวดล้อมที่น่าประทับใจไว้

4. การสนับสนุนสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพและสังคม เพื่อส่งเสริมและเอื้อต่อการออกกำลังกาย เช่น สถานที่และอุปกรณ์ที่ปลอดภัยและผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ Brownson et al อ้างจาก ธราดล เก่งการพานิช และมณฑา เก่งการพานิช (2546 : 10) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านนโยบายและสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการออกกำลังกายของคนอเมริกัน พบว่าสาเหตุง่ายๆ พื้นฐาน 4 ประการ ที่ทำให้คนอเมริกันไม่ออกกำลังกาย คือ ไม่มีเวลา ความรู้สึกเหนื่อย การรับรู้ว่าการทำงานในชีวิตประจำวันเป็นการออกกำลังกายที่เพียงพอแล้ว และการขาดแรงจูงใจในการออกกำลังกายนอกจากนั้นยังพบว่า ลักษณะทางกายภาพ อาทิ การมีทางเดินทางเท้า ภูมิทัศน์ ที่น่ารื่นรมย์ การจราจรที่ติดขัด และการแวดล้อมด้วยภูเขา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการออกกำลังกาย และพบว่าหนึ่งในสามของกลุ่มตัวอย่างมีการออกกำลังกายเพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการออกกำลังกายที่ได้รับการสนับสนุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรเศรษฐกมล สุทธิ และคณะ (2550) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจสมัครสมาชิกฟิตเนสเซ็นเตอร์พบว่าในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านสถานที่ที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดแสดงให้เห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการเต้นแอโรบิกนับได้ว่าเป็นยุทธวิธีที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ประชาชนหันมาให้ความสนใจในการออกกำลังกายและประสบความสำเร็จอย่างยิ่งในการดึงดูดให้ประชาชน หันมาให้ความสนใจในการออกกำลังกายโดยยึดหลักการจัดการที่เน้นให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถออกกำลังกายได้ง่าย สะดวก สถานที่สวยงาม สะอาด และปลอดภัย และเอื้อต่อการออกกำลังกายให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับธราดล เก่งการพานิช และมณฑา เก่งการพานิช (2546 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า การออกกำลังกาย ถือเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญของการส่งเสริมสุขภาพ การเรียกร้องให้ประชาชนสามารถบรรลุเป้าหมาย การมีสุขภาพที่ดีนั้น กลวิธีที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการ คือ การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ และการจัดสิ่งแวดล้อม หรือบรรยากาศ ที่เอื้อต่อการมีสุขภาพ การจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการออกกำลังกายมีอยู่ในทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว สถานที่ทำงาน สถานประกอบการ และสถานที่สาธารณะ ซึ่งรัฐมีบทบาทสำคัญ ในการสนับสนุนให้เกิดการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการออกกำลังกายสำหรับประชากรทุกคน โดยให้สอดคล้องกับอาชีพ วัย และลักษณะทางประชากร โดยการจัดสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เน้น เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถออกกำลังกายได้ง่าย สะดวก สถานที่สวยงาม สะอาดและปลอดภัย และให้การออกกำลังกายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับประเทศออสเตรเลีย

ได้นำการออกกำลังกาย มาช่วยในการรณรงค์ต้านมะเร็ง ตามนโยบายป้องกันมะเร็งแห่งชาติปี 2001 -2003 ซึ่งสามารถสรุปยุทธศาสตร์หลักที่ใช้เพื่อส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายอย่างกว้างขวางในประชาชน 4 ประการ ดังนี้ (The Cancer Council Australia) อ้างอิงจาก ธราดล เก่งการพานิช และมณฑา เก่งการพานิช (2546)

1. การจัดสรรเงินทุนในการสร้างกระแส (Advocate) เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาในอันที่จะสร้างความตระหนักและความเข้าใจของประชาชนต่อประโยชน์ของการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

2. ส่งเสริมและให้การรับรองนโยบายที่เป็นการริเริ่มและเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการออกกำลังกาย ในอันที่จะทำให้สัดส่วนการออกกำลังกายของประชาชนเพิ่มขึ้น

3. จัดให้มีการประเมินการออกกำลังกายของประชาชน เพื่อปรับแผนการรณรงค์

4. จัดเตรียมนโยบายผังเมือง การจราจร และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มั่นใจว่า สิ่งแวดล้อมทั้งในเมือง ชนบท และที่ห่างไกลได้รับการออกแบบไว้สำหรับการเดินและการขี่จักรยานที่ปลอดภัย และเรียบง่าย

5. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาและสถานที่สำหรับการออกกำลังกาย ได้แก่ สวนสาธารณะ สนามหญ้า ชายหาด เป็นต้น ประชาชนจะต้องสามารถเข้าถึงและมีความปลอดภัย

ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับยามากุชิ และโอกาดะ (1988) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับศูนย์ออกกำลังกายตามการรับรู้ของผู้ใช้บริการเมื่อพิจารณาปัจจัยในการเข้าเป็นสมาชิกในศูนย์ออกกำลังกาย ตามการรับรู้ของผู้มาใช้บริการซึ่งปัจจัยต่างๆ มีดังนี้

1. ความพึงพอใจในอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

2. ความพึงพอใจที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

3. ความพึงพอใจในกิจกรรมการออกกำลังกาย

ซึ่งจากผลการวิจัยและความสอดคล้องของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงสามารถสรุปได้ว่าเหตุผลหนึ่งที่เป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายคือการจัดการด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการออกกำลังกาย ให้เหมาะสม สะดวก และปลอดภัย ให้มากที่สุดและถ้าจัดการด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ที่ใช้ในการออกกำลังกายไม่มีคุณภาพ ไม่เอื้อต่อการออกกำลังกายก็จะทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการออกกำลังกายซึ่งสอดคล้องกับ Brownson et al อ้างอิงจากธราดล เก่งการพานิช และมณฑา เก่งการพานิช (2546) พบว่าสาเหตุง่ายๆ พื้นฐาน 4 ประการ ที่ทำให้คนอเมริกันไม่ออกกำลังกาย คือ ไม่มีเวลา ความรู้สึกเหนื่อย การรับรู้ว่า การทำงานในชีวิตประจำวันเป็นการออกกำลังกายที่เพียงแล้ว และการขาดแรงจูงใจในการออกกำลังกาย นอกจากนั้นยังพบว่า ลักษณะบริเวณที่พักอาศัยอาทิ การมีทางเดินเท้าภูมิทัศน์ที่น่ารื่นรมณ์ การจราจรที่ติดขัด และการแวดล้อมด้วยภูเขา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการออกกำลังกาย และพบว่าหนึ่งในสามของกลุ่มตัวอย่างมีการออกกำลังกายเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการใช้สิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนการออกกำลังกายที่ได้รับการสนับสนุน

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวว่าสถานที่จะมีชีวิตชีวาก็ต่อเมื่อพื้นที่นั้นเปิดโอกาสให้คนสามารถ

สื่อสารกับธรรมชาติรอบตัวได้ (Lwashita 1991) องค์ประกอบหลัก 2 ประการ คือ ต้นไม้ และน้ำ ต้นไม้ทำให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงาม และให้ความรู้สึก โอบล้อม และปลอดภัยในพื้นที่ ช่วยลดอุณหภูมิ และให้ร่มเงาที่พอเหมาะ ส่งผลให้คนรู้สึกสบายเมื่ออยู่ใต้ต้นไม้ (Whyte 1980 : 46) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเมืองที่มีสภาพอากาศแบบร้อนชื้น (Golany 1995 : 170) การใช้น้ำร่วมเป็นองค์ประกอบของพื้นที่ว่างสาธารณะ สร้างความใกล้ชิดกับธรรมชาติได้ ทั้งทางทัศนียภาพ การสัมผัสโดยตรง และรวมทั้งเสียงที่เกิดขึ้นจากน้ำพุและน้ำตกจำลองด้วย ทั้งนี้เสียงที่เกิดขึ้นมีส่วนช่วยในการลบมลพิษทางเสียงภายในเมืองได้ด้วย (Whyte 1980 : 47-48) พื้นที่ว่างสาธารณะต้องมีองค์ประกอบทางกายภาพที่ให้ความรู้สึกในเชิงจิตวิทยาที่เชื้อเชิญ โดยพื้นที่ว่างสาธารณะต้องมีความต่อเนื่องที่กลมกลืนพื้นที่รอบข้าง การเชื่อมต่อนี้รวมไปถึงการเชื่อมต่อทางสายตาด้วย “ถ้าคนมองไม่เห็นพื้นที่นั้น คนก็จะไม่ใช้” (Whyte 1980 : 57)

เอกสารอ้างอิง

กรมพลศึกษา, สำนักการกีฬา. **แอโรบิกดานซ์บริหารกายเพื่อสุขภาพ.** กรุงเทพฯ : กรมพลศึกษา, 2540.

ชาคริต เทพรัตน์. **ปัจจัยที่ทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ศึกษาศาสตร์ (การส่งเสริมสุขภาพ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

ยุพาวรรณ วรรณวาณิชย์. **การตลาดบริการ.** กรุงเทพฯ : ธรรกมลการพิมพ์, 2548.

ธราดล เก่งการพานิช และมณฑา เก่งการพานิช. **ทบทวนการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการออกกำลังกายและมาตรการทาง ภาษี.** นนทบุรี. กองออกกำลังเพื่อสุขภาพ. กรมอนามัย. กระทรวงสาธารณสุข, 2546.

ภาณุภาคย์ สุริยะกาญจน์. **พฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนที่มาออกกำลังกายด้วยการเต้นแอโรบิกส์ในบริเวณสวนหลวง ร.9.** ปัญหาพิเศษทางการบริหารรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2532.

มนเทียร อรรถจรรยา. (2543). **แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมที่ว่างในชุมชนเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้อาศัย : กรณีศึกษาคอนโดมิเนียมราคาประหยัด.** (หน้า 40-42) .วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543.

นรเศรษฐ กมลสุทธิ์ และคณะ. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจสมัครสมาชิกฟิตเนสเซ็นเตอร์.** รายงานการค้นคว้าด้วยตัวเอง. ภาควิชาการตลาด, มหาวิทยาลัยสยาม, 2550.

สุภาภรณ์ พลนิกร. **พฤติกรรมผู้บริโภค.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โฮลิสติก พับลิชชิ่ง.

Golany, Gideon S. **Ethics and Urban Design: Culture, Form. and Environment.** New York : John Wiley and Sons,1995.

Taylor & Miller. (1994). **Aerobic Leader Fitness A life tie Commitment.** In American Fitness 3rd ed. London: M.N. Burgess. pp. 40.

Whyte, William H. **The Social Life of Small Urban Spaces.** Washington, D.C. : Conservation Foundation,1980.

Yamaguchi, y., and Okada, K. (1988). **A study of adherence to a fitness club: A user's perspective.** Abstracts New Horizons of Human Movement. 128.

Academic Journal Institute of Physical Education

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

Factors Affecting Excercicing Behavior of member in the Health Promotion Clubs, Sukhothai Province

วัชรินทร์ เงินทอง ว่าที่ร้อยเอก ดร.เทียนชัย ทองวินิชศิลป์ กิ่งเพชร เงินทอง
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุโขทัย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ เจตคติ พฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ สมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย จำนวน 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน

ผลการวิจับพบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 15.51, S.D. = 3.02) ระดับเจตคติการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.54, S.D.= 0.26) และพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย อยู่ในระดับควรปรับปรุง ($\overline{X}$ = 1.43, S.D. = 0.27) นอกจากนี้ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยคือ ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และเจตคติการออกกำลังกาย โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ เจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย รองลงมาคือความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย สามารถอธิบายได้ร้อยละ 8.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ABSTRACT

The purposes of this research were to determine the knowledge, attitude and exercising behaviors and to investigate the factors that affect the exercising behaviors among members of health promotion clubs at Sukhothai Province. The study was undertaken in a sample of 403 members of health promotion clubs. Data were collected using a questionnaire. Statistics used for data analysis included percentage mean, and standard deviation and enter multiple regression.

The results of the knowledge, the attitude and the exercising behaviors among

membersof health promotion clubs at Sukhothai Province were at the high level ($\overline{X}$ = 15.51, S.D. = 3.02), the high level ($\overline{X}$ = 3.54, S.D. = 0.26). In addition, the factors affected to the exercising behaviors were attitude and knowledge on exercise, at 8.6 % ($p < .05$).

Keyword : exercising behavior, health promotion clubs

1. บทนำ

สภาวะสุขภาพคนไทยในปัจจุบันเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเป็นอันดับต้นๆ ทั้งโรคหัวใจ หลอดเลือด เส้นเลือดในสมองตีบ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง ซึ่งโรคเหล่านี้ส่วนเกิดจากการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม ทั้งการพักผ่อน การบริโภคอาหาร ความเครียดและที่สำคัญคือการออกกำลังกาย

การออกกำลังกาย (Exercise) หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายที่มีการวางแผน หรือการเตรียมตัว โดยเป็นกิจกรรมที่มีการกระทำซ้ำๆ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่ม หรือคงสมรรถภาพของร่างกาย การเคลื่อนไหวร่างกาย หรือการออกกำลังกายหากกระทำอย่างสม่ำเสมอ นับเป็นการสร้างเสริมสุขภาพที่ดี ที่มีผลต่อการป้องกันโรคไม่ติดต่อ (สำนักพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ, 2549) ขณะเดียวกันต้องเป็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมด้วย การเคลื่อนไหวร่างกายในระดับปานกลาง และทำต่อเนื่องอย่างน้อย 30 นาที ซึ่งเทียบเท่ากับการใช้พลังงาน 150 แคลอรี ก็เพียงพอที่จะทำให้คนปกติทั่วไปมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงและมีสุขภาพดีโดยองค์รวม ตลอดจนลดอัตราเสี่ยงต่อการเกิดโรคได้ ไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องออกกำลังกายอย่างหนักเหมือนเช่น นักกีฬา จากข้อมูลดังกล่าว พบว่าประโยชน์ของการออกกำลังกายมีผลดีต่อสุขภาพในทางตรงกันข้าม หากการออกกำลังกายไม่ถูกวิธี ไม่ถูกหลักการของการออกกำลังกาย ก็อาจจะเกิดผลเสียต่อสุขภาพได้เช่นกัน เช่นการศึกษาของ Albert และ Mittleman ที่ทำการติดตามแพทย์เพศชายจำนวน 21,481 ราย เป็นเวลา 12 ปี พบว่า ผู้ที่ออกกำลังกายแบบหนักจะเกิดภาวการณ์เสียชีวิตฉับพลันภายใน 30 นาที จำนวน 122 ราย ซึ่งมีอัตราการเสี่ยงมากกว่าผู้ที่ออกกำลังกายเบากว่าถึง 16.9 เท่า (Albert และ Mittleman, 2543) ดังนั้นการออกกำลังกายที่เกิดประโยชน์ต่อสุขภาพนั้นควรเป็นการออกกำลังกายที่ถูกต้องหลักการ และเหมาะสมในจังหวัดสุโขทัยประชาชนให้ความสนใจในการออกกำลังกายอย่างกว้างขวาง สังเกตจากมีการก่อตั้งชมรมสร้างสุขภาพกระจายไปทั่วทุกอำเภอ มีกิจกรรมการออกกำลังกายหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่ดำเนินการโดยบุคลากรสาธารณสุขและประชาชนในท้องถิ่น

นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงสาธารณสุขในการสร้างสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย กรมอนามัยกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดนโยบายการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพไว้ ดังนี้

1. ให้ประชาชนทุกกลุ่มอายุทุกสภาพร่างกาย มีการออกกำลังกายอย่างถูกต้องเหมาะสมต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยถือเอาการออกกำลังกายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้มีการเคลื่อนไหวร่างกายในการประกอบกิจวัตรประจำวันมากขึ้น เพื่อส่งผลให้อายุยืนยาวและมีคุณภาพชีวิตที่ดีไม่เจ็บป่วย และตายด้วยโรคอันเกิดจากการ

ขาดการออกกำลังกายก่อนวัยอันสมควร

2. ให้มีการประยุกต์กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้สอดคล้องกับศิลปวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของประชาชนแต่ละภาค

3. ให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มประสิทธิภาพในการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยพัฒนารูปแบบการบริหารศูนย์กีฬาสถานที่ราชการสวนสาธารณะ เพื่อเป็นแบบอย่างในการจัดการเชิงรุกสู่ประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนใช้ในการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพอย่างทั่วถึงตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น

4. กระทรวงสาธารณสุขประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการกีฬา เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย สมาคมกีฬา เพื่อกำหนดบทบาทและทิศทาง การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของประเทศไทย ตลอดจนพัฒนาความร่วมมือในการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพทางเลือกอื่นๆ

5. ให้มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริการ ในสถานบริการสาธารณสุข ให้เป็นแบบองค์รวม ผสมผสานรูปแบบการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การให้คำแนะปรึกษาในด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการด้านสุขภาพอนามัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ

6. ให้ส่งเสริมบทบาทผู้นำชุมชนอาสาสมัครองค์กรท้องถิ่น องค์กรเอกชนในการเป็นผู้นำการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ซึ่งมีหน่วยงานของรัฐ เป็นผู้ให้การสนับสนุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักในการสร้างผู้นำการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

7. ให้มีกิจกรรมส่งเสริมค่านิยมของครอบครัวในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ของทุกครอบครัวทั่วประเทศไทยในโอกาสต่างๆ

8. ให้หน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะหน่วยงานในรัฐจัดให้บุคลากรในหน่วยงานได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ในวันราชการเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน และหน่วยงานภาคเอกชน

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุโขทัยเป็นสถาบันที่มีบทบาทในการบริการวิชาการสนับสนุนด้านวิชาการ ทางพลศึกษา การกีฬา การออกกำลังกายสุขภาพ และนันทนาการ ให้แก่นักศึกษา ชุมชนสังคม ซึ่งเรื่องที่เกี่ยวกับการออกกำลังกาย นับเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่สถาบันพลศึกษา วิทยาเขตสุโขทัยจะต้องศึกษาถึงสภาพหรือสถานการณ์การออกกำลังกาย ลักษณะวิธีการ รูปแบบการออกกำลังกายของประชาชนว่ามีความรู้ ความเข้าใจ การรับรู้ การมีทักษะ การมีเจตคติและมีพฤติกรรมในการออกกำลังกาย ว่าถูกต้องอยู่ในระดับใดและมีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย คณะผู้วิจัยจึงศึกษาในหัวข้อ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลและสารสนเทศจากผลการวิจัย มาวางแผนในการบริการชุมชนสังคมเป็นไปตรงตามความต้องการของสังคม และวางแผนการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการบริการชุมชน และสังคมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

3. สมมติฐานในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สมมุติฐาน : ปัจจัยด้านความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย ของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย จำนวน 9 อำเภอ ในปีงบประมาณ 2552 ที่เป็นสมาชิกของชมรมสร้างสุขภาพจำนวนทั้งสิ้น 403 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีรูปแบบการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive study) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้สอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นตัวเลือกแบบ 4 ตัวเลือกการให้คะแนน ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด 0 คะแนน เกณฑ์แปลผลคะแนนภาพรวม โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977 : 14) การแปลผลความรู้สมาชิกชมรมสร้างสุขภาพ ได้ใช้ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 0 จึงสามารถแบ่งระดับความรู้ของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพภาพรวม ตามคะแนนที่ได้ เกณฑ์การแบ่งกลุ่มคะแนนเฉลี่ยระดับของความรู้ของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพ ดังนี้

0 - 6.66 คะแนนมีความรู้ในระดับต่ำ
6.67 - 13.33 คะแนนมีความรู้ในระดับปานกลาง
13.34 - 20.00 คะแนนมีความรู้ในระดับสูง

และตอนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มีเจตคติในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จึงสามารถแบ่งระดับเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายภาพรวม ตามค่าเฉลี่ยที่ได้ เกณฑ์การแบ่งกลุ่มค่าเฉลี่ยระดับ ดังนี้

1 - 1.80 แปลผลระดับเจตคติต่ำสุด
1.81 - 2.60 แปลผลระดับเจตคติต่ำ
2.61 - 3.40 แปลผลระดับเจตคติปานกลาง
3.41 - 4.20 แปลผลระดับเจตคติสูง
4.21 - 5.00 แปลผลระดับเจตคติสูงสุด

เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามกับสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพ และจัดเก็บแบบสอบถามตรวจความสมบูรณ์

การวิเคราะห์มูลในการวิจัย

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการดังนี้

นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนและถูกต้องของข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ (Per-

centage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. วิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพล ด้วยสถิติถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน (Enter Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .05

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ขอเสนอสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งประเด็นออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบพบว่าข้อมูลทั่วไปของสมาชิกของชมรมสร้างเสริมสุขภาพ เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 69.73 อายุ ส่วนใหญ่ เป็นอายุมากกว่า 51 ปี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 34.99 ประเภทการออกกำลังกาย ส่วนใหญ่เป็นการออกกำลังกายโดยการเต้นแอโรบิก จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.42 สถานที่ออกกำลังกาย ส่วนใหญ่เป็นการออกกำลังกายบริเวณเทศบาลหรือองค์การบริการส่วนตำบล จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 39.95 ผู้นำการออกกำลังกายของชมรมส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของชมรมสร้างเสริมสุขภาพ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 57.82 อาชีพส่วนใหญ่เป็นอาชีพรับราชการ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 25.81 และรายได้ต่อเดือน ส่วนใหญ่เป็นรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 56.58

2. สรุปผลความรู้และเจตคติของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ดังนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย

ข้อคำถาม	ร้อยละการตอบถูก	อันดับ
1. ประโยชน์ของการออกกำลังกายเป็นประจำมีการลาป่วยน้อยลง	94.80	4
2. ระยะเวลาการออกกำลังกายให้มีสุขภาพดี คือครั้งละ -30 นาที สัปดาห์ 3 วัน	89.30	10
3. ควรออกกำลังกายหลังรับประทานอาหารทันที	82.90	13
4. บุคคลที่มีสุขภาพแข็งแรงไม่จำเป็นต้องออกกำลังกาย	83.40	12
5. ควรออกกำลังกายหักโหมให้เหนื่อยมากๆ เมื่อเริ่มออกกำลังกายครั้งแรก	80.40	15
6. เลือกวิธีออกดกำลังกายที่เหมาะกับเพศและวัย	89.80	9
7. ผู้ที่มีโรคประจำตัวควรออกกำลังกายมากกว่าคนที่มีสุขภาพแข็งแรง	66.00	18

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย (ต่อ)

ข้อคำถาม	ร้อยละการตอบถูก	อันดับ
8. การออกกำลังกายช่วยผ่อนคลายความตรึงเครียด ทำให้นอนหลับได้ดีขึ้น	95.50	2
9. การออกกำลังกายเป็นการหด ยืด กล้ามเนื้อ และข้อต่อ	86.60	11
10. การออกกำลังกายหมายถึงการทำส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวเพื่อให้เกิดความแข็งแรง	96.80	1
11. กิจกรรมการออกกำลังกายที่ดีต้องเลือกให้เหมาะสมกับเพศและวัย	90.60	7
12. การงานบ้าน การทำสวน กาขุดดิน ไม่ถือว่าเป็นการออกกำลังกาย	53.30	19
13. บุคคลที่มีร่างกายเป็นปกติ ไม่จำเป็นต้องออกกำลังกาย	82.40	14
14. การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอทำให้ร่างกายเกิดความเหนื่อยล้าได้ง่าย	76.90	16
15. ผู้สูงอายุไม่ควรออกกำลังกายจะทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายได้	70.70	17
16. การเต้นแอโรบิกเป็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย	33.50	20
17. การออกกำลังการทำให้ลดการเป็นโรคต่างๆ ได้	90.60	8
18. การออกกำลังกายทำให้สุขภาพดีทั้งกายใจ	95.30	3
19. การออกกำลังกายควรเริ่มต้นในปริมาณจากน้อยไปมาก	92.80	5
ค่าเฉลี่ยโดยรวม $\overline{X}$ = 15.51 S.D. = 3.02 ความรู้อยู่ในระดับสูง		

พบว่าสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ตอบคำถามด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ข้อที่ถูกมากที่สุดคือ ข้อคำถามข้อที่ 11 “การออกกำลังกายหมายถึงการทำส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวเพื่อให้เกิดความแข็งแรง” ตอบได้ถูกต้อง ร้อยละ 96.80 รองลงมาคือ ข้อคำถามข้อที่ 9 “การออกกำลังกายช่วยผ่อนคลายความตรึงเครียด ทำให้นอนหลับได้ดีขึ้น” ตอบถูกต้อง ร้อยละ 95.50 และข้อคำถามข้อที่ 19 “การออกกำลังกายทำให้สุขภาพดีทั้งกายและใจ” ตอบถูกต้อง ร้อยละ 95-30 และที่ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือ ข้อคำถามข้อที่ 17 “การเต้นแอโรบิกเป็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย” ตอบได้ถูกต้อง ร้อยละ 33.50 และข้อคำถามข้อที่ 13 “การงานบ้าน การทำสวน การขุดดิน ไม่ถือว่าเป็นการออกกำลังกาย ตอบได้ถูกต้อง ร้อยละ 53.30

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามคะแนนค่าเฉลี่ย พบว่า สมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยมีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย อยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 15.51, S.D. = 3.02)

2.2 เจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย

ข้อความ	คะแนนเจตคติ $\overline{X}$	S.D.	ระดับเจตคติ
1. การออกกำลังกายเป็น สิ่งจำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย	4.57	0.53	สูงสุด
2. การออกกำลังกายเป็นประจำทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดได้	3.42	1.38	สูง
3. การออกกำลังกายเป็นกิจกรรมทำให้ยุ่งยากน่าเบื่อ	2.16	1.14	ต่ำ
4. การออกกำลังกายทำให้เสียเวลาในการทำงาน อย่างอื่น	2.26	1.11	ต่ำ
5. การออกกำลังกายอย่างถูกวิธีสามารถป้องกันโรคได้	4.21	0.82	สูงสุด
7. การเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายความเลือกตามความถนัดและความสนใจของตนเอง	4.21	0.81	สูงสุด
8. การออกกำลังกายควร ปฏิบัติร่วมกับผู้อื่น	2.33	1.15	ต่ำ
9. การมีชมรมด้านกิจกรรมการออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ท่านต้องการ	4.13	0.86	สูง
10. ถ้ามีการจัดตั้งชมรมด้านการออกกำลังกายขึ้นในหมู่บ้านทุกคนควรสมัครเป็นสมาชิก	4.03	0.88	สูง
11. หากในหมู่บ้านจัดให้มีกิจกรรมการออกกำลังกายทุกคนควรเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง	4.12	.88	สูง
12. การออกกำลังกายที่ถูกต้องควรชักชวนสมาชิกในครอบครัว/เพื่อนบ้านเข้ารวมการออกกำลังกาย	1.83	0.74	ต่ำ
13. การออกกำลังกายที่ถูกต้อง ควรได้รับ คำแนะนำจากผู้มีความรู้ด้านการออกกำลังกาย	4.26	0.74	สูงสุด
14. ในกิจกรรมการออกกำลังกายทุกครั้งควรมีผู้นำด้านการออกกำลังกาย	3.39	1.21	สูง
15. หน่วยงานในท้องถิ่นควรมีการสนับสนุนในด้านกิจกรรมการออกกำลังกาย	33	0.76	สูงสุด
16. ผู้สูงอายุควรออกกำลังกายรูปแบบใดก็ได้ เพราะไม่ทำให้ทำให้สุขภาพทรุดโทรม	2.35	1.18	ต่ำ
17. การออกกำลังกายเป็นเรื่องยุ่งยากถึงแม้นจะมีขั้นตอนมาก	2.34	1.20	ต่ำ
18. การออกกำลังการเป็นประจำทำให้รูปร่างกระชับได้สัดส่วนมีความคล่องตัว	4.33	0.77	สูงสุด
19. ผู้มีโรคประจำตัวต้องปรึกษาแพทย์ก่อนออกกำลังกาย	4.14	0.81	สูง
20. การออกกำลังกายทำให้ลดโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคความดันโลหิตสูงและโรคหัวใจ	4.14	0.90	สูง
รวม	**3.54**	**0.26**	**สูง**

พบว่าเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกของชมรมสร้างเสริมสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ในภาพรวมอยู่ในระดับเจตคติสูง ($\overline{X}$ = 3.54, S.D. = 0.26)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายสูงสุดของสมาชิกของชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย คือ “การออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย” มีอยู่ในระดับสูงสุด ($\overline{X}$= 4.57, S.D. = 0.35) รองลงมาคือ “การออกกำลังกายเป็นประจำทำให้มีความคล่องตัวว่องไวขึ้น” อยู่ในระดับสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.66) หน่วยงานในท้องถิ่นควรมีการสนับสนุนในด้านกิจกรรมการออกกำลังกาย ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.76) และการออกกำลังการเป็นประจำทำให้รูปร่างกระชับได้สัดส่วนมีความคล่องตัว ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.77) สำหรับเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายต่ำสุดของสมาชิกของชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย มีเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย คือ การออกกำลังกายที่ถูกต้องควรชักชวนสมาชิกในครอบครัวเพื่อนบ้านเข้ารวมการออกกำลังกาย ($\overline{X}$ = 1.83, S.D. = 0.74) และการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมที่ไม่ยุ่งยากน่าเบื่อ อยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 2.16, S.D. = 1. 14)

2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างเสริมสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างเสริมสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ด้วยสถิติการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบ (Enter Multiple Regression Analysis) (N = 403)

ตัวแปรที่ส่งผล Constant	B 0.901	Beta	T 6.347	p-value <0.01
ความรู้ออกกำลังกาย	-0.017	-0.187	-3.894	< 0.01
เจตคติออกกำลังกาย	0.222	0.215	4.477	< 0.01

R square = 0.091, R^2 = 0.086

พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างเสริมสุขภาพ คือ ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดคือเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย รองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายสามารถอธิบายได้ ร้อยละ 8.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยสามารถอภิปรายผลจากการศึกษาวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพ

จังหวัดสุโขทัย พบว่าระดับคะแนนค่าเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยในภาพรวม อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุริยา ขันธควร (2547) ได้ประเมินผลโครงการรวมพลังสร้างสุขภาพต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรีพบว่าด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกาย อยู่ในระดับสูง

ซึ่งการตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ข้อที่ตอบได้ถูกมากที่สุดคือ “การออกกำลังกาย หมายถึงการทำส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวเพื่อให้เกิดความแข็งแรง” รองลงมาคือ “การออกกำลังกายช่วยผ่อนคลายความตรึงเครียด ทำให้นอนหลับได้ดีขึ้น” “การออกกำลังกายทำให้สุขภาพดีทั้งกายใจ และประโยชน์ของการออกกำลังกายเป็นประจำมีการลาป่วยน้อยลง จากผลการศึกษาจะสังเกตได้ว่า สมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยมีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความหมายของการออกกำลังกาย และประโยชน์การออกกำลังกาย ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบงานชมรมของจังหวัดสุโขทัย ได้ดำเนินการเน้นการสนับสนุนเกี่ยวกับการออกกำลังกาย โดยมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เป็นหลัก ในการโน้มน้าวให้ประชาชนได้ออกมาออกกำลังกาย มีการพูดให้สมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย ได้รู้ถึงหลักการออกกำลังกายที่ควรปฏิบัติ และประโยชน์ของการออกกำลังกาย เป็นต้น

2. ผลการศึกษาระดับเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย พบว่า ระดับคะแนนเฉลี่ยเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายของสมาชิกของชมรมสร้างสุขภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประยงค์ นะเขิน (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัด พบว่ามีเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายในระดับดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคะแนนค่าเฉลี่ยเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายสูงสุดของสมาชิกของชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยมากที่สุดคือ “การออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย” ซึ่งอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือ “การออกกำลังกายเป็นประจำทำให้มีความคล่องตัวว่องไวขึ้น” อยู่ในระดับสูงสุด และการออกกำลังกายเป็นประจำทำให้รูปร่างกระชับได้สัดส่วนมีความคล่องตัว ส่วนเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายต่ำสุดของสมาชิกของชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยที่ต่ำสุด คือ การออกกำลังกายที่ถูกต้องควรชักชวนสมาชิกในครอบครัวเพื่อนบ้านได้เข้าร่วมในการออกกำลังกาย

จะสังเกตได้ว่า เจตคติดีเกี่ยวกับประโยชน์ของการออกกำลังกาย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า สมาชิกที่เข้าร่วมชมรม ได้เข้าร่วมในการออกกำลังกายด้วยความสมัครใจ ดังนั้น จึงมีเจตคติดีต่อการออกกำลังกายเป็นส่วนใหญ่

3. จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างเสริมสุขภาพ คือ เจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายและความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดคือเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย รองลงมาคือ ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย

สามารถร่วมกันอธิบายได้ ร้อยละ 8.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ คือ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และด้านเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัยซึ่งจากการศึกษามีความสอดคล้องกับการศึกษาของจินตนา ทองสุขนอก มณีรัตน์ ธีระวิวัฒน์ และนิรัตน์ อิมามี (บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย ของผู้สูงอายุชมรมผู้สูงอายุโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ความรู้ และเจตคติต่อการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย ของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<.05$) เช่นเดียวกับ อัญนิกา งามเจริญ (2548) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดราชบุรี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้ เจตคติ และปัจจัยสนับสนุนด้านการออกกำลังกายสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดราชบุรี ได้เพียงร้อยละ 12.40 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกชมรมสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการส่งเสริมพฤติกรรมการออกกำลังกายของชุมชน และเป็นประโยชน์ที่มีต่อการปฏิบัติการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดสุโขทัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมการออกกำลังกายเกี่ยวกับการตรวจสอบชีพจรก่อนและหลังการออกกำลังกาย ให้ความรู้เกี่ยวกับการตรวจสุขภาพก่อนออกกำลังกายสำหรับสมาชิกชมรมที่มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ และสวมเครื่องป้องกันการบาดเจ็บในการออกกำลังกาย ควรนำผลการวิจัยไปใช้กับการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง และควรนำผลการศึกษาเผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการให้ความรู้และเสริมเจตคติ รวมทั้งสร้างเสริมพฤติกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงสาธารณสุข. กรมอนามัย. **การออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2540.

กันทิกา หลวงทิพย์ และดาริณี สีนวล. **การศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรในโรงพยาบาลสมาชิก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี.** คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2550.

คำรณ ธนาธร. **ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

จรรยา ลักษณ์สุขแจ่ม. **การสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายในพยาบาล.** บัณฑิตวิทยาลัย, (สาธารณสุขศาสตร์), มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

จินตนา ทองสุขนอก มณีรัตน์ ธีระวิวัฒน์ และนิรัตน์ อิมามี. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์.** คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, (บทคัดย่อ)

เจษฎา เจียรนัย และบันเทิง เกิดปรางค์. **กีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ.** กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2546.

จำเนียร สุ่มแก้ว. **พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ฉัตรทิราภรณ์ โลหพันธุ์วงศ์ และคณะ. **ออกกลังกายตามวัยอย่างไรดี** กรุงเทพมหานคร : สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา, สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2550.

เฉก ธนะสิริ. **การเพิ่มประสิทธิภาพของชีวิต**. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ป. สัมพันธ์พาณิชย์, 2540.

เฉลิมพล ตันสกุล. **พฤติกรรมศาสตร์สาธารณสุข.** กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลสหประชาพาณิชย์, 2541.

ช่อเพชร จิตรสกุล เอื้ออาภรณ์ และณรงค์ชัย โพธิ์บริสุทธิ์. **เคล็ดลับชีวิตเปลี่ยนด้วยสุขภาพดี.** กรุงเทพมหานคร : นามมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์, 2551.

ชื่น ศิริรักษ์, **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล.** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.

ไชยา อังศุสุกนฤมล. **พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ.** (พลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนรินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์กศ.ม. 2543.

ธรรมนูญ มีสมสืบ. **การออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา.** กรุงเทพมหานคร : พี.เอ็น.เค.การพิมพ์, 2547.

ธงชัย ขุมทอง มนูญ บารุงจิตร ประยุทธ วงษ์เพชร และสมพงษ์ ศรีจันทร์. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกาลังกายของบุคลากรสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี.** ภาควิชาระบาดวิทยา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2553.

บรรลุ ศิริพานิช. **การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน, 2541.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. **ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.** กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ประยงค์ นะเขิน. **ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของข้าราชการ สังกัดกระทรวงสาธารณสุขในจังหวัดนครปฐม.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการระบาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.

ปริญญา ดาสา. **พฤติกรรมการออกกำลังกายและการรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกายของอาจารย์สตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

ปวีณา ปัจฉิมเขตต์ และพุ่มพวง ดอกเนียม. **พฤติกรรมการสร้างสุขภาพด้านการออกกำลังกายของประชาชนวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง ตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้า-ปล้อง จังหวัดเพชรบุรี.** คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 2550.

ภัทรมนัส มณีจิระปราการ. **ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตสาขาพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร.** พิษณุโลก : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2548.

มงคล แฝงสาเคน. **กีฬากับสุขภาพ.** กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2549

มงคล แว่นไธสง และคณะ. **การออกกำลังกายแบบแอโรบิก.** กรุงเทพนมหานคร : แม็ค. 2546.

ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2530.** กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2530.

ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, 2546.

วลีรัตน์ แตรตุลาการ. **การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเองร่วมกับกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีศรีธัญญา จังหวัดนนทบุรี.** วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.

วิภาวรรณ ลิลาสำราญ และวุฒิชัย เพิ่มศิริวาณิชย์. **การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและในโรคต่างๆ.** สงขลา : ชายเมืองการพิมพ์, 2547.

วิรัตน์ จันทร์ประเสริฐ. **ความรู้เจตคติและพฤติกรรมการออกกำลังกายของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์ (กศ.ม. พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

วีระพันธุ์ อนันตพงศ์. **พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดยะลา.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์, 2545.

สมจิตต์ สุพรรณทัสน์. **พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงเอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษาหน่วยที่ 1-7.** นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2534.

สุชาติ โสมประยูร และสุพัฒน์ ธีรเวชเจริญชัย. **สุขภาพเพื่อชีวิต.** พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2548.

สุรภา ขุนทองแก้ว. **พฤติกรรมการออกกำลังกาย/ระดับความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย/ระดับเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย/ระดับปัจจัยสนับสนุนเกี่ยวกับการออกกำลังกาย.** สาขาวิชาวิทยาการสังคมและการจัดการระบบสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-ศิลปกร, 2548.

สุริยา ขันธคาร. **การประเมินผลโครงการรวมพลังสร้างสุขภาพต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชน อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี.** บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2547.

สุนรี ศรีผุดผ่อง. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่รับผิดชอบงานส่งเสริมสุขภาพในสถานบริการสาธารณสุข สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี.** ม.ป.ท., 2544.

สำนักพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ. **สถานการณ์สุขภาพประเทศไทย.** สถาบันวิจัยและระบบสุขภาพ, 2549.

อัญนิกา งามเจริญ. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพจังหวัดราชบุรี.** สาขาวิชาวิทยาการสังคมและการจัดการระบบสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปกร, 2548.

Albert CM, Mittleman MA, Chae CU, Lee IM, Hennekens CH, Manson JE. **Triggering of sudden death from cardiac causes by vigorous exertion.** N Engl J Med 2000 ; 343 (19) : 1355-61.

Jones, M., &Nies, M. A. (1996). **The relationship of perceived benefits of and Barriers to reported exercise in older African American women.** *Public health Nursing.* 13(2) : 151-158.

Academic Journal Institute of Physical Education

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

Factors of Service Marketing Mix in Relation to Business Success on Managing Social Dance Exercise

ศิริพร สัตยานุรักษ์
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ (2) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จที่ได้รับจากการดำเนินธุรกิจการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ (4) สร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ (5) ศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจการลีลาศเพื่อสุขภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญด้านการลีลาศ ผู้ประกอบธุรกิจการลีลาศ ครูผู้สอนลีลาศ จำนวน 100 คนและกลุ่มที่ 2 เป็นผู้ออกกำลังกายด้วยการลีลาศจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)ด้วยการคัดเลือกตัวแปรเป็นกลุ่มด้วยวิธี Blockwise แบบขั้นตอน (Stepwise)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่มีระดับความสำคัญสูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (2) ความสำเร็จที่ได้รับจากการดำเนินธุรกิจการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และความสำเร็จที่ได้รับสูงสุด ได้แก่ ด้านความพึงพอใจของลูกค้า 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจ ปัจจัยทั้ง 8 ด้านมีความสัมพันธ์สูงต่อความสำเร็จในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ด้วยการลีลาศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงสุดได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

(4) สมการพยากรณ์ความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{y} = 1.046 + 0.264\ (H8.2) + 0.147\ (G7.4) + 0.145\ (H8.22) + 0.133\ (A1.6) + 0.110\ (D4.4) + 0.086\ (G7.7) - 0.103\ (B2.2) - 0.154\ (D4.11)$$

$$\hat{z} = 0.340\ (H8.2) + 0.276\ (G7.4) + 0.267\ (H8.22) + 0.271\ (A1.6) + 0.210\ (D4.4) + 0.164\ (G7.7) - 3.053\ (B2.2) - 4.954\ (D4.11)$$

สมการนี้มีอำนาจการพยากรณ์ความสำเร็จในภาพรวมได้ร้อยละ 76.60 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.309 และตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในภาพรวม ประกอบด้วย 8 ปัจจัยย่อยเป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 6 ตัว ได้แก่สถานลีลาศมีการจำกัดจำนวนลูกค้าในแต่ละชั้นเรียนเพื่อการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง (H8.2) สถานลีลาศปูพื้นฟลอร์ด้วยปาร์เก้และแผ่นยางดูดซับเสียง(G7.4) สถานลีลาศจัดบริการให้นักลีลาศและครูลีลาศออกไปเป็นคู่ลีลาศนอกสถานที่ (H8.22) สถานลีลาศจัดทำคู่มือและวีดีทัศน์ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ (A1.6) สถานลีลาศมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์การลีลาศในนิตยสาร (D4.4) และสถานลีลาศบริการน้ำดื่ม เครื่องดื่มไว้สำหรับลูกค้า (G7.7) ส่วนปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 2 ตัว ได้แก่ สถานลีลาศจัดให้เช่าสถานที่หรือเช่าฟลอร์ในราคาที่เหมาะสม (B2.2) และสถานลีลาศมีการจัดชั่วโมงให้ซ้อมเต้นฟรีสำหรับลูกค้าและสมาชิก (D4.11) และ (5) พฤติกรรมของผู้ใช้บริการในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศพบว่าเหตุผลที่มาออกกำลังกายเนื่องจากมีความชอบในการลีลาศจะมาลีลาศ 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยจะมากับเพื่อน ใช้เวลาในการลีลาศ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง ในช่วงเวลา 19.00-21.00 น. การเดินทางจะมาโดยรถเมล์และรถรับจ้าง จะติดตามข่าวสารการลีลาศจากสื่ออินเทอร์เน็ต มีค่าใช้จ่ายในการลีลาศจำนวน 1,001-2,000 บาทต่อเดือน และสถานที่ใช้ในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศเป็นประจำคือ สโมสรและชมรมลีลาศ

คำสำคัญ : ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการ/การจัดการ /ความสำเร็จเชิงธุรกิจ/การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ/ธุรกิจการจัดการการออกกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

Abstract

The purposes of this research were to study (1) the level of factors of service marketing mix in relation to business success on managing social dance exercise, (2) opinions related to the factors, (3) relationships among the factors (4) establishment predict equations on the factors and (5) consumer behaviors related to social dance exercise.Samples of the study, randomly selected classified into two groups. The first group was 100 stakeholders as to specialists, executives, administrators, business person and instructors who engaged in studying the factors of service marketing mix in relation

to business success on managing social dance exercise. The second group was 400 consumers who engaged in studying behavior related to social dance exercise. Research tools were 2 types questionnaires. The collected data were analyzed in terms of frequencies, percentage, means, standard deviations, Pearson product moment correlation coefficient and blockwise (stepwise) multiple regression analysis.

The results were as follows : (1) the level of factors of service marketing mix in relation to business success on managing social dance exercise was generally high and the most important factor was factor of physical evidence, (2) the success on managing social dance exercise was generally high and the most successful aspect was customer's satisfaction, (3) the relationship among the factors: the main 8 factors were founded highly related to business success on managing social dance exercise. The highest related factor was physical evidence, (4) The predict equation on factors of service marketing mix in relation to business success on managing social dance exercise in term of raw score and standard score were :

$$\hat{y} = 1.046 + 0.264\,(H8.2) + 0.147\,(G7.4) + 0.145\,(H8.22) + 0.133\,(A1.6) + 0.110\,(D4.4) + 0.086\,(G7.7) - 0.103\,(B2.2) - 0.154\,(D4.11)$$

$$\hat{z} = 0.340\,(H8.2) + 0.276\,(G7.4) + 0.267\,(H8.22) + 0.271\,(A1.6) + 0.210\,(D4.4) + 0.164\,(G7.7) - 3.053\,(B2.2) - 4.954\,(D4.11)$$

These predict factors were able to account 76.60 % for the business success. The factors significantly predicted business success on managing social dance exercise were classified into 2 directions. There were six positive factors and two negative factors. The positive factors consisted of the social dance institutes had limited the number of students per class so that the teacher could look after all students throughout the class thoroughly (H8.2). The social dance institutes had parquet and sound adsorbing floors (G7.4). The social dance institutes had a service to provide the social dance teachers and professionals to practice with the customers outside the institutes (H8.22). The social dance institute had produced the booklet and VCD about the exercising by the social dance exercise (A1.6). The social dance institutes had advertised and promoted the social dance exercise on magazines (D4.4). And the social dance institutes provided drinking water for customers (G7.7). The negative factors which consisted of the reasonable price to hire social dance floors or rooms by the social dance institutes (B2.2). And social dance institutes offered free extra hours for members and customers (D4.11) and (5) The

finding shows that 78.75% of the customers came to practice the social dance exercise because it's their favourite sport. The percentage of 35.75 showed the most frequency to practice were between 3 to 4 times per week. The maximum practice hours per 1 time were between 1 to 2 hours with the percentage of 60.00. The percentage of 47.25 the customers came to practice with friends. The favorite practice time were between 7 to 9 p.m. with the percentage of 43.00. The customers came to practice by bus or public transports of 65.25%. The percentage of 30.00 the customers followed and updated the social dance exercise's news mainly via the Internet .The customers spent mostly between 1,000 to 2,000 baht for the practice fee with the percentage of 44.25 and 44.90% showed that the customers usually came to practice the social dance exercise in the social dance clubs.

Keywords: Factors of service marketing mix, Management, Success on, Social dance Exercise, Social dance Business

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันคนไทยต่างให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย และหันมาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพมากขึ้น การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ จึงมีบทบาทและกลายเป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของคนไทย เพราะการออกกำลังกาย ช่วยพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและด้านสติปัญญา สร้างเสริมสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง เป็นประชากรที่มีคุณภาพ ตลอดจนมีผลดีทำให้ลดการเจ็บป่วยลง ลดภาระงานทางด้านสาธารณสุข และงบประมาณด้านรักษาพยาบาล อันเป็นประโยชน์แก่สังคม ทั้งนี้ รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายสร้างเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต รวมทั้งได้กำหนดเป้าหมายหลักให้ประชาชนทุกกลุ่ม ร้อยละ 60 เล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างน้อย สัปดาห์ละ 3 วันๆ ละไม่น้อยกว่า 30 นาที และร้อยละ 50 มีสุขภาพดีและสมรรถภาพอยู่ในเกณฑ์ดี(แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5)

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ มีกิจกรรมการออกกำลังกายที่หลากหลาย โดยให้ผู้ที่ต้องการออกกำลังกาย ได้เลือกวิธีการออกกำลังกายตามความสนใจ ตามความถนัด ตามเพศ ตามวัย และตามฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ลีลาศเป็นกิจกรรมหนึ่งที่คนไทยให้ความสนใจและหันมาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากลีลาศเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ตั้งแต่วัยเด็กจนวัยสูงอายุพร้อมทั้งมีจังหวะของการลีลาศให้เลือกเต้นได้ ตามความชื่นชอบของแต่ละคน และการออกกำลังกายด้วยการลีลาศอย่างสม่ำเสมอ มีผลต่อสุขภาพ ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่แก่เร็วเกินวัย มีอายุยืนยาว มีบุคลิกภาพที่ดี มีรูปร่างและอากัปกิริยาที่สง่างาม สามารถผ่อนคลาย

อารมณ์ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและลดความเครียดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุ เมื่อออกกำลังกายด้วยการลีลาศ จะช่วยในเรื่องของความทรงจำ สมาธิ และการทรงตัว ส่วนเพลงที่ใช้ในการลีลาศจะเป็นเหมือนดนตรีบำบัด หรือ สังคีตบำบัด (MusicTherapy) ที่ทำให้ร่างกาย ห่างไกลจากโรคซึมเศร้า (www.thaihealth.or.th) นอกจากนี้การออกกำลังกายด้วยการลีลาศ ยังเป็นการขยาย “พื้นที่ทางสังคม” ของคนในชาติให้กว้างขวางขึ้นเพราะการลีลาศช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับทุกเพศทุกวัยเกิดเครือข่ายที่นำไปสู่ความร่วมมือในด้านต่างๆ

ปัจจุบันการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ ได้รับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่จากสื่อต่างๆ ถึงประโยชน์และคุณค่าของการลีลาศ เพื่อสุขภาพและเพื่อการนันทนาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้คนไทยสนใจและมีความต้องการในการลีลาศเพื่อสุขภาพมากขึ้น ซึ่งในกรุงเทพมหานครพบว่า มีผู้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศมีจำนวนถึง 20,000 คน (สมาคมลีลาศเพื่อสุขภาพ, 2553) ผลจากกระแสความสนใจในการลีลาศทำให้เกิดธุรกิจด้านการลีลาศขึ้น และธุรกิจลีลาศมีการขยายตัว ไม่ว่าในรูปของสถาบันสอนลีลาศ โรงเรียนสอนลีลาศ สถานฝึกสอนลีลาศ หรือการนำลีลาศมาประกอบกับการดำเนินธุรกิจอื่นๆ อาทิเช่น ธุรกิจการรับจัดงานลีลาศ ธุรกิจให้เช่าฟลอร์ลีลาศเพื่อการฝึกซ้อมหรือจัดงานลีลาศ ธุรกิจวงดนตรีบรรเลงในงานลีลาศ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหาร ภัตตาคาร และสถานบันเทิง ที่ใช้เป็นสถานที่จัดงานพบปะสังสรรค์ และเป็นสถานที่รองรับสำหรับผู้ที่เรียนลีลาศได้นำลีลาศไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนธุรกิจการผลิตและจำหน่ายรองเท้าลีลาศ ธุรกิจจำหน่ายชุดลีลาศ เช่าชุดลีลาศ จำหน่ายเพลงลีลาศ แผ่นชุดฝึกซ้อมลีลาศ และธุรกิจการรับงานแสดงโชว์ลีลาศเป็นต้น ซึ่งพบว่าเงินทุนหมุนเวียนเกี่ยวกับธุรกิจลีลาศมีจำนวนถึง10 ล้านบาท/เดือน (วุฒิภัทร์ ศรีประไพพงศ์, 2553)

จากการสำรวจพบว่ามีผู้ประกอบธุรกิจด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศในเขตกรุงเทพมหานครในรูปของสถานที่สอนลีลาศและใช้เป็นสถานที่ฝึกซ้อม มีจำนวน 30 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40 เป็นโรงเรียนสอนลีลาศโดยเฉพาะจำนวน 18 แห่งคิดเป็นร้อยละ 24 และเป็นสถานบันเทิงเพื่อการสังสรรค์และรองรับผู้ลีลาศนำการลีลาศไปใช้ประโยชน์ จำนวน 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36 (www.leelart.net และ www. Category. yellowpages.co.th) สำหรับธุรกิจการรับสอนลีลาศเพื่อสุขภาพจะเป็นรูปแบบการสอนลีลาศประเภทเชิงสังคม (Social Dance) มากกว่าประเภทของเชิงการแข่งขัน (Dance Sport) ทั้งนี้เพราะการลีลาศประเภทเชิงสังคมเป็นขนาดตลาดที่ใหญ่กว่าและเป็นการลีลาศเพื่อความสนุกสนาน เพื่อสุขภาพ เพื่อการสังสรรค์ เพื่อการผ่อนคลายและการออกงานสังคม ซึ่งรูปแบบการเต้นจะไม่เคร่งครัดตามแบบแผนของการลีลาศ (วุฒิพงษ์ จารุสมานกิจ และคณะ, 2545) ส่วนการเรียนการสอนลีลาศแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การเรียนในสถานที่สอนลีลาศ และการเรียนนอกสถานที่ สำหรับการเรียนนอกสถานที่จะเป็นการเรียนในสถานที่ทำงาน ส่วนราชการ สโมสร สถานที่ออกกำลังกาย สวนสาธารณะ ศูนย์กีฬา และชมรมต่างๆ ซึ่งเน้นด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การเรียนมีทั้งเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กและการเรียนเดี่ยว

ถึงแม้ว่าจะเกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการลีลาศเพิ่มมากขึ้นก็ตาม แต่ที่ผ่านมาปัญหาที่พบคือ มีโรงเรียนสอนลีลาศเพื่อสุขภาพบางแห่งปิดตัวลงหรือมีการลดสาขาลง เนื่องจากไม่สามารถทำให้การลีลาศแพร่หลายเป็นวงกว้าง และผู้ประกอบการยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการลีลาศเชิงธุรกิจ ทำให้ผู้บริโภคมีจำนวนจำกัดอยู่เฉพาะผู้บริโภคบางกลุ่ม และเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ ที่กระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่ๆ เท่านั้น รวมทั้งปัญหาสถานที่เรียนลีลาศมีความเก่าและล้าสมัย เป็นรูปแบบเดิมๆ ปัญหาผู้บริโภคขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเต้นลีลาศ ทั้งในส่วนของข้อมูลด้านสถานที่สอนลีลาศ สถานที่ลีลาศ ลักษณะรูปแบบของการลีลาศ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ รวมทั้งปัญหาในการเรียนลีลาศในช่วงเริ่มต้นของการเรียน ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝน การเอาใจใส่ในการฝึกทักษะค่อนข้างมาก ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อได้ รวมทั้งมีกิจกรรมการออกกำลังกายประเภทอื่นให้ผู้บริโภคได้เลือกมากมาย ที่สามารถทดแทนการออกกำลังกายด้วยการลีลาศได้ (วุฒิพงษ์ จารุสมานกิจ และคณะ, 2545)

ความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศนั้นมีปัจจัยหลายประการที่ต้องคำนึงถึง เนื่องจากธุรกิจการลีลาศเพื่อสุขภาพเป็นธุรกิจบริการ และเป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันสูงในด้านการให้บริการ รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการกลับเข้ามาใช้บริการซ้ำ และในการประกอบธุรกิจบริการให้มีโอกาสประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้อง สร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน (Competitive Advantage) ในรูปของการสร้างความแตกต่างให้ดีเด่นกว่าคู่แข่งขัน (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2542) นอกจากนี้ความสำเร็จของธุรกิจบริการ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. 2551: 12-13) ประการแรกได้แก่ การให้บริการที่มีคุณภาพ (Service Quality) ประการที่สอง ได้แก่ ประสิทธิภาพของการบริการ (Productivity) และประการที่ 3 ได้แก่ ความแตกต่างจากคู่แข่งขัน (Competitive Differentiation) ส่วนการประเมินความสำเร็จของธุรกิจบริการ นอกจากจะประเมินจากยอดจำหน่าย ยอดสมาชิก ผลกำไร ความยั่งยืนของธุรกิจแล้ว ยังสามารถประเมินได้จากความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ เพราะความพึงพอใจต่อการบริการ จะส่งผลต่อจำนวนผู้เข้ามาใช้บริการสูงขึ้น และในขณะเดียวกันเมื่อทราบถึงความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแล้ว จะสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในการปรับปรุงคุณภาพการบริการให้เป็นที่ประทับใจของผู้ใช้บริการได้

เนื่องจากการลีลาศเป็นทั้งกิจกรรมการออกกำลังกาย เป็นกิจกรรมนันทนาการ และเป็นกิจกรรมสร้างสังคม จึงทำให้กลุ่มบริโภคที่อยู่ในข่ายกลุ่มเป้าหมายมีขนาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นโอกาสอันดีที่ผู้ประกอบธุรกิจด้านการลีลาศเพื่อสุขภาพในการเข้าไปทำตลาด เพื่อให้การลีลาศมีการแพร่หลายและขยายออกไปในวงกว้าง ให้ผู้บริโภคหันมาออกกำลังกายด้วยการลีลาศ เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม แต่ในขณะเดียวกันยังไม่ทราบว่ามีปัจจัยด้านใดบ้างที่ผู้ประกอบธุรกิจ ด้านการลีลาศเพื่อสุขภาพ จะต้องพัฒนาและปรับปรุงให้การดำเนินธุรกิจการลีลาศเพื่อสุขภาพประสบผลสำเร็จ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ

การจัดการด้านธุรกิจลีลาศเพื่อสุขภาพให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้การประกอบธุรกิจด้านลีลาศได้ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงและพัฒนาธุรกิจลีลาศให้ตอบสนองต่อความต้องการและความพึงพอใจของผู้บริโภค อันจะเป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงของการดำเนินธุรกิจลีลาศในระยะยาว และทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประกอบธุรกิจลีลาศให้แพร่หลายจากภาครัฐ และเอกชน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในแง่ของการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีให้แก่ประชาชน และในแง่ของการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ธุรกิจด้านการลีลาศที่จะขยายตัวมากขึ้น ด้วยเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จที่ได้รับจากการดำเนินธุรกิจการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

5. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับธุรกิจลีลาศ (Stakeholder) ได้แก่ ผู้ประกอบการด้านธุรกิจลีลาศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการลีลาศ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการลีลาศ ครูผู้สอนลีลาศ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 133 คน (สมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย, 2553) และผู้ที่ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 20,000 คน (สมาคมลีลาศเพื่อสุขภาพ, 2553) เมื่อคำนวณหากลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ยามาเน่ (Yamane, T.1973) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 จำนวน 400 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมแบบสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจการลีลาศเพื่อสุขภาพ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งใช้สถิติ ดังนี้

แบบสอบถามฉบับที่ 1

(ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง)

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง ใช้การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2. ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ ใช้ค่าเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบสอบถาม เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนด ค่าน้ำหนักตามวิธีของลิเคิร์ท (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2551)

3. ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จที่สถานลีลาศได้รับจากการดำเนินธุรกิจการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ ใช้ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบสอบถามเป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

4. ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศให้ประสบผลสำเร็จ ใช้การแจกแจงความถี่ และการสรุปในภาพรวม

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

6. การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณเพื่อค้นหาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ โดยการคัดเลือกตัวแปรด้วยวิธี Blockwise Selection แบบขั้นตอน Stepwise ซึ่งตัวแปรถูกจัดออกเป็นกลุ่มตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 8 Block (8 ด้าน) และเรียงลำดับตัวแปรพยากรณ์เข้าแต่ละ Block ตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation coefficient) และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วย Blockwise โดยแต่ละ Block จะถูกคัดเลือกด้วยวิธี Stepwise (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. 2548 : 132)

แบบสอบถามฉบับที่ 2 (ผู้ใช้บริการ)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ ใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศในสถานประกอบการ ใช้การแจกแจงความถี่ และการสรุปในภาพรวม

ผลการวิจัย

จากการทำวิจัย เรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศเป็นเพศชายมากที่สุดร้อยละ 72.00 มีอายุระหว่าง 50-59 ปี ร้อยละ 29.00 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 45.00 สถานภาพการทำงานที่เกี่ยวข้องกับลีลาศ คือ เป็นครูผู้สอนลีลาศ ร้อยละ 76.00 มีประสบการณ์ในการสอนลีลาศ 6-10 ปี ร้อยละ

30.00 มีประสบการณ์ในการแข่งขันลีลาศร้อยละ 72.00 มีรายได้สุทธิในการประกอบธุรกิจลีลาศ ต่อเดือน เป็นเงิน 20,001-40,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 49.00

ประเภทของสถานประกอบการเป็น สโมสร/ชมรม/ศูนย์กีฬาที่เปิดสอนลีลาศและฝึกซ้อมลีลาศมากที่สุด ร้อยละ 66.66 ทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการอยู่ในเขตชุมชน ใกล้ถนน การคมนาคมสะดวกมากที่สุด ร้อยละ 83.00 มีจำนวนพนักงานมากที่สุด 1-5 คน ร้อยละ 73.00 มีจำนวนครูผู้สอน 1-2 คน ร้อยละ 66.00 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 6-10 ปี ร้อยละ 39.00 มีจำนวนลูกค้า/ผู้ใช้บริการ/สมาชิก ณ ปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2554) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน ร้อยละ 42.00 มีรายได้สุทธิต่อเดือนจากการประกอบธุรกิจลีลาศต่ำกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 75.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

จากการศึกษาพบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยลีลาศ โดยรวม มีระดับความสำคัญของปัจจัยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 โดยปัจจัยที่มีระดับความสำคัญสูงสุด เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ปัจจัยด้านการจัดการ ปัจจัยด้านสถานที่และช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านราคาและค่าบริการ ปัจจัยด้านกระบวนการ และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จที่ได้รับจากการดำเนินธุรกิจการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

ความสำเร็จที่ได้รับจากการดำเนินธุรกิจการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยลีลาศ โดยรวมมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 โดยปัจจัยความสำเร็จเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านความพึงพอใจของลูกค้า รองลงมาคือ ด้านความยั่งยืนของธุรกิจ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการเงิน

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปัจจัยทั้ง 8 ด้าน พบว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์เป็นรายด้าน พบว่าด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีค่าความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสถานที่ช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา ด้านกระบวนการ และด้านการส่งเสริมการตลาด

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวแปรด้วยวิธี Blockwise แบบขั้นตอน (Stepwise)

ความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อค้นหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ ด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวแปรด้วยวิธี Blockwise แบบ Stepwise พบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศในภาพรวมประกอบด้วยปัจจัยย่อย จำนวน 8 ตัว ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 6 ตัว ได้แก่ สถานลีลาศมีการจำกัดจำนวนลูกค้าในแต่ละชั้นเรียนเพื่อการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง (H8.2) สถานลีลาศปูพื้นฟลอร์ด้วยปาร์เก้ และแผ่นยางดูดซับเสียง (G7.4) สถานลีลาศจัดบริการให้นักลีลาศและครูลีลาศออกไปเป็นคู่ลีลาศนอกสถานที่ (H8.22) สถานลีลาศจัดทำคู่มือ หรือวีดีทัศน์ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ (A1.6) สถานลีลาศมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์การลีลาศในนิตยสาร (D4.4) และสถานลีลาศบริการน้ำดื่มและเครื่องดื่มไว้ สำหรับลูกค้า (G7.7) ส่วนปัจจัยที่ส่งผลทางลบมีจำนวน 2 ตัว ได้แก่ สถานลีลาศจัดให้เช่าสถานที่หรือเช่าฟลอร์ ในราคาที่เหมาะสม (B2.2) และสถานลีลาศมีการจัดชั่วโมงให้ซ้อมเต้นฟรี สำหรับลูกค้าและสมาชิก (D4.11)

โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

$\hat{y}$ = 1.046 + 0.264 (H8.2) + 0.147 (G7.4) + 0.145 (H8.22) + 0.133 (A1.6) + 0.110 (D4.4) + 0.086 (G7.7) - 0.103 (B2.2) - 0.154 (D4.11)

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$\hat{z}$ = 0.340 (H8.2) + 0.276 (G7.4) + 0.267 (H8.22) + 0.271 (A1.6) + 0.210 (D4.4) + 0.164(G7.7) - 3.053 (B2.2) - 4.954 (D4.11)

สมการนี้มีอำนาจการพยากรณ์ความสำเร็จในภาพรวมได้ร้อยละ 76.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.309

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมของผู้ใช้บริการในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการ

จากการวิจัยพบว่าผู้ใช้บริการเป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 64.25 มีสถานภาพสมรสมากที่สุด ร้อยละ 53.75 มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 33.00 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53.25 เป็นข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 21.50 ผู้ใช้บริการมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท ร้อยละ 20.50 มีประสบการณ์ในการออกกำลังกายด้วยลีลาศ มากกว่า 5-10 ปี ร้อยละ 27.50

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ

จากการวิจัยพบว่าผู้ใช้บริการมีพฤติกรรมในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศดังนี้ เหตุผลที่มาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศส่วนใหญ่มีความชอบลีลาศมากที่สุด ร้อยละ 78.75 โดยจะมาออกกำลังกายด้วยการลีลาศ จำนวน 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 35.75 ระยะเวลาในการออกกำลังกายด้วยการลีลาศ ใช้เวลา 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง ร้อยละ 60.00 โดยจะมากับเพื่อน ร้อยละ 47.25 ใช้ช่วงเวลา 19.00-21.00 น. ในการ

ออกกำลังกาย ร้อยละ 43.00 วิธีการเดินทาง จะมาโดยรถเมล์/รถรับจ้างร้อยละ 65.25 จะใช้อินเทอร์เน็ตในการติดตามข่าวสารการลีลาศ ร้อยละ 30.00 มีค่าใช้จ่ายในการลีลาศ เป็นจำนวนเงิน 1,001-2,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 44.25 และสถานที่มาออกกำลังกายด้วยการลีลาศเป็นประจำ คือในสโมสร/ชมรมลีลาศ ร้อยละ 44.90

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยทำให้ทราบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศในเขตกรุงเทพมหานคร และสามารถพยากรณ์ความสำเร็จเชิงธุรกิจในการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศตามปัจจัยดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้ที่ประกอบธุรกิจด้านการลีลาศเพื่อสุขภาพได้นำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจการลีลาศให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

1. หากผู้ประกอบการต้องการดำเนินธุรกิจลีลาศให้ประสบผลสำเร็จ ควรดำเนินการดังนี้

1.1 ด้านการสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สถานลีลาศควรปูพื้นฟลอร์ด้วยพื้นไม้ปาร์เก้ และบุแผ่นยางดูดซับเสียงในห้องลีลาศเพื่อป้องกันเสียงรบกวน รวมทั้งต้องใช้เครื่องเสียงที่มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน ควรบริการน้ำดื่มและเครื่องดื่มไว้สำหรับลูกค้าตลอดจนมีสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการลีลาศไว้บริการลูกค้า

1.2 ด้านการบริหารจัดการ สถานลีลาศควรมีการบันทึกความก้าวหน้าของผู้เรียน อาทิ การเต้นได้ถูกต้องในจังหวะต่างๆ ความสวยงาม รวมทั้งการบันทึกการสอนในแต่ละครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลในการสอนในครั้งต่อไป ควรมีการจำกัดจำนวนลูกค้าในแต่ละชั้นเรียนเพื่อการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง มีการจัดบริการให้นักลีลาศและครูลีลาศออกไปเป็นคู่ลีลาศนอกสถานที่มีการควบคุมมาตรฐานผู้เรียนแต่ละบุคคลให้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน มีการจัดระบบและวิธีปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ มีการกำหนดตารางเวลาการปฏิบัติงานให้สำเร็จทันเวลา และมีการควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงาน

1.3 ด้านบุคลากร สถานลีลาศต้องมีครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญและมีทักษะ มีประสบการณ์ในการสอนลีลาศ มีจิตวิทยาและมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.4 ด้านการจัดกิจกรรม สถานลีลาศควรจัดกิจกรรมการลีลาศหลายระดับให้เหมาะสมกับลูกค้า ทุกเพศ ทุกวัย ทุกกลุ่ม มีการจัดกิจกรรมลีลาศทั้งในและนอกสถานที่ประกอบการ และควรจัดทำคู่มือหรือวีดีทัศน์การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศไว้บริการลูกค้า

1.5 ด้านสถานที่และช่องทางในการจัดจำหน่าย ทำเลที่ตั้งของสถานลีลาศควร อยู่ในแหล่งชุมชน ย่านศูนย์การค้า มีการเดินทางที่สะดวกสบาย มีที่จอดรถ สะดวกและมีความ ปลอดภัย ทั้งสามารถทำกิจกรรมอื่นก่อนและหลังการเรียนลีลาศได้

1.6 ราคา สถานลีลาศควรกำหนดอัตราค่าใช้บริการและค่าใช้จ่ายในเรียนการสอนลีลาศในแต่ละหลักสูตรในราคาที่เหมาะสม รวมทั้งการจัดให้เช่าสถานที่ หรือให้เช่าฟลอร์ในราคาที่เหมาะสม และจัดทำบัตรสมาชิกโดยไม่เสียค่าธรรมเนียมในปีแรก

1.7 ด้านกระบวนการ สถานลีลาศควรจัดระบบการบริการให้มีความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อและน่าเชื่อถือ

1.8 ด้านการส่งเสริมการตลาด สถานลีลาศควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์การลีลาศในนิตยสาร มีการมอบส่วนลดให้ลูกค้าในกรณีมาเป็นคู่ และจัดการเรียนการสอนในวันหยุด และวันนักขัตฤกษ์

2. สถานประกอบการลีลาศและผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องใช้กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดบริการ 7P's (Product Price Place Promotion People Process และ Physical evidence) เข้ามาเป็นแนวทางบริหารจัดการในธุรกิจ รวมทั้งการศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคด้านการออกกำลังกายด้วยการลีลาศอย่างถ่องแท้ เพื่อบริหารจัดการการออกกำลังกายด้วยการลีลาศเพื่อสุขภาพให้แพร่หลายและขยายออกไปเป็นวงกว้างและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

3. ผู้ประกอบการควรมีระบบตรวจสอบการให้บริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยสนับสนุนให้การการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นการตรวจสอบว่ากลยุทธ์ทางการตลาดที่กำหนดขึ้นมานั้น สามารถใช้ได้กับผู้บริโภคเป้าหมายหรือไม่โดยอาศัยข้อมูลจากการย้อนกลับจากผู้บริโภคเช่น การสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ การสัมภาษณ์ การทำกล่องแสดงความคิดเห็นผู้ใช้บริการ ฯลฯ

4. ผู้ประกอบการต้องยอมรับที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และการสร้างความพึงพอใจให้เกินความคาดหวังของผู้บริโภคที่มีการเปลี่ยนแปลงความต้องการอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของธุรกิจ

5. ผู้ประกอบการควรประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศโดยแนะนำด้านส่งเสริมการตลาดให้หลากหลาย หลายรูปแบบกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเพศหญิง และเป็นผู้สูงอายุ รวมทั้งประชาชนทั่วไปเพื่อกระตุ้นให้หันมาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศให้มากขึ้น

6. ภาครัฐควรดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศให้กับประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทั่วประเทศให้แพร่หลายอย่างจริงจัง ให้เห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ เพราะจากงานวิจัยมีข้อค้นพบว่า การออกกำลังกายด้วยการลีลาศอย่างสม่ำเสมอ มีผลต่อสุขภาพกายและใจ ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง มีอายุยืนยาว มีบุคลิกภาพที่ดี สามารถผ่อนคลายอารมณ์ มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน และลดความเครียดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุ จะช่วยในเรื่องของความทรงจำ สมาธิ และการทรงตัว ส่วนเพลงที่ใช้ในการลีลาศจะเป็นเหมือนดนตรีบำบัด ที่ทำให้ร่างกาย ห่างไกลจากโรคซึมเศร้า ทั้งนี้แนวโน้มในปัจจุบันพบว่าประชากรของไทย เป็นวัยสูงอายุและมีอายุยืนยาวเพิ่มมากขึ้น การที่รัฐให้การส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกายที่เป็นประโยชน์ มีความเหมาะสมกับเพศและวัย จะสามารถช่วยลดปัญหาด้านสาธารณสุข และงบประมาณค่ารักษาพยาบาลลง รวมทั้งเป็นการขยาย "พื้นที่ทางสังคม" ของคนในชาติให้กว้างขวางขึ้นเพราะ การลีลาศช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม เกิดเครือข่ายด้านความสัมพันธ์ที่นำไปสู่ความร่วมมือในด้านต่างๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเฉพาะเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นในการวิจัยในครั้งต่อไปอาจจะขยายการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างในเขตภูมิภาคในจังหวัดใหญ่ๆ ที่เป็นชุมชนเมืองที่มีความนิยมการลีลาศเพื่อสุขภาพและมีสถานประกอบการด้านการลีลาศเพื่อสุขภาพ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ชลบุรี ขอนแก่น พิษณุโลก อุดรธานี ชุมพร กระบี่ นครปฐม เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างในปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในด้านต่างๆ ว่ามีความแตกต่างจากสถานประกอบการและผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานครอย่างไรบ้าง

2. ควรศึกษาถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงของการประกอบธุรกิจการจัดการการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพด้วยการลีลาศ เพราะจะเป็นการช่วยในการบริหารจัดการองค์กรที่มองรอบด้าน เช่น ความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงด้านกายภาพ ความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจฯลฯ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังภัยคุกคามต่างๆ ที่จะเกิดผลเสียกับองค์กร

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาการจัดการการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และประสานงานเรื่องต่างๆ ตลอดจนขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของสาขาวิชา รวมทั้งบัณฑิตวิทยาลัย ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกด้วยดีตลอดระยะเวลาในการศึกษาและขอกราบขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวและกีฬา. กระทรวง. (2554). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้าของ สกสค.

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2551). **การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว.** (พิมพ์ครั้งที่ 8.) กรุงเทพฯ : เกษตรศาสตร์.

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2548). **การใช้ SPSS เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล.** ภาควิชาประเมินผลและวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS** (พิมพ์ครั้งที่ 9.) กรุงเทพฯ : เอส .อาร์. พริ้นติ้งแมสโปรดักส์

วุฒิพงษ์ จารุสมานกิจ และคณะ. (2545). **โครงการทางธุรกิจสำหรับนักศึกษาปริญญาโทแผนธุรกิจ เรื่อง สถาบันการสอนลีลาศ The Dance Studio.** คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2542). **การบริหารเชิงกลยุทธ์กรณีศึกษา.** กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย.

Yamane, Taro (1973). **Statistics : An Introductory Analysis.** London: John Weather Hill, Inc

บทสัมภาษณ์

วุฒิภัทร์ ศรีประไพพงศ์. (22 กรกฎาคม 2553) ครูสอนลีลาศในเขตกรุงเทพมหานคร. สัมภาษณ์โดย ศิริพร สัตยานุรักษ์ นักศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

สมาคมลีลาศเพื่อสุขภาพ. (24 กรกฎาคม 2553) สัมภาษณ์โดย ศิริพร สัตยานุรักษ์ นักศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ออนไลน์)

สถานรับสอนลีลาศ และสถานที่ฝึกซ้อมลีลาศ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.leelart.net/forum/index [2553, กรกฎาคม 12]

สถานลีลาศกรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.leelart.net/forum/index [2553, กรกฎาคม 12]

สถานลีลาศ (สถานบันเทิง). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http//category.yellowpages.co.th [2553, กรกฎาคม 12]

สมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย. ครูสอนลีลาศในกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย คณะกรรรมการสมาคมครูลีลาศแห่งประเทศไทย คณะกรรมการสมาคมลีลาศแห่งประเทศไทย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.tdsa.or.th/ และ http://www.leelart [2553, กรกฎาคม 26]

กีฬา ยาวิเศษ รักษาสารพัดปัญหารุมเร้าผู้สูงอายุ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.thaihealth.or.th [2553, กรกฎาคม 26]

Academic Journal Institute of Physical Education

รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย สู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

A Model of Amateur Boxer Development to be Thailand National Amateur Boxing Athletes

ไรแมน บุญถม
โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย 2) สร้างรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และ 3) ทดสอบรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านกีฬามวยสากลสมัครเล่น ได้แก่ ผู้บริหารสมาคมกีฬา ผู้ตัดสิน นักวิชาการ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนกีฬา สื่อมวลชน ผู้สนับสนุน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ จำนวน 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t (t-test) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant)

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ การคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น การพัฒนาศักยภาพนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น การจัดหาประสบการณ์ การแข่งขัน การสนับสนุน และการบริหารจัดการ 2) รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยประกอบด้วย แนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ การดำเนินการพัฒนาใน 5 องค์ประกอบ เงื่อนไขและข้อจำกัดของรูปแบบ 3) ผลการทดสอบความถูกต้องของรูปแบบ โดยนำไปใช้กับสภาพจริงในการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทยด้วยการวิเคราะห์จำแนกประเภทปรากฏว่ารูปแบบนี้สามารถทำนายได้ผลเท่ากับร้อยละ 87 ดังนั้น รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ได้จริง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือ 1) การพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในทุกองค์ประกอบเพื่อที่จะสามารถนำเอารูปแบบไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ

สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ 2) คณะทำงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีความสามารถในการบริหารจัดการรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสากลอย่างมืออาชีพเกิดประสิทธิผล และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

Abstract

The purposes of this research were to 1) study factors of developing amateur boxers to Thailand boxing athletes, 2) establishing a model enhancing amateur to achieve their goals, 3) verifying effectiveness of the model. Two hundred and twenty four samples participated in the study. They were qualified persons and amateur boxing experts included academicians, sport association administrators referees, coaches, amateur boxing athletes, correspondents, and sponsors. Interviews and questionnaires were used to collect data which were analyzed by mean of factor analysis and discriminant analysis.

The results were as follows: 1) a model for amateur boxer development to Thailand amateur boxing athletes was composed of the amateur boxing athlete selection, the athlete's potential development, the provision of competition opportunities for athletes, the provision of support and the administrative measures. 2) A model of amateur boxer development to Thailand amateur boxing athletes consisted of conceptual idea, principles, objectives, and developing operations in the five stated factors, conditions and model limitations. 3) In verifying the model accuracy in the real situation, this model could be applicable in predicting the Thai national amateur boxing athletes from general boxers. The result of discriminant analysis of the model was 87% as the result this model could be effectively applicable.

The recommendations of the research are as follows: 1) In applying the Model of Amateur Boxer Development to Thailand National Amateur Boxing Athletes, related persons to amateur boxer development should have a clear understanding of each element in order to implement the model efficiently and be able to achieve the goals of the development of amateur boxers. 2) Staff and related persons who are in charge of the amateur boxer development should have had knowledge expertise and ability to manage the model professionally effectively and acceptingly at the national level.

Keywords: Amateur boxing, Performance development, Coaching

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่ได้รับการยอมรับในเวทีการแข่งขันในระดับนานาชาติ จะเห็นได้จากการบรรจุกีฬาชนิดนี้ในการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น ซีเกมส์, เอเชี่ยนเกมส์, โอลิมปิคเกมส์ ภาพความสำเร็จของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เช่น ขาวผ่อง สิทธิชูชัย, สมรักษ์ คำสิงห์, วิจารณ์ พลฤทธิ์, มนัส บุญจำนง, วรพจน์ เพชรขุ้ม, สมจิตร จงจอหอ เป็นต้น ได้รับการยอมรับเยี่ยงวีรบุรุษ เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเกียรติยศ และมีรายได้จากเงินรางวัลมากจนเทียบชั้นเป็นเศรษฐีคนหนึ่ง ครอบครัวและวงศ์ตระกูลเป็นที่ยอมรับของสังคม ภาพเหล่านี้จึงเป็นแรงบันดาลใจให้นักมวยสากลสมัครเล่นหลายคนใฝ่ฝันที่จะเข้ามาเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

ภาพความสำเร็จของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้น อาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยยังขาดรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแรงบันดาลใจที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย เพราะเมื่อนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนใดสามารถได้เป็นตัวแทนทีมชาติแล้วโอกาสในการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต ย่อมมีอยู่เสมอ อีกทั้งเป็นการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่ระดับมาตรฐานนานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

2. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

3. เพื่อทดสอบรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬามวยสากลสมัครเล่น ที่มีประสบการณ์ ด้านการกีฬาไม่น้อยกว่า 5 ปี ด้วยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ประกอบด้วย ผู้ฝึกสอน, ผู้ตัดสิน, กรรมการบริหารสมาคมมวยสากลสมัครเล่น, กรรมการผู้ตัดสิน, สื่อมวลชน, นักวิชาการ ผู้สนับสนุน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั่วไป

ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่น

3. การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 20 คน ตรวจสอบความถูกต้อง สำนวนภาษา และประเมินความสอดคล้องด้วยการวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Congruency) เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.95 แล้วนำมาปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวย สู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) พบว่าค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของคอนบาร์ค (Cronbach's Coefficient Alpha) เท่ากับ 0.91

4. นำแบบสอบถามที่จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยง เบนบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ค่าร้อยละ, Mean, S.D., Skewness, Kurtosis, C.V.

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยค่า t-test

4. การวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant) ค่าร้อยละ, Mean, S.D., t, p

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง "รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย สู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย" ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบ Factor Analysis

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการทหาร	44	50.00
ประชาสัมพันธ์	1	1.00
ผู้ฝึกสอน / ครู	14	14.00
ธุรกิจส่วนตัว	21	21.00
นักศึกษา	20	20.00
รวม	**100**	**100.00**

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 21 นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.00 ผู้ฝึกสอน/ครู คิดเป็นร้อยละ 14 และประชาสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำแนกตามรายการแข่งขัน

รายการแข่งขัน	จำนวน	ร้อยละ
เยาวชนชิงแชมป์	11	6.30
เอเชี่ยนเกมส์	30	17.20
กีฬาทหาร	6	3.40
โอลิมปิก	24	13.80
เวิร์ลคัพ	4	2.30
คิงส์คัพ	47	27.00
ซีเกมส์	52	29.90
รวม	**174**	**100.00**

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาซีเกมส์ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 รองลงมา กีฬาคิงส์คัพ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 กีฬาอาเซี่ยนเกมส์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 กีฬาโอลิมปิก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 กีฬาเยาวชนชิงแชมป์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 กีฬาทหาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 และกีฬาเวิลด์คัพ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำแนกตามรางวัลที่ได้รับ

รางวัลที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
เหรียญทอง	42	42.00
เหรียญเงิน	19	19.00
เหรียญทองแดง	8	8.00
ไม่ได้รับรางวัล	31	31.00
เหรียญทองแดง	8	8.00
ไม่ได้รับรางวัล	31	31.00
รวม	**100**	**100.00**

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ได้รับรางวัลเหรียญทอง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาไม่ได้รับรางวัล จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ได้รับรางวัลเหรียญเงิน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และได้รับรางวัลเหรียญทองแดง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

จำนวนและร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	58	58.00
ปริญญาตรี	35	35.00
ปริญญาโท	4	4.00
ปริญญาเอก	0	0.00
อื่นๆ	3	3.00
รวม	**100**	**100.00**

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมา คือ ศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และไม่มีวุฒิการศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพรรณนาวิเคราะห์องค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 117 ตัวแปร ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่า ตัวแปรมีความรัก และสนใจในกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.91 รองลงมาคือ มีความสัมพันธ์ระหว่างประสาทตา มือ และเท้าดี และมีความรับผิดชอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ 3.81 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีความเคารพผู้มีพระคุณ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 15.835 รองลงมาคือ ตัวแปรมีความกตัญญูรู้คุณ และตัวแปรมีการเรียนรู้ดี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 15.501 และ 13.858 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -0.350 ถึง -2.909

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

2. องค์ประกอบด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่าตัวแปรนักกีฬามีความพร้อมที่จะรับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.84 รองลงมาคือ มีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนานักกีฬาด้วยเทคโนโลยี และวิทยาศาสตร์กีฬาที่ทันสมัยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกซ้อม และแข่งขัน มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 13.866 รองลงมาคือ ตัวแปรมีงบประมาณในการฝึกซ้อมและแข่งขัน และตัวแปรพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมให้มีบรรยากาศในการพัฒนาที่ดีโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 13.109 และ 13.027 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -1.303 ถึง -2.373

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

3. องค์ประกอบด้านการจัดหาประสบการณ์การแข่งขันพบว่า ตัวแปรนักกีฬามีการหาข้อมูลคู่ต่อสู้ก่อนการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.80 รองลงมาคือ มีรายการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีการวางแผนการแข่งขันอย่างละเอียด มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 13.502 รองลงมาคือ ตัวแปรมีการสอนกติกามารยาท ในการเข้าร่วมการแข่งขัน และตัวแปรมีการเก็บข้อมูลและเตรียมสภาพแวดล้อมในการแข่งขันอย่างละเอียดโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 12.606 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -1.646 ถึง -2.361

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

4. องค์ประกอบด้านผู้สนับสนุนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น พบว่า ตัวแปรนักกีฬามีรายการแข่งขันมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.84 รองลงมาคือ มีการหาข้อมูล คู่ต่อสู้ก่อนการแข่งขัน และสร้างขวัญกำลังใจด้วยการให้รางวัลกับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และ

3.81 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีความสามารถในการหาทุนและผู้สนับสนุนได้ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 27.517 รองลงมาคือ ตัวแปรมีความสามารถในการประสานงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ดี และตัวแปรมีภาครัฐ ให้การสนับสนุนมากขึ้นดีโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 17.812 และ 17.119 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -0.670 ถึง -2.651

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

5. องค์ประกอบด้านการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติของสมาคมมวยฯ พบว่าตัวแปร การคัดเลือกนักกีฬาครบทุกรายการแข่งขัน นักกีฬาที่แสดงความสามารถทางทักษะในการแข่งขันได้ดี นักกีฬาที่มีใจสู้ และนักกีฬาที่มีระเบียบวินัยดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.73 รองลงมาคือ มีการประกาศรายการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และ 3.71 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรมีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ และมีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการพัฒนาของนักกีฬาทีมชาติมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 15.607 รองลงมาคือ ตัวแปรนักกีฬา ที่มีโครงสร้างร่างกายสมบูรณ์ และแข็งแรง และตัวแปรคัดเลือกโดยดูองค์ประกอบทุกภาคส่วน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 15.380 และ 15.082 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -1.020 ถึง -1.729

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

6. องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการของสมาคมมวยฯ พบว่า ตัวแปรการบริหารจัดการของสมาคมมวยฯ หาผู้สนับสนุนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.71 รองลงมามี 4 ตัวแปร คือ มีการคัดเลือกคณะกรรมการบริหารงานที่มีคุณภาพ และประสบการณ์สูง มีความยุติธรรม และเป็นกลาง อบรมกติกามารยาท กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้มีนักกีฬามากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) พบว่า ตัวแปรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับทุกภาคส่วนได้สนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุดเท่ากับ 18.828 รองลงมาคือ ตัวแปรสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนากีฬามวยฯ ขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและตัวแปรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโดย มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับ 16.546 และ 16.277 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะการแจกแจงของข้อมูลในด้านความเบ้ (Skewness) พบว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีลักษณะการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย โดยมีค่าอยู่ระหว่าง

-0.870 ถึง -1.956

เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรส่วนใหญ่มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าตัวแปรส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลน้อย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis)

จากการศึกษาเอกสาร ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย โดยทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อดู การจัดกลุ่มของตัวแปร โดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์ส่วนประกอบ โดยตั้งเกณฑ์พิจารณาองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบนั้นต้องมีค่าไอเกน (Eigen values) มากกว่า 1 และตัวแปรแต่ละองค์ประกอบต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.45 ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การคัดเลือกนักกีฬามีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 3.976 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.100 ประกอบด้วยตัวแปร จำนวน 13 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.542-0.821 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรนักกีฬาที่มีโครงสร้างร่างกาย สมบูรณ์ และแข็งแรง (0.821)

องค์ประกอบที่ 2 เรื่อง “การสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจ” มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 3.150 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.624 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 15 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.510-0.740 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เต็มใจ เต็มเวลา (0.740)

องค์ประกอบที่ 3 เรื่อง “การบริหารจัดการ” มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.908 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.407 ประกอบด้วยตัวแปร จำนวน 10 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการบริหารจัดการ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.517-0.862 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรจัดรายการแข่งขันให้มากขึ้น (0.862)

องค์ประกอบที่ 4 เรื่อง “ส่วนประกอบในการพัฒนาศักยภาพ” มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.454 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 2.596 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 13 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในส่วนประกอบในการพัฒนาศักยภาพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.558-0.779 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรมีอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่ทันสมัย และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (0.779)

องค์ประกอบที่ 5 การจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน มีค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.026 สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 1.832 ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในการเก็บข้อมูลและการจัดรายการการแข่งขัน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.537-0.776 สำหรับตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด ได้แก่ ตัวแปรมีการเก็บข้อมูลและเตรียมสภาพแวดล้อมในการแข่งขัน อย่างละเอียด (0.776)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis)

วัตถุประสงค์ของการจำแนกประเภท มีดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อสร้างสมการจำแนกกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทย

การจำแนกกลุ่มครั้งนี้ใช้วิธีการจำแนกโดยตรง (Direct Method หรือ Enter Method) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวเข้าสมการ ไม่คำนึงถึงตัวแปรใด มีอำนาจจำแนกกับตัวแปรตามมากน้อยเพียงใด ดังสมการ การจำแนกดังนี้

$$\hat{y} = a+b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5$$

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อค้นหาองค์ประกอบสำคัญที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทย ประกอบด้วยการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น, การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา, การบริหารจัดการของสมาคมมวยสากลสมัครเล่น, ผู้สนับสนุน, การจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อประเมินความถูกต้องของการแบ่งแยกกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติ พยากรณ์ถูกต้อง 42 คน จาก 50 คน คิดเป็น 84% นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ พยากรณ์ถูกต้อง 45 คน จาก 50 คน คิดเป็น 90% ดังนั้นสัดส่วน

$$\text{การพยากรณ์ถูกต้องเท่ากับ } \frac{84 + 90}{2} = 87\%$$

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อพยากรณ์นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนหนึ่ง ควรถูกจัดอยู่ในกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยหรือนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทย สามารถดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณค่าคะแนนการจำแนก (Discriminant Score) ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนหนึ่ง โดยใช้สมการพยากรณ์จำแนกที่สร้างไว้ในวัตถุประสงค์ที่ 1 ดังนี้

$\hat{y}$ = 2.044 (การคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น) 1.607 (การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น) .212 (การจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน) .643 (ผู้สนับสนุนนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น) -1.230 (การบริหารจัดการของสมาคมมวยสากลสมัครเล่น) - 11.003

2. หาค่า $\overline{y}$ ของคะแนนจำแนก (Discriminant Score) ของกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ (Centroid) เพื่อหาค่าคะแนนตัด (Cutting Score) โดยใช้สูตร

$$\text{y (คะแนนตัด)} = \frac{\overline{y} \text{ (ทีมชาติ)} + \overline{y} \text{ (ไม่ใช่ทีมชาติ)}}{2}$$

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจำแนกของกลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ

กลุ่ม	$\overline{X}$	S.D
กลุ่มนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติ	1.093	1.122
นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ	-1.093	1.521

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจำแนกของกลุ่มนักมวยสากลสมัครเล่นทีมชาติเท่ากับ 1.093 และ 1.122 ตามลำดับ และคะแนนจำแนกของกลุ่มนักมวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติเท่ากับ -1.093 และ 1.521 ตาม

ลำดับ

ดังนั้นค่าคะแนนตัด (Cutting Score) =

$$\frac{1.093 - 1.093}{2} = 0$$

คะแนนตัดมีค่าเท่ากับ 0 อาจกล่าวได้ว่า ถ้านักกีฬามวยสากลสมัครเล่นคนนั้นมีคะแนนจำแนกเป็น (+) ก็จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มทีมชาติ แต่ถ้าคะแนนจำแนกเป็น (-) ก็ถูกจัดอยู่ในกลุ่มไม่ใช่ทีมชาติ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ค่า IOC ของผู้ทรงคุณวุฒิ เรื่อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

Σ คือ ผลรวมของคะแนนผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคน

R คือ คะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ

N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

แทนค่า $IOC = \frac{4.61}{5}$

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) = 0.92

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบรูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย สู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

การเปรียบเทียบรูปแบบเดิมกับรูปแบบที่ได้รับการพัฒนา จะเห็นได้ว่ารูปแบบที่ได้รับการพัฒนาแล้วองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบจะมีประสิทธิภาพในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและชัดเจนในการที่จะพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่ทีมชาติไทยอย่างเป็นรูปธรรม

อภิปรายผล

การศึกษารูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่ทีมชาติไทย จากผลการวิจัยพบว่ามี 5 องค์ประกอบ คือ การคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น การสนับสนุน การบริหารจัดการ การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา และการจัดหาประสบการณ์การแข่งขัน ผลการวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง เช่นการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น เบอร์กีช (Bergess. 2000) ที่กล่าวว่าตัวบ่งชี้ความสำเร็จของนักกีฬามีองค์ประกอบด้านสรีรวิทยา (Physiology Factor) การประเมินความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscle strength) การวัดส่วนสูง (Height), การชั่งน้ำหนัก (Weight), การวัดความยาว แขน ขา (Limb Lengths), การวัดไขมันใต้ผิวหนัง (Skill folds), การทดสอบความกว้างของสะโพก และหัวไหล่ (Examining hip and shoulder) เนื่องจากน้ำหนักส่วนสูง แขน ขา นั้นมีอิทธิพลอย่างสูงกับสมรรถนะทางการกีฬาซึ่งนั่นก็คือ การคัดเลือกจากสรีระร่างกายของนักกีฬาที่จะมาเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น

2. วิธีการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นเพื่อมาเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ควรมีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬา มีการประกาศรายการแข่งขัน เพื่อคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ, คัดเลือกนักกีฬาให้ครบทุกรายการ, คัดเลือกนักกีฬาที่ชนะเลิศอันดับ 1-3 จากรายการแข่งขันมวยฯ ทุกรายการที่สมาคมฯ รับรอง, คัดเลือกนักกีฬาที่แสดงความสามารถทางทักษะในการแข่งขันได้ดี, คัดเลือกโดยดูองค์ประกอบทุกภาคส่วนทั้งการจัดการแข่งขัน การตัดสิน สภาพนักกีฬาขณะแข่งขัน โอกาสในการพัฒนาของนักกีฬาสภาพแวดล้อมต่างๆ, เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น, เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้ปรับปรุงแก้ไข และมีคณะกรรมการติดตามประเมินผลการพัฒนาของนักกีฬาทีมชาติไทย ซึ่งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับ การสัมมนาโครงการ Sports Hero (การกีฬาแห่งประเทศไทย 2552) ได้กล่าวถึงการคัดเลือกนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ไว้ว่า นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยนั้น ควรจะผ่านคณะกรรมการ การคัดเลือกโดยคัดเลือกจากวิธีการ ดังนี้ มีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬา มีการประกาศรายการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ, คัดเลือกนักกีฬาครบทุกรายการ, คัดเลือกนักกีฬาที่ชนะเลิศอันดับ 1-3 จากรายการแข่งขันมวยฯ ทุกรายการที่สมาคมฯ รับรอง, คัดเลือกนักกีฬาที่แสดงความสามารถทางทักษะในการแข่งขันได้ดี, คัดเลือกโดยดูองค์ประกอบทุกภาคส่วนเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็น, เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้ปรับปรุงแก้ไข, และมีคณะกรรมการติดตามและประเมินผล การพัฒนาของนักกีฬาทีมชาติไทย

2.1 การสนับสนุน ผลการวิจัยพบว่า การสนับสนุนประกอบไปด้วย การสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson (2006) และTenenbuam (1999) ที่กล่าวว่า นักกีฬาที่จะประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหลายๆ ฝ่ายเช่นจากผู้ปกครอง จากโค้ช หรืออาจรวมไปถึงการสนับสนุนจากรัฐบาล รวมทั้ง งานวิจัยที่เชื่อว่านักกีฬาต้องได้รับการสนับสนุนจากคนรอบข้าง หรือที่เรียกว่า “Environmental view” งานวิจัยนี้เชื่อว่านักกีฬาที่เป็นเลิศนั้นต้องมีใจรักกีฬาที่ตนเองเป็นเลิศตั้งแต่เด็ก หลังจากนั้นก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ได้รับคำแนะนำที่ดีจากโค้ช และมีทัศนคติที่ดีต่อประเภทกีฬา นักกีฬาเหล่านี้จึงเลือกที่จะเข้ารับการฝึกฝนทักษะกีฬา เตรียมความพร้อมสู่ความเป็นเลิศ

2.2 การบริหารจัดการ

2.3 การวางแผน (Planning)

2.4 การจัดองค์กร (Organizing)

2.5 การนำ (Leading)

2.6 การควบคุม (Controlling)

3. การพัฒนาศักยภาพนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาศักยภาพนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ประกอบด้วย มีอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมที่ทันสมัย และใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ, มีระยะเวลาในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเพียงพอ, มีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถ, มีนักจิตวิทยาช่วยในการพัฒนา, มี

นักโภชนาการช่วยในการพัฒนา, มีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถเพียงพอ, มีการสร้างและพัฒนาการฝึกทักษะพื้นฐานที่ดี, มีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ความสามารถหลากหลาย, มีผู้สนับสนุน ให้การสนับสนุนทุกกิจกรรมในการพัฒนานักกีฬา, มีการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกซ้อม และแข่งขัน, มีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง, มีงบประมาณในการฝึกซ้อมและแข่งขัน และมีการฝึกเทคนิคการแข่งขันมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2550) เรื่ององค์ประกอบของการพัฒนาศักยภาพทางการกีฬาประกอบด้วย

3.1 ตัวนักกีฬา จะต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะแรงจูงใจที่จะเล่นกีฬา ซึ่งควรจะเป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เพราะจะเป็นแรงขับเคลื่อนที่จะเกิดแรงพยายาม และมุ่งมั่นที่จะเป็นนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ต้องพิจารณาจากชีวิตความเป็นอยู่ที่เกื้อกูลการฝึกซ้อม รวมถึงผลการเรียน หรือการทำงานของนักกีฬา

3.2 สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักกีฬามีความสำคัญ เพราะเป็นปัจจัยเอื้อที่จะเสริมแรงกระตุ้นภายในตัวนักกีฬา ได้แก่ เพื่อน ครอบครัว ครู-อาจารย์ ผู้ฝึกสอนกีฬา สถาบันการศึกษา ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องที่อยู่รอบๆ ตัวนักกีฬา

3.3 ผู้ให้การสนับสนุน ได้แก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้านการส่งเสริมผู้มีความสามารถด้านกีฬา เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา และศูนย์ส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษแห่งชาติ เป็นต้น ซึ่งหน่วยงานสนับสนุน

3.4 วิธีการพัฒนาแบบองค์รวม เพื่อให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์มีความโดดเด่น มีทักษะทางสังคมที่เหมาะสม มีความรู้ทางวิชาการที่สามารถประกอบอาชีพอื่นหรืออาชีพเกี่ยวกับกีฬา มีความสุนทรีในชีวิต ด้านศิลปะ ดนตรี มีความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการแสวงหาความรู้ ประการสำคัญมีทักษะด้านภาษา ที่จะสื่อสารภาษาสากลได้ ทั้งนี้มีการพัฒนาแบบองค์รวม จะช่วยให้นักกีฬาสามารถที่จะประสบความสำเร็จ ทั้งด้านกีฬา และการดำรงชีวิตนอกจากนี้ รัชนี ขวัญบุญจัน และคณะ (2551) ได้ศึกษาความต้องการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติ ทีมชาติไทยในสมาคมกีฬาต่างๆ และกีฬามวยสากลสมัครเล่น ซึ่งเป็นหนึ่งในกีฬาที่ศึกษาวิจัยพบว่าสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นองค์รวม คือ มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาแต่ละสาขามาใช้ร่วมกันอย่างประสมประสาน ทั้งนี้ ยังกล่าวถึงสภาพการใช้วิทยาศาสตร์กีฬาแต่ละสาขา โดยสรีรวิทยาการออกกำลังกาย/การกีฬา อยู่ในระดับมากที่สุด

5. การหาประสบการณ์การแข่งขัน จากผลการวิจัยพบว่าการจัดเก็บข้อมูล และการหาประสบการณ์การแข่งขันประกอบด้วย มีการเก็บข้อมูลและเตรียมสภาพแวดล้อมในการแข่งขันอย่างละเอียด, มีรายการแข่งขันที่มีคุณภาพ, มีการหาข้อมูลคู่ต่อสู้ก่อนการแข่งขัน มีรายการแข่งขันมากขึ้น, มีรายการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (รัชนี ขวัญบุญจัน, 2547) เรื่องแนวทางการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งได้กล่าวถึง การจัดการแข่งขันกีฬา เสมือนการประลองทักษะทางกีฬา จึงจำเป็นต้องมีการแข่งขันกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันทุกระดับอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค และ

ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องจัดให้ต่อเนื่องเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน รวมทั้งจัดให้มีปฏิทินกีฬา และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนันต์ อัตชู (2536) ที่กล่าวถึง องค์ประกอบและคุณสมบัติที่สำคัญของนักกีฬายอดเยี่ยม (Significant Factors and Characteristics of Elite Athlete) ประสบการณ์ในการแข่งขันมีความจำเป็นมากเพราะจะทำให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่นในการแข่งขัน ไม่ตกใจ ไม่ประหม่าและไม่ตื่นเต้นง่ายประสบการณ์ในการแข่งขันจะช่วยแก้ปัญหาในการเล่นได้อย่างดี ทำให้นักกีฬารู้จักเลือกการกระทำต่างๆ ที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ นักกีฬาที่มีประสบการณ์จะทำให้อ่านเกมการเล่นได้ดี เพราะสามารถควบคุมการเล่นให้เป็นไปตามจังหวะของเกมได้มากกว่าผู้ที่ขาดประสบการณ์ ดังนั้น ผู้ฝึกจะต้องพยายามจัดให้นักกีฬามีประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น ฝึกให้หนักดูให้มาก เล่นให้มาก แข่งขันให้มาก นักกีฬาจะได้มีประสบการณ์มากและจะทำให้นักกีฬาไปสู่ชัยชนะได้ และจากการสัมมนาโครงการ Sports Hero (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2552) ได้จัดประสบการณ์ การแข่งขัน (Experience) ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อพัฒนาทักษะ และผลการแข่งขันในแต่ละปี ตามรายการแข่งขันต่างๆ ดังนี้

1. ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย
2. ยุวชน, เยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย
3. คัดเลือกตัวแทนภาคกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
4. กีฬาเยาวชนแห่งชาติ
5. คัดเลือกตัวแทนภาคกีฬาแห่งชาติ
6. กีฬาแห่งชาติ
7. คัดเลือกตัวแทนเขตการศึกษา กีฬานักเรียน นักศึกษา แห่งประเทศไทย
8. กีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย
9. กีฬานักเรียน นักศึกษา สถาบันพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
10. กีฬาโรงเรียนกีฬาแห่งประเทศไทย
11. รายการพิเศษอื่นๆ

รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย สู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

เป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลจริง เนื่องจากได้ผ่านกระบวนการในการสร้างรูปแบบ, การหาคุณภาพของรูปแบบ และนำไปใช้ได้จริง

สรุปผลการวิจัย

การศึกษารูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

สรุปผลการวิจัยได้ 5 องค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบของการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ทีมชาติไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 56

2. รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ประกอบด้วย

2.1 แนวคิด และหลักการ

2.2 วัตถุประสงค์

2.3 รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวย สู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย

2.4 เงื่อนไขและข้อจำกัดของการนำรูปแบบไปใช้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การนำรูปแบบไปใช้ รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้น เป็นการอธิบายระบบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบในแนวกว้าง ในการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทยเท่านั้น ในแต่ละองค์ประกอบจะมีหลักการ แนวคิด ทฤษฎี วิธีปฏิบัติและรายการอื่น โดยรายละเอียดเป็นการเฉพาะ ซึ่งผู้เกี่ยวข้องกับมวยสากลสมัครเล่นต้องทำการศึกษา และปฏิบัติจนเกิดความชำนาญในการใช้รูปแบบ

2. การพัฒนาคณะกรรมการบริหารและผู้ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องมวยสากลสมัครเล่น เช่น สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ สมาคมกีฬาจังหวัด สโมสรสมาชิก ค่ายมวย สถานศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬา มวยสากลสมัครเล่น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่เพราะบุคลากรเหล่านั้นเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนามวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทย

3. รัฐบาลโดยการกีฬาแห่งประเทศไทยต้องผลักดันมวยสากลสมัครเล่นให้กำหนด เป็นวาระแห่งชาติ มีกฎหมายรับรอง เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐในกระทรวงต่างๆ และภาคเอกชนได้ร่วมมือกันในการส่งเสริมสนับสนุนให้มวยสากลสมัครเล่นได้พัฒนาเป็นไปอย่างมีระบบได้มาตรฐานและยั่งยืน

4. สมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ต้องพัฒนาองค์ความรู้และสนับสนุนในการ ให้ทุน ให้คำแนะนำ กำกับ และติดตามการดำเนินงานของคณะกรรมการดำเนินงานสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยฯ เช่น คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ สมาคมกีฬาจังหวัด สโมสรสมาชิก ค่ายมวย สถานศึกษา และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่น เพื่อให้การพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของประเทศไทยได้พัฒนาไปตามนโยบายที่กำหนดไว้

5. คณะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น ต้องเป็น ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการจัดการพัฒนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่นให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เป็นมืออาชีพ มีจรรยาบรรณและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

6. สมาคมกีฬาจังหวัด สโมสรสมาชิกค่ายมวย สถานศึกษา และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬามวยสากลสมัครเล่น โดยเฉพาะคณะกรรมการบริหารและผู้ปฏิบัติงานสมาคมกีฬาจังหวัด สโมสรสมาชิก ค่ายมวย สถานศึกษา และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต้องพัฒนาองค์ความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ

7. นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นควรจะสนใจที่จะเรียนรู้ หลักและวิธีการในการที่จะพัฒนาศักยภาพของตัวเองให้ได้รับการยอมรับที่จะได้รับคัดเลือกให้เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ข้อสำคัญต้องมีความมุ่งมั่น อดทน ไม่ท้อถอยที่จะพัฒนาตัวเองให้เป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยให้สมัครเล่นได้พัฒนาเป็นไปอย่างมีระบบได้มาตรฐานและยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดีด้วยความกรุณาของ รศ.ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.นิลมณี ศรีบุญ ประธานโครงการฯ ดร.

ประภาส ฤกษ์พิบูลย์ กรรมการสอบ และ ผศ.ดร. แสงหล้า ชัยมงคล กรรมผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก้ไขข้อบกพร่อง และกรุณาให้คำแนะนำ รวมทั้งข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณา และความปรารถนาดี ของคณะกรรมการทุกท่าน มา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อธิการบดี สถาบันการพลศึกษา และผู้บริหารในสถาบันการพลศึกษา ทุกท่านที่ให้โอกาสได้ศึกษา และให้ทุนในการศึกษาครั้งนี้

บรรณานุกรม

การประชุมสัมมนา การพัฒนานักกีฬามวยสากลสมัครเล่น โครงการ Sports Hero ณ หาดแสงจันทร์ รีสอร์ทจังหวัดระยอง วันที่ 27-29 กันยายน 2552.

(2551). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2552-2555.

รัชนี ขวัญบุญจัน. (2547) **การจัดทำแผนการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ** รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.

รัชนี ขวัญบุญจัน, ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร์, เฉลิม ชัยวัชราภรณ์ และคณะ. (2551). **การศึกษาความต้องการการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติประจำปี 2550.** รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2550). **การเสาะหาและพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา :** Sport Gifted. สารวิทยาศาสตร์การกีฬา 8, 81 (มกราคม 2550).

อนันต์ อัตชู. (2536). **หลักการฝึกกีฬา**

Bridges and Roquemore. (2000). **Management for Athletic/Sport Administration.**

Burgess, R. Talent Identification [Online]. **Faccioni speed and condition consultancy,** 2000. available from: www.faccioni.com/Reviews/talented.htm [12 July 2005]

Eisner, E. (1976). Education Connoisseurship and Criticism : Their Form and Function in Education Evaluation. **Journal of Aesthetic Education.**

Griffin, Ricky W. (1993). **Management. 4th** ed. Boston : Houghton Mifflin.

_____. (1997). **Fundamentals of Management.** 6E .U.S., 4.

Johnson, M.B., (2006) **Climbing to the top: Uncovering the processes that facilitate and inhibit attaining excellence,** Ph.D. Dissertation, The Florida State University.

Academic Journal Institute of Physical Education

ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย

Factors Related to Weightlifter's Achievement in Thai National Team

ประสงค์ สุระพล
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก ได้แก่ ผู้บริหารกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนักฯ และสโมสรสมาชิก ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวแปรด้วยวิธี Blockwise selection แบบขั้นตอน Stepwise เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยมีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา ด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ด้านการแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา และด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม 2) ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์สูงต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ และปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬามีความสัมพันธ์กันสูงกับด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา และด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา 3) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การได้รับเหรียญรางวัล และการได้รับความภาคภูมิใจ (1) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล สามารถพยากรณ์ความ

สำเร็จได้ ร้อยละ 61.80 และมี 7 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 6 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาจากสโมสรสมาชิก ได้คัดเลือกนักกีฬาจากผลการแข่งขัน สมาคมฯ ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันยกน้ำหนักระดับนานาชาติ การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา มีการเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 1 ตัว ได้แก่ การจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด และแพทย์ประจำทีมร่วมปฏิบัติงาน (2) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับความภาคภูมิใจ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ร้อยละ 76.10 และมี 12 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 8 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาที่มีโครงสร้างร่างกายเหมาะสมสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ การพัฒนาบุคลากรกีฬายกน้ำหนัก การประเมินศักยภาพนักกีฬาตนเองและคู่แข่งขัน การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาผู้ที่มีสมรรถภาพทางจิตดี สมาคมฯ ดำเนินงานตามพันธกิจ การส่งทีมนักกีฬาชาย-หญิง เข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 4 ตัว ได้แก่ การนำหลักธรรมมาภิบาลมาบริหารจัดการ การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา การสร้างภาพลักษณ์และกระแสนิยม การส่งผู้ตัดสินไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ

Abstract

The purposes of this research were to study 1) To study the level of importance within factors related to weightlifter's achievement in Thai national team, 2) The relationship between factors and rewarding medals and proudness. 3) The establishment for predicting equations. Subjects were 450 stakeholders classified as Sport Authority of Thailand representatives, Olympic committees of Thailand, weightlifting association committees, weightlifting clubs representatives, team managers, coaches and weightlifting athletes. Research tools consisted of depth interviews and questionnaires. The collected data were, then, analyzed in terms of means, standard deviations, Pearson's Product moment correlation coefficients, multiple regression analysis and blockwise selection, stepwise with statistical significance at .05 level.

The results were as follows: 1) Factors related to weightlifters achievement in Thai national team were at the high importance level, respectively, as talent identification and athlete selection, athlete competency development, competition analysis and evaluation, sport association management and supporting and promoting. 2) The main 5 factors were found high relationship to weightlifters achievement in

Thai national team classified as rewarding medals and proudness. Competency athlete development high related to competition analysis and evaluation, talent identification and athlete selection, sport association management. 3) Predictable equations of weightlifter's achievement in Thai national team (1) For rewarding medals possibly predicted to 61.80 percents. 7 subfactors of the main 5 factors were statistically at .05 level, the factors could be classified into 2 directions : the positive factors and negative factor. There were six positive factors and one negative factor. The positive factors consisted of that as association administrators to wide vision, athlete selection from association members, from nations and international competitions, organizing international competition, commendation of athlete fulfillment, athlete training in long intensive programs. However, there was one negative factor as provision sport scientist, nutritionist, physical therapists and medical doctor teams for training and competition. (2) For rewarding proudness possibly predicted to 76.10 percents. 12 subfactors of the main 5 factors were statistically at .05 level, the factors could be classified into 2 directions : the positive factors and negative factors. There were eight positive factors and four negative factors. The positive factors consisted of that as association administrators to wide vision, athlete selection based on appropriate body structure, developing weightlifting personnel, evaluating performance of athlete an opponents, athlete selection based on mental and physical fitness, sending male and female athletes participate in international events, commendation of athlete fulfillment, However, there were four negative factors as to association executing good governance for all concerns, strict implementation of prevention and care of athlete injury measures, creation brilliant image of weightlifting, and supporting referees working internationally.

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้นมีสุขภาพที่แข็งแรงส่งผลให้คนในชาติมีคุณภาพที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองต่อไป นอกจากนี้แล้วยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมกีฬาในด้านต่างๆ มีกิจกรรมบันเทิงเข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อสร้างความสุขให้กับประชาชนสนใจหันมาเล่นกีฬาและออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น เพื่อเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในชาติ หันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ในยุคโลกาภิวัฒน์ หรือโลกไร้พรมแดน การพัฒนากีฬาจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปสู่ความเป็นเลิศ ดังนั้นแต่ละประเทศทั่วโลกจะปลูกฝังกีฬาตั้งแต่ระดับรากหญ้า คือตั้งแต่ระดับยุวชนไปสู่เยาวชนและประชาชน เพื่อสร้างชื่อเสียงและรายได้ให้กับตนเองและประเทศชาติ

(สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2554 : 1)

ในปัจจุบันการแข่งขันกีฬาเป็นการแข่งขันความสามารถของนักกีฬา บุคลากรต่างๆ ทางการกีฬา และด้านอื่นๆ ในการแสดงออกถึงขีดความสามารถสูงสุดแข่งขันในเรื่องของศักดิ์ศรี เกียรติยศ เกียรติภูมิของประเทศ และสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ประชาชนในชาติ (ศิลปชัย สุวรรณธาดา. 2552 : 1) นอกจากความภาคภูมิใจ มีชื่อเสียงโด่งดังแล้ว ยังได้รับการยกย่องสรรเสริญเป็นผู้มีเกียรติในสังคม สิ่งที่มองเห็นและสัมผัสได้คือ ผลตอบแทนเป็นทรัพย์สินเงินทองอย่างมหาศาลจากองค์กรต่างๆ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ เอกชนและประชาชน การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2547 และครั้งที่ 29 พ.ศ. 2551 เสร็จสิ้นลงรัฐบาลไทยได้จัดพิธีต้อนรับคณะนักกีฬา และคณะเจ้าหน้าที่อย่างยิ่งใหญ่ และสมเกียรติ นักกีฬาที่ประสบผลสำเร็จได้รับการยกย่องให้เป็นวีรบุรุษวีรสตรีของชาติ สื่อมวลชนต่างๆ นำเสนอข่าวเผยแพร่อย่างกว้างขวางเป็นที่ยินดียิ่งของชาวไทยทั้งประเทศ หลังจากนั้นนักกีฬาแต่ละคนได้เดินทางกลับถิ่นภูมิลำเนาเพื่อให้ประชาชน ในท้องถิ่นได้แสดงความชื่นชมกับความสำเร็จ มีการจัดพิธีต้อนรับจัดให้มีขบวนแห่อย่างยิ่งใหญ่เช่นเดียวกัน

จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 28 ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ นักกีฬายกน้ำหนักหญิงของไทยได้รับชัยชนะ 2 เหรียญทอง 2 เหรียญทองแดง จาก น.ส.อุดมพร พลศักดิ์ น.ส.ปวีณา ทองสุก น.ส.อารีย์ วิรัตน์ถาวร และ น.ส.วันดี คำเอี่ยม ทั้งหมดได้รับการปูนบำเหน็จเป็นทรัพย์สินเงินทองและตำแหน่งหน้าที่การงานมั่นคงและได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 29 ณ กรุงปักกิ่งประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน น.ส.ประภาวดี เจริญรัตนธารากูล นักยกน้ำหนักหญิงรุ่น 53 กิโลกรัม ชนะเลิศได้เหรียญทอง กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ได้มอบเงินรางวัลให้ 10 ล้านบาท ซึ่งยังไม่นับรวมกับรางวัลจากภาคส่วนต่างๆ เป็นทรัพย์สินเงินทองอีกจำนวนมาก ดังที่กล่าวมานั้น คือรางวัลภายใน และรางวัลภายนอก เป็นแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการใช้ความพยายามต่อกระบวนการปฏิบัติงานของบุคคล รางวัลที่เกิดคุณค่าต่อตนเองและรางวัลที่มีองค์กรหรือคนอื่นมอบให้ บุคคลมีความเชื่อว่า การใช้ความพยายามทำให้งานสำเร็จสมควรที่จะได้รับรางวัล และองค์กรคาดหวังว่าบุคคลต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการปฏิบัติงานทำให้เกิดผลสำเร็จ (Porter and Lawler. 1968) สมาคมกีฬาฯ คาดหวังว่านักกีฬาต้องมีความสามารถมีมาตรฐานในการแข่งขันและต้องมีการวิเคราะห์และประเมินผลการฝึกซ้อมและการแข่งขันตามมาตรฐาน กฎเกณฑ์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้

แรงจูงใจภายใน เป็นแรงขับโดยตรงให้บุคคลใช้ความพยายามต่อกระบวนการปฏิบัติงาน งานมีความแตกต่างหลากหลายท้าทายความสามารถและความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติงาน การกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยตนเองเพื่อตนเอง เช่น การเข้าร่วมการเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน ความพึงพอใจการพัฒนาทักษะของตนเอง สุขภาพ การลดน้ำหนักความสมบูรณ์ทางกาย การท้าทายตนเอง การประสบความสำเร็จแห่งตนและอื่นๆ คือ ความต้องการของมนุษย์ หากประสบผลสำเร็จก็จะได้รับรางวัลภายใน แรงจูงใจภายนอก คือบุคคลมีแรงขับจากตัวแทนภายนอก และมีปฏิกิริยาต่อปัจจัยภายนอก เช่น การได้เงินเดือนเพิ่ม เงินรางวัล การเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น การเข้าร่วม การเล่นกีฬา

เพื่อการยอมรับ การมีชื่อเสียง เหรียญรางวัลและอื่นๆ คือ ความต้องการที่คนอื่นจะมอบให้ หากประสบผลสำเร็จ ก็จะได้รับเป็นรางวัลภายนอก (Chelladurai. 2006 ; Weinberg and Gould. 2006) โดยทั่วไปแรงจูงใจภายในเป็นสิ่งที่พึงปรารถนามากกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจภายในจะทำให้พฤติกรรมดำเนินต่อไป และมีประสิทธิภาพเป็นเวลานาน ในขณะที่แรงจูงใจภายนอกมีผลต่อพฤติกรรมชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น ถ้าไม่ได้รับแรงจูงใจพฤติกรรมนั้นจะลดลงและหยุดไปในที่สุด ปัญหาเกี่ยวกับรางวัลภายนอกคือ มีความสัมพันธ์ไม่สม่ำเสมอต่อสมรรถนะการทำงาน เนื่องจากในการปฏิบัติงานใช้แรงพยายามอย่างมาก แต่การได้รับรางวัลไม่มีความยุติธรรม เช่น การเลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้นอยู่บนพื้นฐานของความอาวุโส การเพิ่มเงินเดือนเป็นปกติอยู่ในระดับเดียวกันทุกคน ซึ่งพิจารณาแล้วไม่สัมพันธ์กับความสามารถ และความพยายามในการปฏิบัติงาน ส่วนรางวัลภายในเกิดขึ้นโดยตรงจากประสบการของบุคคล รางวัลภายในจึงมีความสัมพันธ์สูงต่อความต้องการของมนุษย์ (Maslow. 1943)

การกำหนดปัจจัยความสำเร็จ คือการได้รับรางวัลภายใน และรางวัลภายนอก ทั้งสองรางวัลมีคุณค่า และการรับรู้ว่าเป็นไปได้ในการใช้ความพยายามให้ได้รับรางวัล ทำให้เกิดแรงจูงใจ ให้มนุษย์ใช้ความพยายาม โดยนำความสามารถ และคุณสมบัติต่างๆ และการรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองมาเป็นสมรรถนะในการปฏิบัติงานสู่ความสำเร็จได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกที่เหมาะสม จึงทำให้เกิดความพึงพอใจ (Portor and Lawler. 1968) เพราะว่ามนุษย์มีความขาดแคลน มีความพึงพอใจ มีความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับมาสโลว์ความต้องการของมนุษย์ตามลำดับขั้นคือ 1) ทางด้านสรีระ 2) ความมั่นคงและความปลอดภัย 3 การเข้าสังคมและความรัก 4) การยอมรับและการชื่นชมตนเอง และ 5) ความต้องการมีศักยภาพแห่งตนเอง สอดคล้องกับเชลลาดูเรีย (Challaduria. 2006) แรงจูงใจในการเข้าร่วมกีฬาของเยาวชน 1) ความสำเร็จและสถานะ 2) การมีส่วนร่วมในทีม 3) สมรรถภาพ 4) การปลดปล่อยพลังงาน 5) ต้องการพัฒนาทักษะ 6) การเป็นสมาชิกและความผูกพัน 7) ความสนุกสนานและความตื่นเต้น 8) สถานการณ์และสิ่งต่างๆ อิทธิพลของแรงจูงใจมีต่อพฤติกรรมมนุษย์คือ การเลือกกิจกรรม การยืนหยัดต่อกิจกรรม การทุ่มเทความพยายาม และระดับการแสดงความสามารถ (Weinberg and Gould. 2006)

รางวัลภายในและภายนอก เป็นสิ่งกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย มนุษย์เป็นผู้ขับเคลื่อน เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญในการใช้ความพยายาม ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ฉะนั้นการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Management) จึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง รูปแบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ประกอบด้วย 1) ทรัพยากรมนุษย์ คือ อาสาสมัคร คนทำงานที่ไม่ประสงค์รับค่าตอบแทน ผู้ทำงานเป็นอาชีพ และลูกค้า 2) ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ ความสามารถต่างๆ บุคลิกภาพ คุณค่าและแรงจูงใจ 3) การปฏิบัติเกี่ยวกับมนุษย์ คือความยุติธรรมขององค์กร การออกแบบงาน ทีมงาน การพิจารณาผู้ประกอบอาชีพ การประเมินภาวะผู้นำ ระบบการให้รางวัล ตลาดภายใน 4) ผลลัพธ์ทางทัศนคติ คือ พันธะสัญญาและความพึงพอใจ (Challaduria. 2006)

ทรัพยากรมนุษย์ในกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทยคือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนักทั้งหมดประกอบด้วย ผู้บริหารกีฬา สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และสโมสรสมาชิก ผู้ให้การสนับสนุน ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนและนักกีฬายกน้ำหนัก จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย และนักกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย เป็นสาเหตุให้หลายฝ่ายต้องทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาเพื่อให้ได้รับความสำเร็จจากการแข่งขัน โดยเฉพาะรายการแข่งขันที่ยิ่งใหญ่ต่อมวลมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกชิงชนะเลิศแห่งโลก และอื่นๆ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา แพทย์ นักโภชนาการ ผู้ฝึกสอนกีฬาต่างคิดค้นหาเทคนิควิธีการและความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา บริษัทผลิตอุปกรณ์กีฬาได้เพิ่มทุนในการทดลอง วิจัย สร้างนวัตกรรม การประดิษฐ์คิดค้นอุปกรณ์ เสื้อผ้า และชุดแข่งขันที่ส่งเสริมให้นักกีฬาได้ประโยชน์ในการแข่งขัน (สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2547 : 18)

แผนยุทธศาสตร์กีฬายกน้ำหนัก สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 มีทิศทางดังต่อไปนี้ 1) การพัฒนาศักยภาพกีฬายกน้ำหนักไปสู่ความเป็นเลิศในระดับนานาชาติที่มีมาตรฐาน นักกีฬายกน้ำหนักประสบความสำเร็จในระดับโลก 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการ สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากล 3) การพัฒนาบุคลากรกีฬายกน้ำหนักทั่วประเทศให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ 4) มีศูนย์ฝึกกีฬายกน้ำหนักแห่งชาติ มีมาตรฐานและเพียงพอต่อการฝึกซ้อม และเข้าแข่งขัน (สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2554) การกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย ไม่สามารถรับประกันความสำเร็จได้หากขาดปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา 2) ปัจจัยด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม 3) ปัจจัยด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก 4) ปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก 5) ปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล

กีฬายกน้ำหนักในประเทศไทย ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ อาทิ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชี่ยนเกมส์ ซีเกมส์ การแข่งขันชิงแชมป์โลก สามารถสร้างชื่อเสียงสร้างรายได้ให้กับนักกีฬาและประเทศชาติ สร้างความสุขให้กับประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะการที่นักกีฬาได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ที่ผ่านมา แต่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายของจำนวนเหรียญรางวัล ที่สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยคาดหวังเอาไว้ เนื่องจากปัจจัยที่มาสนับสนุน ไม่เพียงพอ ไม่ว่าจะเรื่องเงินงบประมาณ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าอาหารของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ อุปกรณ์การฝึกซ้อมยังไม่เพียงพอ ไม่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์บางอย่างต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ บุคลากรด้านผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนักไม่เพียงพอ ไม่เชื่อมั่นในความสามารถผู้ฝึกสอนชาวไทยด้วยกันเอง ต้องจ้างผู้ฝึกสอนต่างประเทศ

เข้ามาช่วยพัฒนานักกีฬายกน้ำหนัก ยังไม่มีศูนย์ฝึกกีฬายกน้ำหนักแห่งชาติที่ได้มาตรฐานและครบวงจรรวมทั้งกระบวนการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาต่างๆ เข้ามาสนับสนุนอย่างเพียงพอ รัฐบาลขาดการส่งเสริมที่ต่อเนื่อง สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องหางบประมาณ อุปกรณ์การฝึกซ้อม และต้องส่งทีมนักกีฬาไปหาประสบการณ์จากการแข่งขันในต่างประเทศ ที่จะสร้างนักกีฬายกน้ำหนักให้มีขีดความสามารถสูง ก้าวขึ้นไปยืนอยู่แถวหน้าในระดับโลกได้อย่างยั่งยืน และให้เป็นหนึ่งในทวีปเอเชีย(สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. 2554 : 3)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย จึงมีความสำคัญและจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อจะได้นำมาพัฒนาวงการกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

1. เป็นการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ใน 5 ด้าน

ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา การสนับสนุนและการส่งเสริม การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก และปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล

2. ศึกษาความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล (Rewarding Medals) หรือรางวัลภายนอก (Extrinsic Rewards) และความภาคภูมิใจ (Proudness) หรือรางวัลภายใน (Intrinsic Rewards)

ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก ได้แก่ ผู้บริหารกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย สโมสรสมาชิก ผู้จัดการทีม ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 2,520 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยความสำเร็จของกีฬายกน้ำหนัก ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา การสนับสนุนและการส่งเสริม การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก และการแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล

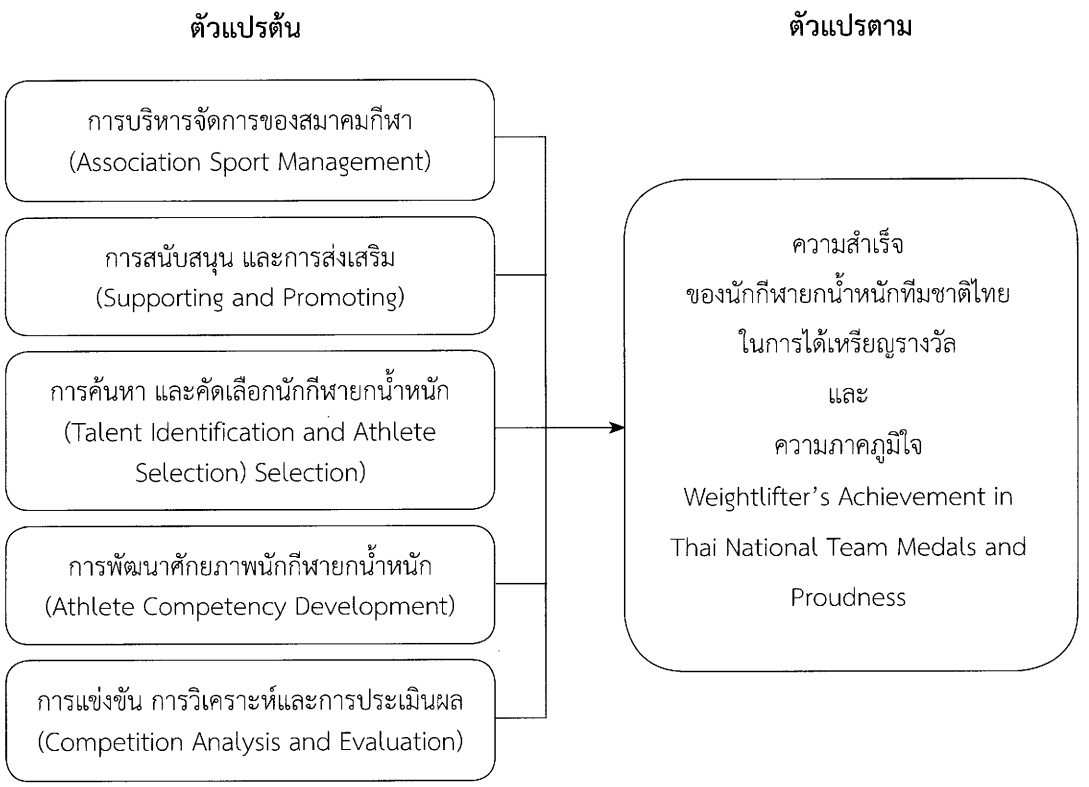

วิธีดำเนินการวิจัย

สุ่มเก็บตัวอย่างจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย ประกอบด้วย ผู้บริหารกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และสโมสรสมาชิก ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย จำนวน 450 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และการตอบแบบสอบถาม นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ทั้ง 5 ด้าน มีความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 2) ปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนักมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 3) ปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 4) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 5) ปัจจัยด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จฯ	$\overline{X}$	SD	ระดับความสำคัญของปัจจัย	การจัดอันดับ
1. ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา	3.55	1.25	มาก	4
2. ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม	3.53	1.27	มาก	5
3. ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก	3.69	1.30	มาก	1
4. ด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก	3.66	1.31	มาก	2
5. ด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล	3.65	1.28	มาก	3
รวม	**3.57**	**1.29**	**มาก**	

ปัจจัยด้านความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย โดยรวมมีระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 โดยปัจจัยย่อยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ เกิดความภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

ความสำเร็จ	$\overline{X}$	SD	ระดับความสำคัญ
ความภาคภูมิใจ	3.80	1.51	มาก
ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน	3.42	1.43	มาก

2. ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ มีดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับความภาคภูมิใจ เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.833 2) ด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.824 3) ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.823 4) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.818 และ 5) ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.809

	การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก	การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก	การแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล	การบริหารจัดการของสมาคมกีฬา	การสนับสนุนและการส่งเสริม
ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยความภาภูมิใจ	0.833**	0.818**	0.824**	0.823**	0.809**

หมายเหตุ **p < .01

2.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.752 2) ด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.741 3) ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.740 4) ด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.735 และ 5) ด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม มีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.728

	การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก	การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก	การแข่งขันการวิเคราะห์และการประเมินผล	การบริหารจัดการของสมาคมกีฬา	การสนับสนุนและการส่งเสริม
ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยเหรียญรางวัล	0.752**	0.741**	0.735**	0.740 **	0.728**

หมายเหตุ **p < .01

3. สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ มีดังต่อไปนี้

3.1 สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ ร้อยละ 61.8 มี 7 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยหลักทั้ง 5 ด้าน มีค่าพยากรณ์สูงสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีปัจจัยที่ส่งผลทางบวกจำนวน 6 ตัว และส่งผลทางลบจำนวน 1 ตัว

ปัจจัยที่ส่งผลทางบวก ได้แก่

1. สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ (A2)

2. การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย จากสโมสรสมาชิกเครือข่าย (C41)

3. ได้คัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยจากผลการแข่งขันในระดับประเทศ และต่างประเทศที่มีสถิติและผลงานที่ดี (C39)

4. สมาคมยกน้ำหนักฯ เป็นสมาชิกสหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติ (IWF) และได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น ชิงชนะเลิศแห่งโลก ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย เอเชี่ยนเกมส์ ซีเกมส์ เป็นต้น (E65)

5. การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา เช่น รัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชนต่างๆ จัดงานต้อนรับคณะนักกีฬา (B31)

6. การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนักมีการเก็บตัวและทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง (D46)

ปัจจัยที่ส่งผลทางลบจำนวน 1 ตัว ได้แก่

7. การจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด และแพทย์ประจำทีมร่วมปฏิบัติงานในการแข่งขันระดับนานาชาติ (E62)

โดยสร้างเป็นสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$\hat{Y}$ = 0.295 + 0.236 (A2) + 0.216 (C41) + 0.200 (C39) + 0.195 (E65) + 0.171 (B31) + 0.137 (D46) - 0.180 (E62)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$\hat{Z}$ = 0.233 (A2) + 0.206 (C41) + 0.197 (C39) + 0.187 (E65) + 0.167 (B31) + 0.138 (D46) - 0.176 (E62)

3.2 สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับความภาคภูมิใจ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ร้อยละ 76.10 และมี 12 ปัจจัยย่อย (ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน) มีค่าพยากรณ์ที่ดีที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 8 ตัว และส่งผลทางลบ จำนวน 4 ตัว

ปัจจัยที่ส่งผลทางบวก ได้แก่

1. สมาคมยกน้ำหนักฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ (A 2)

2. การพัฒนาบุคลากรทางกีฬายกน้ำหนักทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง (A15)

3. การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย นักกีฬาต้องเป็นผู้มีโครงสร้างร่างกายเหมาะสม มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ (C33)

4. การประเมินศักยภาพนักกีฬาของตนเองและคู่แข่งขันอย่างละเอียด โดยเฉพาะทีมชั้นนำของโลก (E68)

5. การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนักที่มีสมรรถภาพทางจิตที่ดี มีความมุ่งมั่นอดทน ไม่ท้อถอย และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (C37)

6. สมาคมยกน้ำหนักฯ ได้ดำเนินการตามพันธกิจอย่างต่อเนื่อง (A3)

7. การส่งทีมนักกีฬายกน้ำหนักชาย-หญิง (ยุวชน เยาวชน และประชาชน) เข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น ชิงชนะเลิศแห่งโลก ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย โอลิมปิก เอเชี่ยนเกมส์ ซีเกมส์ เป็นต้น (E61)

8. การเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา เช่น รัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชนต่างๆ จัดงานต้อนรับ

คณะนักกีฬา (B31)

ปัจจัยที่ส่งผลทางลบได้แก่

9. การนำหลักธรรมมาภิบาล มาใช้ในการบริหารจัดการ (A12)

10. การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา (D49)

11. การสร้างภาพลักษณ์ และกระแสความนิยมในกีฬายกน้ำหนัก (A10)

12. การส่งผู้ตัดสินกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย ไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ (E66)

โดยสร้างเป็นสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$\hat{Y}$ = 0.145 + 0.211 (A2) + 0.204 (A15) + 0.200 (C33) + 0.185 (E68) + 0.167 (C37) + 0.165 (A3) + 0.147 (E61) + 0.120 (B31) - 0.149 (A12) - 0.166 (D49) - 0.190 (A10) - 0.244 (E66)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$\hat{Z}$ = 0.197 (A2) + 0.190 (C33) + 0.185 (A15) + 0.169 (E68) + 0.157 (C37) + 0.154 (A3) + 0.140 (E61) + 0. (B31) - 0.135 (A12) - 0.156 (D49) - 0.174 (A10) - 0.223 (E66)

อภิปรายผล

หมายเหตุ อภิปรายผลจะสรุปย่อส่งไปทีหลัง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษานี้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์

1. เป็นแนวทางในการพัฒนากีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย

1.1 นักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย

1.2 นักกีฬายกน้ำหนักของสโมสรสมาชิก

2. ปัจจัยที่ควรนำไปพัฒนานักกีฬายกน้ำหนักของประเทศไทย คือ

2.1 ปัจจัยด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬายกน้ำหนัก

2.2 ปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬายกน้ำหนัก

2.3 ปัจจัยด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล

2.4 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา

2.5 ปัจจัยด้านการสนับสนุนและการส่งเสริม

3. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทยทั้งหมด และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง กับรายการแข่งขัน ที่มีความสำคัญและยิ่งใหญ่นั้นๆ เช่น รายการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ชิงชนะเลิศแห่งโลก เอเชี่ยนเกมส์ ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย และซีเกมส์ เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบแต่ละกลุ่ม มีปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อความสำเร็จในรายการนั้นๆ

บรรณานุกรม

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ** ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550-2554 (พ.ศ. 2550-2554). กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย

กรมพลศึกษา. (2537). **คู่มือการฝึกกีฬายกน้ำหนัก.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรรวี บุญชัย. (2548). **วิชาการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาขั้นสูง.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คนหัวหมาก. (6 มิถุนายน 2555). **"โครงการดีเพื่อวงการกีฬาไทย 1 กีฬา 1 รัฐวิสาหกิจ"** วารสารกีฬา, 48 (6) : 28-31

งานวิเทศสัมพันธ์. (4 เมษายน 2554). **"องค์กรกีฬาแบบใหม่"** วารสารกีฬา. 45 (4) : 63-71.

จารุวัฒน์ สัตยานุรักษ์. (2537). **กีฬายกน้ำหนัก.** เชียงใหม่: วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

ชัยสิทธ์ ภาวิลาส มงคล ใจดี และวรรณิภา แก้วยศ. (2549). **ศูนย์แมวมองเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา กกท.** สารวิทยาศาสตร์การกีฬา.

ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส เฉลิม ชัยวัชราภรณ์ และสุวัตร สิทธิหล่อ. (2550). **วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับกีฬาเซปักตะกร้อ.** การอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (B-Licence) ครั้งที่ 2. สถาบันพัฒนากีฬาตะกร้ออาชีพนานาชาติ.

ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส และคนอื่นๆ. (2541). **การเตรียมความสมบูรณ์ทางกายของนักกีฬาดาวรุ่ง** (มวยสากลยกน้ำหนัก และกรีฑา-วิ่งระยะสั้น) มุ่งเอเชี่ยนเกมส์ ปี 2541 รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ

ชูศักดิ์ พัฒนะมนตรี และคนอื่นๆ. (2547). **การศึกษาระดับของความผ่อนคลายของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติไทยทั้งทางร่างกายและจิตใจ.** รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.

ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร์ และคนอื่นๆ. (2552). **การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของชนิดกีฬาที่เป็นความหวังของประเทศไทย.** กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย

ธีระศักดิ์ อาภาวัฒนาสกุล. (2552). **หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS.** (พิมพ์ครั้งที่ 9) กรุงเทพฯ : เอส.อาร์.พริ้นติ้งแมสโปรดักส์

นฤพนธ์ วงค์จตุรภัทร. (เมษายน 2554). **"พ่อแม่ช่วยลูกให้เล่นเก่งขึ้นได้อย่างไร มุมมองทางจิตวิทยาการกีฬา"** สารวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีที่ 12 (ฉบับที่ 130) : 5-6

บุรวัลย์ ผลมั่ง ปนิก อวิรุทธการ และศมจรส มิ่งคำเลิศ. (2549). **การวิเคราะห์โครงสร้างของร่างกายและความเร็วในการยกบาร์เบลของนักยกน้ำหนักหญิงแบบ 2 มิติ.** ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย.

พิชิต เมืองนาโพธิ์ และเชิดศักดิ์ แก้วแกมดา. (2543). **ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับระดับการแสดงความสามารถในการแข่งขันของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี.** รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์. นครนายก : ม.ป.ป).

พงศธร ศรีทับทิม. (2552). **บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองต่อความสำเร็จในกีฬาเทนนิสของเยาวชน.** วารสารจิตวิทยาการกีฬา : 3

มงคล แฝงสาเคน. (2541). **คู่มือวิทยาศาสตร์การกีฬา.** กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์.

รัชนี ขวัญบุญจัน และคนอื่นๆ. (2551). **การศึกษาความต้องการการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติประจำปี 2550.** รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.

รุ่งชัย ชวนไชยกุล. (ตุลาคม 2555). **"ความสามารถทางกายที่สำคัญในกีฬาแต่ละประเภท"** สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 13 (147) : 4-5

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ. (2539). **องค์การและการจัดการ (Organization and anagement) ฉบับมาตรฐาน.** กรุงเทพฯ : บริษัทดวงกมลสมัยจำกัด.

ศิลปชัย สุวรรณธาดา. (2552). **การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาเทนนิสที่เป็นความหวังของประเทศไทย : รายงานการวิจัย.** กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย

สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2547). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย** พ.ศ. 2548-2552

สมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย. (2554). **แผนยุทธศาสตร์กีฬายกน้ำหนัก** พ.ศ. 2555-2559

โสภณ อรุณรัตน์ และ ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2534). **การฝึกโดยการใช้น้ำหนัก.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สืบสาย บุญวีรบุตร. (1 มกราคม 2555). **"จิตวิทยาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ" วารสารกีฬา.** 48(1) : 74-79

สนธยา สีละมาด. (2547). **หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2545). **จิตวิทยาการกีฬา.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุวรี ศิวะแพทย์. (2549). **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

อาทิตย์ พวงมะลิ และคนอื่นๆ. (2551). **การศึกษาวิจัยการวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์ของเทคนิคในการยกน้ำหนักและประสิทธิภาพการทำงานของกล้ามเนื้อแกนกลางลำตัวของนักกีฬาหญิงทีมชาติไทย รายงานการวิจัย.** กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.

อุษา นาคใหม่. (2540). **เอกสารประกอบการสอนวิชา มศ 35236 แบดมินตัน.** สุพรรณบุรี : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

อภิญญา ดัชถุยาวัตร นฤพนธ์ วงค์จตุรภัทร และวรรณ์ทนา พรหมสวย (มกราคม-มิถุนายน 555). **"ผลของสารหลอกที่มีต่อความคาดหวัง และความสามารถในการยกน้ำหนัก"** 9(1) : 1

อรวรรณ ภู่ชัยวัฒนานนท์ (มกราคม 2556). **"โภชนาการในกีฬายกน้ำหนัก"** สารวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีที่ 13 (ฉบับที่ 150) : 6-8

Ajan, T. & Baroga, L. (1988). **Weightlifting Fitness for all Sports.** Budapest : Interantional Weightlifting Federation.

Armstong and Neil. (2007). **Pediatric Exercise Physiology : The young athletes.** Elsevier. Limited, Children's health and exercise research centre, UK.

Ansoff, I. (1965). **Corporate Strategy. London :** McGraw–Hill.

Atkinson, J. W. (1964). **An introduction to motivation.** Princeton : D. Van Nostrand.

Burgess, R. Talent Identification [Online]. **Faccioni Speed and Condition Consultancy,** 2000. Available from : www.faccioni.com / Reviews / talented.htm [12 July 2005]

Bloom, B.S. (1985). **Developing talent in young people.** New York : Ballentine.

Boisseau and Other. (2007). **Protein requirements in male adolescent soccer players,** European Journal of Applied Physiology, 100(1), 27-33

Boyle, S. (2007). **"Impact of Changes in Organizational Structure on Selected Key Performance Indicators for Cultural Organizations"** International Journal of Cultural Policy. 13(3) : 319-334.

Bridges, F.J. and Roquemore, L.L. (2001). **Management for Athletic / Sport Administration.** (3nd ed.). United States of America : ESM Books.

Baechle R. Thomas and Earle W. Roger. (2000). (2nd ed.) **Essentials of Strength Training and Conditioning.** National Strength and Conditioning Association : Human.

Cashman, R. (2005). **The Bitter-Sweet Awakening.** The Legacy of the Sydney 2000 Olympic Games. Sydney : walla walla press.

Chelladurai, P. (2005). **Managing Organizations for Sport and Physical Activity :** A Systems Perspective (2nd ed.). Scottsdale, A.Z. Holcomb Hathaway.

Durand–Bush, N., Salmela, J.H., and Green–Demers, I. (2001). **The Ottawa mental skills assessment tools (OMSAT-3),** The Sport Psychologist, 15, 1-19

Dalgleish, J. and Dolley, S. (2001). **The Health and Fitness Handbook. Edinburgh, Scotland :** Pearson Education.

Ericsson, K.A, Krampe, R. Th., Tesch-Romer, C., (1993). **"The role of deliberate practice in the acquisition of expert performance,"** Psychological Review, 100(3), 363-406.

Ericsson, Krampe and Tesch–Romer. 1993 Cited in Cote, J. (1999).

Gibson, J.L. (2006). **Organizations : Bahavior, Structure, Processes** (12th ed.). Chicago Richard D. Irwin

Gratton, C. and Preuss, H. (2008). **"Maximising Olympic Impacts by Building Up Legacies."** International Journal of the History of Sport, 25(4) : 1922-1938.

Harwood, C. (2004). **Foundation of Sport and Exercise Psychology :** 114

Hill, G.M. (1993). "Remove from Marked Records Youth Sport Participation **Baseball Players**" Sociology of Sport Journal : 107-14

Hernandez, R.A. (2002). **Managing Sport Organizations.** United States : Human Kinetics.

Johnson, M.B., (2006). **"Climbing to the top : Uncovering the processes that facilitate and Inhibit attaining excellence,"** Ph.D. Dissertation, The Florida State University.

Ketelhohn, W. (1998). **What is a Key success factor? European** Management Journal 16(3) 33-340

Porter, M.E. (1990). **Competitive Advantage :** Creating and Sustaining Superior Performance New York : Free Press

Weiner, B. (1981). **Psychology of Motor Behavior and Sport.** Illinois : Human Kinetics Publishers.

รูปแบบการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
Model to Develop Institute of Physical Education into Learning Organization

ธงชัย สุขดี
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา ศึกษาองค์ประกอบของการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการวิทยาเขต ของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ด้วยวิธีการสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการเรียนรู้ ด้านบุคลากร ด้านองค์กร ด้านการจัดการความรู้ และด้านเทคโนโลยี 2) องค์ประกอบของการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบย่อย และ 29 ตัวแปร ได้แก่องค์ประกอบหลักด้านการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อย คือ การทำงานร่วมกันเป็นทีม องค์ประกอบหลักด้านองค์กร องค์ประกอบย่อย คือ วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กร องค์ประกอบหลักด้านบุคลากร องค์ประกอบย่อย คือ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร องค์ประกอบหลักด้านการจัดการความรู้องค์ประกอบย่อย คือ การเรียนรู้ร่วมกัน และองค์ประกอบหลักด้านเทคโนโลยี องค์ประกอบย่อย คือ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ 3) รูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา ที่ได้จากการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ ด้านองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการจัดการความรู้ และด้านเทคโนโลยี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย ไค-สแควร์ (Chi-Square : χ^2) มีค่าเท่ากับ 170 ($p = 0.058$) RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.141 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลต่อองค์ประกอบ

ด้านการเรียนรู้ เท่ากับ -.059 ด้านองค์กร เท่ากับ 4.23 ด้านบุคลากร เท่ากับ -3.24 ด้านการจัดการความรู้ เท่ากับ 2.34 และด้านเทคโนโลยี เท่ากับ -2.43

คำสำคัญ : รูปแบบการพัฒนา, สถาบันการพลศึกษา, องค์กรแห่งการเรียนรู้

ABSTRACT

The purposes of research were to study the learning organization state, to study the factor of development for learning organization and to construct the learning organization model of Institute of Physical Education. The samples were 291 people who are the administrator, lecturer, education personnel and campus committee. The instrument used for collecting the data was questionnaire on the factor of mode development for learning organization of Institute of Physical Education. The data we statistically analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and used factor extraction in exploratory factor analysis, including confirmatory factor analysis.

The results were as follows: (1) The learning organization state of Institute of Physical Education was overall at high level. When considering highest to lowest means they were learning personnel. organization, knowledge management and technology. (2) The factor of development for earning organization of Institute of Physical Education was consisted of 5 main factors, 5 sub-factors, and 29 variables were: 1) learning was consisted of teamwork, 2) organization was consisted of vision and corporate strategy, 3) personnel was consisted of development of personnel, 4) knowledge management was consisted of collaborative learning, and 5) technology was consisted of management information system. (3) The model for learning organization of institute of Physical Education which was using confirmatory factor analysis was consisted of learning organization. personnel. knowledge management and technology suitable to the empirical data: Chi-Square was 170(p 0.058), RMSEA was 0.141. path coefficient on learning was -.059, organization was 4.23, personnel was - 3.24, knowledge management was 2.34 and technology was - 2.43.

Keywords : Model To Development, Institute of Physical Education, Learning Organization

บทนำ

องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นองค์กรที่ทุกคนทุกระดับ พัฒนาขีดความสามารถในการสร้างผลงานที่ดีให้กับองค์กรด้วยใจรักอย่างต่อเนื่อง องค์กรแห่งการเรียนรู้จึงเป็นพื้นฐานรองรับการเปลี่ยนแปลง (วรภัทร์ ภู่เจริญ. 2548 : 21-25) เป็นองค์กรรูปแบบใหม่ที่ใช้ทัศนะการมององค์กรแบบองค์รวมคือ ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรทุกระดับ ทั้งระดับบุคคล ระดับกลุ่มและระดับองค์กรให้เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพราะให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตการทำงานของบุคคลและใช้ทุกสิ่งจากการทำงานเป็นฐานความรู้ที่สำคัญ ประกอบกับการแสวงหาความรู้ การแบ่งปันความรู้ การสร้างองค์ความรู้และการใช้ความรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง (อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. 2552: 26)

ปัจจุบันพบว่า การแข่งขันในทุกๆ ด้านของแต่ละองค์กรมีความรุนแรงมากขึ้น ไม่เว้นแม้แต่องค์กรทางด้านการศึกษา ซึ่งไม่เพียงแต่ต้องแข่งขันกันเองเฉพาะในประเทศเท่านั้น ยังต้องแข่งขันกับองค์กรจากต่างประเทศอีกด้วย การได้มาซึ่งความเป็นหนึ่ง หรือการได้เปรียบองค์กรอื่นๆ อย่างยั่งยืนนั้น สมาชิกในองค์กรถือเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้นแต่ละองค์กรจึงพยายาม ที่จะสร้าง “องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)” ขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาในบุคลากรทุกระดับขององค์กร รวมทั้งเพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเองและขององค์กร ให้สามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ แล้วให้ผลลัพธ์ที่สำคัญคือ ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) ของงานอย่างต่อเนื่องกลยุทธ์ที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารองค์กรยุคใหม่ ตามแนวคิดของ เซ็งเก้ (Senge: Online) เสนอแนวคิดการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้วยกรอบความรู้ 5 สาขา วิชาที่เรียกว่า The Five Disciplines ซึ่งเป็นพื้นฐานหลักของการทำความเข้าใจเรื่องขององค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และยังเป็นแนวทางหลักที่จะผลักดันและสนับสนุนในการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ประกอบด้วย (1) การเป็นบุคคลที่รอบรู้ (Personal Mastery) (2) การมีแบบแผนความคิด (Mental Model) (3) การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Shared Vision) (4) การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) และ (5) การคิดอย่างเป็นระบบ (Systems Thinking)

สถาบันการพลศึกษาเป็นองค์กรทางด้านการศึกษา ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการทางด้านพลศึกษาและกีฬาต่อสังคม ทั้งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ในฐานะที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมีภารกิจหลัก 4 ประการ คือภารกิจทางด้านการสอน ภารกิจทางด้านการวิจัย ภารกิจทางด้านการบริการสังคม และภารกิจทางด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งภารกิจทางด้านการบริการสังคมนั้น ทางสถาบันการพลศึกษามุ่งเน้นให้บริการวิชาการทางการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ สุขภาพ และกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม แก่สังคมระดับชุมชนจนถึงระดับประเทศ จึงจำเป็นต้องพัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้มีคุณลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้นและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีศักยภาพในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว สามารถปรับตัวเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการ

เรียนรู้ตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและเสริมสร้างสถาบันการพลศึกษา อีกทั้งได้ทราบข้อจำกัดต่างๆ ที่สามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้สถาบันการพลศึกษาก้าวไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา
2. ศึกษาองค์ประกอบของการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
3. เพื่อสร้างรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการวิทยาเขต ของสถาบันการพลศึกษา 17 แห่ง จำนวน 1,203 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการวิทยาเขต ของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 291 คน โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากสถาบันการพลศึกษาทั่วทั้ง 4 ภูมิภาค

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และองค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

(1) เพศ

(2) อายุ

(3) วุฒิการศึกษา

(4) ระดับตำแหน่ง

(5) ประสบการณ์การทำงาน

1.2 องค์ประกอบขององค์กรแห่งการเรียนรู้

(1) ด้านการเรียนรู้

(2) ด้านองค์กร

(3) ด้านบุคลากร

(4) ด้านการจัดการความรู้

(5) ด้านเทคโนโลยี

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ รูปแบบการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์องค์ ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กัน

2. องค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ มีองค์ประกอบมากกว่าหนึ่งองค์ประกอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบในการพัฒนารูปแบบสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ อายุ วุฒิการศึกษา

ระดับตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 สภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถาม 50 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามองค์ประกอบของรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีผลต่อสถาบันการพลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถาม 145 ข้อ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย มีขั้นตอน การดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำผลการศึกษาตามข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม เป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน 1 ฉบับ โดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาในขั้นต้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ

4. ปรับปรุงแบบสอบถามตามอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

ความตรงเป็นดัชนีชี้คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้จากการหาค่า IOC ที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่านำไปใช้ได้ ซึ่งการพิจารณาความสอดคล้องนั้น ให้คะแนน + 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ตรงเนื้อหาที่ต้องการวัด ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรงเนื้อหาที่ต้องการวัดให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจคำถามว่าตรงกับเนื้อหาที่ต้องการวัด ในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่า ระหว่าง 0.60 - 1.00

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาในครั้งที่ 2 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาการวิจัย

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) และหาคุณภาพของเครื่องมือด้วยวิธีการทางสถิติ คือการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) และการหาค่าความเที่ยง โดยหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 99-101) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9941

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา หาค่าสถิติพื้นฐาน คือแจกแจงความถี่

และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์สภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) เพื่อทราบลักษณะการแจกแจงของข้อมูล

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีผลต่อสถาบันการพลศึกษา ดังนี้

3.1 วิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับใช้ค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation) เพื่อให้ได้เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ด้วยวิธีการสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยวิธี Maximum Likelihood (ML) ดังนี้

3.2.1 สกัดตัวประกอบตามระดับนัยสำคัญ ตัวประกอบที่ 1 จะอธิบายความแปรปรวนของข้อมูลหรือตัวแปรได้มากที่สุด ขณะที่ตัวประกอบที่ 2, 3 และลำดับต่อไปสามารถอธิบายความแปรปรวนได้น้อยกว่า ด้วยวิธีองค์ประกอบหลัก (Principle Component Analysis : PCA)

(1) การหมุนแกนตัวประกอบเพื่อช่วยให้สามารถกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ร่วมกันเป็นตัวประกอบหนึ่งได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ขั้นนี้จะพิจารณาค่าน้ำหนักตัวประกอบ จะให้ความสำคัญกับค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.500

3.3 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ของรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ผลต่อสถาบันการพลศึกษา เพื่อตรวจสอบรูปแบบของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยวิธี Maximum Likelihood (ML) สถิติสำคัญที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของรูปแบบกับข้อมูลความคิดเห็น คือ ค่าสถิติไค–สแควร์ (Chi–Square) ดัชนี GFI (Goodness of Fit Index) ดัชนี AGFI (Adjusted Goodness of Fit Index)

3.4 ตรวจสอบรูปแบบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ด้วยการวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์ (Interquartile Range)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์สภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา

จากการวิเคราะห์ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาซึ่งวิเคราะห์จากระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการวิทยาเขตในสถาบันการพลศึกษา ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสำรวจการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามแนวคิดของ ไมเคิล เจ.มาร์ควอร์ดท์ (Michael J. Marquardt) ซึ่งได้เสนอปัจจัยของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากในทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการเรียนรู้ ด้านบุคลากร ด้านองค์กรด้านการจัดการความรู้ และด้าน

เทคโนโลยี สรุปผลได้ว่า สถาบันการพลศึกษา มีระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก โดยมีการดำเนินการด้านการเรียนรู้ มากกว่าด้านอื่นและมีการดำเนินการด้านเทคโนโลยีน้อยกว่าด้านอื่น

2. องค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้การพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า องค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก และ 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ องค์ประกอบหลักด้านการเรียนรู้ องค์ประกอบย่อย คือ การทำงานร่วมกันเป็นทีม และ 4 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนให้บุคลากรในทีมงานเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนความรู้ด้วยวิธีการง่ายๆ เช่น อินเทอร์เน็ต อีเมล์ ประชุมกลุ่มย่อย ฯลฯ การกระจายอำนาจขององค์กร และมอบหมายงานที่เอื้อให้บุคลากรมีความรับผิดชอบและได้เรียนรู้ ผู้บริหารสนับสนุนและให้โอกาสแก่สมาชิกองค์กรในการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างผลงานความคิดใหม่ๆ อยู่เสมอ รวมทั้งยอมรับความคิดของสมาชิกองค์กร และบุคลากรในองค์การของท่าน สามารถรวมพลังแก้ปัญหาและขจัดอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานร่วมกัน องค์ประกอบหลักด้านองค์กร องค์ประกอบย่อย คือ วิสัยทัศน์และกลยุทธขององค์กร และ 7 ตัวแปร ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์เป็นทิศทางของการสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในองค์กร มีการกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนา มีการกระตุ้นให้สมาชิกขององค์กรทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และร่วมแสดงความคิดเห็น มุ่งสร้างสิ่งแวดล้อมและจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการกระตุ้นให้บุคลากรมีการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ และให้ความสำคัญกับแนวคิดใหม่ของบุคลากร มีบรรยากาศในการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารมอบอำนาจให้บุคลากรในสายงานต่างๆ ตัดสินใจดำเนินงานตามความสามารถองค์ประกอบหลักด้านบุคลากร องค์ประกอบย่อย คือ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และ 10 ตัวแปร ได้แก่ มีการมอบของขวัญ ของรางวัลให้บุคลากรเมื่อปฏิบัติงานสำเร็จอย่างเหมาะสม ผู้บริหารกระตุ้นให้บุคลากรทำงานให้บรรลุผลมากกว่าที่กำหนดมีการจัดการเรียนรู้ในองค์กรอย่างต่อเนื่อง มีการสนับสนุนให้บุคลากรจัดทำแผนพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและสมรรถนะของบุคลากร บุคลากรในองค์กร มีอุดมการณ์อย่างมุ่งมั่นในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถาบันการพลศึกษา มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กรด้วยความคล่องแคล่ว ชัดเจน มีเหตุผล ส่งเสริมให้ผู้บริหารปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้บังคับบัญชามาทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง ผู้สอน เพื่อสนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์เปิดโอกาสให้บุคลากรกล้าคิดกล้าทำสิ่งใหม่ๆ เพื่อความเป็นเลิศขององค์กร ผู้บริหารเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการคิดริเริ่มสิ่งใหม่ๆ และแสวงหาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามาให้ความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาองค์ประกอบหลักด้านการจัดการความรู้ องค์ประกอบย่อย คือ การเรียนรู้ร่วมกันและ 4 ตัวแปร ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาความรู้อย่างชัดเจน มีการแนะนำช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ นำความรู้จากการค้นคว้าต่างๆ มาพัฒนางานตามพันธกิจให้มีคุณภาพ และให้ความสำคัญกับบุคลากรในองค์กรให้ได้รับการสอนแนะการใช้เทคโนโลยีให้สามารถสร้างผลงานให้ดีขึ้น และ

องค์ประกอบหลักด้านเทคโนโลยี องค์ประกอบย่อย คือ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและ 4 ตัวแปร ได้แก่ สถาบันจัดอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ มีระบบจัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาจากทั้งภายในและภายนอกสถาบัน มีระบบสนับสนุนการเรียนรู้แบบทันเวลา ผสมผสาน และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ มาช่วยสนับสนุนในการทำงานรวมทั้งพัฒนาความรู้ของบุคลากร

3. การสร้างรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา

รูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1 องค์ประกอบย่อย คือ การทำงานร่วมกันเป็นทีม 2 ตัวแปร คือ ผู้บริหารสนับสนุนและให้โอกาสแก่สมาชิกองค์กรในการเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างผลงานความคิดใหม่ๆ อยู่เสมอ รวมทั้งยอมรับความคิดของสมาชิกองค์กร และบุคลากรในองค์กรสามารถรวมพลังแก้ปัญหาและขจัดอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานร่วมกัน ด้านองค์กร ประกอบด้วย 1 องค์ประกอบย่อย คือวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กร 2 ตัวแปร คือ การกำหนดวิสัยทัศน์เป็นทิศทางของการสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในองค์กร และมีบรรยากาศในการปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่องด้านบุคลากร ประกอบด้วย 1 องค์ประกอบย่อย คือ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร 2 ตัวแปร คือ มีการสนับสนุนให้บุคลากรจัดทำแผนพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและสมรรถนะของบุคลากร และส่งเสริมให้ผู้บริหารปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้บังคับบัญชามาทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง ผู้สอน เพื่อสนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ ด้านการจัดการความรู้ ประกอบด้วย 1 องค์ประกอบย่อย คือ การเรียนรู้ร่วมกัน 2 ตัวแปร คือ การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาความรู้อย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับบุคลากรในองค์กรให้ได้รับการสอนแนะการใช้เทคโนโลยีให้สามารถสร้างผลงานให้ดีขึ้น และด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย 1 องค์ประกอบย่อย คือ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ 2 ตัวแปร คือ มีระบบจัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาจากทั้งภายในและภายนอกสถาบัน และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเช่น โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ มาช่วยสนับสนุนในการทำงานรวมทั้งพัฒนาความรู้ของบุคลากร มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square : χ^2) มีค่าเท่ากับ 170 ($p = 0.058$) RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.141 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลต่อองค์ประกอบองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ เท่ากับ -.059 ด้านองค์กร เท่ากับ 4.23 ด้านบุคลากร เท่ากับ -3.24 ด้านการจัดการความรู้ เท่ากับ 2.34 และด้านเทคโนโลยี เท่ากับ -2.43

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยรูปแบบการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา

ในการศึกษารูปแบบการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ตามทัศนะของ

ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาในสถาบันการพลศึกษา เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง 291 คน จากสถาบันการพลศึกษา 4 ภาค เพื่อทราบถึงระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ ด้านองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการจัดการความรู้ และด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ด้านการเรียนรู้ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถาบันการพลศึกษา ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จึงได้มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กร เกิดการเรียนรู้ในองค์กรสม่ำเสมอ ทำให้มีการดำเนินการในด้านนี้มากกว่าด้านอื่น โดยสอดคล้องกับแนวคิดของไมเคิล เจ.มาร์ควอร์ดท์ (Micharel J. Marquardt) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้จะมีลักษณะเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่หยุดนิ่ง มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยที่องค์กรจะต้องให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ โดยจะต้องส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้ มีการฝึกอบรมและเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันเป็นทีม ประกอบกับบุคลากรจะต้องมีการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้สามารถมีวิธีการส่งเสริม และเพิ่มพูนทั้งความรู้ให้กับตนเอง และที่สำคัญ คือต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้ รวมทั้งมีความสามารถในการคิด ปฏิบัติงานที่ยุ่งยาก สลับซับซ้อนร่วมกับทีมงานได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านองค์กรพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและบุคลากรของสถาบันการพลศึกษา ให้ความสำคัญต่อองค์กร มีโครงสร้างองค์กร และสายการบัญคับบัญชาที่ชัดเจน มีการเรียนรู้ในองค์กรตลอดเวลา จึงส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ชัดเจน ตามแนวคิดของ ไมเคิล เจ.มาร์ควอร์ดท์ (Micharel J. Marquardt) การปรับเปลี่ยนองค์กร เป็นหลักการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่ผู้บริหารระดับสูงต้องสนับสนุนและส่งเสริม ในการพัฒนาไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งโครงสร้างสายการบังคับบัญชาไม่ซับซ้อนมีการแลกเปลี่ยน และควรเพิ่มพูนความรู้ ทั้งในสายงานข้ามสายงาน มีการเพิ่มพูนความรู้อยู่ตลอดเวลา สร้างวัฒนธรรมของการเรียนรู้ให้เกิดกับบุคลากรในองค์กร ให้เห็นความสำคัญของการต้องเรียนรู้ร่วมกันในองค์กรจึงทำให้การประเมิน อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลากรพบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับมากเช่นกัน ให้ความพร้อมของสถาบันการพลศึกษาทางด้านนี้มากเป็นลำดับสอง เนื่องจากบุคลากรสถาบันการพลศึกษาเป็นบุคลากรสายการสอนเป็นหลัก ซึ่งต้องค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ มีการเรียนรู้ร่วมกันและพัฒนาศักยภาพตัวเองให้พร้อมอยู่ตลอดเวลา ทำให้มีความคิดเห็นในระดับมากตามแนวคิดของไมเคิล เจ.มาร์ควอร์ดท์ (Micharel J. Marquardt) จะต้องมีการเพิ่มอำนาจแก่บุคลากร โดยองค์กรจะต้องเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในองค์กร รวมถึงผู้บริหาร ผู้รับบริการลูกค้า บริษัทผู้แทนจำหน่าย คู่ค้าทางธุรกิจ และชุมชนได้มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์อย่างเป็นเครือข่าย และมีการทำประโยชน์ร่วมกันเพื่อสังคมและชุมชน ซึ่งในการเพิ่มอำนาจแก่บุคลากร หมายถึง การที่

ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง ผู้แนะนำ และมีการทำงานร่วมกับผู้ปฏิบัติงานแบบเป็นทีม โดยต้องมีการเรียนรู้ร่วมกัน และมีการแก้ปัญหาร่วมกันรวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ที่มาติดต่อ เพื่อจะรับทราบแนวคิด ตลอดจนเป็นแนวทางในการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาผลผลิตหรือบริการ

1.4 ด้านการจัดการความรู้ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับมากเช่นกัน เนื่องจากผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาสถาบันการพลศึกษา มีความเข้าใจและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการความรู้ดำเนินการอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม ทำให้มีความคิดเห็นว่ามีการดำเนินการในด้านนี้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ ไมเคิล เจ.มาร์ควอร์ดท์ (Micharel J. Marquardt) ในเรื่องการจัดการความรู้ องค์กรจะต้องมีการจัดการกับความรู้ในองค์กร โดยเริ่มตั้งแต่การจัดหาความรู้ โดยให้มีลักษณะของการผสมผสาน ทั้งจากแหล่งความรู้ที่มีอยู่ภายในและภายนอก แล้วนำมาปรับให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้สามารถใช้ได้กับองค์กร เมื่อได้ความรู้ที่ต้องการแล้ว ต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ ต่อจากนั้นจึงนำมาให้การถ่ายทอดและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กรต่อไป

1.5 ด้านเทคโนโลยี พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา อยู่ในระดับมาก แม้ว่าสถาบันการพลศึกษาจะส่งเสริมในเรื่องนี้ แต่ในเรื่องเทคโนโลยี มีการพัฒนา ปรับเปลี่ยนให้ทันสมัย ดังนั้น ความเข้าใจและการนำมาใช้เพื่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ จึงยังมีไม่เต็มตามศักยภาพ มีบุคลากรเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ได้เรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีและนำมาใช้ประโยชน์ทำให้มีความคิดเห็นในด้านนี้น้อยกว่าด้านอื่นๆ ตามแนวคิดของ ไมเคิล เจ.มาร์ควอร์ดท์ (Micharel J. Marquardt) ในเรื่องการใช้เทคโนโลยี ปัจจุบันโลกของเราเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารมีความสำคัญกับองค์กรมากยิ่งขึ้น การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว นำมาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขัน ด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งที่องค์กร จะต้องนำมาใช้ในการจัดการกับการเรียนรู้ของสมาชิกในองค์กรทุกระดับ และองค์กรจะต้องจัดให้มีสิ่งที่อำนวยความสะดวก และเอื้อต่อการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคนในองค์กร เช่น ห้องจัดประชุม ฝึกอบรม คอมพิวเตอร์ อินเตอร์เน็ต สื่อวีดีทัศน์ โสต-ทัศนูปกรณ์เสริมการเรียนรู้มีการจัดตั้งทีมงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งมีการจัดฝึกอบรมบุคลากร ให้สามารถใช้คอมพิวเตอร์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. องค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

องค์ประกอบของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง 291 คน จากสถาบันการพลศึกษา ทั้ง 4 ภูมิภาค เพื่อสร้างรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา ประกอบด้วยด้านการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านองค์กร องค์ประกอบด้านบุคลากร องค์ประกอบด้านการจัดการความรู้ และองค์ประกอบด้านเทคโนโลยี ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา โดยภาพรวมเห็นว่า ทุกองค์ประกอบมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านการเรียนรู้ ด้านองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการ

จัดการความรู้ ด้านเทคโนโลยี ทั้งนี้เพราะองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านนี้ มีส่วนเกี่ยวข้องกัน และสามารถส่งเสริมให้สถาบันการพลศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ ท่ามกลางการแข่งขันทางการศึกษา ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การสร้างองค์กรให้มีความแข็งแกร่ง มีศักยภาพในการแข่งขัน ด้วยการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ทำให้สถาบันการพลศึกษาสามารถพัฒนาได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนและเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ เช่น ปีเตอร์ เอ็ม.เซ็งกี้ (Senge). เพดเลอร์ และคณะ (Pedler et.al) เบนเนทท์และโอเบรียน (Bennette and O'Brien) มาร์ซิและวอลคิน (Marsick and Walkin) วีรวุธ มาฆะศิรานนท์ และวิโรจน์และอัญชลี สารรัตนะ ซึ่งทุกคนมีความเห็นว่า การเรียนรู้ องค์กร บุคลากร การจัดการความรู้ และเทคโนโลยี ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นหัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ แบ่งเป็น 1 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ การทำงานร่วมกันเป็นทีม ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของวีรวุธ มาฆะศิรานนท์ ที่กล่าวว่าการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) โดยให้เรียนรู้กันเองภายในทีมเป็นสำคัญ ด้วยการปฏิบัติงานร่วมกัน ช่วยกันแก้ปัญหา และพัฒนางาน มีการประชุมอภิปรายและการเสวนา ภายใต้การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน เปรียบกับการที่ทุกคนเป็นครูทักที่เป็นห้องเรียนแต่การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมที่จะเกิดขึ้นได้ ต้องมีพื้นฐานมาจากปัจเจกบุคคลหรือสมาชิกแต่ละคนของทีมงานที่จะต้องมีวินัยในการปฏิบัติงาน และมีความสนใจใฝ่รู้ โดยศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

2.2 องค์ประกอบด้านองค์กร แบ่งเป็น 1 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเบนเนทท์และโอเบรียน (Bennette and O'Brien. 1994) ที่กล่าวว่า กลยุทธ์หรือวิสัยทัศน์ (Strategy or vision) องค์การและบุคลากรต้องมีวิสัยทัศน์ที่ตนเองต้องการ เพื่อคาดหมายสิ่งที่จำเป็นต้องเรียนรู้ และไปให้ถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ต้องพัฒนากลยุทธ์ มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมาย ทำให้การเรียนรู้สามารถนำองค์การไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดขึ้นนอกจากนี้ วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ก็จะต้องสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ขององค์กร

2.3 องค์ประกอบด้านบุคลากร แบ่งเป็น 1 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเบนเนทท์และโอเบรียน (Bennette and O'Brien. 1994) ที่กล่าวว่า การให้รางวัลหรือการยอมรับ (Rewards or Recognition) เป็นองค์ประกอบที่จะสนับสนุนองค์ประกอบอื่น ระบบการให้รางวัลและการยอมรับจะส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้แบบรายบุคคลและแบบองค์การ ซึ่งการให้รางวัลอาจใช้หลายรูปแบบ ระบบการให้รางวัลและการยอมรับขององค์กรต้องสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคคลและองค์กร

2.4 องค์ประกอบด้านการจัดการความรู้ แบ่งเป็น 1 องค์ประกอบย่อย ได้แก่การรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเบนเนทท์ และโอเบรียน (Bennette and O'Brien. 1994) องค์กรต้องให้กระบวนการทำงาน

เป็นกระบวนการที่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีเทคนิคการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เรียนรู้จากองค์กรอื่นโดยใช้วิธีเทียบเคียงมาตรฐานโดยผ่านวิสัยทัศน์ ระบบสารสนเทศ แต่จะรวมกับการใช้กระบวนการทำงานที่จะกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ มีการส่งเสริมการเรียนรู้จากสิ่งต่างๆ เพื่อให้เข้าใจตนเอง เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทาง หรือปรับสภาพกระบวนการต่างๆ ให้อยู่ในแนวหน้าให้เท่ากันหรือดีกว่าคนที่เก่งที่สุดในปัจจุบัน

2.5 องค์ประกอบด้านเทคโนโลยี แบ่งเป็น 1 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ ซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ วีรวุธ มาฆะศิรานันท์ กล่าวว่า องค์ประกอบด้านเทคโนโลยี (Technology) เทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพราะองค์กรใดมีความสามารถด้านเทคโนโลยี จะสามารถก้าวล้ำกว่าองค์กรอื่น การใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ในองค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมถึงคอมพิวเตอร์มัลติมิเดียระบบวิดีโอที่มีการโต้ตอบ และการเรียนรู้ทางไกล อุปกรณ์สื่อสารที่ติดต่อทั้งทางเดียวและสองทางระหว่างผู้ให้การศึกษาและผู้เรียน ซึ่งเทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ดังกล่าวนั้น จะอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคลากรด้วยปฏิบัติการและควบคุมโดยอัตโนมัติที่ใช้ระบบเอกสารแบบออนไลน์บุคลากรจะสามารถเรียนรู้โดยผ่านเทคโนโลยีมากขึ้นกว่าจากการพัฒนาทรัพยากรบุคคลแบบเดิมๆ ดังนั้น องค์กรใดที่มีการเรียนรู้และสามารถนำเทคโนโลยี ไปใช้ควบคู่กับการเรียนรู้นั้น จะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อองค์กร ทั้งความสะดวกรวดเร็ว สามารถสื่อสาร รวบรวมข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างทันการ ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านการผลิต การบริการ การบริหารและการดำเนินการต่างๆ องค์กรจึงควรเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในองค์การได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้และเพิ่มทักษะในการนำเทคโนโลยีไปใช้

3. การสร้างรูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รูปแบบที่สร้างขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีระดับค่า Chi-Square = 170 df = 25 P-value = 0.058 RMSEA = 0.141 แสดงว่ารูปแบบที่ค้นพบตามทฤษฎี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งรูปแบบที่ได้พัฒนาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้จากนักคิดหลายท่าน เช่น ปีเตอร์เอ็ม.เซ็งกี้ (Senge), เพดเลอร์และคณะ (Pedler et. al), การ์วิน (Garvin), เบนเนทท์ และโอเบรียน (Bennette and O'Brien), มาร์ซิค และวอลคิน (Marsick and Walkin), มาร์ควอร์ท และ เรย์โนลด์ (Marquardt and Reynold), มาร์ควอร์ดท์ (Marquardt), เกพฮาร์ท มารสิกและบิวเรน, ลูธันส์, ดาฟท์, ไคเซอร์ (Kaiser), เดอซิโมเนเวอร์เนอร์ และแฮริส, ทรานส์,คอนโตกิออเกสออบรีและฟิวริก (Kontoghiorgher, Awbrey and Feurig), นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่พิจารณารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบันการพลศึกษาที่สร้างขึ้น เป็นรูปแบบที่สามารถนำมาปรับใช้ในสถาบันการพลศึกษาแต่ละแห่งได้ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ควรนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งควรมีการศึกษาถึงสภาพปัจจุบันและความพร้อมของสถาบันการพลศึกษาแต่ละแห่ง และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ 2) การพัฒนาองค์กร ปรับสายการบริหารให้คล่องตัว เพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการเรียนรู้ทุกระดับ 3) การพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำในการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ต้องเป็นพี่เลี้ยง เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้จากชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้บริหารควรสร้างและให้โอกาสกับบุคลากรในการศึกษาหาความรู้ใหม่ 4) การสร้างวิธีการจัดการความรู้ให้เกิดขึ้นในองค์กร ควรมีโครงการทดลอง สาธิต ทดสอบวิธีการในการพัฒนาความรู้ใหม่ มีการจัดตั้งทีมงานข้ามสายงานเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีกิจกรรมที่พัฒนากลยุทธ์และกลไกในการแบ่งปันความรู้ทั้งองค์กรอย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบและโครงสร้างต่างๆ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการฝึกฝนทักษะต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ 5) การพัฒนาเทคโนโลยี ควรส่งเสริมให้บุคลากรได้ใช้ระบบซอฟแวร์ในการจัดเก็บและถ่ายโอนข้อมูล ควรจัดหาสื่อมัลติมีเดียมาช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ รวมทั้งนำโปรแกรมการเรียนรู้ที่ใช้คอมพิวเตอร์ประกอบมาสนับสนุนให้บุคลากรได้เรียนรู้ในเรื่องที่ต้องการโดยสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรศึกษาวิเคราะห์ในแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม

2. บริบทของสถาบันการพลศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน ควรทำการศึกษาอย่างเจาะลึกในสถาบันการพลศึกษาแต่ละแห่ง เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับสถาบันนั้นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วรภัทร์ ภู่เจริญ. (2548). **การบริหารคนดื้อ Change Management.** กรุงเทพฯ : อริยชน.

วิโรจน์ สารรัตนะ และอัญชลี สารรัตนะ. (2545). **ปัจจัยทางการบริหารกับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ข้อเสนอผลการวิจัยเพื่อการพัฒนาและการวิพากษ์.** กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.

วีรวุธ มาฆะศิรานนท์ (2542). **องค์กรเรียนรู้สู่องค์กรอัจฉริยะ.** กรุงเทพฯ : เอ็กซเปอร์เน็ท.

อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2552). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์.** กรุงเทพฯ : ธรรกมลการพิมพ์.

Kontoghiorghes C, Awbrey S M, Feurig P L. (2005). **Examining the Relationship Between Learning OrganizationCharacteristics and Change Adaptation, Innovation, and Organizational Performance.** Journal: Human Resource Development Quarterly, Summer 2005, Volume: 16 Issue: 2 pp.185-211

Marquardt, M., & Reynolds, A. (1994). **The global learning organization.** BurrRidge, IL:Irwin Professional.

Michael J.Marquardt. **Building the Learning Organization : Mastering the 5 Elements for Corporate Leaning.** New York : McGraw-Hill, 1996.

M.pedler, J. Burgoynes and T. Boydell. (1991). **The Learning Company: A strategy For sustainable development.** Mardenhead : McGrar–Hill.

J.Bennette and M. O'Brien. (1994). **The Building Block of the Learning Organization.** Training.

Peter M. Senge, Peter Senge and the Learning Organization (Online), accessed 12 February 2006, Available from http://www.infed.org/thinkers/senge.htm.

V.Marsick and K. Watkins. **The Learning Organization : an Integrative Vision for HRD.** Human Resource Development Quarterly, 1994.

ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬาที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่นและผลการแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

Coach Leadership and Athletes' Satisfaction Related to Athletes' Performing Behaviors and Game Results in the 27th National Youth Games.

สันติ สิทธิจันดา
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬาที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่นและผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่น และผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 (3) เพื่อสร้างสมการทำนายระหว่างภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่น และผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสม คือ เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลทีมชายและทีมหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จำนวน 432 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบบันทึกผลการแข่งขัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นนักกีฬาที่เป็นตัวแทนทีม ทีมละ 3 คน รวม 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต

ผลการวิจัยพบว่า

(1) ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน และความพึงพอใจของนักกีฬา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

(2) ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการเล่นของนักกีฬา 3 ด้าน คือ ภาวะผู้นำด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ ด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ และด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย และมีความสัมพันธ์ กับผลการแข่งขันฟุตบอล 4 ด้าน คือ ภาวะผู้นำด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย ด้านการช่วยเหลือสังคมและหมู่คณะ และด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความพึงพอใจของนักกีฬา มีความสัมพันธ์ กับ

ผลการแข่งขันฟุตบอล 6 ด้าน คือ ความพึงพอใจด้านยุทธศาสตร์ ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว ด้านการสอนและการแนะนำ ด้านการมีส่วนร่วมในงานของทีม ด้านการมีส่วนร่วมด้านสังคม และด้านงบประมาณ และมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการเล่น 7 ด้าน คือ ความพึงพอใจด้านยุทธศาสตร์ ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว ด้านการสอนและการแนะนำ ด้านการมีส่วนร่วมในงานของทีม ด้านการมีส่วนร่วมด้านสังคม ด้านจริยธรรม และด้านงบประมาณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(3) ตัวแปรที่ร่วมทำนายภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่น ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .726 (ด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ) +.095 (ด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ) ตัวแปรที่ร่วมทำนายภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .317 (ด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ) +.235 (ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย) + .215 (ด้านการช่วยเหลือ สังคมและหมู่คณะ) +.191 (ด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล)

ตัวแปรที่ร่วมทำนายความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .393 (ด้านยุทธศาสตร์) +.278 (ด้านการสอนและการแนะนำ) +.311 (ด้านงบประมาณ) +.088 (ด้านการมีส่วนช่วยด้านสังคม)

ตัวแปรที่ร่วมทำนายความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่น ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .658 (ด้านจริยธรรม) +.152 (ด้านการมีส่วนช่วยในงานของทีม) +.142 (ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว)

สรุป ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นและผลการแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ฝึกสอนทีมฟุตบอลเยาวชน ควรมีภาวะผู้นำในทุกๆ ด้าน ยกเว้นด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ และควรสร้างความพึงพอใจให้กับนักกีฬา เพราะจะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ส่งผลให้นักกีฬามีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการเป็นนักกีฬาที่ดี

Keywords : ภาวะผู้นำ, ผู้ฝึกสอนฟุตบอล, ความพึงพอใจ, พฤติกรรมการเล่น, ผลการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ

Abstract

The purposes of this research were: (1) to study coach-leadership and athletes' satisfaction. (2) to propose coach-leadership and athletes' satisfaction related to athletes' performing behaviors and game results in the 27th National Youth Games. (3) to

establish the equations of the influences of coach-leadership and athletes' satisfaction affecting the athletes' performing behaviors and game results in the 27th National Youth Games. The mixed methodology was employed. The sample group for the quantitative research was 432 male and female soccer teams players, which selected by purposive sampling. The instrument for data collection was questionnaires on coach-leadership, athletes' satisfaction, athletes' performing behaviors and game results. The statistics employed were frequency, percentage, arithmetic means, standard deviations, Pearson's Product Moment Correlation and Multiple Regression. In addition, the three athletes' team representatives, which 72 athletes were used for the qualitative research methods. Interviewing forms and observation forms were used to collect the data.

The results of the research were as follows: (1) the level of coach leadership and athletes' satisfaction overall was in the moderate level. (2) coach-leadership positive correlated to athletes' performing behaviors in 3 aspects as follows: coach-leadership in training and consultants, dictatorial leadership and democratic leadership. While, coach-leadership correlated to game results in 4 aspects as follows: training and consultants, democratic leadership, community and group supporting, and positive results or rewarding. Both were statistically significant at 0.01. Athletes' satisfaction correlated to game results in 6 aspects as follows: satisfaction in strategies, individual performances, training and consultants, team participation, community participation and budgeting. Also, Athletes' satisfaction correlated to athletes' performing behaviors in 7 aspects as follows: strategies, individual performances, training and consultants, team participation, community participation, ethics, and budgeting. Both were statistically significant at 0.01. (3) The Multiple Regression Analysis and creation of forecasting the equation of athletes' performing behaviors by coach- leadership in the 27th National Youth Games as shown in the following equation of standard score:

$\hat{Z}$ = .726 (dictatorial leadership) + .095 (training and consultants).

It could be forecasting that the game results by coach-leadership in the 27th National Youth Games as shown in the following equation of standard score:

$\hat{Z}$ = .317 (training and consultants) + .235 (democratic leadership) + .215 (community and group supporting) + .191 (positive results or rewarding).

It could be forecasting that the athletes' performing behaviors by athletes' satisfaction in the 27th National Youth Games as shown in the following equation of

standard score:

$\hat{Z}$ = .658 (ethics) + .152 (team participation) + .142 (individual performances).

It could be forecasting that the game results by athletes' satisfaction in the 27th National Youth Games as shown in the following equation of standard score:

$\hat{Z}$ = .393 (strategies) + .278 (training and consultants) + .311 (budgeting) + .088 (community participation).

The suggestion from this research were the youth soccer team coach should have leadership in many aspects such as give the training and consultants to athletes, train with democratic leadership which give the opportunity to the athletes to share the opinions for playing format, understand and support to the athletes within problems, give the admires and rewards to athletes. These coach leaderships will support the athletes' success in completions and also appropriated behaviors for the good athletes.

บทนำ

มนุษย์มีความต้องการในการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ซึ่งเป็นกระบวนการทางธรรมชาติที่ทำให้อวัยวะต่างๆ มีการใช้งานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเพียงพอที่จะทำให้ร่างกายเจริญเติบโต ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของร่างกาย และมีสุขภาพจิตดีขึ้น

กีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก คือ ฟุตบอล ซึ่งถือว่าเป็นเกมที่ยิ่งใหญ่ และสำคัญมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านผู้ชมหรือผู้เล่น ที่มีความนิยมชมชอบ เพราะฟุตบอลให้ประโยชน์ต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม (ประวิทย์ ไชยสาม. 2525 : 36) ซึ่งประโยชน์หรือคุณค่าจากการเล่นฟุตบอล คือ ทำให้ร่างกายแข็งแรง การทำงานของกล้ามเนื้อและระบบไหลเวียนโลหิตมีประสิทธิภาพ มีการทรงตัวที่ดี มีบุคลิกภาพสง่างาม จิตใจแจ่มใส คลายความตึงเครียด มีความอดทนอดกลั้น มีน้ำใจนักกีฬา มีความพึงพอใจในความสามารถของตนเอง มีทัศนคติที่ดี รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รักความยุติธรรม มีความสามัคคี รู้จักการทำงานเป็นทีม มีวินัย เคารพกฎระเบียบของสังคม รู้จักใช้สติปัญญาในการวางแผน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ วิเคราะห์สถานการณ์ และมีเหตุมีผล (ประโยค สุทธิสง่า. 2537 : 10-13) จากประโยชน์ของการเล่นฟุตบอลที่ปรากฏ ทำให้ผู้ปกครองให้การสนับสนุนบุตรหลานของตนให้เล่นฟุตบอลเพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจ ให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะที่ดี และยังสร้างโอกาสในการเข้าร่วมทีม และศึกษาต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงที่ให้การสนับสนุนนักกีฬาประเภทนี้ นอกจากนี้ กีฬายังช่วยพัฒนาคุณสมบัติของความเป็นมนุษย์ให้กับเยาวชน คือ พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย อดทนอดกลั้น เสียสละ มีความสามัคคีและการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2540 : 1-6) สำหรับเยาวชนที่สนใจเล่นฟุตบอล มีการฝึกซ้อมกับทีมจนมีทักษะในการแข่งขันแล้ว ย่อมมีความสนใจที่จะเข้าสู่การแข่งขัน

ในระดับชาติ เพื่อทดสอบความสามารถของตนเองและของทีม

การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กำหนดให้มีการจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในปี พ.ศ. 2554 เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งการแข่งขันฟุตบอล นับได้ว่าเป็นรายการที่เปิดโอกาสให้กับเด็กและเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ได้แสดงออกถึงความสามารถในการเล่นได้อย่างเต็มที่ ซึ่งถือว่า การแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ เป็นรากฐานที่ดีในการที่จะพัฒนาทักษะในการเล่นฟุตบอลให้ก้าวไปสู่ทีมชาติ

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทีมฟุตบอลเยาวชนประสบความสำเร็จในการแข่งขัน คือ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ซึ่งผู้ฝึกสอนมีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การสร้างวินัย ควบคุมดูแลพฤติกรรม ให้กำลังใจ และสร้างสมรรถภาพในด้านต่างๆ ให้เกิดกับนักกีฬา ตลอดจนการชี้แนะการเล่นและการแข่งขัน เพื่อนำนักกีฬาก้าวไปสู่ผลสำเร็จของการแข่งขัน หรือเล่นกีฬา (พีระพงศ์ บุญศิริ. 2536 : 80)

อีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทีมประสบความสำเร็จ คือ การจัดการด้านต่างๆ เพื่อจูงใจให้นักกีฬาเกิดความพึงพอใจ เพราะพฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงขับดัน เป็นความต้องการที่กดดันจนมากพอที่จะจูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2539 : 370)

ฉะนั้นในระหว่างการแข่งขันฟุตบอล ผู้ชมจะเห็นนักกีฬาแต่ละทีม แสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน บางครั้งมีการปะทะกันจนถูกลงโทษด้วยการได้ใบเหลืองและใบแดง ตะโกนใส่กันด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ ถกเถียงกันเอง บางครั้งถึงขั้นถกเถียงกับกรรมการ ทะเลาะวิวาทกับทีมคู่แข่งขันและกองเชียร์ฝ่ายตรงข้าม ในขณะที่บางทีมเล่นตามกฎ กติกามารยาท และเมื่อพิจารณาถึงผลการแข่งขันฟุตบอลในแต่ละทีมที่มีผู้ฝึกสอนประจำทีมที่มีคุณลักษณะแตกต่างกัน ก็มีผลการแข่งขันแพ้ ชนะ ในแต่ละรอบแตกต่างกันออกไปด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่นของนักกีฬาและผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 เพื่อประโยชน์ในการปรับพฤติกรรมของนักกีฬาให้เล่นตามกฎ กติกามารยาท พัฒนาสมรรถนะในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชน และเป็นแนวทางสำหรับผู้ฝึกสอนนำไปใช้ในการพัฒนาทีมฟุตบอลเยาวชนให้มีคุณภาพเพื่อให้ประสบความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ คือ

1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่น และผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

3) เพื่อสร้างสมการทำนายระหว่างภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่น และผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

ครั้งที่ 27

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษาภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่นและผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาฟุตบอลทีมชายและทีมหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ระหว่างวันที่ 19-31 มีนาคม 2554 ณ จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 24 ทีม เป็นนักกีฬาทีมละ18 คน รวม 432 คน ข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บจากนักกีฬาที่เป็นตัวแทนทีม ทีมละ 3 คน รวม 72 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน ได้แก่ ด้านการฝึกซ้อมและการให้การแนะนำ, ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย, ด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ, ด้านการช่วยเหลือสังคมและหมู่คณะ, ด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล และความพึงพอใจของนักกีฬาได้แก่ ด้านยุทธศาสตร์, ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว, ด้านการสอนและการแนะนำ, ด้านการมีส่วนร่วมในงานของทีม, ด้านการมีส่วนร่วมด้านสังคมของทีม, ด้านจริยธรรม, ด้านงบประมาณ ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเล่น และผลการแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 27

2. ทราบความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา กับพฤติกรรมการเล่นและผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

3. ทราบสมการทำนายระหว่างภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่นและผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

4. ผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฝึกสอนในการนำข้อมูลไปใช้ สำหรับพัฒนาการฝึกสอนทีมฟุตบอลเยาวชน เพื่อเข้าสู่การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาฟุตบอลทีมชายและทีมหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 ระหว่างวันที่ 19-31 มีนาคม 2554 ณ จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 24 ทีม เป็นนักกีฬาทีมละ18 คน รวม 432 คน การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บจากนักกีฬาที่เป็นตัวแทนทีม ทีมละ 3 คน รวม 72 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 4 ประเภท คือ แบบสอบถามวัดภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา แบบสัมภาษณ์นักกีฬา แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในระหว่างการแข่งขัน และ

แบบบันทึก แบ่งเป็น แบบบันทึกพฤติกรรมการเล่นที่นักกีฬาได้ใบเหลืองใบแดง และแบบบันทึกผลการแข่งขันในแต่ละรอบ

เครื่องมือแต่ละประเภท มีลักษณะ ดังนี้

1. แบบสอบถามวัดภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเยาวชน และตำแหน่งที่เล่นในทีม

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดระดับความเป็นผู้นำทางกีฬา (LSS) โดยพัฒนาจากแบบวัดความเป็นผู้นำทางกีฬา (LSS) ของ Chelladurai, P.& Saleh. S.D. (1980) และนำมาปรับข้อคำถามบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ศึกษาในครั้งนี้ จำนวน 40 ข้อ มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะด้านของผู้นำทางกีฬา ได้แก่ 1) ด้านการฝึกซ้อมและการให้การแนะนำ จำนวน 13 ข้อ

2) ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย จำนวน 9 ข้อ

3) ด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ จำนวน 5 ข้อ

4) ด้านการช่วยเหลือสังคมและหมู่คณะ จำนวน 8 ข้อ

5) ด้านผลลัพธ์ด้านบวก หรือการให้รางวัล จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดความพึงพอใจของนักกีฬา (ASQ) จากการพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจของนักกีฬา (ASQ) ของ Harold A. Riemer มีทั้งหมด 7 ด้านจำนวน 26 ข้อ มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ใช้ประเมินความพึงพอใจของนักกีฬา 7 ด้าน ได้แก่

1) ด้านยุทธศาสตร์ จำนวน 6 ข้อ

2) ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว จำนวน 5 ข้อ

3) ด้านการสอนและการแนะนำ จำนวน 3 ข้อ

4) ด้านการมีส่วนร่วมในงานของทีม จำนวน 3 ข้อ

5) ด้านการมีส่วนร่วมด้านสังคมของทีม จำนวน 3 ข้อ

6) ด้านจริยธรรม จำนวน 3 ข้อ

7) ด้านงบประมาณ จำนวน 3 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ลักษณะผู้ฝึกสอนที่นักกีฬาต้องการ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

2. แบบสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์ตัวแทนนักกีฬา โดยมีประเด็นการสัมภาษณ์ 3 ข้อ ได้แก่ นักกีฬารู้สึกอย่างไรกับการเล่นของทีมตัวเองวันนี้ คิดว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ช่วยให้การเล่นของทีมวันนี้ประสบผลสำเร็จ ปัจจัยที่ว่านั้นส่งผลต่อการเล่นของทีมในวันนี้อย่างไร

3. แบบสังเกต แบ่งเป็น

3.1 แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนในระหว่างการแข่งขัน ด้านท่าทีของผู้ฝึกสอน การใช้คำพูดเพื่อสื่อสารกับนักกีฬา และการแสดงปฏิกิริยาต่อทีม

3.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการเล่นของนักกีฬาในสนาม ด้านพฤติกรรมที่นักกีฬาแสดงต่อกันในสนาม การให้ความร่วมมือระหว่างผู้เล่นในทีม

ความสนุกสนานที่นักกีฬามีในการแข่งขัน ความตั้งใจเล่น และการโต้เถียง

4. แบบบันทึก แบ่งเป็น

4.1 แบบบันทึกผลการแข่งขันของแต่ละทีม คือ ชนะได้ 3 คะแนน เสมอได้ 1 คะแนน แพ้ได้ 0 คะแนน

4.2 แบบบันทึกพฤติกรรมการเล่นของนักกีฬาฟุตบอล ที่ได้รับใบเหลืองและใบแดง ที่ได้จากผู้ตัดสิน โดยใบเหลืองคิดเป็น 1 คะแนน และใบแดงคิดเป็น 2 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความถี่และร้อยละ

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับวัดความเป็นผู้นำทางกีฬา (LSS) และตอนที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับวัดความพึงพอใจของนักกีฬา (ASQ) มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ และรายด้าน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน ความพึงพอใจของนักกีฬา กับพฤติกรรมการเล่น และผลการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

4. วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวทำนายที่ดีในการทำนาย พฤติกรรมการเล่น และผลการแข่งขันฟุตบอล มาสร้างสมการทำนายโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (stepwise multiple regression analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการแข่งขัน และพฤติกรรมการเล่นของนักกีฬาในการแข่งขันฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 กับภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนและความพึงพอใจของนักกีฬา โดยใช้สูตรของเพียรสันโปรดักส์โมเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

3. ทำนายผลการแข่งขันฟุตบอล และพฤติกรรมการเล่นของนักกีฬาฟุตบอล ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27 จากภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน และความพึงพอใจของนักกีฬาฟุตบอล โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน และความพึงพอใจของนักกีฬา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นของนักกีฬา 3 ด้าน คือ ภาวะผู้นำด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ ด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ และด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย และมีความสัมพันธ์ กับผลการแข่งขัน

ฟุตบอล 4 ด้าน คือ ภาวะผู้นำด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย ด้านการช่วยเหลือสังคมและหมู่คณะ และด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความพึงพอใจของนักกีฬามีความสัมพันธ์ กับผลการแข่งขันฟุตบอล 6 ด้าน คือ ความพึงพอใจด้านยุทธศาสตร์ ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว ด้านการสอนและการแนะนำ ด้านการมีส่วนร่วมในงานของทีม ด้านการมีส่วนร่วมด้านสังคม และด้านงบประมาณ และมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการเล่น 7 ด้าน คือ ความพึงพอใจด้านยุทธศาสตร์ ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว ด้านการสอนและการแนะนำ ด้านการมีส่วนร่วมในงานของทีม ด้านการมีส่วนร่วมด้านสังคม ด้านจริยธรรม และด้านงบประมาณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ตัวแปรที่ร่วมทำนายภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่นในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ได้สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$\hat{Y}$ = -1.019 + .748 (ด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ) + .087 (ด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ)

ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .726 (ด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ) + .095 (ด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ)

ตัวแปรที่ร่วมทำนายภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ได้สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$\hat{Y}$ = -1.932 + .492 (ด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ) +.340 (ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย) + .321 (ด้านการช่วยเหลือ สังคมและหมู่คณะ) + .290 (ด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล)

ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .317(ด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ) +.235 (ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย) + .215(ด้านการช่วยเหลือ สังคมและหมู่คณะ) +.191 (ด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล)

ตัวแปรที่ร่วมทำนายความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเล่น ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ได้สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$\hat{Y}$ = .800 + .644 (ด้านจริยธรรม) + .148(ด้านการมีส่วนช่วยในงานของทีม) +.120 (ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว)

ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .658 (ด้านจริยธรรม) + .152 (ด้านการมีส่วนช่วยในงานของทีม) + .142 (ด้านการปฏิบัติเฉพาะตัว)

ตัวแปรที่ร่วมทำนายความพึงพอใจของนักกีฬา ที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการแข่งขันฟุตบอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 27

ได้สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$\hat{Y}$ = -1.932 + .492 (ด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ) + .340 (ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย) + .321 (ด้านการช่วยเหลือ สังคมและหมู่คณะ) + .290 (ด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล)

ได้สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$\hat{Z}$ = .393 (ด้านยุทธศาสตร์) +.278 (ด้านการสอนและการแนะนำ) + .311 (ด้านงบประมาณ) +.088 (ด้านการมีส่วนช่วยด้านสังคม)

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนที่สามารถทำนายพฤติกรรมการเล่น (การได้ใบเหลือง/ใบแดง) ได้แก่ ตัวแปรด้านมิติผู้นำแบบเผด็จการ และด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ สอดคล้องกับ วิเชียร วิทยอุดม (2548 : 15) ได้กล่าวถึงผู้นำแบบอัตตาธิปไตย (Autocratic Leaders) หรือที่เรียกว่าการเป็นผู้นำแบบเผด็จการ (Dictators) ยึดถือเรื่องการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้นำเป็นส่วนใหญ่ แสดงตนเป็นผู้นำ และคาดหวังว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะปฏิบัติตามทุกอย่าง ไม่ยอมฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา รวมเอาอำนาจการตัดสินใจทุกอย่างรวมไว้ที่ตนเองเป็นผู้นำที่ชอบใช้อำนาจ (Autocrat) ส่งผลให้นักกีฬามีการเลียนแบบพฤติกรรม นำไปสู่การเล่นที่เด็ดขาด รุนแรง อาจกระทบกระทั่งคู่แข่งขันจนถูกลงโทษด้วยใบเหลืองและใบแดง

2. ภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนที่สามารถทำนายผลการแข่งขันฟุตบอล ได้แก่ ตัวแปรด้านการฝึกซ้อมและการให้คำแนะนำ ด้านมิติผู้นำแบบประชาธิปไตย ด้านการช่วยเหลือสังคมและหมู่คณะ และด้านผลลัพธ์ด้านบวกหรือการให้รางวัล สอดคล้องกับ เบอร์รัส สกินเนอร์ (Burrhus Skinner) (อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล. 2552 : 189-196) ได้แบ่งแรงเสริมออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) แรงเสริมทางบวก (Positive Reinforcement) และ (2) การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) แรงเสริมเป็นตัวแปรสำคัญในการเปลี่ยนพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นครูที่ดีจะต้องจัดสภาพของการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้รับแรงเสริมเมื่อการเรียนรู้ดีขึ้น และสอดคล้องกับ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538 : 18) ได้กล่าวถึง ผู้ฝึกสอน (Coach) ไว้ว่า เป็นผู้ที่มีหน้าที่ และความรับผิดชอบในการฝึกกีฬา ให้มีความพร้อมที่จะเล่นหรือแข่งขัน สามารถแสดงความสามารถทางการกีฬาได้อย่างสูงสุด ดีที่สุด โดยการชี้แนะชี้นำการเล่น และการแข่งขัน เพื่อนำนักกีฬาก้าวไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันหรือการเล่นกีฬาตลอดจนควบคุม และรับผิดชอบมารยาทความประพฤติ พฤติกรรมการแสดงออก คุณธรรมของนักกีฬา ถือว่าพฤติกรรมที่นักกีฬาแสดงออกมาเป็นผลมาจากการสอน ความดีหรือความบกพร่องทั้งหมดที่นักกีฬาแสดงออกมานั้นเป็นความดีหรือความบกพร่องของผู้ฝึกสอน และสอดคล้องกับนิลมณี ศรีบุญ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีผลต่อความสามัคคี ความพึงพอใจและความสัมพันธ์กับความสามารถของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาราชภัฏเกมส์ 1999 สรุปได้ว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาราชภัฏได้นำรูปแบบการตัดสินใจแบบเผด็จการ ไม่ได้ส่งผลในการเพิ่มสมรรถภาพของทีมเท่าใดนัก การให้เหตุผลของหัวหน้าทีมที่มีต่อการเล่นของสมาชิกในทีมเป็นเพียงปัจจัยภายใน กล่าวคือมักจะเกี่ยวกับความสามารถและความพยายามเสียมากกว่าความต้องการและแรงกระตุ้นของตัวนักกีฬาคือการได้รับรางวัลที่มีผลต่อจิตใจ นักกีฬาต้องการการพัฒนาความสามารถ การมองเห็นคุณค่าและมีการเคารพนับถือในตัวผู้ฝึกสอนหรือบุคคลอื่น

3. ความพึงพอใจของนักกีฬาที่สามารถทำนายพฤติกรรมการเล่น ได้แก่ ตัวแปรด้านจริยธรรม ด้านการมีส่วนช่วยในงานของทีม และด้านการปฏิบัติเฉพาะตัวสอดคล้องกับ บุญมา กุลชาติ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของภาวะผู้นำและจริยธรรมทางธุรกิจของผู้จัดการสาขาที่มีต่อผลการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตร

และสหกรณ์การเกษตร พบว่า ภาวะผู้นำและจริยธรรมทางธุรกิจมีความสัมพันธ์และผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน

4. ความพึงพอใจของนักกีฬา ที่สามารถทำนายผลการแข่งขันฟุตบอล ได้แก่ ตัวแปรด้านยุทธศาสตร์ ด้านการสอนและการแนะนำ ด้านงบประมาณ และด้านการมีส่วนช่วยด้านสังคม สอดคล้องกับ นกุล โสตถิพันธ์ (: 162-165) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัย มีโครงสร้างการบริหารเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัยต่างกัน ทำให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬามหาวิทยาลัย คุณลักษณะของผู้ฝึกสอน ทักษะของผู้ฝึกสอน และบทบาทของผู้ฝึกสอนแตกต่างกัน ส่งผลให้นักกีฬาแต่ละสถาบันมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้ฝึกสอนฟุตบอลเยาวชน ควรให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำทุกๆ ด้าน คือ ด้านการฝึกซ้อมและให้คำแนะนำ ที่จะทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน และทำให้นักกีฬามีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการเป็นนักกีฬาที่ดีในระหว่างการแข่งขัน ด้านผู้นำแบบประชาธิปไตย เพื่อให้นักกีฬาทุกคนมีความรู้สึกว่าตนเองมีส่วนร่วม กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงรูปแบบการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เป็นการสร้างความสามัคคี และนำไปสู่ผลงานการแข่งขันที่ดี ควรใช้มิติผู้นำแบบเผด็จการในช่วงเวลาที่จำเป็นและเหมาะสม ไม่ควรใช้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งอาจจะทำให้นักกีฬารู้สึกเครียด และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และมิติผู้นำแบบเผด็จการมีผลต่อการแข่งขันน้อยมาก ควรมีความเข้าใจ และให้ความช่วยเหลือแก่นักกีฬา เมื่อนักกีฬาต้องการ ควรมีอารมณ์แจ่มใส ใจเย็น มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และพยายามเข้าใจเมื่อนักกีฬา ประสบปัญหา ช่วยแก้ไขสถานการณ์ให้นักกีฬาสามารถผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ จะทำให้นักกีฬามีขวัญและกำลังใจในการเล่นอย่างเต็มที่ ควรมีการเสริมแรงทางบวก เมื่อนักกีฬาทำผลงานได้ดี ด้วยการให้คำชมเชย หรือให้รางวัล จะทำให้นักกีฬามีความพยายามมากยิ่งขึ้นในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน มีพฤติกรรมในระหว่างการแข่งขันไปในทางที่ดี แต่การให้รางวัลควรให้เป็นบางครั้งและให้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมและผลการแข่งขันของนักกีฬาระดับเยาวชน เช่น ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา โภชนาการสำหรับนักกีฬา จิตวิทยาการกีฬา เป็นต้น เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ด้าน

2.2 ควรศึกษาแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้ฝึกสอนกีฬาเยาวชน ให้มีความเป็นมืออาชีพเพิ่มมากขึ้นในทุกด้าน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ฝึกสอนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักกีฬาและพัฒนาทีมให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ธวัช วีระศิริวัฒน์. (2538). **หลักและการฝึกกีฬา.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

นกุล โสตถิพันธ์. (2549). **การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิลมณี ศรีบุญ. (2544). **พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีผลต่อความสามัคคี ความพึงพอใจและความสัมพันธ์กับความสามารถของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาราชภัฏเกมส์ 1999.** ดุษฎีนิพนธ์ กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

บุญมา กุลชาติ. (2550). **ผลกระทบของภาวะผู้นำและจริยธรรมทางธุรกิจของผู้จัดการสาขาที่มีต่อผลการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร.** วิทยานิพนธ์ การจัดการมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประโยค สุทธิสง่า. (2537). **คู่มือการสอนฟุตบอล.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ประวิทย์ ไชยสาม. (2526). **เทคนิคการฝึกฟุตบอล.** กรุงเทพฯ : พุทธบูชาการพิมพ์.

พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). **จิตวิทยาการกีฬา.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์.

วาสนา คุณอภิสิทธิ์. (2540). **ความสำคัญและความเป็นมาของพลศึกษาและกีฬากับคุณภาพชีวิต.** วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, 1 (1), 1-6.

วิเชียร วิทยอุดม. (2548). **ภาวะผู้นำ LEADERSHIP.** กรุงเทพฯ : ธีระฟิลม์ และไซเท็กซ์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2539). **การบริหารการตลาดยุคใหม่.** กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2552). **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา
Strategies of Sports Center for Excellence in Institutes of Physical Education

โกศล รอดมา
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา (2) เพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา และ (3) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสม คือเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ได้แก่ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ประกอบด้วย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 6 คน ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม ในการทดสอบความตรงและความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย จำนวน 17 คน

ผลการวิจัยพบว่า (1) จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาฯ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านสวัสดิการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับศูนย์กีฬาฯ ส่วนใหญ่พบว่า ขาดนโยบายในการกำหนดทิศทางในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน รวมถึงขาดนำยุทธศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติจริง และในกระบวนการพัฒนานักกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในวิทยาเขตต่างๆ ไม่เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน (2) ในการศึกษาการนำยุทธศาสตร์โดยการสนทนากลุ่ม พบว่าด้านการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ด้านการสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความสามารถสูงสุด ด้านการพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬา และด้านการสร้างเสริมประสบการณ์การแข่งขันและจัดการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด และ (3) จากการศึกษาความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์โดยเทคนิคเดลฟาย พบว่ายุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) การพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา 2) การสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความ

สามารถสูงสุด 3) การพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬา เพื่อรองรับการบริการทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขัน 4) การสร้างเสริมประสบการณ์การแข่งขันและการจัดการแข่งขัน มีค่าความตรงอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์ / ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ / สถาบันการพลศึกษา

Abstract

This research objectives were as follow: (1) Study the actual operation of sports center for excellence (SCE) in Institute of Physical Education (IPE). (2) propose strategy of SCE in IPE. and (3) Study feasibility of the proposed strategy. Both quantitative and qualitative approaches were employed. In quantitative approach, population was stakeholders of SCE in IPE comprised of administrator, sports coach, and athlete. 296 stakeholders were stratified randomly sampling. Instrument consists of questionnaire and interview. Percentage, mean, standard deviation were used as statistics for data analysis. In qualitative approach, focus group was used as the data collection by having six IPE administrators as group member. At the last part, Delphi technique was used to examine the validity and congruence of strategies approval.

Three major results were found from this research: (1) actual operation of SCE in IPE was most appropriated in overview. When consider in each aspect, welfare, public relation, and research were moderate appropriated but another aspect was most appropriated. Analysis from interview results were concluded that: the SCE lacked of policy for determine relationship with community, including lacked of strategy implementation; the athlete development process of SCE in each campus was contrasted with operation framework; the SCE lacked of systematic administration and management related to facilities; and the SCE didn't has completely administrative management in the competition; (2) the strategy of SCE in IPE composed of 4 strategies: developing administrative management for excellence in IPE; establishing and developing sports personal for achieve maximum competence; developing sports venue, equipment, and facilities for services supporting, both practices and competition; and building experience of competition and tournament arrangement. (3) feasibility of the strategy approval indicated that strategies were very good and feasible to implement.

In conclusion, actual operation of SCE in IPE has difference administrative management in policy, personal, facilities, and competition event. The proposed strategy

should be applied because quartile range not least than one point five and congruence value was very good.

Keywords : STRETEGIC / SPORTS CENTER FOR EXCELLENCE / INSTITUTES OF PHYSICAL EDUCATION

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นเลิศทางด้านกีฬาและประกอบอาชีพทางการกีฬา การพัฒนากีฬาไปสู่อาชีพ เป็นตัวบ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศได้อีกทางหนึ่ง (การกีฬาแห่งประเทศไทย. ม.ป.ป.) กีฬามีความสำคัญต่อประชาชน ในชาติทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างสุขภาพ สมรรถภาพที่ดี ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เป็นค่านิยม เกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ การสร้างความภาคภูมิใจ สร้างแรงบันดาลใจ สร้างรายได้ สร้างอาชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านกีฬา ที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรบุคคลของประเทศ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2550) ซึ่งทิศทางการพัฒนากีฬาจะเป็นการเติบโตที่เกิดมาจากท้องถิ่นและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2553) และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า นักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดความสามารถจะได้รับชื่อเสียงเกียรติยศ เงินรางวัล และผลประโยชน์ตอบแทนที่สูงกว่านักกีฬาทั่วไป แต่ในปัจจุบันประเทศชาติของเรายังขาดแคลนนักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงในแต่ละชนิดกีฬาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการแข่งขันในระดับนานาชาติ ซึ่งหากจะให้ได้นักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลแล้ว จำเป็นต้องผ่านการเรียนการสอน และได้รับการฝึกทักษะทางการกีฬาอย่างจริงจัง และอาศัยทีมงานเฉพาะด้านที่มีคุณภาพ นอกจากนี้การสร้างนักกีฬาต้องมีการวางแผนในทุกมิติอย่างรอบด้านและต้องลงทุนสูง การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของนักกีฬา เพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่กระบวนการสร้างและผลิตนักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจรในทุกขั้นตอนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2553)

สถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่เป็นนิติบุคคลสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นสถาบันที่มุ่งเน้นผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับมาตรฐานสากล โดยแบ่งออกเป็น 17 วิทยาเขต (พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548) สถาบันการพลศึกษาดำเนินการจัดตั้งศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ประจำวิทยาเขต 17 แห่ง เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงานต่างๆ ในด้านการกำหนดนโยบายและงบประมาณ ตามพันธกิจของสถาบันข้อที่ 6 ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนานักเรียนและนักศึกษาให้มีศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

(สถาบันการพลศึกษา. 2556) ซึ่งศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศทุกแห่งของสถาบันการพลศึกษา มีลักษณะโครงสร้างคล้ายกับโรงเรียนกีฬา มุ่งเน้นในการพัฒนาและส่งเสริมนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ ที่จบจากโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา หรือจากหน่วยงานอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติที่ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศกำหนดไว้ และดำเนินการเปิดรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเข้าศึกษาต่อ ในระดับปริญญาตรี ในชนิดกีฬาต่างๆ ซึ่งใช้เกณฑ์ด้านความพร้อมของวิทยาเขตในด้านบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ และนักกีฬา ซึ่งแต่ละวิทยาเขตสามารถเลือกชนิดกีฬาได้เพียง 3-5 ชนิดกีฬา (สถาบันการพลศึกษา. 2552)

ในแต่ละปีงบประมาณ ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จะดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาเข้าสู่ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แห่งละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 510 คนต่อปีงบประมาณ โดยจะมุ่งเน้นในการฝึกซ้อมกีฬาโดยการใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬามาช่วยในการพัฒนานักกีฬา รวมถึงการดำเนินโครงการจ้างผู้เชี่ยวชาญกีฬา เพื่อจัดจ้างมาปฏิบัติหน้าที่ฝึกสอนกีฬาให้กับนักกีฬาในศูนย์ สำหรับผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่ทางศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศดำเนินการจัดจ้างนั้น มีทั้งผู้เชี่ยวชาญกีฬาภายในประเทศและผู้เชี่ยวชาญกีฬาต่างประเทศ

จากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ตั้งแต่ พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน พบว่า มีความแตกต่างกันในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะการบริหารงานที่ต้องตอบสนองนโยบายของรองอธิการที่แต่ละวิทยาเขต ส่งผลให้การปฏิบัติงานแตกต่างกันด้วย รวมถึงความไม่แน่นอนในด้านการบริหารงบประมาณ เพราะงบประมาณที่ได้รับมีการเปลี่ยนแปลง ตามงบประมาณที่ได้รับจากสำนักงบประมาณ และความล้าช้าในการอนุมัติขอใช้เงินงบประมาณ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงในชนิดกีฬาต่างๆ รวมถึงความไม่ชัดเจนในด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษาที่ต้องใช้รวมกับโรงเรียนกีฬา ซึ่งไม่มียุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสถาบัน ที่เน้นเฉพาะวิทยาเขต ทำให้การบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระดับวิทยาเขต มีความแตกต่างกัน ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้การกำหนดยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในระดับวิทยาเขตแตกต่างกัน ส่งผลให้การบริหาร การจัดการแตกต่างกันด้วย

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษายุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษาขึ้นมาเป็นกรอบในการพัฒนานักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันระดับต่างๆ ซึ่งจะเป็นกลไกที่สำคัญในการผลักดันให้นักกีฬา มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา
2. เพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา
3. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

กลุ่ม 1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬา จำนวน 595 คน

กลุ่ม 2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 34 คน

กลุ่ม 3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ คือผู้บริหารและหัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 34 คน

กลุ่ม 4 ศึกษาความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ คือผู้บริหารและหัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 34 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่ม 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 234 คน จากประชากร 595 คน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 296 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดชั้นภูมิของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬา

ขั้นที่ 2 สุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ในแต่ละชั้นภูมิ

กลุ่ม 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 6 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้บริหารในสถาบันการพลศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารอย่างน้อย 10 ปี

กลุ่ม 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความเป็นไปได้ จำนวน 17 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้บริหารในสถาบันการพลศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารอย่างน้อย 5 ปี

กลุ่ม 4 การศึกษาความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ ใช้ประชากร คือผู้บริหารและหัวหน้าศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา จำนวน 34 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. เป็นแบบสอบถามบุคลากรของสถาบันการพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันการพลศึกษา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สถานการณ์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันการพลศึกษา

2. กระบวนการสนทนากลุ่ม Focus group

3. แบบสอบถามยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ในการทำวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi) และแบบประเมินความสอดคล้องของยุทธศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้แก่

1. คำนวณหาค่าความถี่ และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน ของคะแนนจากแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา พบว่า สถานภาพของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สวัสดิการ การประชาสัมพันธ์ และการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และไม่มีด้านใดมีความเหมาะสมมากที่สุด แต่จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา พบประเด็นที่เป็นปัญหาและอุปสรรค ดังนี้ การขาดนโยบายด้านการประชาสัมพันธ์ เนื่องมากจากการขาดงบประมาณ ขาดนักบริหาร ที่มองเห็นความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ และขาดยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงาน ไม่มีการนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกซ้อมอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากขาดงานวิจัยที่สนับสนุนการพัฒนานักกีฬาและผู้ฝึกสอนกีฬาชาวไทยขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

นอกจากนี้ผลการสังเคราะห์ข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษายังพบว่านโยบายการบริหารงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในแต่ละวิทยาเขตมีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดแนวทางการบริหารที่ไม่เหมือนกัน และในกระบวนการพัฒนานักกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในวิทยาเขตต่างๆ พบว่า ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ไม่เป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน จากข้อมูลดังกล่าว จึงมีความจำเป็น ต้องพัฒนายุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษาขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการนำเสนอยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา 2) การสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความสามารถสูงสุด 3) การพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬาเพื่อรองรับการบริการทั้งการฝึกซ้อมและแข่งขัน และ 4) การสร้างเสริมประสบการณ์การแข่งขันและจัดการแข่งขัน

3. ผลการศึกษาความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ พบว่า

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความตรงจากผู้เชี่ยวชาญโดยการวิจัยเชิงอนาคต (Delphi Technique) ที่มีต่อยุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์ ในภาพรวม มีค่ามัธยฐาน 4.00-5.00 มีค่าฐานนิยม 4.00-5.00 และไม่มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์มากกว่า 1.50

3.2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในด้านความสอดคล้องต่อยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.80-0.97

อภิปรายผลการวิจัย

ยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา เป็นยุทธศาสตร์เชิงข้อความที่ใช้ภาษาอธิบายเพื่อให้เห็นภาพรวมของยุทธศาสตร์

ซึ่งได้มาจากการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นผู้บริหารในสถาบันการพลศึกษา ซึ่งถือได้ว่าเป็นความคิดเห็นที่กลั่นกรอง มาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความหลากหลายในด้านความรู้ความสามารถประสบการณ์ ซึ่งมาร่วมกันพิจารณายุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ที่จะส่งผลให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์ "เป็นศูนย์พัฒนากีฬาในระดับท้องถิ่น และเป็นแหล่งผลิตที่มีคุณภาพในการพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับชาติ" ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2555) คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีน้ำใจนักกีฬา หลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวเพื่อความสามัคคีสมานฉันท์ พัฒนากีฬา สู่ความเป็นเลิศโดยใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล

พันธกิจ พันธกิจเป็นเครื่องกำหนดขอบเขตการดำเนินงานขององค์กรหรือเป็นจุดมุ่งหมายพื้นฐานขององค์กร และยังเป็นการกำหนดสาเหตุที่องค์กรดำเนินงาน รวมถึงกำหนดทิศทาง ก่อนกำหนดกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ ในการกำหนดพันธกิจมีผลต่อการดำเนินงานและการพัฒนาขององค์กร พันธกิจของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา คือ 1) พัฒนานักกีฬา ในระดับท้องถิ่นให้มีความสามารถ สู่ความเป็นเลิศในระดับชาติ 2) พัฒนา ปรับปรุงการบริหารจัดการและบูรณาการนโยบายการกีฬาสู่ท้องถิ่น 3) พัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความสามารถทางด้านกีฬา เช่นนักกีฬามีความสามารถสูงสุด ผู้ฝึกสอนกีฬามีความรู้ความสามารถที่ได้มาตรฐาน 4) พัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการบริการด้านกีฬา และ 5) มีการดำเนินการจัดการแข่งขันร่วมกับท้องถิ่น สอดคล้องกับ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาโดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาให้ได้มาตรฐานระดับสากล นำไปสู่การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสาหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และยังสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรกีฬามีบทบาทในองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์เป็นเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นการแปรรูปพันธกิจให้อยู่ในรูปวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม ชัดเจน และเฉพาะเจาะจง โดยที่วิสัยทัศน์ ทิศทาง และพันธกิจของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษาจะถูกถ่ายทอดเป็นวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่สามารถวัดได้ วัตถุประสงค์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา 1) เพื่อพัฒนานักกีฬาในระดับท้องถิ่นให้มีคุณภาพก้าวไปสู่ความเป็นเลิศในระดับชาติ 2) เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการบูรณาการนโยบายการกีฬาสู่ท้องถิ่น 3) เพื่อพัฒนาส่งเสริมให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ 4) เพื่อพัฒนาสถาน

กีฬาอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา ในการรองรับการให้บริการด้านกีฬาแก่ท้องถิ่น และ 5) เพื่อพัฒนาการจัดการแข่งขันให้เป็นระบบและมีมาตรฐาน โดยความร่วมมือกับท้องถิ่น ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพัฒนานักกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ควรพัฒนาให้ครบทั้ง 5 ของวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) เพื่อจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกเช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาประจำศูนย์และสนามกีฬา และเพื่อพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างจริงจัง เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ รวมทั้งพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล และยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556-2560 (สถาบันการพลศึกษา. 2556) พัฒนานักกีฬาโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อมุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา สนับสนุน ส่งเสริมบุคลากรเข้าร่วมการอบรมที่ทางสมาคมกีฬาหรือองค์กรด้านกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ สมาพันธ์กีฬาให้การรับรอง พัฒนาสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพ และสนับสนุน ส่งเสริมการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับชาติและนานาชาติ

เป้าหมาย เป้าหมายจะถูกกำหนดในรูปของความต้องการภายใต้กำหนดระยะเวลาที่แน่นอน ยังถูกกำหนดในปริมาณที่ชัดเจนและสามารถวัดได้ และยังเป็นเครื่องกำหนดทิศทางที่เป็นรูปธรรม ซึ่งช่วยประเมินการยอมรับ เป้าหมายศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา 1) เป็นแหล่งผลิตนักกีฬาที่มีคุณภาพเพื่อความเป็นเลิศสู่ระดับชาติ 2) ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีความเข้มแข็งเป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น ซึ่งได้รับประโยชน์จากด้านบุคลากรทางการกีฬา ด้านสถานกีฬา อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 3) ความร่วมมือกับท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนานักกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 ให้นักกีฬาทุกกลุ่ม ทุกระดับมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขัน และพัฒนาความสามารถโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติและนานาชาติ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาในแต่ละระดับให้เชื่อมโยงบูรณาการและมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา 2) การสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความสามารถสูงสุด 3) การพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬา เพื่อรองรับการบริการทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขัน และ 4) การสร้างเสริมประสบการณ์การแข่งขันและการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนานักกีฬา ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

2555) ให้ความสำคัญกับส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่ม ทุกระดับ ให้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติและนานาชาติ โดยพัฒนาระบบและกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนากีฬาทุกระดับ รวมถึงการสร้างและพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับ ตลอดจนการสร้างระบบและกลไกการพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาในแต่ละระดับ ให้เชื่อมโยงและมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาระบบการจัดและส่งนักกีฬาแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งระดับชาติและนานาชาติ และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2553) ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์

กลยุทธ์ในการพัฒนานักกีฬาของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ให้เป็นระบบ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนา ปรับปรุงและบูรณาการนโยบายการบริหารจัดการ การกีฬาของท้องถิ่นและศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ กลยุทธ์ที่ 5 การจัดหา ปรับปรุงพัฒนา ทำนุบำรุงสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวย ความสะดวกทางด้านกีฬา กลยุทธ์ที่ 6 การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ และกลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬา สรุปกลยุทธ์จะเป็นแนวทางการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนการพัฒนาและจะทำให้พัฒนาได้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาในแต่ละระดับให้เชื่อมโยงบูรณาการและมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรการที่ 6 สร้างมาตรฐานการบริหารจัดการองค์กรกีฬาเป็นเลิศในระดับภูมิภาค (มาตรฐานสมาคมกีฬาจังหวัด) พร้อมจัดให้มีการติดตามประเมินผลและจัดกลุ่มเพื่อการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ให้นักกีฬาทุกกลุ่ม ทุกระดับ มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขัน และพัฒนาความสามารถโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬา ทั้งระดับชาติและนานาชาติ มาตรการที่ 1-5 คือ 1) ให้มี การคัดเลือกนักกีฬาทุกกลุ่มเข้าร่วมการแข่งขันอย่างทั่วถึง โดยมีระบบการคัดเลือกที่ได้มาตรฐาน และเป็นธรรม และมีการเตรียมทีมเก็บตัวฝึกซ้อมนักกีฬาทุกกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ โดยจัดหาผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการพัฒนานักกีฬา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถเพื่อส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ 2) ให้นำวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาที่มีศักยภาพทุกกลุ่ม ทุกระดับไปสู่กีฬาอาชีพ และมีการศึกษาวิเคราะห์และเทียบเคียง

ศักยภาพทางการกีฬาในกีฬาสากลกับประเทศที่มีความเป็นเลิศ พร้อมค้นหาศักยภาพและความสำเร็จเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาของประเทศไทย 3) ให้มีผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการสร้างพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่ม ทุกระดับให้ได้มาตรฐานสากล 4) ให้มีสวัสดิการเพื่อดูแล และสร้างแรงจูงใจสำหรับนักกีฬาทุกกลุ่มให้เพิ่มขึ้นทั้งในระดับจังหวัด ระดับชาติ และระดับนานาชาติ และ 5) ให้สถานศึกษา หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ท้องถิ่น ภาคเอกชน ให้ความร่วมมือในการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาทุกกลุ่ม และส่งเข้าร่วมการแข่งขันในแต่ละระดับ และยังสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2553) ในกลยุทธ์ที่ 1.1 สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร กลยุทธ์ที่ 1.2 สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานรับนานาชาติ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2553). **แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2553-2557).** กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

_____. (2553). **แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559).** กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

_____. (2555). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559).** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การค้า สกสค.

_____. (2556). **คู่มือรูปแบบการสร้างวัฒนธรรมการเชียร์ฟุตบอลอาชีพ.** กรุงเทพฯ : บริษัท นำทองการพิมพ์ จำกัด.

เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). **ระเบียบวิธีการวิจัย.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ครองช่าง.

จินตนา บุญบงการ และณัฏฐพันธ์ เขจรนันทน์. (2544). **การจัดการเชิงกลยุทธ์.** กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น.** (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

รัชนี ขวัญบุญจัน. (2547). **การจัดทำแผนการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ.** รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การกีฬาแห่งประเทศไทย.

สถาบันการพลศึกษา. (2552). **ร่างแผนพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา (พ.ศ. 2553-2556).** กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

_____. (2554). **รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554.** กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

_____. (2556). **ยุทธศาสตร์สถาบันการพลศึกษา (พ.ศ. 2556-2559).** กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

สมพงษ์ ชาตะวิถี. (25 มีนาคม 2552). **อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา.** สัมภาษณ์.

สมยศ นาวีการ. (2545). **แนวความคิด : การบริหารเชิงกลยุทธ์ Concepts : Strategic Management.** (พิมพ์ครั้งที่ 9) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพบรรณกิจ 1991.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (29 มีนาคม 2551). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554).** http://www.panyathai.or.th/wiki/index.php.

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2551). **ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2551-2554.** กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2549). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาอาชีพ (พ.ศ. 2549-2552).** กรุงเทพฯ : สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Certo, S.C. and Peter, J, P. (1991) **Strategic management : Concept and Applications.** New York : McGraw Hill.

Goodstein, L., N., Timotay MM., and Rfeiffer. J. W. (1993) **Applied Strategic Planning :** How to Develop a Plan that Really Works. California : Pfeiffer Company.

Jefrey L. Frost. (4 April 2013). http://www.thesportjournal.org/article/characteristics-success-sports-coach.

Manchester City Council. (2555). **Manchester City Council ; A Sporting Legacy.**

Mike Edger. (4 April 2013). http://www.sportpsychologytoday.com/youth-sports-psychology/three-keys-to-success-in-sports/

Watt, D.C. (2003). **Sport Management and Administration (2nd ed.).** London : Routledge Taylor & Francis.

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย ที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมในกรุงเทพมหานคร
The Satisfaction of Russian Tourists on Hotel Service in Bangkok Metropolis

กฤศนพัชญ์ บุญช่วย และ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย ระหว่างเพศ และอายุ ที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมในกรุงเทพมหานครโดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน มาวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบ t-test และ ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวรัสเซียส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.8 มีอายุระหว่าง 20-40 ปี ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้ 20,000–50,000 รูเบิล มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท ด้านพฤติกรรมการเลือกใช้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลจากสื่อนิตยสารและวารสาร นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวรัสเซียเดินทางมาเมืองไทยเป็นครั้งแรก มีความคิดเห็นต่อการให้บริการเป็นไปตามความคาดหวังในระดับปานกลาง

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย ที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1. คุณภาพการบริการของพนักงาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.95) 2. ด้านคุณภาพของห้องพัก อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.99) 3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักในอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.84) 4. ด้านการให้บริการทางธุรกิจ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.60) 5. ด้านความคุ้มค่าเงิน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.43) 6. ด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.87) 7. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในโรงแรม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.99)

จากการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียระหว่างเพศ และอายุ พบว่า ระหว่างอายุ มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนระหว่างเพศ พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
คำสำคัญ : ความพึงพอใจ, นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย, การให้บริการ, โรงแรม

Abstract

This research aimed to study the Russian tourists' satisfaction of services provided by hotels in Bangkok and to compare the 2 factors affecting the satisfaction, namely, sex and age,. In the data collecting process, questionnaires were the instrument to gather data from sample group of 400 tourists. Afterwards, data was analyzed by SPSS for Windows program employing related statistics which were percentage, frequency, mean, standard deviation, t-test and ANOVA

The finding indicate that most Russian tourists were female, aged between 20-40 years old. Russian tourists education were in undergraduated level and had an average monthly income of 20,000-50,000 Rubles. They employed as company employees and made their choices of holiday in Bangkok through magazines/periodicals and the groups were travelled with friends and colleagues. At the time of conducting the questionnaires, they were generally the first time visitation and overall, it could be seen that,the average of Russian tourists to Thailand tourism industry was in fair level.

Findings of Russian tourists' satisfaction of services had provided by hotels in Bangkok in 7 different aspects respectively 1. service quality (more satisfactory $\overline{X}$ = 3.95) 2. accommodation (more satisfactory $\overline{X}$ = 3.99) 3. facilities in the room (more satisfactory $\overline{X}$ = 3.84) 4. business services (more satisfactory $\overline{X}$ = 3.60) 5. cost-effectiveness (more satisfactory $\overline{X}$ = 3.43) 6. safety and security (more satisfactory $\overline{X}$ = 3.87) and 7. facilities (more satisfactory $\overline{X}$ = 3.99)

Incomparison of Russian tourists' satisfaction services provided by hotels in Bangkok, there was significant difference at 0.05 between age group. However there was no significant difference at 0.05 between sex.
Keywords : Satisfaction / Russian Tourists / Service / Hotel

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการนันทนาการ (Recreation) รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างเวลาว่าง (Leisure time) ที่มีการเดินทาง (Travel) เข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเป็นการเดินทางจากที่หนึ่งที่มักหมายถึงที่อยู่อาศัย ไปยังอีกที่หนึ่งที่มักถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544) การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมนันทนาการได้รับความนิยมอย่างมาก ก่อให้เกิดเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ทำรายได้ทางเศรษฐกิจอย่างมากมายมหาศาล

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของโลก มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นสินค้าหลักในหลายประเทศ เป็นแหล่งรายได้ เงินตราต่างประเทศที่สำคัญ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น และสร้างงาน สร้างอาชีพให้ประชาชนจำนวนมาก หลายประเทศถือเป็นนโยบายให้การส่งเสริมอย่างจริงจัง ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมาโดยตลอดได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนโดยภาครัฐ มีการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งปรากฏให้เห็นในรูปของการจัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับแรกขึ้นในปี พ.ศ. 2519 โดยได้บรรจุแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 จนถึงปัจจุบัน

ตลาดนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ และเป็นตลาดที่พึ่งพาได้ในระยะยาว (แสงโสม กออุดม, 2550) จากการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียนั้น อาจกล่าวได้ว่า เมื่อความสัมพันธ์ของไทยและรัสเซียในยุคใหม่เริ่มก่อตัวขึ้นภายหลังจากที่ประเทศรัสเซียเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นแบบประชาธิปไตย ในปี พ.ศ. 2536 ทำให้ประเทศรัสเซียเริ่มเปิดประเทศมากยิ่งขึ้น โดยได้พัฒนาความสัมพันธ์ทางด้านต่างๆ กับนานาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การเมือง การติดต่อสื่อสาร รวมถึงทางด้านการท่องเที่ยวอีกด้วย รัสเซียมองว่าเป็นประเทศไทยเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญแห่งหนึ่งของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก เพราะมีภูมิประเทศที่สวยงามหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นชายทะเลขาวสะอาดทางภาคใต้และภาคตะวันออก ป่าไม้ และภูเขาอันงดงามและวัฒนธรรมแบบล้านนาทางภาคเหนือ หรือชีวิตคนเมืองอันทันสมัยในกรุงเทพฯ รวมไปถึงอาหารไทย ผู้คนที่เป็นมิตรและยิ้มสยาม ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมุ่งหน้าเข้ามาเยี่ยมเยือนประเทศไทย นักท่องเที่ยวชาวรัสเซียมีทัศนคติที่ดีต่อการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยได้รับความสะดวกสบายในสถานที่พักแรม และเดินทางระหว่างอยู่ในประเทศไทย นอกจากนั้นยังรู้สึกเพลิดเพลินและปลอดภัยกับสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ รวมทั้งยังรู้สึกประทับใจในบริการตามแหล่งซื้อ ขายสินค้า (นพรดา นิลเจริญ, 2549) ดังนั้นจึงไม่เป็นการแปลกที่นักท่องเที่ยวจากสหพันธรัฐรัสเซียจะเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นทุกปี จากข้อมูลทางสถิติของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองพบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่เดินทางมาประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2550–2555 มีจำนวนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สถิติชาวรัสเซียที่เดินทางเข้าประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2550–2555

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย (คน)
2550	279,419
2551	319,587
2552	344,691
2553	669,454
2554	1,102,745
2555	1,317,387

ที่มา : "สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง," http://www.immigration.go.th

จากสถิติชาวรัสเซียที่เดินทางเข้าประเทศไทยเป็นจำนวนตัวเลขที่ก้าวกระโดด อาจกล่าวได้ว่านักท่องเที่ยวรัสเซียมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นเรื่อยๆ ในปีถัดไป ชาวรัสเซียจัดเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงมาก เพราะชาวรัสเซียส่วนใหญ่ที่เดินทางไปต่างประเทศนั้นจะมีสถานะทางเศรษฐกิจดี มีกำลังซื้อมากและสามารถใช้เงินจำนวนมากได้ (พิมพ์นิภา ลิมปะถาวรวงศ์, 2549) ดังนั้นจึงได้มีความพยายามในการดำเนินการต่างๆ และหากลยุทธ์ต่างๆ มาสนับสนุนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย

การให้บริการของโรงแรมเป็นหนึ่งในเครื่องมือจูงใจนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียได้ดีที่สุดอย่างหนึ่ง เนื่องจากการเข้าพักในโรงแรมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักท่องเที่ยว ดังนั้นคุณภาพในการให้บริการจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการตัดสินใจในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว โดยโรงแรมต้องมุ่งสร้างคุณภาพในการให้บริการ ให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวครั้งนั้นๆ และเป็นการสร้างแรงดึงดูดให้กลับมาเที่ยวเมืองไทยอีกครั้ง ซึ่งจะเป็นการสร้างรายได้เข้าประเทศอย่างมหาศาล

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและมีข้อสงสัยว่านักท่องเที่ยวชาวรัสเซียมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของโรงแรมในกรุงเทพมหานครเพียงใด มีอะไรบ้างที่เห็นว่าจัดการได้ดีแล้ว หรือยังต้องแก้ไขปรับปรุงและมีความเห็นหรือข้อเสนอแนะอย่างไรต่อการให้บริการของโรงแรมในกรุงเทพมหานครภายในอนาคต นอกจากนี้ยังมีข้อสงสัยว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียต่อการให้บริการของโรงแรม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมในกรุงเทพมหานคร" เพื่อให้ทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรม อีกทั้งยังเป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมทางการตลาด ส่งเสริมให้รู้จักนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย ทราบถึงระดับความพึงพอใจของชาว

รัสเซียที่มีต่อโรงแรม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการโรงแรม และต่อนโยบายของรัฐต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียระหว่างเพศ และอายุ ที่มีต่อการให้บริการของโรงแรม ที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจากขนาดของประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่เข้ามาพักอาศัยโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ผลสำรวจโดย Master Card Global Destination Cities Index ประจำปี 2555 ศึกษาว่า มีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก 12.2 ล้านคน เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังกรุงเทพมหานคร โดยจากสถิตินักท่องเที่ยวชาวรัสเซียของกรมการท่องเที่ยว ที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยในปี พ.ศ. 2555 เป็นจำนวน 1.31 ล้านคน ทั้งนี้หากเฉพาะเจาะจงถึงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครนั้น ไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้กลุ่มตัวอย่าง จึงไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ดังนั้นการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจึงใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Sangren, 1999) โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5%

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการให้บริการของโรงแรม

2. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อสร้างแบบสอบถามเพื่อให้มีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้เนื้อหาชัดเจนและครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาค่าความตรงของแบบสอบถามด้วยวิธีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence, IOC) เพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขความถูกต้อง ความชัดเจน และความเหมาะสมของเนื้อหา โดยค่าที่ได้ต้องมีค่าใกล้เคียง 1 มากที่สุด โดยผู้วิจัยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60 ขึ้นไป เพราะถือว่าค่าที่ได้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับทางสถิติ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนทดลองใช้ โดยผลการทดสอบความตรงได้ค่า IOC เท่ากับ 0.96

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbachs's alpha coefficient) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเที่ยงหรือความสอดคล้องภายใน โดยค่าที่ได้ต้องมีความใกล้เคียง 1 มากที่สุด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549)

โดยผู้วิจัยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา 0.70 ขึ้นไป เพราะถือว่าค่าที่ได้เพียงพอและเป็นที่ยอมรับทางสถิติ โดยผลการทดสอบความเที่ยงได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา เท่ากับ 0.81

5. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงด้านสำนวนภาษาให้ชัดเจน และนำแบบสอบถามไปดำเนินการแปลเป็นภาษารัสเซีย ผ่านผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาหรือเจ้าของภาษา ตรวจสอบเพื่อความแม่นตรงของเนื้อหาให้ถูกต้องตลอดจนรูปแบบการจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อให้เหมาะสม และจึงใช้แบบสอบถามนี้ในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวนำมาวิเคราะห์ โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ(Percentage) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เนื่องจากเป็นข้อมูลชนิดนามบัญญัติ (Nominal Data)

2. ประสบการณ์การใช้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ(Percentage) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เนื่องจากเป็นข้อมูลชนิดนามบัญญัติ (Nominal Data)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการใช้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานครของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย ระหว่างเพศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่า“ที” (t-Test) เนื่องจากเป็นการทดสอบความแตกต่างของ 2 กลุ่ม และระหว่างอายุ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance: ANOVA) ด้วยการทดสอบค่า “เอฟ” (F-Test) ในกรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe's method) เนื่องจากเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูล 2 ชนิดขึ้นไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาดังนี้ (ตารางที่ 1 หน้า 14)

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามชาวรัสเซีย จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 และเป็นเพศชาย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 มีอายุระหว่าง 20-40 ปี มากที่สุด จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ต่อมา คือ อายุ 41-60 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา คือ ปริญญาโทหรือปริญญาเอก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 และระดับการศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพมากที่สุด คือ พนักงานบริษัท จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา คือ นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ต่อมา คือ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ต่อมา คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 52 คน

คิดเป็นร้อยละ 13.0 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุด คือ 20,000–50,000 รูเบิล จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมา คือ 50,000 รูเบิลขึ้นไป จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ต่อมา คือ ต่ำกว่า 5,000 รูเบิล จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ต่อมา คือ 5,000 20,000 รูเบิล จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 (ตารางที่ 2 หน้า 14)

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อใดในการเลือกโรงแรมในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คือ นิตยสาร / วารสาร จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา คือ โทรทัศน์ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ต่อมา คือ อินเตอร์เน็ต จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ต่อมา คือ โปสเตอร์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ต่อมา คือ วิทยุ จำนวน

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 400)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	169	42.2
	หญิง	231	57.8
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	76	19.0
	อายุ 20–40 ปี	282	70.5
	อายุ 41–60 ปี	42	10.5
การศึกษา	มัธยมศึกษา	76	19.0
	ปริญญาตรี	242	60.5
	ปริญญาโทหรือปริญญาเอก	82	20.5
อาชีพ	นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา	76	19.0
	ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	59	14.8
	พนักงานบริษัท	213	53.3
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	52	13.0
รายได้	ต่ำกว่า 5,000 รูเบิล	76	19.0
	5,000 20,000 รูเบิล	21	5.3
	20,000–50,000 รูเบิล	169	42.3
	50,000 รูเบิลขึ้นไป	134	33.5

10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 3 หน้า 15)

จากตารางที่ 3 สามารถสรุปการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างเพศ มีผลต่อความพึงพอใจของ

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อใดในการเลือกโรงแรมในกรุงเทพมหานคร

การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อใดในการเลือกโรงแรมในกรุงเทพมหานคร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์	126	31.50
วิทยุ	10	2.50
นิตยสาร / วารสาร	192	48.00
อินเตอร์เน็ต	50	12.50
โปสเตอร์	22	5.50
รวม	**400**	**100.00**

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างเพศ มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้านคุณภาพการบริการของพนักงาน

	ด้านคุณภาพการบริการของพนักงาน	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	พนักงานโรงแรมให้บริการท่านด้วยความสุภาพและเป็นมิตร	4.04	0.66	4.00	0.68	0.58	0.56
2	พนักงานโรงแรมแต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อยและมีความพร้อมให้บริการแก่ท่าน	3.96	0.64	3.94	0.62	0.30	0.76
3	พนักงานโรงแรมสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศกับท่านได้อย่างเข้าใจ	3.76	0.77	3.90	0.69	-1.81	0.07
4	พนักงานโรงแรมให้ความใส่ใจติดตามงานของท่านและทำจนสำเร็จ	4.04	0.74	4.12	0.72	-1.03	0.31
5	พนักงานโรงแรมให้บริการท่านตามมาตรฐานของโรงแรมได้เหมือนกันทุกครั้ง	3.82	0.77	3.87	0.72	-0.77	0.44
	รวม	**3.92**	**0.55**	**3.96**	**0.51**	**-0.78**	**0.44**

$p > .05$ ($t_{\infty} = \pm 1.96$)

นักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้านคุณภาพการบริการของพนักงาน โดยใช้ค่า t-test พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 4 หน้า 15)

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างอายุ มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้านคุณภาพการบริการของพนักงาน โดยใช้ค่า ANOVA พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 5 หน้า 16)

ตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ด้านการให้บริการทางธุรกิจ จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นข้อที่ว่า “การจองโรงแรมมีความสะดวกสบาย” แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41-60 ปี ($\overline{X}$ = 3.31) ให้ความเห็นว่า ด้านการให้บริการทางธุรกิจ ข้อที่ว่า “การจองโรงแรมมีความสะดวกสบาย” ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร น้อยกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 20 ปี หรือต่ำกว่า ($\overline{X}$ = 3.80) และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21-40 ปี ($\overline{X}$ = 3.71)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างอายุ มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้านคุณภาพการบริการของพนักงาน

	ด้านคุณภาพการบริการของพนักงาน	ต่ำกว่า 20		21-40 ปี		41-60 ปี		F	p
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
1	พนักงานโรงแรมให้บริการท่านด้วยความสุภาพและเป็นมิตร	4.00	0.67	4.02	0.67	3.95	0.70	0.23	0.80
2	พนักงานโรงแรมแต่งกายสะอาด สุภาพ เรียบร้อยและมีความพร้อมให้บริการแก่ท่าน	3.96	0.62	3.95	0.63	3.88	0.67	0.27	0.77
3	พนักงานโรงแรมสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศกับท่านได้อย่างเข้าใจ	3.72	0.76	3.87	0.71	3.88	0.77	1.21	0.30
4	พนักงานโรงแรมให้ความใส่ใจติดตามงานของท่านและทำจนสำเร็จ	4.18	0.78	4.08	0.71	3.93	0.71	1.69	0.19
5	พนักงานโรงแรมให้บริการท่านตามมาตรฐานของโรงแรมได้เหมือนกันทุกครั้ง	3.89	0.72	3.84	0.74	3.81	0.77	0.21	0.81
	รวม	**3.95**	**0.57**	**3.95**	**0.52**	**3.89**	**0.51**	**0.27**	**0.76**

$P < 0.05$ ($F_{2, 385} = 1.440$)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างอายุ มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ด้านการให้บริการ ทางธุรกิจ จำแนกตามอายุ

	ด้านการให้บริการทางธุรกิจ	อายุ						F	p	เปรียบเทียบรายคู่
		20 ปี หรือต่ำกว่า (1)		21-40 ปี (2)		41 -60 ปี (3)				
		$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.			
1	การจองโรงแรมมีความสะดวกสบาย	3.80	0.94	3.71	0.94	3.31	1.09	3.87	0.02*	3-1,2
2	ท่านสามารถชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ กับทางโรงแรมได้อย่างสะดวกรวดเร็ว	3.83	0.94	3.79	0.91	3.62	1.01	0.76	0.47	-
3	ใบเสร็จค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายต่างๆ ของทางโรงแรมมีการแจ้งชัดเจน	3.43	1.02	3.62	0.99	3.45	1.13	1.26	0.28	-
4	ทางโรงแรมมีการแจ้งเงื่อนไขต่างๆ เกี่ยวกับการเข้าพักอย่างชัดเจน	3.38	1.01	3.56	0.92	3.26	0.96	2.45	0.09	-
5	ทางโรงแรมมีโปรโมชั่นในด้านราคาร่วมกับธุรกิจอื่น	3.57	0.85	3.49	0.93	3.24	0.85	1.83	0.16	
	รวม	**3.60**	**0.77**	**3.63**	**0.74**	**3.38**	**0.81**	**2.10**	**0.12**	-

* $P < 0.05$ ($F_{2, 385} = 1.440$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การอภิปรายผลจากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัย พบว่า

1.1 ในภาพรวมคุณภาพการบริการของพนักงาน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.95) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร นั้น พนักงานต่างๆ ที่ปฏิบัติงานในโรงแรม จะต้องเป็นผู้ที่มีใจรักในการให้บริการ มีความสุภาพ เรียบร้อย แต่งกายเรียบร้อย และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่โรงแรมกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด รวมถึงจะต้องมีการสื่อสารภาษาต่างประเทศกับลูกค้าที่มาใช้บริการได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิดา วนารักษ์สกุล (2552) ที่พบว่า การบริการที่ดีจากพนักงาน ส่งผลต่อการบริหารความสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการโรงแรม อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ใช้บริการโรงแรมชอบวิธีการสื่อสารแบบการติดต่อสัมพันธ์ ถือว่าเป็นไปตามวิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทยที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวที่ว่า บริการที่ดีทุกระดับประทับใจ ยังคงใช้ได้ดีสำหรับการบริการความสัมพันธ์กับผู้ใช้บริการธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย ที่จะทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ และเกิดการจดจำ ก็จะเกิดความต้องการกลับมาใช้บริการซ้ำอีก

1.2 ด้านคุณภาพของห้องพัก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.99) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ภายในห้องพักของโรงแรมต่างๆ นั้น จะต้องมีการจัดแบ่งพื้นที่ต่างๆ ออกเป็นสัดส่วนที่ชัดเจน และทางโรงแรมจะต้องมีการจัดบรรยากาศภายในโรงแรมไม่ว่าจะเป็นภายนอกห้องพักหรือภายในห้องพัก ให้มีบรรยากาศที่ดี เช่น มีการตกแต่งต้นไม้ หรือการตกแต่งตามเทศกาลต่างๆ เป็นต้น ก็จะทำให้กลุ่มลูกค้ามีความพึงพอใจในการเข้ามาใช้บริการในโรงแรม สอดคล้องกับชอย แล ชู (Choi and Chu, 2001) ที่พบว่า โรงแรมควรมีการจัดแหล่งบันเทิงเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น บาร์ คลับ มีการบริการอาหารและเครื่องดื่ม พร้อมการบรรเลงดนตรี หรือการร้องเพลงขับกล่อม โรงแรมบางแห่งอาจตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ เช่น ตามป่าเขาลำเนาไพร บริเวณน้ำตก หรือแถบชายทะเล จะช่วยให้แขกผู้พักได้มีการพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศได้รับความเพลิดเพลินอีกทางหนึ่ง นอกจากนั้นปัจจุบันยังมีการบริการอื่นๆ เพิ่มขึ้นในโรงแรมบางแห่ง เช่น สถานที่ออกกำลังกายพร้อมอุปกรณ์การบริการนวดตัว การบินการอาบน้ำแร่ในบริเวณที่มีแหล่งน้ำแร่ตามธรรมชาติ เป็นต้น

1.3 ด้านคุณภาพของห้องพัก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.84) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า คุณภาพของห้องพักนั้นจะต้องมีความสะอาด มีความสะดวก และอุปกรณ์ภายในห้องพักต่างๆ จะต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน และวัสดุที่ใช้ในห้องพักจะต้องมีการเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอ เช่น ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น สอดคล้องกับกฤษณา โบสุวรรณ (2550) ที่พบว่า ในปัจจัยด้านสภาพห้องพักโดยรวม อันได้แก่ ความปลอดภัย ความสะอาด ความสะดวกสบายและความสวยงาม เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ในปัจจัยส่วนประกอบของห้องพัก เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจ

มากที่สุด และในปัจจัยด้านบริการอาหารถึงห้องพัก เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากและเมื่อรวมปัจจัยทุกด้านอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

1.4 ด้านการให้บริการทางธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.60) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นั้น จะต้องการให้มีการนำระบบทางอิเล็กทรอนิกส์มาช่วยอำนวยความสะดวกในการชำระค่าบริการต่างๆ เพื่อทำให้เกิดความสะดวกสบายของลูกค้าที่มาใช้บริการ และทางโรงแรม ควรจะต้องมีการแสดงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับอัตราค่าใช้จ่ายจากการเข้ามาใช้บริการในโรงแรมอย่างชัดเจน รวมถึงอยากให้ทางโรงแรมมีการจัดโปรโมชั่นเพื่อส่งเสริมการขายต่างๆ ด้วย

1.5 ด้านความคุ้มค่าเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.43) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นั้น มีความต้องการให้โรงแรม มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีคุณภาพ และราคาของการเช่าห้องพัก จะต้องมีความเหมาะสมกับราคาและเป็นมาตรฐานตามที่ได้มีการโฆษณาไว้ สอดคล้องกับ เบญนภา จันทร์กลับ (2554) ที่พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสนใจกับพื้นที่ใช้สอยและลักษณะการออกแบบที่คุ้มค่ากับราคาที่ต้องจ่าย โดยให้ความสนใจกับโรงแรมที่มีล็อบบี้โปร่ง โล่ง รับลมธรรมชาติ มีสระว่ายน้ำส่วนกลาง แต่สามารถเข้าถึงได้จากห้องพัก ห้องอาหารต้องอยู่ชั้นบนของอาคาร ซึ่งสามารถมองเห็นทัศนียภาพได้ดีที่สุด นอกจากนี้นักท่องเที่ยวพร้อมที่จะจ่ายค่าที่พักสูงขึ้นถ้าหากโรงแรมนั้นมีสระว่ายน้ำส่วนตัว หรือมีอ่าง Jacuzzi ภายในห้องพัก

1.6 ด้านความปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.87) เนื่องจากนักท่องเที่ยวหลายแห่ง ก่อนการเช่าห้องพักในโรงแรม จะมีการพิจารณาถึงระบบรักษาความปลอดภัยก่อน เช่น การจัดทำป้ายแสดงทางหนีไฟที่ชัดเจน รวมถึงเมื่อเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น ทางโรงแรมควรมีช่วยเหลือชาวต่างชาติ เช่น การให้พนักงานพาตำรวจไปแจ้งความเป็นต้น สอดคล้องกับจีรพร ศรีวัฒนานุกูลกิจ และเศกสิน ศรีวัฒนานุกูลกิจ (2547) ที่พบว่า ความปลอดภัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านห้องพัก

1.7 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในโรงแรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.99) เนื่องจากผู้ใช้บริการภายในโรงแรม ต้องการเข้ามาใช้บริการเพื่อเป็นการพักผ่อน และเป็นการท่องเที่ยว ดังนั้น ทางโรงแรมจึงควรมีการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับข่าวสาร ข้อมูลทั่วไปทั้งไปทั้งในและนอกโรงแรม เช่น ห้องอาหาร จะต้องมีอาหารที่หลากหลาย และบริเวณรอบๆ ตัวโรงแรมมีแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสม รวมถึงทางเดินภายในโรงแรมมีความแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสม เป็นต้น สอดคล้องกับชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2532) ที่พบว่า ธุรกิจและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจในการใช้บริการ โดยจะต้องอาศัยองค์ประกอบ 8 ประการ คือ การคมนาคมขนส่ง ที่พัก ร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยว สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง ความปลอดภัย และการเผยแพร่โฆษณา เป็นต้น

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ และอายุ

2.1 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ จากการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ระหว่างเพศชาย กับเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นภาวดี พยัคฆโส (2555) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย ซึ่งพบว่ามีพฤติกรรมระหว่างเพศไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ จากการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ด้านคุณภาพการบริการของพนักงาน ด้านคุณภาพห้องพัก และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับอภิศักดิ์ จรดล (2555) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวไม่มีผลต่อพฤติกรรมและความพึงพอใจในการใช้บริการโรงแรม ยกเว้น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการโรงแรมในกรุงเทพมหานคร ด้านการให้บริการทางธุรกิจ ด้านความคุ้มค่าเงิน ด้านความปลอดภัย และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่ได้ทำการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวประเทศรัสเซีย ซึ่งพบว่านักท่องเที่ยวชาวรัสเซียในแต่ละช่วงอายุมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการฝึกอบรมภาษาต่างประเทศให้กับพนักงานทุกคน ให้มีความรู้ ความเข้าใจโดยเน้นในเรื่องของการสื่อสาร เพราะจำเป็นอย่างมากในการที่จะให้ความช่วยเหลือ หรืออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาพักให้เกิดความพึงพอใจต่อการใช้บริการสูงสุด

2. ควรมีการจัดบรรยากาศภายในโรงแรมให้มีแสงสว่างอยู่ในระดับที่เหมาะสม มีความสะอาด มีการระบายอากาศที่ดีและอุปกรณ์ภายในโรงแรมควรอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ เช่น ลิฟต์จะต้องมีความพร้อมต่อการใช้งาน รวมถึงระบบการชำระเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายกับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ

3. ควรกำหนดราคาค่าห้องพักให้มีความเหมาะโดยคำนึงถึงทำเลที่ตั้ง บรรยากาศโดยรอบการตกแต่งภายในหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ รวมถึงการบริการของพนักงานโรงแรม ให้มีความเหมาะสมกับความคุ้มค่าของเงิน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รัฐบาลควรมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีเอกภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากโครงสร้างการบริหารจัดการของรัฐเป็นจุดอ่อนสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยว กลไกของรัฐเพื่อจัดการท่องเที่ยวยังอ่อนแอ ขาดเอกภาพ รวมถึงกฎระเบียบของรัฐที่ตามไม่ทันการพัฒนาในภาคเอกชน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจำเป็นต้องมีการเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

กล่าวคือ จุดแข็งของประเทศไทยคือมีประสบการณ์ด้านการตลาดต่างประเทศมากกว่าประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ และได้รับรางวัลระดับนานาชาติ ทั้งในด้านเมืองน่าเที่ยวและบริการของโรงแรมไทยหลายรางวัลติดต่อกันมานาน ชื่อเสียงของประเทศไทยนับได้ว่าติดตลาดโลกแล้ว ดังนั้นจึงไม่เป็นการยากนักที่จะทำให้นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย รวมถึงชนชาติอื่นๆ หลั่งไหลเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากยิ่งขึ้นทุกปีๆ

3. กรมการท่องเที่ยว ควรพัฒนามาตรฐาน การบริการด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการสนับสนุนการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยจุดแข็งของประเทศไทยมีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวมากอยู่แล้ว ซึ่งหากพัฒนามาตรฐานของโรงแรม ร้านอาหาร การคมนาคม ระบบสาธาณูปโภค ระบบการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรค ให้อยู่ในระดับมาตรฐานที่ดีขึ้น ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจและเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวนานาชาติที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมในต่างจังหวัด ต่างภูมิภาค เพื่อที่จะได้นำมาเป็นแนวทางพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงธุรกิจโรงแรมให้เป็นที่พึงพอใจของผู้มาใช้บริการและเกิดความต้องการที่จะกลับมาใช้บริการโรงแรมอีกครั้ง

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้บริการธุรกิจโรงแรมทั้งด้านบวกและด้านลบ เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุงให้มีคุณภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานระดับสากล

กิตติกรรมประกาศ

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรมในกรุงเทพมหานคร สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ ศ.ดร.สมบัติ กาญจนกิจ ผศ. ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล รศ. ดร.ประพัฒน์ ลักษณพิสุทธิ์ อาจารย์ ดร.รัตนา ปานเรียนแสน และ อาจารย์ ดร.กัณฐัศศา พงษ์หิรัญ

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2552). แผนการตลาดเร่งด่วนเพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์และกระตุ้นการท่องเที่ยว ปี 2552. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้ง.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2555). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวประเทศรัสเซีย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

กฤษณา โบสุวรรณ. (2550). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการให้บริการของโรงแรม กรณีศึกษาโรงแรมระดับ 3 ดาว ในเขตพัทยาเหนือ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขารัสเซียศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2549). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: กองทุนตำราภาควิชาสถิติ คณะพาณิชศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุลวรา สุวรรณภิมล. (2548). หลักการมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.

จงกลณี เลิศสุจริตกุล. (2532). ธุรกิจโรงแรมกับการโฆษณา. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนบัณฑิต. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จิราพร ทัตตะวร. (2542). การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาหมู่บ้านปราสาทใต้ อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จีรพร ศรีวัฒนานุกูลกิจ และเศกสิน ศรีวัฒนานุกูลกิจ (2547). ความต้องการและความพึงพอใจของชาวต่างชาติในการพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิราภรณ์ อัมพรพรรดิ์. (2545). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. คณะศิลปศาสตร์ ภาควิชาอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ชนิดา วนารักษ์สกุล. (2552). การรับรู้การบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้า ความพึงพอใจ และความภักดีของผู้ใช้บริการโรงแรม. ปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์. (2532). ปกิณกะบทความทางด้านวิชาการด้านการท่องเที่ยว: เล่ม 1-2. เชียงใหม่ : ภาควิชามนุษยสัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เทพศักดิ์ บุณยรัตพันธุ. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิภาพของการนำนโยบายการให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการพัฒนา) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นพรดา นิลเจริญ. (2549). ทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียต่อการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชารัสเซียศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นภาวดี พยัคฆโส. (2555). พฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวรัสเซียที่มีต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุษบา สุธีธร และภัสวลี นิติเกษตรสุนทร. (2541). เจตคติและความประทับใจของชาวต่างประเทศที่ได้มาเยี่ยม ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

เบญนภา จันทร์กลับ. (2554). แนวโน้มการพัฒนารูปแบบโรงแรมบูติก : กรณีศึกษาโรงแรมในเขตอำเภอหัวหิน-ชะอำ. วิทยานิพนธ์ปริญญาเคหพัฒนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประยูร กาญจนดุล. (2549). กฎหมายการปกครอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปรีชา แดงโรจน์. (2527). การโรงแรมฉบับนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตรีอนันต์.

พนิดา ธนพัฒนพงศ์. (2539). การสำรวจความพึงพอใจในการให้บริการต่างๆ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประสานศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พิมพ์นิภา ลิมปะถาวรพงษ์. (2549) ผลดีและผลเสียจากการทำข้อตกลงยกเลิกการตรวจตรา (Visa) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศรัสเซีย. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชารัสเซีย ศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มาฆะ ขิตตะสังคะ และคณะ. (2543). การจัดการและเทคนิคการบริการในโรงแรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

แสงโสม กออุดม. (2550). ผลดีและผลเสียจากการทำข้อตกลงยกเลิกการตรวจลงตรา (Visa) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศรัสเซีย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขารัสเซียศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมาคมโรงแรมไทย. จำนวนย่านของโรงแรมในกรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.thaihotels.org [07 สิงหาคม 2555].

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ทำมาดี.

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. สถิติชาวรัสเซียที่เดินทางเข้าประเทศไทย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.immigration.go.th [26 มีนาคม 2555].

หลุย จำปาเทศ. (2533). จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาสน์.

อภิศักดิ์ จรดล. (2555). พฤติกรรมความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการบริหารจัดการของโรงแรมในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิต. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

อัมพวัลณ์ อยู่จุ้ย. (2551). ความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการที่มีต่อการบริการของโรงแรมสวนดุสิตเพลส มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนา. สำนักกิจการพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

Choi, T. and Chu, R. Determinants of Hotel Guests Satisfaction and Repeat Atronang in the Hong Kong Hotel Industry. [online]. Retrieved from: http://www.sciencedirect.com/science

Collier and Harraway. Principles of Tourism. Auckland: Longman Paul Ltd.,1997.

Frankel J.. The Making of Foreign Policy: An Analysis of Decision Making. London: Oxford University Press, 1963.

Holloway, J. C. The Business of Tourism. London: MacDonald and Evans, 1983.

Kalmykow D.A. Memories of a Russian Diplomat Outposts of the Empire (1893-1917). New Haven, London: Yale University Press, 1971.

Likert, R. New pattern of management. New York: McGrew-Hill. 1961.

Mueller, H. and Kaufmann, E, L. Journal of Vacation Marketing. Vol.2 (Monta, 2001).

Mullins, J. Management and Organization Behavior. London: Pitman Company, 1985.

Sangren, S.A simple Solution to Nagging Questions about Survey, Sample Size and Validity. New York: Ithaca 1999.

Academic Journal Institute of Physical Education

การเพิ่มคุณค่าโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาส

Values Added to Taekwondo Training Program for Life Quality Development in Underprivileged Children

ขนิษฐา ชุมเพ็ญ
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการเพิ่มคุณค่าโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาส 2) เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาสก่อนฝึกระหว่างฝึกและหลังฝึกกีฬาเทควันโด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยศึกษาคุณค่าที่ได้จากการฝึกกีฬาเทควันโด ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นเด็กด้อยโอกาสที่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา จ.ลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ดำเนินการฝึกตามโปรแกรมการฝึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีการทดสอบก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองและหลังเสร็จสิ้นการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด ดำเนินการฝึกเป็นเวลา 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 32 คาบ และแบบทดสอบก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ และด้านสังคม ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความฉลาดทางอารมณ์ การปรับตัวทางสังคม และสมรรถภาพทางกาย สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบผสม (Mixed ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1) โปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดที่เพิ่มคุณค่าของโปรแกรมการฝึกมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาสที่เรียนตามโปรมแกรมนี้ดีขึ้น โดยมีความมีน้ำใจนักกีฬา ความฉลาดทางอารมณ์ การปรับตัวทางสังคม และสมรรถภาพทางกาย มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเห็นคุณค่าในตนเองยังไม่แตกต่างกัน 2) การเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาส ระหว่างกลุ่มทดลองและควบคุม พบว่าด้านความมีน้ำใจนักกีฬา การปรับตัวทางสังคม สมรรถภาพทางกาย ด้าน การนั่งงอตัว การดันพื้น การเดินวิ่ง แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาดีกว่ากลุ่มควบคุม ยกเว้นด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ ดัชนีมวลกาย และการนอนยกตัว ยังไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย มีดังนี้ 1) ควรนำโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดที่เพิ่มคุณค่าไปฝึกให้กับเด็กด้อยโอกาสในโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ 2) โรงเรียนควรจะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดที่เพิ่มคุณค่านี้เพื่อพัฒนาเด็กในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม 3) หน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนสามารถนำโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดนี้ไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Abstract

The objectives of this research were 1) to study taekwondo training program improve a better life quality of underprivileged children, and 2) to compare life quality before, during, and after training. Life quality received from the Taekwondo training was classified as the aspects of self-esteem, sportsmanship, emotional quotient, social adjustment and physical fitness. Samples were 60 underprivileged students of Chalermprakiet 48 Punsa School, Lumphun province, volunteered to participate in the study. They were divided into 2 groups as the experimental group and the control group, 30 of each. Research tools, taekwondo training program for life quality development, designed by the researcher. The experiment carried out for 16 weeks of 2 periods/a week all 32 lessons and test before trial, during trial and after the trial. Test composed of self esteem, sportsmanship, emotional quotient (E.Q.), social adjustment, and physical fitness. Statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, Mixed ANOVA.

The results were as follows: 1) the taekwondo training program positively influenced life quality of underprivileged children by significantly increasing the aspects of sportsmanship, emotional quotient (E.Q.), social adjustment and physical fitness, at the .05 level. 2) In comparing the life quality of the experimental group was significantly better than the control group in sportsmanship, social adjustment, and three variables of physical fitness such as sit and reach, push up and walk/run 1.6 miles at the .05 level. However, self esteem emotional quotient (E.Q.) and two variables of physical fitness aspect as to BMI and abdominal curl were not significantly different.

The recommendations from the research were: Practicing Taekwondo in underprivileged children has improved their life quality. Therefore, it is suggested that Taekwondo be practiced by other underprivileged children in other different schools. Moreover, school curricular should contain Taekwondo as the guideline to child development in all parts. Child related organizations should promote Taekwondo in children, including applying the sport in developing their skills and quality of life.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันกีฬาเป็นกิจกรรมที่สังคมให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ผู้เล่นกีฬานอกจากจะมีสุขภาพที่แข็งแรงแล้ว กีฬายังเป็นกิจกรรมที่สร้างความเป็นระเบียบวินัย การควบคุมตนเอง การรู้จักบริหารเวลา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา และเป็นที่ยอมรับของสังคม กิจกรรมทางกีฬาจะช่วยหล่อหลอมให้คนเป็นคนดีของสังคมและชาติ

ปัจจุบันเด็กและเยาวชนได้มีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น กีฬาเทควันโดเป็นกีฬาที่ประชาชนให้ความสนใจและเล่น เป็นจำนวนมาก มีจำนวนมากกว่า 5 แสนคนเนื่องจากกีฬาเทควันโดเป็นกีฬาที่มีคุณค่าหลายประการ กีฬาเทควันโดเป็นศิลปะป้องกันตัวชนิดหนึ่งที่สามารถเล่นเพื่อป้องกันตัว เพื่อสุขภาพ เพื่อออกกำลังกาย หรือเพื่อการแข่งขัน (สันติ สรรพศรี. 2551:3) กล่าวว่าสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของศิลปะป้องกันตัวเทควันโด ไม่เพียงแต่การเรียนรู้ของการใช้ศิลปะป้องกันตัวเท่านั้น แต่ยังประกอบไปด้วยการสร้างจิตใจของผู้ที่ได้ฝึกฝนให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นเป็นสุภาพบุรุษและมีจิตใจที่โอบอ้อมอารีและเมตตากับผู้ที่ด้อยกว่า การฝึกฝนกีฬาเทควันโดจะทำให้เป็นคนที่มีสุขภาพจิตและเจตคติที่ดีต่อมวลมนุษย์ชาติ โดยการแอบแฝงบนพื้นฐานของการฝึกศิลปะป้องกันตัว ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนจะมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงมีความกระฉับกระเฉงและมีพละกำลัง นอกจากนี้การเรียนรู้ศิลปะป้องกันตัว ยังได้ประโยชน์ทำให้ผู้ที่ได้ฝึกฝน มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยที่จะรักษาชีวิตและทรัพย์สินของเขาเหล่านั้น ตลอดจนครอบครัวเพื่อนบ้านและประเทศชาติเป็นสำคัญ สมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย มีความตั้งใจจะตอบแทนสังคมหลังจากได้พัฒนากีฬาเทควันโดไทยไปสู่ความเป็นเลิศแล้ว จึงได้จัดทำโครงการสายสัมพันธ์สานฝันเทควันโด เริ่มขึ้นเมื่อปลาย พ.ศ. 2550 โดยนำกีฬาเทควันโดเข้าไปสอนให้กับเด็กด้อยโอกาส และเพื่อใช้กีฬาเทควันโดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเยาวชนที่ขาดโอกาสเป็นการขัดเกลาทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคม นักสังคมสงเคราะห์ ที่ประจำอยู่ในบ้านสงเคราะห์เด็กชายปากเกร็ดได้รายงานว่า กีฬาเทควันโด ทำให้เด็กมีสมาธิมากขึ้น เรียบร้อย มีระเบียบวินัย สามัคคีกัน นอกจากนี้ยังรู้จักเคารพตนเองและผู้อื่น

ปัจจุบันสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทยได้เริ่มโครงการที่ 3 เมื่อประมาณปลายปี พ.ศ. 2551 ที่โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา จังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำสำหรับเด็กหญิงที่บิดามารดาเสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ หรือเด็กกำพร้าที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา

ทางสมาคมฯ มีความคาดหวังว่าผลที่ได้จากการฝึกเทควันโดตามโปรแกรมการฝึกที่เพิ่มคุณค่าจะช่วยทำให้ผู้ฝึกได้พัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะกีฬาเทควันโดเป็นศิลปะชั้นสูง มีคุณค่าสำหรับผู้เรียนหลายประการ คือ สามารถนำไปใช้ป้องกันตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปประยุกต์กับศิลปะการต่อสู้ชนิดอื่นได้อย่างดียิ่งมีความเชื่อมั่นต่อตัวเอง มีความกล้าหาญ สร้างระเบียบวินัยต่อตนเองและส่วนรวม มีอำนาจบังคับจิตใจดี มีความสุขุมเยือกเย็น มานะอดทน สามารถทำให้ร่างกายมีสมรรถภาพดี มีความสง่างามสมส่วน แข็งแรง ว่องไว และมีความต้านทานโรคสูง และสามารถยึดเป็นอาชีพได้

อย่างไรก็ตามกีฬาเทควันโดจะสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด สิ่งสำคัญประการหนึ่งขึ้นอยู่กับโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดที่ผู้สอนนำมาใช้ จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนและผู้ตัดสินกีฬาเทควันโด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการเพิ่มคุณค่าโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาส ณ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา จ.ลำพูน โดยนำโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดไปสอนให้กับเด็กด้อยโอกาส เพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ในด้านต่างๆ เพื่อที่เด็กเหล่านั้นจะได้พัฒนาตนเองเป็นบุคคลที่ดีของสังคมและประเทศชาติต่อไป พร้อมทั้งโปรแกรมการฝึกที่เพิ่มคุณค่านี้สามารถที่จะลดต้นทุนในการจัดการในเรื่องของสถานที่ ครูผู้สอน ชุดอุปกรณ์การฝึกซ้อม แต่ได้ผลตอบแทนสูงสุดคือการพัฒนาคนที่ดีต่อสังคมและประเทศได้ และนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจในการนำกีฬาเทควันโด ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาสหรือของเด็กและเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาการเพิ่มคุณค่าโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาส

2. เพื่อเปรียบเทียบคุณค่าของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาสก่อนฝึกระหว่างฝึกและหลังฝึกกีฬาเทควันโด

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. สร้างโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 2 ชั่วโมง รวม 16 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 32 คาบ

2. นำโปรแกรมการฝึกไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนกีฬาเทควันโดซึ่งมีประสบการณ์การสอนอย่างน้อย 10 ปี ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหาของโปรแกรมการฝึกและความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการฝึกและนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย

3. ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนด้อยโอกาส แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม กลุ่มทดลอง ทำการทดสอบการทดลอง (Pre-test) กลุ่มละ 30 คน ด้วยวิธีรับสมัครนักเรียนที่สนใจ

4. ทดสอบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย

แบบทดสอบการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา แบบทดสอบความฉลาดทางอารมณ์ และแบบทดสอบการปรับตัวทางสังคม

5. ดำเนินการฝึกตามโปรแกรมการฝึกที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยใช้เวลาดำเนินการ 16 สัปดาห์ มีการสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 2 ชั่วโมง

6. หลังเสร็จสิ้นการฝึกตามระยะเวลาที่กำหนด ทำการทดสอบระหว่างการทดลอง (Mid-Test) ในสัปดาห์ที่ 8 และหลังการทดลอง (Post-Test) ในสัปดาห์ที่ 16

7. สัมภาษณ์นักเรียนที่เข้าฝึกกีฬาเทควันโด จำนวน 8 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ การอยู่อาศัย สภาพของบิดามารดา สถานภาพและอาชีพของบิดามารดา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเอง แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา แบบทดสอบความฉลาดทางอารมณ์ และแบบทดสอบการปรับตัวทางสังคม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างด้านต่างๆ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง ในสัปดาห์ที่ 8 และหลังทดลอง ในสัปดาห์ที่ 16 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบผสม (Mixed ANOVA)

4. นำเสนอข้อมูลในรูปของตารางความเรียงและแผนภูมิกราฟ

5. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่านักเรียนเป็นเพศหญิง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากข้อมูลจำแนกตามอายุของนักเรียน พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่ มีอายุ 13 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และกลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี และ 16 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 สภาพการพักอาศัยของนักเรียน พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับมารดาจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 กลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับมารดาจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 การมีชีวิตอยู่ของบิดา พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่บิดายังมีชีวิตอยู่ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 กลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่บิดาถึงแก่กรรม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 จากข้อมูลการมีชีวิตอยู่ของมารดา พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่มารดายังมีชีวิตอยู่ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.3 กลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่มารดายังมีชีวิตอยู่ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 สภาพการสมรสของบิดามารดาของนักเรียน พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่ มีสภาพการสมรสของบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่ มีสภาพการสมรสของบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 จำนวนพี่น้องของนักเรียน พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่มีพี่น้อง 1 คน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 กลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่มีพี่น้อง 2 คน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 อาชีพของบิดา พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่บิดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 กลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่บิดามีอาชีพอื่นๆ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 อาชีพของมารดา พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่มารดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 กลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่มารดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่ากลุ่มทดลองนักเรียนส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 กลุ่มควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีระดับ

การศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบผสม (Mixed ANOVA) ของการเห็นคุณค่าในตนเอง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความฉลาดทางอารมณ์ การปรับตัวทางสังคม และสมรรถภาพทางกาย ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและควบคุม

ด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง หลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	35.03	5.43	36.57	7.39	38.37	5.01
กลุ่มควบคุม	32.70	7.72	33.77	8.35	35.47	5.89

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการเห็นคุณค่าในตัวเองเมื่อวัดหลังการทดลองมีค่าสูงสุดทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 38.37 และ 35.47 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่ากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลา

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการเห็นคุณค่าในตัวเอง ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
<u>ระหว่างกลุ่ม</u>					
กลุ่มการทดลอง	1	322.672	322.672	2.806	.099
ความคลาดเคลื่อน	58	6669.611	114.993		
<u>ภายในกลุ่ม</u>**					
ระยะเวลา	2	281.100	140.550	12.952	.000
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	2	2.744	1.372	.126	.881
ความคลาดเคลื่อน	116	1258.822	10.852		

**Sphericity Assumed

จากตารางที่ 2 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด โดยวัดคะแนนความสามารถด้านการเห็นคุณค่าในตัวเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = 2.806, p-value = .099) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่าไม่มีอิทธิพลร่วมระหว่างกลุ่มการทดลองกับเวลา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F = .126, p-value = .881) นั่นคือ ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเห็นคุณค่าในตัวเองก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการเห็นคุณค่าในตัวเองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อช่วงเวลาในการทดลองเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง หลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	63.30	6.53	64.20	5.83	64.90	7.35
กลุ่มควบคุม	62.43	8.17	60.60	8.97	51.27	11.21

จากตารางที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา โดยคะแนนที่ทำการวัดหลังทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าสูงสุดเป็น 64.90 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดก่อนทดลองโดยมีค่าเป็น 62.43 และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่ามากกวากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลา

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
<u>ระหว่างกลุ่ม</u>					
กลุ่มการทดลอง	1	1638.050	1638.050	14.839	.000
ความคลาดเคลื่อน	58	6402.500	110.388		

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova (ต่อ)

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
ภายในกลุ่ม**					
ระยะเวลา	1.479	834.633	564.363	9.131	.001
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	1.479	1355.633	916.654	14.830	.000
ความคลาดเคลื่อน	85.776	5301.733	61.809		

** Greenhouse-Geisser

จากตารางที่ 4 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด โดยวัดคะแนนความสามารถด้านความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = 14.839, p-value < .000) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (F = 14.830, p-value < .001) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลอง ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านความฉลาดทางอารมณ์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านความฉลาดทางอารมณ์ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง หลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	147.33	13.72	150.77	16.68	151.00	14.25
กลุ่มควบคุม	151.37	13.93	144.90	13.49	138.53	12.48

จากตารางที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านความฉลาดทางอารมณ์โดยคะแนนที่ทำการวัดหลังทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าสูงสุดเป็น 151.00 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดก่อนทดลอง โดยมีค่าเป็น 151.37 และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่ากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลายกเว้นเมื่อทำการวัดคะแนนก่อนทดลอง

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถเฉลี่ยด้านความฉลาดทางอารมณ์ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่มการทดลอง	1	1022.450	1022.450	2.299	.135
ความคลาดเคลื่อน	58	25789.833	444.652		
ภายในกลุ่ม**					
ระยะเวลา	2	654.233	327.117	4.193	.017
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	2	2069.100	1034.550	13.262	.000
ความคลาดเคลื่อน	116	9049.333	78.011		

**Sphericity Assumed

จากตารางที่ 6 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดโดยวัด วัดคะแนนความสามารถด้านความฉลาดทางอารมณ์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = 2.299, p-value = .135) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (F = 13.262, p-value < .001) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านความฉลาดทางอารมณ์ในก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การปรับตัวทางสังคม

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านการปรับตัวทางสังคม ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง หลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	97.53	7.99	98.70	8.16	100.50	8.49
กลุ่มควบคุม	96.97	9.88	96.57	8.49	92.93	5.97

จากตารางที่ 7 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านการปรับตัวสังคม โดยคะแนนที่ทำการวัดหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าสูงสุดเป็น 100.50 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดก่อนทดลอง โดยมีค่าเป็น 96.97 และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่ากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลา

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการปรับตัวทางสังคมก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่มการทดลอง	1	527.022	527.022	4.364	.041
ความคลาดเคลื่อน	58	7004.444	120.766		
ภายในกลุ่ม**					
ระยะเวลา	2	25.433	12.717	.306	.737
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	2	404.878	202.439	4.871	.009
ความคลาดเคลื่อน	116	4821.022	41.561		

**Sphericity Assumed

จากตารางที่ 8 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด โดยวัดคะแนนความสามารถด้านการปรับตัวทางสังคมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (F = 4.364, p-value = .041) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (F = 4.871, p-value = .009) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการปรับตัวทางสังคมในก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมรรถภาพทางกายโดยวัดจากค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง หลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	19.17	2.67	19.78	2.40	19.43	2.27
กลุ่มควบคุม	19.47	2.74	19.54	2.74	19.55	3.07

จากตารางที่ 9 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI โดยคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าใกล้เคียงกันโดยมีค่าสูงสุดเป็น 19.78 เมื่อทำการวัดระหว่างทดลอง ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าใกล้เคียงกันโดยมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดหลังทดลองโดยมีค่าเป็น 19.55 และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่าน้อยกว่ากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลายกเว้นในช่วงระหว่างทดลอง

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI ก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่มการทดลอง	1	.163	.163	.008	.930
ความคลาดเคลื่อน	58	1201.539	20.716		
ภายในกลุ่ม**					
ระยะเวลา	1.747	3.476	1.990	6.584	.003
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	1.747	2.350	1.345	4.452	.018
ความคลาดเคลื่อน	101.325	30.618	.302		

** Greenhouse-Geisser

จากตารางที่ 10 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด โดยวัดคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = .008, p-value = .930) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (F = 4.452, p-value = .018) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI ในก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนั่งงอตัว

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนั่งงอตัว ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง หลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	10.73	6.31	15.63	6.16	18.48	6.37
กลุ่มควบคุม	7.35	5.62	6.78	5.78	5.27	6.34

จากตารางที่ 11 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนั่งงอตัวโดยคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าสูงสุดเป็น 18.48 เมื่อทำการวัดระหว่างทดลอง ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดหลังทดลองโดยมีค่าเป็น 7.35 และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่ากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลา

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนั่งงอตัวก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
<u>ระหว่างกลุ่ม</u>					
กลุ่มการทดลอง	1	3238.513	3238.513	31.679	.000
ความคลาดเคลื่อน	58	5929.258	102.229		
<u>ภายในกลุ่ม</u>**					
ระยะเวลา	1.716	263.333	153.488	27.714	.000
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	1.716	728.233	424.461	76.642	.000
ความคลาดเคลื่อน	116	551.100	4.751		

** *Greenhouse-Geisser*

จากตารางที่ 12 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด โดยวัดคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนั่งงอตัว ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = 31.679, p-value <.000) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลา อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ 0.05 (F = 28.853, p-value < .000) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนั่งงอตัวในก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนอนยกตัว

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนอนยกตัว ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	23.73	10.26	54.27	16.35	68.80	17.57
กลุ่มควบคุม	41.00	16.28	53.10	18.34	55.17	17.90

จากตารางที่ 13 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนอนยกตัวโดยคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดหลังทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 68.80 และ 55.17 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่ามากกว่ากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลา

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนอนยกตัว ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
<u>ระหว่างกลุ่ม</u>					
กลุ่มการทดลอง	1	30.422	30.422	.063	.803
ความคลาดเคลื่อน	58	28170.222	485.693		
<u>ภายในกลุ่ม</u>**					
ระยะเวลา	2	28008.744	14004.372	88.697	.000
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	2	7250.078	3625.039	22.959	.000
ความคลาดเคลื่อน	116	18315.178	157.889		

** Sphericity Assumed

จากตารางที่ 14 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดโดยวัด วัดคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนอนยกตัวระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = .063, p-value = .803) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (F = 22.959, p-value < 0.000) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการนอนยกตัวในก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการดันพื้น

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการดันพื้น ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	29.93	8.08	44.80	13.95	63.20	22.07
กลุ่มควบคุม	26.27	6.16	35.40	11.79	31.20	7.44

จากตารางที่ 15 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการดันพื้นโดยคะแนนของกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดหลังทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 63.20 กลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดระหว่างทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 35.40 และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่ามากกวากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลา

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการดันพื้นก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่มการทดลอง	1	10155.022	10155.022	35.609	.000
ความคลาดเคลื่อน	58	16540.444	285.180		

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการดันพื้นก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova (ต่อ)

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
ภายในกลุ่ม**					
ระยะเวลา	1.800	11184.400	6214.215	54.655	.000
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	1.800	6732.044	3740.421	32.898	.000
ความคลาดเคลื่อน	104.389	11868.889	113.699		

** Greenhouse-Geisser

จากตารางที่ 16 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโด โดยวัดคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการดันพื้นระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (F = 35.609, p-value < 0.000) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่ม พบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (F = 32.898, p-value < 0.000) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการดันพื้นในก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง และหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการเดิน/วิ่ง 1.6 ก.ม.

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการเดิน/วิ่ง 1.6 ก.ม.ก่อนทดลอง ระหว่างทดลอง หลังทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ก่อนทดลอง		ระหว่างทดลอง		หลังทดลอง	
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.
กลุ่มทดลอง	14.55	2.88	13.82	2.00	13.18	1.72
กลุ่มควบคุม	15.08	2.63	17.08	3.23	17.56	2.61

จากตารางที่ 17 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการเดิน/วิ่ง 1.6 ก.ม. โดยคะแนนของกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดก่อนทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 14.55 กลุ่มควบคุมมีคะแนนสูงสุดเมื่อทำการวัดหลังการทดลองโดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 17.56 และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลาพบว่าคะแนนความสามารถของกลุ่มทดลองมีค่าน้อยกว่ากลุ่มควบคุมในทุกช่วงเวลา

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการเดิน/วิ่ง 1.6 ก.ม. ก่อนทดลอง ระหว่างทดลองและหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยวิธี Mixed Anova

แหล่งความผันแปร	ระดับขั้นความเสรี	ผลบวกกำลังสอง	กำลังสองเฉลี่ย	F	p-value
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่มการทดลอง	1	10155.022	10155.022	35.609	.000
ความคลาดเคลื่อน	58	16540.444	285.180		
ภายในกลุ่ม**					
ระยะเวลา	1.303	14.348	11.008	2.510	.108
กลุ่มการทดลองและระยะเวลา	1.303	116.879	89.666	20.446	.000
ความคลาดเคลื่อน	75.603	331.550	4.385		

** Greenhouse-Geisser

จากตารางที่ 18 การทดสอบอิทธิพลของโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดโดยวัด วัดคะแนนความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการเดิน/วิ่ง 1.6 ก.ม. ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 35.609$, p-value < 0.000) เมื่อพิจารณาการทดสอบภายในกลุ่มพบว่ามีอิทธิพลร่วมของกลุ่มการทดลองกับเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($F = 20.446$, p-value < 0.000) นั่นคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านสมรรถภาพทางกายโดยวัดจากการเดิน/วิ่ง 1.6 ก.ม. ในก่อนทดลองระหว่างทดลองและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการเพิ่มคุณค่าแบบฝึกกีฬาเทควันโดเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาส ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง

นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์

มีระดับคะแนนค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่แตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบด้านการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดและนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดในสัปดาห์ที่ 1, 8, 16 พบว่า ในสัปดาห์ที่ 16 ระดับคะแนนค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดแต่ยังไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงว่าการฝึกกีฬาเทควันโดให้กับเด็กด้อยโอกาสสามารถพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองให้เกิดขึ้นกับเด็กด้อยโอกาสได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ สุมนาพันธ์ (2546) พบว่าการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น สามารถเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและผู้นำมีความสามารถเอื้ออำนวยให้สมาชิกได้แสดงออกอย่างเต็มที่รวมทั้งการให้ความร่วมมือของสมาชิกด้วยความสมัครใจจะสามารถทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองขึ้นมาได้ ส่วนของ จรัญญา ขันกฤษณ์ (2543) ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองมีผลมาจากปัจจัยหลายประการไม่ว่าจะเป็น เพศ สภาพการอยู่อาศัย สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ จำนวนพี่น้อง รวมทั้งระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดู ส่งผลต่อการรับรู้ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน พฤติกรรมเป็นผลมาจากพลังความสัมพันธ์ของกลุ่ม การทำกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกจะทำให้สมาชิกเกิดการปรับตัวเข้าหากัน บุคคลที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มจะมีโอกาสแสดงตนอย่างเปิดเผยหรือพยายามป้องกันตนเอง พฤติกรรมกลุ่มโดยให้บุคคลแสดงออกตามความเป็นจริงจะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น

2. ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์ มีระดับคะแนนค่าเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาดีขึ้นและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 และเมื่อเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดและนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดในสัปดาห์ที่ 8 และ16 พบว่า ในสัปดาห์ที่ 16 ระดับคะแนนค่าเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโด และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์ มีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจความมีน้ำใจนักกีฬาดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ฝึกกีฬาเทควัน ดังคำกล่าวของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523, หน้า 20) ที่กล่าวถึงน้ำใจนักกีฬาว่า “น้ำใจนักกีฬาเป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข” และตรงกับคำกล่าวของ Bowen and Mitchell (1927) ที่ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญและควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝัง ซึ่งได้แก่ การรู้แพ้รู้ชนะและการให้อภัย เคารพกฎกติกา การเล่นด้วยความยุติธรรม ซื่อสัตย์ และการยอมรับในคำตัดสินของกรรมการ

3. ด้านความฉลาดทางอารมณ์

นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์

มีระดับคะแนนค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ดีขึ้น แต่ยังไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดและนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดในสัปดาห์ที่ 8 และ 16 พบว่า ในสัปดาห์ที่ 16 ระดับคะแนนค่าเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโด และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์ มีคุณภาพชีวิตด้านอารมณ์ในด้านความฉลาดทางอารมณ์ ดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโด จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลอง สามารถพัฒนาระดับความฉลาดทางอารมณ์ดีขึ้นกว่าเดิมโดยเฉพาะในเรื่ององค์ประกอบดี ด้านควบคุมอารมณ์ด้านรับผิดชอบ องค์ประกอบเก่ง ด้านมีแรงจูงใจ ซึ่งแสดงว่าการฝึกกีฬาเทควันโดสามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ในด้านต่างๆ ของนักเรียนได้ ซึ่งอธิบายได้ว่า นักเรียนที่เข้าร่วมการฝึกกีฬาเทควันโดอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่กำลังสนใจการเล่นและกิจกรรมต่างๆ การเล่นยังคงมีความสำคัญต่อวัยรุ่น เพราะเป็นอีกแนวทางหนึ่งซึ่งตอบสนองความต้องการ ด้านสังคม อารมณ์ และสติปัญญา อีกทั้งยังเป็นที่สนใจของวัยรุ่นอีกด้วย ซึ่งจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดครั้งนี้มีความสนใจ กระตือรือร้น และให้ความร่วมมือในการฝึกเป็นอย่างดี นอกจากนี้การฝึกกีฬายังเป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง สามารถพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองด้านมนุษย์สัมพันธ์และพฤติกรรมด้านสังคมได้ ดังที่ กรมสุขภาพจิต (2545) ได้อธิบายไว้ ดังนี้ คือมีความสามารถในการที่จะกระตุ้นตนเองให้ไปสู่เป้าหมายที่ดี ควบคุมอารมณ์ ความขัดแย้งได้ มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รับรู้อารมณ์ผู้อื่นได้ มีชีวิตอยู่ด้วยความหวังที่ดี และมองโลกในแง่ดี มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี และที่สำคัญคือมีความสามารถในการรอคอยเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าเดิม แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ย่อมมีชีวิตที่ประสบผลสำเร็จทั้งหน้าที่การงาน ครอบครัว และมีความสุขในการดำเนินชีวิตประจำวัน

4. ด้านการปรับตัวทางสังคม

นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์ มีระดับคะแนนค่าเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมดีขึ้นและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดและนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดในสัปดาห์ที่ 8 และ 16 พบว่า ในสัปดาห์ที่ 16 ระดับคะแนนค่าเฉลี่ยการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโด และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์ มีคุณภาพชีวิตด้านสังคมในด้านการปรับตัวทางสังคมดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโด จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลอง สามารถพัฒนาระดับการปรับตัวทางสังคมดีขึ้นกว่าเดิมโดยเฉพาะในเรื่อง ด้านการยอมรับตนเองและผู้อื่น ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบวินัย ด้านการปรับตัวเข้ากับเพื่อนและบุคคลทั่วไป ซึ่งแสดงว่าการฝึก

กีฬาเทควันโดสามารถพัฒนาการปรับตัวทางสังคมในด้านต่างๆ ของนักเรียนได้ ของตนเองและผู้อื่น

5. ด้านสมรรถภาพทางกาย

นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองหลังจากฝึกกีฬาเทควันโดได้ 16 สัปดาห์ มีระดับคะแนนค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกาย ด้านค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI ด้านการนั่งงอตัว การนอนยกตัว การดันพื้น การเดินวิ่งดีขึ้น และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดและนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดในสัปดาห์ที่ 8 และ 16 พบว่าในสัปดาห์ที่ 16 ระดับคะแนนค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกาย ด้านการนั่งงอตัว ด้านการดันพื้น และการเดินวิ่ง 1.6 กิโลเมตร ของนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ระดับคะแนนค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกายด้านค่าดัชนีมวลกายหรือค่า BMI ด้านการนอนยกตัว ของนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดในกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโดยังไม่แตกต่างกัน เมื่อเทียบกับเกณฑ์สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ถือว่าทั้งสองกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ปกติ ซึ่งแสดงว่าการฝึกกีฬาเทควันโดสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ในด้านต่างๆ ของนักเรียนได้ เพราะในการฝึกกีฬาเทควันโดนั้นจะมีการอบอุ่นร่างกายข้อต่อต่างๆ การยืดเหยียดกล้ามเนื้อก่อนการฝึก จึงทำให้การนั่งงอตัวดีขึ้น และมีการวิ่งเพิ่มความคล่องตัวและกล้ามเนื้อขาในส่วนต่างๆ และหลังเลิกฝึกก็จะให้นักเรียนได้ฝึกการนอนยกตัว และการดันพื้น จึงทำให้นักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดเป็นบุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายด้านความแข็งแรง และความอดทนของกล้ามเนื้อท้อง กล้ามเนื้อแขน และหัวไหล่ และความอดทนของระบบหัวใจและการไหลเวียนเลือด ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งอธิบายได้ว่า นักเรียนด้อยโอกาสที่ฝึกกีฬาเทควันโด ได้รับการฝึกซ้อมกีฬาเทควันโดจากผู้ฝึกสอนเป็นประจำต่อเนื่อง จึงเป็นผู้มีความสามารถทางสมรรถภาพร่างกายที่ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโด กล่าวได้ว่ากีฬาเทควันโดเป็นกีฬาที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพร่างกายที่แข็งแรง มีความอดทนในด้านต่างๆ มีความคล่องแคล่วว่องไว และเกิดทักษะกีฬาการต่อสู้ป้องกันตัวที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะนักเรียนที่ฝึกกีฬาเทควันโดที่โรงเรียนนี้เป็นนักเรียนหญิงล้วนจึงควรฝึกกีฬาต่อสู้ป้องกันตัว

นอกจากนี้การเพิ่มคุณค่าโปรแกรมฝึกเทควันโด เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาสนั้นสามารถลดต้นทุนด้านต่างๆ ได้มาก เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนการฝึกสอนเด็กทั่วไปต่อเด็กจำนวน 30 คน ฉะนั้นในการที่เราจะพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ นั้นการลงทุนแบบนี้จะลดต้นทุนมากกว่าการสอนเด็กทั่วไป แต่ได้ผลตอบแทนเหมือนกันหรืออาจดีกว่า ซึ่งเด็กเหล่านี้สามารถพัฒนาตัวเองเป็นบุคคลที่มีคุณภาพที่ดีในทุกๆ ด้านของสังคมและประเทศได้ ดังนั้นจึงเห็นว่าถ้าหน่วยงานหรือองค์กรใดให้การสนับสนุนโอกาสแบบนี้ให้กับเด็กด้อยโอกาสที่ยังคงมีมากในทุกชุมชนของสังคมไทย จะเป็นการช่วยเหลือเด็กเหล่านั้นให้กลายเป็นเยาวชนหรือบุคคลที่ดีมีคุณภาพต่อไปในภายหน้าได้ โดยใช้การลงทุนที่น้อยที่สุดแต่ให้ผลตอบแทนสูงสุดได้

ข้อเสนอแนะ

1. โปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดให้เด็กด้อยโอกาสที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในครั้งนี้สามารถทำให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและใช้การลงทุนที่น้อยแต่ได้ผลตอบแทนสูงคือคุณภาพและการพัฒนาเด็กที่มีคุณภาพโดยไม่จำเป็นต้องใช้การลงทุนที่มากเมื่อเปรียบเทียบการฝึกสอนโดยปกติทั่วไป ดังนั้นจึงควรนำโปรแกรมการฝึกกีฬาเทควันโดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นไปฝึกให้กับเด็กด้อยโอกาสในโรงเรียนต่างๆ หรือกลุ่มเด็กเยาวชนกลุ่มอื่นๆ ต่อไป

2. โรงเรียนควรบรรจุหลักสูตรกีฬาเทควันโดเข้าไปในแผนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ

3. จากการวิจัยพบว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กด้อยโอกาสในด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการเข้าร่วมฝึกกีฬาเทควันโดและมีความแตกต่างกับนักเรียนที่ไม่ได้ฝึกกีฬาเทควันโด ดังนั้นทางโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงควรจะส่งเสริมการฝึกกีฬาเทควันโดให้กับเด็กและเยาวชนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลของนักเรียนในระดับที่ลึกลงไปโดยใช้เวลาการฝึกกีฬาเทควันโดที่มากกว่านี้ว่าจะเป็นอย่างไร

2. ควรมีการศึกษาต่อไปในรายละเอียดแต่ละด้าน

3. ควรมีการศึกษาและนำกีฬาเทควันโดไปพัฒนาเด็กหรือเยาวชนในด้านต่างๆ ในโรงเรียนอื่นๆ หรือหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา ผศ.ดร.นิลมณี ศรีบุญ ผศ.ดร.แสงหล้า ชัยมงคล ที่ได้ให้คำแนะนำ รวมทั้งข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ บัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์ทุกท่านในโครงการบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้จนประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณขอขอบคุณ นายกสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย ผศ.พิมล ศรีวิกรม์ ที่ได้นำโครงการสายสัมพันธ์สานฝันเทควันโดไปสอนให้กับเด็กด้อยโอกาส ในที่ต่างๆ รวมถึงโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา จ.ลำพูนด้วย ตลอดจนครูและนักเรียนเทควันโดโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 48 พรรษา จ.ลำพูน ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาเทควันโด ที่ให้ความร่วมมือในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

คุณลักษณะของนักกีฬาเทควันโด. (15 กรกฎาคม 2554). http://wt.ac.th.

คุณสมบัติของนักกีฬาเทควันโด. (10 กรกฎาคม 2554). : http://news.sanook.com/sport/sport137875.php

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2556). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559).** กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค.

กรมสุขภาพจิต. (2545). **คู่มือความฉลาดทางอารมณ์.** นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข.

จรัญญา ขันกฤษณ์. (2543). **การสร้างแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศรีสุพรรณเชียงใหม่.** สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว)บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประพัฒน์ ลักษณ์พิสุทธิ์. (มกราคม 2521). "พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ". **วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และนันทนาการ, 1** : 35 - 41.

วันเพ็ญ สุมนาพันธ์. (2545). **ผลของกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อการพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาช่างอิเลคทรอนิคส์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). **พลศึกษาในสารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิมพระเกียรติ.** กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สันติ สรรพศรี (2551). **แรงจูงใจและการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศของผู้ที่เข้ามาเรียนเทควันโดในโรงเรียนสอนเทควันโดในอำเภอเมืองเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Bowen, Wilbur P. and Mitchell, Elmer D. (1927). **The Theory of Organized Play.** New York : As Barnes and Company.

Academic Journal Institute of Physical Education

การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษทางกีฬาโปโลน้ำและรูปแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาโปโลน้ำทีมชาติไทย
A Development of Talented Indicators and A Training Programe of Thailand Water Polo National Team

ดร.ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ (2) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ (3) เพื่อจัดทำรูปแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาโปโลน้ำทีมชาติไทย โดยใช้แบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษทางกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติ โดยมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ (1) การศึกษาเอกสารเพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ (2) การสร้างเครื่องมือการวิจัย (3) การศึกษาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย (4) การนำเสนอแนวทางทางการส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติ

ผลการวิจัยได้ใช้ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติ มี 5 ตัวบ่งชี้ คือ (1) ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านมนุษยมิติ (2) ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านทักษะทางกลไก (3) ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านจิตวิทยา (4) ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านสรีรวิทยาและ (5) ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านความฉลาดในการแข่งขัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติ ซึ่งประกอบไปด้วยรายการทดสอบ 30 รายการทดสอบ โดยมีค่าความตรงตามเนื้อหา 0.76 มีความตรงตามโครงสร้างทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการทดสอบ ยกเว้นการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านมนุษยมิติทั้ง 10 รายการ และมีความเที่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการทดสอบ โดยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.91

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่าแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติเพื่อทำการประเมินความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านมนุษยมิติ ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านทักษะทางกลไก ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านจิตวิทยา ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านสรีรวิทยาและตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านความฉลาดในการแข่งขันนั้นเป็นเครื่องมือการวิจัยที่มีคุณภาพ ทั้งในด้านความตรงตามเนื้อหา ด้านความตรงตามโครงสร้างทฤษฎีที่สามารถจำแนกนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษกับนักกีฬาโปโลน้ำระดับปกติทั่วไปได้ ด้านความเที่ยงของการทดสอบ และมีคู่มือการใช้พร้อมทั้งรายละเอียดของการทดสอบ

สำหรับผู้ที่สนใจจะนำไปใช้ในการทดสอบและคัดเลือกนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ

คำสำคัญ : ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ / กีฬาโปโลน้ำ / โปรแกรมการฝึกซ้อม

Abstract

The purposes of this study were (1) to develop the indicators of talented water polo players in Thailand National Team (2) to test the efficiency of the test ; and (3) to present the model of support and develop the Thailand National Water Polo Team by using test of talented indicators of water polo in National level. They were 4 stages of research procedure as follows: (1) to study the documents for evaluating the indicators talented of water polo player; (2) to construct the research instruments; (3) to study the quality of research instrument and (4) to present the model of support and develop the Thailand National Water Polo Team.

The research was found that the talented indicators of water polo in National level were consisted of 5 indicators as follow: (1) the anthropometry indicators had 10 test lists, (2) the motor skill indicators had 7 test lists, (3) the psychology indicators had 4 test lists, (4) the physiology indicators had 4 test lists, and (5) the game intelligence indicators had 5 test lists. It was found that the content validity was at 0.76 (IOC). The construct validity was statistically significant at .05 in all items except the anthropometry talented identification test. The reliability of the test was also significant at .05 in all items and the reliability was at 0.91.

The results of this research concluded that: the test which was used for evaluating the talented indicators of water polo players in National level in 5 components as follow: (1) the anthropometry indicators (2) the motor skill indicators (3) the psychology indicators (4) the physiology indicators and (5) the game intelligence indicators had a quality in content validity, construct validity, reliability and also the test manual with details was also constructed to test and to select the talented water polo players in National level. This research was supported by Chulalongkorn Univeristy, Thailand.

Keywords: TALENTED IDENTIFICATION / WATER POLO / TRAINING PROGRAME

บทนำ

ในยุคปัจจุบันเป็นช่วงเวลาแห่งความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งด้านการศึกษาที่ซึ่งทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า ทรัพยากรที่สำคัญและมีค่ามากที่สุดนั่นก็คือทรัพยากรมนุษย์ หากจะเปรียบเทียบว่าประเทศใดที่มีจำนวนอัตราประชากรที่มีความรู้ความสามารถสูง อาจเป็นดัชนีชี้วัดอย่างหนึ่งที่ชี้ให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จที่ครอบคลุมถึงการจัดการเกี่ยวกับระบบของการศึกษา คุณภาพของการจัดการศึกษาพิเศษก็ถือว่าเป็นดัชนีชี้วัดความเจริญทางการศึกษาและศักยภาพของเทคโนโลยี ในขณะที่การศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษก็เป็นดัชนีบ่งชี้แนวโน้มความเจริญหรือสมรรถนะของประเทศนั้นในอนาคต สำหรับในประเทศไทยนั้นการให้ความสำคัญกับผู้ที่มีความสามารถพิเศษนั้นเพิ่งจะเริ่มหันมาให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากขึ้นตามลำดับ ทั้งจากหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชนต่างช่วยกันส่งเสริมและผลักดันให้เกิดผลงานเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ดังจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ ทั้งนี้ในปัจจุบันเริ่มมีการให้ความสนใจกับบุคคลผู้ที่มีความสามารถพิเศษหรือมีพรสวรรค์ในด้านต่างๆ ตามที่ Gardner ได้ค้นพบขึ้นมาที่เรียกว่า ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ที่ได้รับการยอมรับอย่างมากในปัจจุบัน ซึ่งความสามารถด้านต่างๆ จะมีอยู่ด้วยกันทั้งหมดแปดด้าน โดยที่ผู้วิจัยได้มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับผู้ที่มีความสามารถทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily Kinesthetic Intelligence) คือมีความสามารถสูงในการใช้ร่างกายของตนแสดงเพื่อความคิด ความรู้สึกซึ่งจะปรากฏในกลุ่มนักแสดง นักแสดงท่าใบ้ นักกีฬา นาฏกร นักฟ้อนรำและในบุคคลที่มีความสามารถในการใช้มือเพื่อประดิษฐ์ ตัวอย่างเช่น ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรง ความรวดเร็ว ความยืดหยุ่น ความประณีตและความไวทางประสาทสัมผัส ตามหลักการและทฤษฎีของ Gardner ทั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสนใจกับประชากรในกลุ่มนักกีฬาประเภทของกีฬาโปโลน้ำ ซึ่งการระบุความสามารถพิเศษทางการกีฬานั้นเริ่มเข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาโปรแกรมในหลายชนิดกีฬา (Falk, 2004) และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วอย่างเช่นในประเทศออสเตรเลีย ได้จัดให้มีโครงการ Talent Search (โครงการแสวงหาผู้ที่มีความสามารถพิเศษหรือมีพรสวรรค์) ซึ่งโครงการนี้อยู่ภายใต้การดูแลของสถาบันการกีฬาแห่งประเทศออสเตรเลีย (AIS) และความสำคัญของการพัฒนาตัวบ่งชี้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ อาจจะเป็นส่วนสำคัญของชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ในการแข่งขันกีฬา (Hoar and Warr, 2000)

การคัดเลือกผู้เล่นเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการแข่งขันกีฬาในแต่ละประเภทนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการหานักกีฬาที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นในด้านทางกายหรือจิตใจ ที่มีความพร้อมหรือที่สมบูรณ์ที่สุด ณ เวลานั้นๆ ลงทำการแข่งขัน ดังนั้นการทดสอบทักษะกีฬาจึงเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลความสามารถทางด้านกีฬาของนักกีฬาในแต่ละประเภท แบบทดสอบทักษะกีฬาจะเป็นตัวบ่งชี้ให้ผู้ฝึกสอนรู้ว่านักกีฬาของตนมีความสามารถในระดับไหน (อ้างถึงใน จรวย แก่นวงษ์คำ, 2529) ซึ่งหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการคัดเลือกนั้นจึงเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ได้มาซึ่งนักกีฬาที่มีความสามารถ

สูงกว่าบุคคลธรรมดาทั่วๆ ไปในกีฬาโปโลน้ำ เกณฑ์การคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษจึงมีส่วนช่วยโค้ชหรือผู้ฝึกสอนในการตัดสินใจที่จะคัดเลือกผู้เล่นที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนลงทำการแข่งขัน ซึ่งในปัจจุบันนี้ในกีฬาหลายๆ ประเภท เกณฑ์การคัดเลือกผู้เล่นนั้นยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน เชื่อถือได้ หรือเป็นมาตรฐานที่ยอมรับเท่าใดนัก รวมถึงกีฬาโปโลน้ำที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษทางกีฬาโปโลน้ำ เพื่อในการคัดเลือกนักกีฬาที่จะสามารถพัฒนาหรือมีความเป็นไปได้ในการเป็นตัวแทนทีมชาติหรือเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถสูง (Elite) ที่ปัจจุบันนี้ยังไม่มีหน่วยงาน องค์กรหรือสมาคมที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถสูงที่เป็นมาตรฐานในการแสวงหาผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬาโปโลน้ำ เหมือนกับในต่างประเทศที่ได้มีการปฏิบัติและส่งเสริมกันอย่างจริงจัง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ
2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ
3. เพื่อจัดทำรูปแบบโปรแกรมการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาโปโลน้ำทีมชาติไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาโปโลน้ำชายในระดับทีมชาติที่อยู่ในชุดเก็บตัวฝึกซ้อมเพื่อเตรียมเข้าร่วมการแข่งขันซีเกมส์ ครั้งที่ 27 ณ ประเทศพม่า ในปี พ.ศ. 2556 จำนวน 13 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบวัดตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบวัดจะมี 5 ส่วน แบ่งออกเป็น ส่วนที่ 1 การทดสอบลักษณะทางมนุษยมิติ ส่วนที่ 2 เป็นการทดสอบความสามารถทางกลไก ส่วนที่ 3 เป็นการทดสอบทางด้านจิตวิทยา ส่วนที่ 4 เป็นการทดสอบทางด้านสรีรวิทยา และส่วนที่ 5 เป็นการทดสอบความฉลาดในการแข่งขัน

ส่วนที่ 1 แบบวัดลักษณะทางมนุษยมิติ จำนวน 10 รายการ ประกอบไปด้วยการวัดลักษณะทางมนุษยมิติ ดังต่อไปนี้ 1.1 ความสูงของร่างกาย 1.2 น้ำหนักตัว 1.3 ความยาวของแขน 1.4 ความยาวของขา 1.5 ความยาวของมือ 1.6 ความกว้างของช่วงไหล่ 1.7 ช่วงความยาวของแขนท่อนบนเมื่อเหยียดแขน 1.8 ค่าเฉลี่ยขนาดของหน้าอก 1.9 ปริมาณไขมันบริเวณไตรเซปส์ 1.10 ปริมาณไขมันของกล้ามเนื้อท้อง

ส่วนที่ 2 แบบวัดความสามารถทางกลไก ประกอบไปด้วยการวัด ดังต่อไปนี้ 1. การว่ายน้ำท่าฟรีสไตล์ระยะทาง 50, 400 เมตร และการเปลี่ยนท่าทางในการว่ายระหว่างท่าฟรีสไตล์กับท่ากรรเชียง ที่ระยะทาง 20 เมตร 2. การครอบครองลูก 2.1 การว่ายเลี้ยงลูกระยะทาง 25 เมตร 2.2 การยิงประตู 2.3 ระยะทางในการขว้างลูก 3. พลังของกล้ามเนื้อขา 3.1 การขึ้นน้ำ

ส่วนที่ 3 แบบวัดความสามารถทางจิตวิทยา ประกอบไปด้วยการทดสอบ 4 ด้าน 3.1 ด้านความสามารถในการจัดการกับความเครียดและความวิตกกังวล 3.2 ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน 3.3 ด้าน

แรงจูงใจและการตั้งเป้าหมาย 3.4 การจินตภาพ

ส่วนที่ 4 แบบวัดสมรรถภาพทางสรีรวิทยา ประกอบไปด้วยการวัดสมรรถภาพทางสรีรวิทยา 4 รายการ ดังต่อไปนี้ 1. (20 m. Multistage Fitness Test) (Beep Test) 2. (Agility T-Test) 3. (Vertical Jump Test) 4. Overhead Medicine Ball Throw (Forward)

ส่วนที่ 5 แบบวัดความฉลาดในการแข่งขัน ประกอบไปด้วยการวัดความฉลาดในการแข่งขัน 5 รายการ ดังต่อไปนี้ 5.1 การผ่านลูกให้กับเพื่อนได้อย่างเหมาะสม 5.2 การอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องเมื่อเล่นเป็นฝ่ายบุก 5.3 การอยู่ในตำแหน่งที่เพื่อนสามารถจะผ่านลูกให้ได้ 5.4 การผ่านลูกให้เพื่อนทำประตูได้ 5.5 การแย่งลูกจากฝ่ายตรงข้าม

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้องของคะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ

2. การวิเคราะห์หาค่าความตรงตามโครงสร้างทฤษฎี (Construct Validity) ของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ผู้มีความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent t-test

3. การวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) จากผลการทดสอบครั้งแรกกับครั้งที่สอง ห่างจากการทดสอบครั้งแรกเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

4. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่าจากการดำเนินการวิจัยทั้ง 3 ขั้นตอน ทำให้ได้ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ ได้ทราบประสิทธิภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ได้ตั้งไว้ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ ประกอบไปด้วยแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ จำนวน 5 ด้าน

2. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ มีคุณภาพในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรายการทดสอบในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ (1) รายการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านมนุษยมิติ มีค่า IOC เท่ากับ 0.82 (2) รายการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านทักษะทางกลไก มีค่า IOC เท่ากับ 0.74 (3) รายการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านจิตวิทยา มีค่า IOC เท่ากับ 0.80 (4) รายการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านสรีรวิทยา มีค่า IOC เท่ากับ 0.75 (5) รายการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านความฉลาดในการแข่งขัน มีค่า IOC เท่ากับ 0.68 เมื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับแล้วพบว่าแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยทั้งฉบับจากทุกรายการทดสอบเท่ากับ 0.76

2.2 ความตรงตามโครงสร้างทฤษฎี

(Construct Validity) ด้วยการทดสอบความแตกต่างของมัชฉิมเลขคณิตของผลการทดสอบ ด้วยแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ระหว่างกลุ่มนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติไทยกับนักกีฬาโปโลน้ำทีมสโมสร สระว่ายน้ำจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ ผลที่ได้จากการทดสอบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกรายการทดสอบ ยกเว้นการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ ด้านมนุษยมิติทั้ง 10 รายการ

2.3 ความเที่ยง (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างผลการทดสอบด้วยแบบทดสอบตัวบ่งชี้ ผู้มีความสามารถพิเศษกีฬาโปโลน้ำ ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 เป็นดังนี้ มีความเที่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกรายการทดสอบ และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับจากทุกรายการทดสอบเท่ากับ 0.91

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนาแบบทดสอบ ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ในการวิจัยตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่มีความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปตามหลักวิชาการสอดคล้องกับวรรณี แกมเกตุ (2549) ที่ได้กล่าวว่าโดยทั่วไปการดำเนินการสร้างเครื่องมือควรมีขั้นตอนดังนี้ (1) เขียนข้อคำถาม การเตรียมร่าง และจัดหมวดหมู่ให้เหมาะสม (2) ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก (3) ปรับปรุงและจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์และ (4) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในด้านความตรงความเที่ยง นอกจากนั้น แบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น ยังเป็นแบบทดสอบ ที่มีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง สามารถแบ่งแยกความสามารถได้อย่างชัด และใช้เวลาในการทดสอบน้อย (สุพิตร สมาหิโต, 2530) รวมถึงมีการวัดในสถานการณ์ที่คล้ายกับการเล่นจริง มีวิธีการให้คะแนนที่แม่นยำ รวมถึงมีความน่าสนใจและมีความยากในระดับที่เหมาะสม (ผานิต บิลมาศ, 2530) จึงแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษของนักกีฬาโปโลน้ำนั้น เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพไม่ส่งผลกระทบหรือผลข้างเคียงต่อกลุ่มตัวอย่าง และสามารถนำไปใช้ได้กับกลุ่มตัวอย่างปกติทั่วไปได้เป็นอย่างดี

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการวิเคราะห์ทางสถิติ ในการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ โดยใช้วิธีของโรวิเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambelton, 1977) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของรายการทดสอบกับตัวบ่งชี้ที่ต้องการจะศึกษาในด้านวัตถุประสงค์ วิธีการทดสอบอุปกรณ์และเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน จากผลการทดสอบจะเห็นได้ว่ารายการทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงสุด คือ รายการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ ด้านมนุษยมิติ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.82 สอดคล้องกับ ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2550) ที่ได้กล่าวว่า ขนาดและรูปร่างจะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญต่อความสำเร็จของนักกีฬาจึงต้องพิจารณารูปร่างและสัดส่วนที่เหมาะสมกับกีฬาชนิดนั้นๆ ซึ่งแตกต่างกันออกไป โดยใช้ข้อมูลด้านมนุษยมิติวิทยาการกีฬาและวิธีวัดสัดส่วนร่างกายประกอบการพิจารณา ซึ่งอาจทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็น

สอดคล้องกับงานวิจัย และทฤษฎีนั้นๆ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่สูงตามที่ปรากฏ ส่วนรายการทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำสุด คือ รายการทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษด้านความฉลาดในการแข่งขัน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.68 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายการทดสอบนั้น อาจยังมีตัวบ่งชี้ที่ยังไม่ครอบคลุมในทุกๆ ด้านที่จะบ่งชี้ถึงความสามารถพิเศษ รวมทั้งยังต้องสร้างความชัดเจนในเรื่องของความแตกต่างระหว่างความฉลาดในการแข่งขันกับการแสดงทักษะทางกีฬาโปโลน้ำในช่วงระหว่างการแข่งขัน จึงอาจทำให้ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมีผลของความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามผลการทดสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกรายการทดสอบในด้านความฉลาดในการแข่งขันยังมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.50 (บุญสม ศรีสะอาด; สุนีย์ เหมาะประสิทธิ์, 2536 และวรรณี แกมเกตุ, 2549) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงตามโครงสร้างทฤษฎี (Construct Validity) ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักกีฬาโปโลน้ำที่มีความสามารถพิเศษนั้นมีผลของการแสดงความสามารถสูงกว่านักกีฬาโปโลน้ำปกติทั่วไป ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักกีฬาโปโลน้ำที่มีความสามารถพิเศษนั้นมีผลของการแสดงความสามารถสูงกว่านักกีฬาโปโลน้ำปกติทั่วไปในทุกด้าน ทั้งในด้านทักษะทางกลไก ด้านสรีรวิทยาและด้านความฉลาดในการแข่งขัน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ในด้านความเที่ยง (Reliability) จากผลการทดสอบซ้ำ แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ นักกีฬาโปโลน้ำที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยงสูง ทั้งนี้เนื่องจากผลของการทดสอบระหว่างการทดสอบครั้งที่ 1 กับการทดสอบครั้งที่ 2 นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ในทุกรายการทดสอบ โดยส่วนใหญ่จะมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.800-1.000 ทั้งนี้ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ และอาจส่งผลให้แบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษนักกีฬาโปโลน้ำ มีค่าความเที่ยงสูงนั้น ผู้วิจัยมีข้อสันนิษฐานในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ตัวแปรช่วงระยะเวลาการทดสอบ ระหว่างการทดสอบครั้งที่ 1 กับการทดสอบครั้งที่ 2 มีความเหมาะสม ไม่ห่างกันจนเกินไปซึ่งสอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนวาสี (2544: 38)

2. ตัวแปรจากขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยหากขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยกว่า 100 คน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อาจเป็นไปได้ทั้ง 2 กรณีคือ สูงมากเกินไป (Extremely High) หรือต่ำมากเกินไป (Extremely Low) (สมบูรณ์ อินทร์ถมยา, 2547: 121) โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นไปในลักษณะสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าสูงมากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรจะได้มีการนำแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษนักกีฬาโปโลน้ำที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปใช้ในการทดสอบเพื่อคัดเลือกหรือค้นหานักกีฬาโปโลน้ำที่มีความสามารถพิเศษ

2. การกีฬาแห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นองค์กรที่รับผิดชอบในด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศควรมีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีความ

รับผิดชอบเกี่ยวกับการคัดเลือกและสรรหานักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ (Talent Search Program)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำการศึกษาเพื่อเจาะลึกไปในรายละเอียดให้มากขึ้น โดยอาจทำการศึกษาในแต่ละตำแหน่งการเล่นของกีฬาโปโลน้ำ ไม่ว่าจะเป็นผู้รักษาประตู (Goal Keeper) แบ็คซ้าย (Left Back) แบ็คขวา (Right Back) แบ็คกลาง (Half Back) หน้าซ้าย (Left Forward) ศูนย์หน้า (Center Forward) และหน้าขวา (Right Forward) เป็นต้น

2. ควรมีการทำการศึกษาเกี่ยวกับตัวบ่งชี้นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษในกีฬาชนิดอื่นๆ

3. ควรมีการศึกษาเพื่อทำการติดตามผลระยะยาว (Longitudinal Study)

4. ควรมีการพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ นักกีฬาโปโลน้ำที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยการนำไปใช้ในการทดสอบคัดเลือกนักกีฬาในสถานการณ์จริงและทำการติดตามผลสัมฤทธิ์

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
1/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้าง
1/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความเร็วในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความเร็วและเวลาในการฟื้นตัว
1/พุธ	2 ชั่วโมง	การพัฒนาระบบไหลเวียนหัวใจ	แบบฝึกการวิ่ง 5 นาที (5 Minutes Run)	สรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ
1/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้าง
1/ศุกร์	1 ชั่วโมง	การสร้างสมาธิความมุ่งมั่นในการแข่งขันและการลดความวิตกกังวล	แบบฝึกการฝึกมองดูเข็มนาฬิกา	จิตวิทยา	สมาธิและความมุ่งมั่นในการแข่งขัน

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ (ต่อ)

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
2/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
2/อังคาร	2 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความทนทานในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ
2/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	การว่ายฟรีสไตล์คอตั้ง (Crawl Stroke Head up without the Ball) และการว่ายฟรีสไตล์คอตั้งเลี้ยงลูกบอล (Crawl Stroke Head up with the Ball)	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความเร็วในการว่ายเลี้ยงลูกบอลและการควบคุมลูกบอล
2/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
2/ศุกร์	2 ชั่วโมง	การลดความวิตกกังวล	แบบฝึกการฝึกหัดผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (Muscle Relaxation)	จิตวิทยา	การลดความวิตกกังวล
3/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
3/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านแม่นยำและพลังในการขว้างลูกบอล	ทักษะทางกลไก	การควบคุมทิศทางและความแม่นยำในการขว้างลูกบอล
3/พุธ	2 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาระบบไหลเวียนหัวใจ	แบบฝึก 20 m. Multistage Fitness Test (Beep Test)	สรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ (ต่อ)

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
3/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
3/ศุกร์	2 ชั่วโมง	การพัฒนาทักษะในกระบวนการความคิดความเข้าใจในการแข่งขันที่ถูกต้อง	ศึกษาการแข่งขันจากการชมภาพวีดิโอการแข่งขันโปโลน้ำ	ความฉลาดในการแข่งขัน	ความเข้าใจการแข่งขันที่ถูกต้อง
4/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
4/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อต้นขา	แบบฝึกความสามารถในการขึ้นน้ำ	ทักษะทางกลไก	พลังกล้ามเนื้อต้นขา
4/พุธ	2 ชั่วโมง	การพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกการยิงประตูแบบเป้าและแบบฝึกการยิงประตูแบบกำหนดตำแหน่งในการยิง	ทักษะทางกลไก	พลังของกล้ามเนื้อแขนและการควบคุมลูกบอล
4/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
4/ศุกร์	1 ชั่วโมง	แบบฝึกการฝึกติดตามตัวเลขในตาราง (Grid Concentration Exercise)	การฝึกสมาธิและการรวมความตั้งใจ (Concentration : Attention Focusing)	จิตวิทยา	การฝึกสมาธิและการรวมความตั้งใจ
5/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
5/อังคาร	2 ชั่วโมง	การพัฒนาระบบไหลเวียนหัวใจ	แบบฝึกการวิ่ง 5 นาที (5 Minutes Run)	สรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ (ต่อ)

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
5/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านแม่นยำและพลังในการขว้างลูกบอล	ทักษะทางกลไก	การควบคุมทิศทางและความแม่นยำในการขว้าง
5/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
5/ศุกร์	1 ชั่วโมง	แบบฝึกการฝึกสร้างภาพหลังการมองเห็น	การฝึกสมาธิและการรวมความตั้งใจ (Concentration : Attention Focusing)	จิตวิทยา	การฝึกสมาธิและการรวมความตั้งใจ
6/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
6/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาความสามารถด้านความคล่องแคล่ว	แบบฝึก Agility T-Test และแบบฝึก Illinois Agility Test	สรีรวิทยา	ความคล่องแคล่วว่องไวในการเปลี่ยนทิศทาง
6/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความทนทานในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ
6/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
6/ศุกร์	2 ชั่วโมง	การพัฒนาทักษะในกระบวนการความคิดความเข้าใจในการแข่งขันที่ถูกต้อง	ศึกษาการแข่งขันจากการชมการแข่งขันโปโลน้ำจากสถานการณ์จริง	ความฉลาดในการแข่งขัน	ความเข้าใจการแข่งขันที่ถูกต้อง

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ (ต่อ)

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
7/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
7/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความทนทานในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ
7/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาความแข็งแรงและพลังกล้ามเนื้อต้นขา	แบบฝึกความสามารถในการขึ้นน้ำ	ทักษะทางกลไก	พลังกล้ามเนื้อต้นขา
7/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
7/ศุกร์	1 ชั่วโมง	การฝึกการจินตภาพ (Imagery)	แบบฝึกการฝึกหัดผ่อนคลาย	จิตวิทยา	การจินตภาพ
8/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังแขน หัวไหล่ และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้าง
8/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	การว่ายฟรีสไตล์คอตั้ง (Crawl Stroke Head up without the Ball) และการว่ายฟรีสไตล์คอตั้งเลี้ยงลูกบอล (Crawl Stroke Head up with the Ball)	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความเร็วในการว่ายเลี้ยงลูกบอลและการควบคุมลูกบอล
8/พุธ	2 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความทนทานในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ (ต่อ)

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
8/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
8/ศุกร์	1 ชั่วโมง	การฝึกการจินตภาพ	แบบฝึกการกระตุ้น	จิตวิทยา	การจินตภาพ
9/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
9/อังคาร	2 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาระบบไหลเวียนหัวใจ	แบบฝึก 20 m. Multistage Fitness Test (Beep Test)	สรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ
9/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านแม่นยำและพลังในการขว้างลูกบอล	ทักษะทางกลไก	การควบคุมทิศทางและความแม่นยำในการขว้าง
9/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้าง
9/ศุกร์	1 ชั่วโมง	การฝึกการจินตภาพ (Imagery)	แบบฝึกการฝึกหัดผ่อนคลาย	จิตวิทยา	การจินตภาพ
10/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ และโครงสร้างร่างกาย
10/อังคาร	2 ชั่วโมง	การพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกการยิงประตูแบบเป้าและแบบฝึกการยิงประตูแบบกำหนดตำแหน่งการยิง	ทักษะทางกลไก	พลังของกล้ามเนื้อแขนและการควบคุมลูกบอล

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ (ต่อ)

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
10/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความเร็วในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความเร็วและเวลาในการฟื้นตัว
10/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
10/ศุกร์	2 ชั่วโมง	การสะกดจิตเพื่อการผ่อนคลาย (Hypnosis)	แบบฝึกการสะกดจิตเพื่อการผ่อนคลาย (Hypnosis)	จิตวิทยา	การผ่อนคลายและการลดความวิตกกังวล
11/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติและสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
11/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกายและการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความเร็วในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความเร็วและเวลาในการฟื้นตัว
11/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาความสามารถด้านความคล่องแคล่ว	แบบฝึก Agility T-Test และแบบฝึก Illinois Agility Test	สรีรวิทยา	ความคล่องแคล่วว่องไวในการเปลี่ยนทิศทาง
11/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขนหัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
11/ศุกร์	2 ชั่วโมง	การพัฒนาทักษะในกระบวนการความคิดความเข้าใจในการแข่งขันที่ถูกต้อง	ศึกษาการแข่งขันจากการชมภาพวีดิโอการแข่งขันโปโลน้ำ	ความฉลาดในการแข่งขัน	ความเข้าใจการแข่งขันที่ถูกต้อง

ตารางที่ 1 โปรแกรมการฝึกซ้อมนักกีฬาโปโลน้ำระดับทีมชาติที่มีความสามารถพิเศษ (ต่อ)

สัปดาห์/วัน	ระยะเวลา	เนื้อหาสาระ	กิจกรรม	ตัวบ่งชี้ความสามารถพิเศษ	ผลที่ได้จากการฝึก
12/จันทร์	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้าง	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
12/อังคาร	1 ชั่วโมง	การพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านแม่นยำและพลังในการขว้างลูกบอล	ทักษะทางกลไก	การควบคุมทิศทางและความแม่นยำในการขว้าง
12/พุธ	1 ชั่วโมง	การพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย และการพัฒนาด้านทักษะทางกลไกของกีฬาโปโลน้ำ	แบบฝึกความสามารถในด้านความทนทานในการว่ายน้ำ	ทักษะทางกลไกและสรีรวิทยา	ความทนทานของระบบไหลเวียนหัวใจ
12/พฤหัสบดี	2 ชั่วโมง	การสร้างความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อและการพัฒนาทางด้านโครงสร้างร่างกาย	แบบฝึกการพัฒนาความแข็งแรงและพลังของกล้ามเนื้อแขน หัวไหล่และขา	มนุษยมิติ และสรีรวิทยา	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและโครงสร้างร่างกาย
12/ศุกร์	2 ชั่วโมง	การลดความวิตกกังวล	แบบฝึกการฝึกหัดผ่อนคลายกล้ามเนื้อ (Muscle Relaxation)	จิตวิทยา	การลดความวิตกกังวล

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้ทุนรัชดาภิเษกสมโภช ในการทำวิจัยครั้งนี้และขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้การปรึกษาและให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2543). ประวัติกีฬาโปโลน้ำ. กรุงเทพมหานคร: การกีฬาแห่งประเทศไทย. (จุลสาร).

คณิต กิตติโกวิท (2545). กฎ กติกาการแข่งขันโปโลน้ำ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชนารักษ์. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2).

บุญส่ง โกสะ (2547). การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.

ผานิต บิลมาศ (2530). การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วรรณี แกมเกตุ (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถในการพึ่งตนเองของครอบครัวและชุมชน. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยแห่งชาติ.

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2550). การเสาะหาและพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา: Sport Gifted. สารวิทยาศาสตร์การกีฬา.

ศิริชัย กาญจนวาสี (2544). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Aziz, A.R. ,Lee, H.C., and The, K.C (2002). Physiological characteristics of Singapore National Water Polo Team Players, Bacon, K. Applied Sports Science in Football (2005). UK Sports Science: Road to Champion in Football, pp. 5. Thailand.

Battinelli ,T (1990). Physique and fitness: the influence of body build on physical performance. New York (NY): Human Sciences Press.

Dennis, C. Rugby team converts to give gene tests a try (2005). Nature. 434:260.

Falk, B., Lidor, R., Lander, Y., and Lang, B(2004). Talent identification and early development of elite water-polo players: a 2-year follow-up study. Journal of Sports Sciences. 22:347-355.

Tanner JM (1986). Growth as mirror of the condition of society; secular trends and class distinction. In:Demirjian A, editor. Human growth: a multidisciplinary review. London: Traylor & Francis; p. 3-34.

Thomson, I (1992). Giftedness, Excellence and Sports. Report of a small scale research *project for the Scottish Sports Council Edinburgh: The Scottish Sports Council.*

Van Wieringen JC. Secular growth changes. In: Falkner F, Tanner JM, editors (1978). Human growth: a comprehensive treatise. 2nd ed. Vol 3. Postnatal growth. New York (NY): Plenum Press; p. 307-15.

Waldrop M(1992). Complexity: the emerging order at the edge of order and chaos. New York (NY): Simon & Schuster.

การจัดการนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในเด็กออทิสติก

Innovative Sport and Physical Activity Management for Motor Ability and Social Interaction Development in Children with Autism

ดร.ธนา กิติศรีวรพันธุ์ และ ดร.ปรางทิพย์ ยุวานนท์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินโครงการโรงเรียนเรียนรวม 2,700 โรง โดยให้เด็กออทิสติกไปเรียนกับเด็กปกติในปี 2550 แต่ยังไม่มีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมก่อนที่จะเข้าเรียนจากครูหรือผู้ปกครอง

วัตถุประสงค์การวิจัย การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อสร้างนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาทักษะกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมสำหรับเด็กออทิสติก 2. เพื่อศึกษาผลของการจัดการนวัตกรรมที่มีต่อความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติก และเปรียบเทียบด้านนวัตกรรมกับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล 3. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายพัฒนาความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติก นัยสำคัญของการวิจัย คือ ความสามารถทางกลไกเป็นการพัฒนาเกี่ยวกับเซลสมองจากกิจกรรมที่ใช้การประสานงานของมือและตาที่มีผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งเป็นปัญหาพื้นฐานที่สำคัญของเด็กออทิสติก การสร้างนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายจะเป็นการสร้างกระบวนการพัฒนาเด็กออทิสติกโดยผู้ปกครองและครูในโรงเรียนเรียนรวม และพัฒนาเป็นนวัตกรรมธุรกิจเพื่อสังคมในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การวิจัยแบบอนุกรมเวลา และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เทคนิคทางเศรษฐมิติ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า 1. นวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายทั้ง 5 นวัตกรรม สามารถพัฒนาความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. การจัดการตามแผนที่ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและผู้วิจัยร่วมมือกัน ผลการประชุมของผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันทุกขั้นตอนของการวางแผนและผลการวิจัย

สรุปผล นวัตกรรมจากการวิจัยครั้งนี้ผู้ปกครองสามารถนำไปใช้พัฒนาความสามารถทางกลไกในเด็กออทิสติกโดยไม่ต้องรอผลการตรวจอาการออติสติกจากทางการแพทย์

คำสำคัญ : การจัดการ/นวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกาย/ออทิสติก/ความสามารถทางกลไก/ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

Abstract

The Ministry of Education policy assigned to the Office of The Basic Education Commission on 2,700 Inclusive Schools pilot project to merge children with autism to study with normal children in the year 2007. Without preparing on social interaction in children with autism which a fundamental problem before attended by teachers or parents.

The purposes of this mixed research were: 1) to create innovative sport and physical activity to develop motor ability for children with autism. 2) to study the effects of management innovation in motor ability and social interaction of children with autism and compare innovation with sample individually. 3) to study how to manage innovation, sport and physical activity development of motor ability and social interaction of children with autism. The significance of this research is the motor ability to develop the brain activities and coordination of hand and eye that affects social interaction, which is an important part of social awareness for children with autism. Innovative sports and physical activity can help develop children with autism Parents and Inclusive School teachers may and set up innovative social enterprises in the future to tutor special students with differentiating talents. The sample group was 5 autistic students in the second semester, academic year 2013, Ban Nong-bau Inclusive school pilot project, UdonThani. The purposive sampling method was applied for the sample group.

Methodology: the instruments used in the study were 1) five innovative sports and physical activities for motor ability and social interaction. 2) the motor ability and social interaction achievement test, Time-Series Research Design, percentage, mean, and econometrics were the parameters used for statistical analysis. 3) depth interviews, SWOT Analysis, SFAS and experts roundtable participations were used for management process.

The findings of the research revealed that: 1) a quantitative, five innovations of sport and physical activity developed motor ability and social interaction to higher feathers statistically significant at the .01 level. 2) a qualitative, management plan where administrators, teachers, parents and researchers succeeded and worked in a

collaborative way. The roundtable participants of experts have commented in the same direction every step of the planning and research.

Conclusion: Innovations of this research can be a social enterprise for Inclusive School activities and combined with parents. They can improve motor ability in children with autism without waiting for the results to predict autism symptoms by medical process.

Keywords : Management / Sport and Physical Activity Innovative / Autism/Motor Ability / Social Interaction

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ออทิสติก (Autism Spectrum Disorder) เป็นความผิดปกติของพัฒนาการเด็กรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะเฉพาะตัว โดยเด็กไม่สามารถพัฒนาทักษะทางสังคมและการสื่อความหมายได้เหมาะสมตามวัย มีลักษณะพฤติกรรม กิจกรรม และความสนใจ เป็นแบบแผนซ้ำๆ จำกัดเฉพาะบางเรื่อง และไม่ยืดหยุ่น ปัญหาดังกล่าวเป็นตั้งแต่เล็ก ส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการดำรงชีวิต นักวิชาการพยายามศึกษาวิจัยเกี่ยวกับออทิสติก แต่ยังไม่สามารถหาสาเหตุที่แน่ชัดได้ แต่สามารถช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาได้และพัฒนาได้ดีด้วยวิธีการบำบัดรักษาในช่วงนี้สามารถช่วยเหลือให้เด็กมีพัฒนาการดีขึ้นได้มาก จนสามารถเรียนรู้ ปรับตัว ใช้ชีวิตอยู่ร่วมในสังคม เรียนหนังสือ และประกอบอาชีพได้ โดยพึ่งพาผู้อื่นน้อยที่สุด (Independent Living) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีตแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (American Psychiatric Association) ได้กล่าวไว้ว่า โรคออทิสติกเป็นความผิดปกติของพัฒนาการระบบประสาทโดยความผิดปกติดังกล่าวมักเกิดขึ้นในวัยเด็กประมาณ 3 ปีแรกของชีวิต เด็กที่เป็นโรคนี้มีความบกพร่องทางพัฒนาการอย่างรุนแรง (American Psychiatric Association. 1994, p. 66) องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) กล่าวว่า โรคออทิสติก เป็นความผิดปกติด้านพัฒนาการโดยมีความผิดปกติของหน้าที่ใน 3 ด้าน คือการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การสื่อสารและพฤติกรรมซ้ำๆ พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง (World Health Organization. 1992) ปัจจุบันสถิติของเด็กหรือบุคคลออทิสติกทั่วโลกเพิ่มมากขึ้น โดยมีจำนวนประมาณ 35 ล้านคน ประเทศสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนประมาณ 1 คน ต่อประชากร 150 คน หรือจำนวนประมาณ 2 ล้านคน ในประเทศไทยคาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 370,000 คน โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ออกประกาศ ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 กำหนดให้บุคคลออทิสติก เป็นประเภทหนึ่งของความพิการด้วย ซึ่งจะได้รับสิทธิ บริการ สวัสดิการตามที่กฎหมายกำหนดอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป แต่ปรากฏข้อมูลว่า นับถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2556 มีบุคคลออทิสติก ที่มีบัตรประจำตัวคนพิการ จำนวนประมาณ 4,000 คน ทั้งนี้เพราะ 3 เหตุผลหลัก คือ ประการแรกเอกสารรับรองความพิการ กระทรวงสาธารณสุข รวมถึงบัตรประจำตัวคนพิการ ที่ออกโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและ

ความมั่นคงของมนุษย์ ยังคงระบุรวมบุคคลออทิสติกไว้ในกลุ่มความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม ไม่แยกประเภทให้ชัดเจน ทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อน ประการที่สอง คือ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ไม่รู้สิทธิหรือยังมีมุมมองกับคำว่าพิการที่ไม่ชัดเจน บางคนมองว่าเป็นการตีตราแก่เด็ก จึงไม่นำเด็กเข้าระบบ และประการที่สาม แพทย์ผู้รับรอง ยังไม่มั่นใจต่อการระบุว่า เด็กมีความบกพร่องด้านใด ทำให้เด็กเข้าไม่ถึงสิทธิบริการต่างๆ โดยเฉพาะบริการฟื้นฟูสมรรถภาพและบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มหรือ Early Intervention ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการและการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็ก (มูลนิธิออทิสติกไทย, 2556) โดยบริการการศึกษาที่จัดให้คือการเตรียมความพร้อมและช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ยังมีกลุ่มเป้าหมายอีกจำนวนมากยังไม่ได้รับบริการส่งเสริมและฟื้นฟูสมรรถภาพ ส่งผลให้เกิดผลกระทบตามมามากมายทั้งด้านสังคม การแยกตัวจากสังคม การถูกปฏิเสธจากสังคม ก่อให้เกิดปัญหาโรคจิต สังคมขาดการรับรู้และความเข้าใจที่ดี รวมทั้งส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้ประเทศชาติขาดกำลังแรงงานการพัฒนาประเทศและสูญเสียงบประมาณจำนวนมากในการดูแลรักษา ดังในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา มีผลการวิจัยแสดงถึงผลกระทบเชิงเศรษฐศาสตร์ของครอบครัวที่มีบุคคลออทิสติกหรือบุคคลที่บกพร่องทางพัฒนาการว่า ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลออทิสติก และบุคคลที่บกพร่องทางพัฒนาการ ต้องใช้จ่ายเงินมากกว่า 2.4 ล้านปอนด์ในอังกฤษ ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตและกิจวัตรประจำวัน ค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพและฟื้นฟูพัฒนาการและค่าใช้จ่ายของครอบครัว ประมาณร้อยละ 2.3 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดในครอบครัว โดยยอดรวมของค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาผู้ป่วยกลุ่มดังกล่าวในสหรัฐอเมริกามียอดรวมในปี ค.ศ.2000 สูงถึง 31,600 ล้านเหรียญ (Järbrink, Althoff and Rubinstein. 2012) มีรายงานจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าอัตราความชุกของโรคเพิ่มจาก 2-5 คน/10,000 คน เป็น 1-1.3 คน/1,000 คน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (Bryson and Smith. 1998; Fombonne. 2003) ดังนั้นจะเห็นว่าออทิสติก จัดเป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งที่ทวีความสำคัญขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในประเทศไทยเองพบว่าจำนวนผู้ป่วยออทิสติกเพิ่มขึ้นอย่างมาก จากการคำนวณค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดูแลผู้ที่เป็นออทิสติกในอเมริกาจะพบว่าจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่า 2 ล้านดอลลาห์สหรัฐต่อคน ในประเทศไทยยังไม่พบรายงานเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่เมื่อคำนึงถึงจำนวนกลุ่มประชากรกลุ่มนี้ที่เพิ่มขึ้นแล้ว จะเห็นว่าจำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้ที่เป็นออทิสติกเพิ่มขึ้นอย่างมาก สำหรับบุคคลออทิสติกโดยเฉพาะและที่สำคัญที่สุด คือครอบครัวที่จะเป็นศูนย์กลางในการประสานการช่วยเหลือจากทุกฝ่ายและเป็นส่วนหนึ่งของทีมการพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติกให้เพื่อให้เด็กได้รับประโยชน์สูงสุด

ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องพัฒนาการของการใช้สมองกับทักษะกลไกทางร่างกาย มีความสนใจการพัฒนาการทางกลไกของเด็กออทิสติก จึงได้ทำการศึกษาวิจัย การจัดการนวัตกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติก โดยใช้หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Base Learning) ทฤษฎีการเรียนรู้พหุปัญญา (Multiple Intelligence) การเรียนรู้แบบ 4MAT และการศึกษาวิทยาศาสตร์

การเคลื่อนไหว (Educational Kinesiology) หรือการบริหารสมอง (Brain Gym) เพื่อใช้แทนกิจกรรมการเล่นแบบเดิมที่ให้เด็กเล่นอย่างอิสระ มุ่งเน้นเพื่อความสนุกสนาน ผ่อนคลาย เป็นหลัก และเป็นวิธีการเล่นที่บูรณาการเข้ากับแนวทางการช่วยเหลือเด็กออทิสติกในปัจจุบันที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว เช่น การให้เด็กร่วมกิจกรรมรายบุคคล และกิจกรรมกลุ่ม เน้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการฝึกทักษะความสามารถทางกลไกที่มีผลต่อระบบสมองว่ามีผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่นดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างนวัตกรรมและกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาทักษะกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมสำหรับเด็กออทิสติก

2. เพื่อศึกษาผลของการจัดการนวัตกรรมที่มีต่อความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง และเปรียบเทียบด้านนวัตกรรมเป็นรายบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือเด็กนักเรียนออทิสติกของโรงเรียนรวมสำนักงานการศึกษาประถมศึกษา (จากข้อมูลสถิตินักนักเรียนออทิสติก ปี 2555 ของสำนักงานการศึกษาประถมศึกษา) โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 5 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

2. หาประสิทธิภาพของชุดนวัตกรรมโดยใช้การคิดเป็นร้อยละ

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าความสามารถทางกลไกของนวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมกับค่าเฉลี่ยปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กเป็นรายคน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอัตตะสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) โดยใช้สถิติวิจัยของเศรษฐมิติ (Econometric) ในการวิเคราะห์ค่าสถิติเส้นตรงเชิงเดี่ยวแบบง่าย

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ใช้กลยุทธ์ในการจัดการ 7's Mackency Model มาเป็นแนวคำถามเชิงลึกของผู้บริหาร ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองของเด็ก

นำผลสรุป SWOT จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของของผู้บริหาร ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองไปจัดทำกลยุทธ์ SFAS ในการจัดการนวัตกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติก เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาเด็กออทิสติกในโรงเรียนสำหรับเด็กออทิสติกและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่รับผิดชอบเด็กออทิสติกในประเทศไทยต่อไป

2.2 ใช้การสรุปผลการดำเนินงานโดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมโดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและการอภิปรายผล เกี่ยวกับความคิดเห็นในการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรมทางกีฬาและกิจกรรมทางกายมี ปัญหา อุปสรรค จุดอ่อนจุดแข็งอย่างไร มาใช้ในการวิพากย์เพื่อสรุปผลการอภิปรายงาน

และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการจัดการนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายเพื่อพัฒนาความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติก ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา ดังนี้

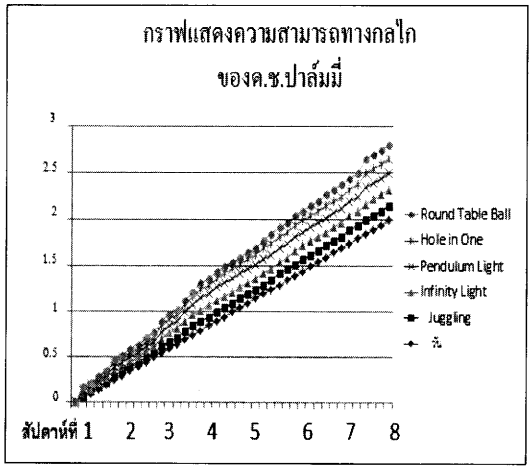

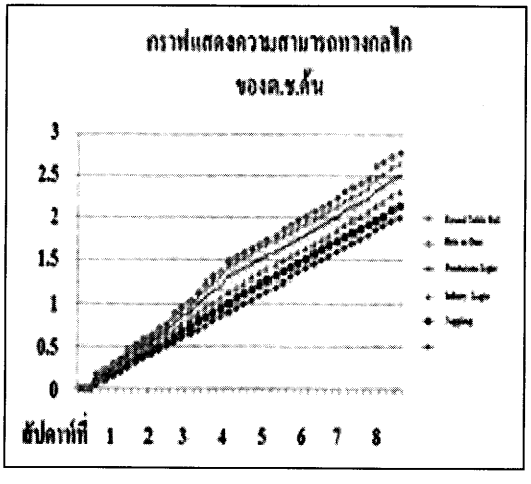

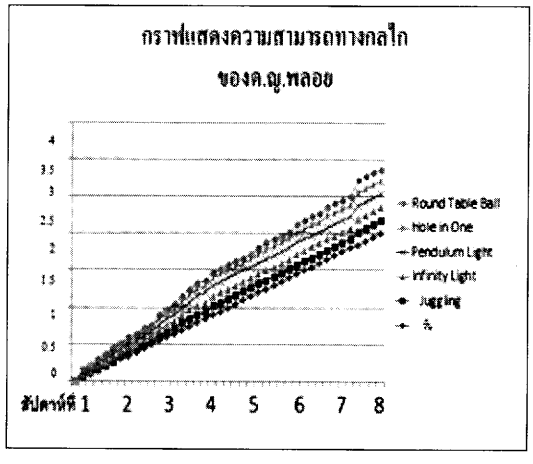

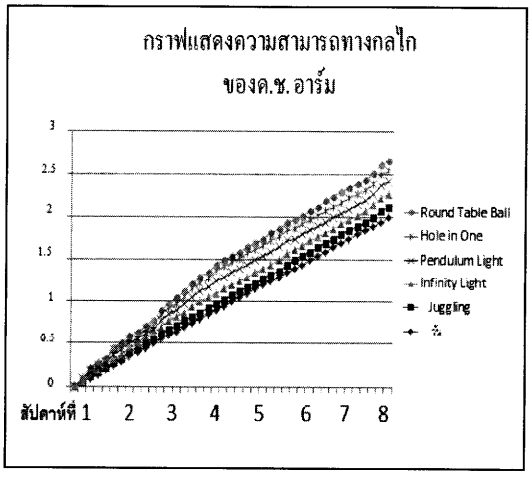

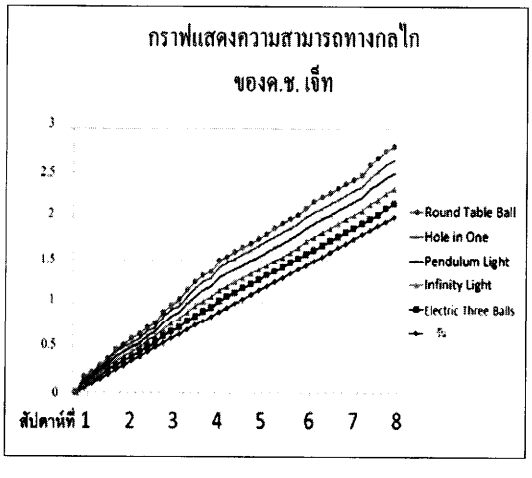

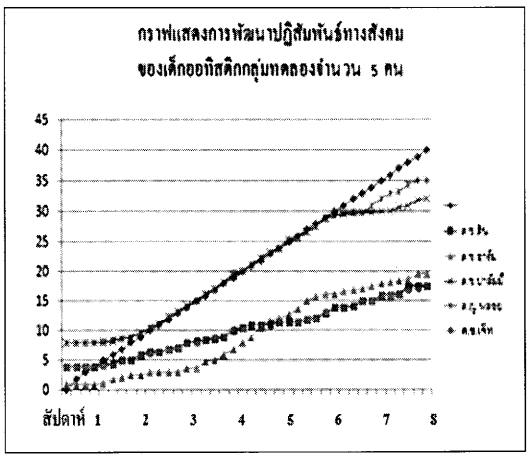

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กนักเรียนออทิสติกกลุ่มทดลองทั้ง 5 คน มีการพัฒนาความสามารถทางกลไกจากการทดลองนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายจาก 5 นวัตกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีความแตกต่างกันไปในความพิการและระดับของความพิการของแต่ละคนดังนี้ ด.ช.ต้น มีลำดับของความสามารถทางกลไกหลังจากการฝึก จากนวัตกรรมดังนี้ 1. Round Table Ball 2. Pendulum Light 3. Hole in One 4. Electric Three Balls 5. Infinity Light ตามลำดับ ด.ช.อาร์ม มีลำดับของความสามารถทางกลไกหลังจากการฝึก จากนวัตกรรมดังนี้ 1. Round Table Ball 2. Hole in One 3. Pendulum Light 4. Infinity Light 5. Electric Three Balls ตามลำดับ ด.ช.ปาล์มมี่ มีลำดับของความสามารถทางกลไกหลังจากการฝึกจากนวัตกรรมดังนี้ 1. Round Table Ball 2. Hole in One 3. Pendulum Light 4. Electric Three Balls 5. Infinity Light ตามลำดับ ด.ญ.พลอย มีลำดับของความสามารถทางกลไกหลังจากการฝึกจากนวัตกรรมดังนี้ 1. Hole in One 2. Pendulum Light 3. Round Table Ball 4. Electric Three Balls 5. Infinity Light ตามลำดับ ด.ช.เจ็ท มีลำดับของความสามารถทางกลไกหลังจากการฝึกจำนวน 40 ครั้ง จากนวัตกรรมดังนี้ 1. Round Table Ball 2. Pendulum Light 3. Hole in One 4. Infinity Light 5. Electric Three Balls ตามลำดับ

2. เด็กนักเรียนออทิสติกกลุ่มทดลองทั้ง 5 คน มีการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจากการทดลองฝึกนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายจาก 5 นวัตกรรมดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีความแตกต่างกันไปในความพิการและระดับของความพิการของแต่ละคนดังนี้ ด.ช.ต้น มีการพัฒนาความสามารถทางกลไกที่ส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในระดับดีมีการสบตาในการร่วมกิจกรรม การเข้าแถว และรอการร่วมกิจกรรม แสดงอาการอวดตัวได้ดีมากกว่าก่อนการทดลอง ด.ช.อาร์ม มีการพัฒนาความสามารถทางกลไกที่ส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในระดับปานกลางมีการสบตาแต่ในระดับที่น้อยในการร่วมกิจกรรม ให้ความร่วมมือในการเข้าแถว และรู้จักการรอในการร่วมกิจกรรม แสดงอาการอวดตัวได้มากกว่าก่อนการทดลอง ด.ช.ปาล์มมี่ มีการพัฒนาความสามารถทางกลไก ที่ส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในระดับดีมีการสบตาแต่ในระดับที่เกือบปรกติในการร่วมกิจกรรม เป็นหัวแถวในการเข้าร่วมกิจกรรม และรู้จักการรอมีการพูดฮัมเพลงในการร่วมกิจกรรม แสดงอาการอวดตัวได้มากกว่าก่อนการทดลอง ด.ญ.พลอย มีการพัฒนาความสามารถทางกลไกในระดับดี ที่ส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในระดับดีกว่าทุกคนแม้ว่าจะไม่สามารถพูดได้ มีการสบตาแต่ในระดับที่ปรกติในการร่วมกิจกรรม กระตือรือร้น

ในการเข้าร่วมกิจกรรม และรู้จักการรอมีการแสดงภาษากายค่อนข้างมากในการร่วมกิจกรรม มีการหัวเราะอย่างสนุกสนาน แสดงอาการอวดตัวและกล้าแสดงออกกว่าก่อนการทดลอง ด.ช.เจ็ท มีการพัฒนาความสามารถทางกลไก ที่ส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในระดับดี แต่เนื่องจากเป็นคนไม่ค่อยร่วมกิจกรรมต่างๆ จากเพื่อน แม้ว่าจะเป็นคนแข็งแรง แต่จะร่วมกิจกรรมอย่างไม่ค่อยกระตือรือร้น สอบถามครูทราบว่าจะทานยาแล้วจะชอบนอน แต่พอได้ร่วมกิจกรรมใน 3–4 สัปดาห์ ค่อยมีการสบตาในการร่วมกิจกรรม การเข้าแถว และรอการร่วมกิจกรรม แสดงอาการอวดตัวได้ดีมากกว่าก่อนการทดลอง

3. ผลการฝึกนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายทั้ง 5 นวัตกรรมมีผลต่อความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองทั้งหมดความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหลังการทดลองมีความสัมพันธ์กันแต่ระหว่างการมีส่วนร่วมทางสังคมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองแต่ไม่สามารถที่จะวัดการจากสมการถดถอยร่วม (Multiple Regression) เพราะว่าเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองแต่ละคนมีความสามารถทางกลไกในแต่ละนวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมนั้นแตกต่างกัน ซึ่งพบว่า เด็กมีโอกาสที่จะเลือกเล่นวัตถุที่มีสีสรรสะดุดตา เพื่อส่งเสริมทางด้านความสามารถทางกลไกของระบบประสาท ที่เกี่ยวกับคุณภาพทางรูปทรงของวัตถุ และการทำงานของระบบประสาทประสานกันของตาและมือ (Eye–Hand Coordination) (Ren, Crawford. 2009). ที่ทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตในการยืน เดิน นั่ง นอน ทำงาน เล่นกีฬา ออกกำลังกาย และพักผ่อนได้ตามปรกติ ซึ่งเด็กออทิสติกมีความบกพร่องเรื่องนี้ที่จะต้องได้รับการฝึกหรือการบำบัดตั้งแต่อายุยังน้อยเพื่อการฟื้นสภาพให้เร็วที่สุดก่อนจะแก้ไขไม่ได้จนตลอดชีวิต

4. การจัดการนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายสำหรับเด็กออทิสติก ในการดำเนินงานวิจัยผู้วิจัยได้ร่วมปรึกษากับผู้บริหาร ครู แครูผู้ช่วยของโรงเรียนเรียนรวมบ้านหนองบัวเพื่อจัดการในแก้ปัญหาต่างๆในระหว่างการดำเนินงานวิจัยและการทดลองดังนี้ จัดโครงการอบรมผู้บริหาร ครูผู้ปกครองเรื่องทฤษฎีและความสามารถทางกลไกเพื่อพัฒนาปฏิสัมพันธ์ของเด็กออทิสติก การวางแผนการจัดปฏิทินสอนและฝึกความสามารถทางกลไกสำหรับเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง การเฝ้าสังเกตพฤติกรรมเด็กกลุ่มทดลอง การสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยและเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง การจัดกิจกรรมเสริมเพื่อการร่วมกิจกรรมกับนักเรียนปกติและนักเรียนพิเศษอื่นๆ การสังเกตพฤติกรรมการพูดคุยของครูและเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง การพูดคุยและสื่อสารของผู้วิจัยและเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองมาใช้ในการดำเนินงานวิจัยตั้งแต่ก่อนเริ่มการวิจัยโดยวางแผนจัดการประชุมเพื่อเตรียมการดำเนินงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนบ้านหนองบัว ครู ครูพี่เลี้ยง ผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง เด็กออทิสติกกลุ่มทดลองทั้ง 5 คน ผู้วิจัยได้นำเอาปัญหาที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดประโยชน์จริงกับเด็กออทิสติกกลุ่มทดลอง โดยการพูดคุยแสดงความคิดเห็นร่วมกัน รวมถึงการสัมภาษณ์เชิงลึก และการเสวนาวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิมาใช้ในการจัดการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองทั้ง 5 คนโดยใช้ McKinsey's 7'S Model ในการสัมภาษณ์ เพื่อนำไปจัดการหา

จุดอ่อนจุดแข็งของการบริหารการจัดการเรียนการสอน (SWOT Analysis) และเพื่อจัดทำเป็นกลยุทธ์ทางเลือก (SFAS Matrix) จากการวิเคราะห์ภายนอกภายใน และใช้การเสวนาและวิพากษ์การดำเนินงานวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบในการดำเนินการวิจัยครั้งให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนเพื่อที่จะทำให้สามารถดำเนินการจัดการได้ครบทุกขั้นตอนในการบริหารงานด้านการศึกษา การเรียนการสอน ไปสู่การจัดทำนวัตกรรมเชิงธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม

การอภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลการวิจัย พบว่าการทดลองใช้นวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายทั้ง 5 นวัตกรรม มีผลต่อความสามารถทางกลไกของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองแต่ละคนพบว่ามีความสามารถทางกลไกซึ่งวัดจากนวัตกรรมทั้ง 5 นวัตกรรมต่อเด็กกลุ่มทดลองทุกคนนั้น สอดคล้องกับทฤษฎีและหลักการของ Corbin (Corbin. 1977) ที่กล่าวว่า ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ทางกลไกของเด็กเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่างๆ จะเกิดได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นผลจากการฝึกและการพัฒนาความสามารถทางกลไกของเด็กนั้น ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะของเด็ก และตรงกับการศึกษาของ กิเลียน มอร์ริสัน (Gillian Morrison. 2002)

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการฝึกนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายทั้ง 5 นวัตกรรม มีผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองแต่ละคนเพิ่มขึ้นทุกคนแต่แตกต่างกันในรายละเอียดสอดคล้องกับ สมิธ และแอนดอสัน (Smyth & Anderson. 2000) ที่กล่าวว่า ความสามารถทางกลไกที่ต่ำจะทำให้การออกกำลังกายและการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางสังคมน้อยลง และจะทำให้ความสามารถทางกลไกของเด็กที่จะมีต่อสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมลดลง ความสัมพันธ์ของเด็กที่อยู่เงียบๆ คนเดียวที่มีความถี่สูงกับความสามารถกลไก จะมีผลต่อการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีและเหมาะสม ที่เชื่อมโยงระหว่างการควบคุมการทรงตัวต่ำและความวิตกกังวลอีกด้านหนึ่งด้วย

ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมสามารถอธิบายได้ว่า การพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจากการใช้นวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมนั้น เกิดจากองค์ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่และการพัฒนาสมองของเด็กมีความก้าวหน้ามากขึ้น นักวิทยาศาสตร์ด้านสมอง (Neuroscientist) นักจิตวิทยา นักการศึกษา กำลังให้ความสนใจอย่างสูงต่อการทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบ หน้าที่ และพัฒนาการของสมองมนุษย์ มีงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสมองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในทศวรรษ 1990 ซึ่งเรียกว่า "ทศวรรษแห่งสมองความรู้" การสอนในห้องเรียน การเชื่อมโยงกันเหล่านี้กลายเป็นฐานสำคัญในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็กได้ชัดเจน มีหลักฐาน มีเหตุผลมากขึ้นกว่าเดิม (McCarthy. 1980) รวมทั้งเริ่มจะมองเห็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสมองเด็กให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งหมายถึงการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติกได้รับการพัฒนาใกล้เคียงกับเด็กปรกติได้ในอนาคต

ตอนที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า การฝึกนวัตกรรมทั้ง 5 นวัตกรรมมีผลต่อความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหลังการทดลองมีความสัมพันธ์กันแต่ระหว่างการมีส่วนร่วมทางสังคมเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองแต่ไม่สามารถที่จะวัดการจากสมการถดถอยร่วม (Multiple Regression)

เพราะว่าเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองแต่ละคนมีความสามารถทางกลไกในแต่ละนวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมนั้นแตกต่างกัน ซึ่งพบว่า เด็กมีโอกาสที่จะเลือกเล่นวัตถุที่มีสีสะดุดตา เพื่อส่งเสริมทางด้านความสามารถทางกลไกของระบบประสาท ที่เกี่ยวกับคุณภาพทางรูปทรงของวัตถุ ในกรณีของ เด็กหญิงพลอย ที่มีความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าเด็กออทิสติกผู้ชายคนอื่น เนื่องมาจากระดับของออทิสติกไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกันและประเภทก็ไม่เหมือนกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ เฟบส์, มาร์ติน และแฮริส (Fabes, Martin, and Hanish. 2003) และสอดคล้องกับ การ์ดเนอร์ (Gardner. 1993) ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence: MI) โดยมีความเชื่อว่า มนุษย์แต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีจุดเด่น จุดด้อยที่แตกต่างกัน ดังนั้น ครู พ่อแม่ และผู้ปกครองจะต้องเข้าใจในความแตกต่างของเด็กแต่ละคน และพยายามค้นหาว่าความรู้ หรือทักษะด้านไหนที่เด็กมีความสามารถในการเรียนรู้สูง จะได้จัดแนวทางในการเรียนรู้ และสนับสนุนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม การบูรณาการ สังเคราะห์สติปัญญาด้านต่างๆ ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ อย่างสอดคล้องเพราะในชีวิตประจำวันมนุษย์จะต้องใช้สติปัญญาหลายๆ ด้านประกอบกันในการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหา ตลอดจนใช้ในการสร้างความสุขให้กับตนเองและสังคมอย่างสมดุลซึ่งผู้วิจัยต้องการให้การบูรณาการความรู้เหล่านี้ไปสู่ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกในการสังเกตลูกตั้งแต่เกิด เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตและความสามารถทางกลไกตามวัยที่ควรจะเป็นและสามารถช่วยเหลือการเคลื่อนไหวที่ผิดปรกติให้สามารถพัฒนาได้ ไม่รอให้ถึงมือแพทย์และเป็นผู้ตัดสินใจว่าเป็นเด็กออทิสติก และครูสามารถจัดกิจกรรมฟื้นฟูเด็กโดยศึกษาเข้าอบรมความรู้ด้านการพัฒนาสมองสองซีกเพื่อจัดกิจกรรม และอุปกรณ์ให้กับเด็กออทิสติกให้เหมาะสม ซึ่งปัญหาเด็กออทิสติกในโรงเรียนเรียนรวม ทั้ง 2,700 แห่งในประเทศไทยปัจจุบันนี้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ตอนที่ 4 การจัดการนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกายสำหรับเด็กออทิสติกในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งประกอบไปด้วยผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน ครู 1 คน ครูพี่เลี้ยง 4 คน และผู้ปกครองเด็ก 5 คน พบว่า การวางแผนในการดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนเป็นองค์ประกอบสำคัญทำให้งานนี้ได้รับความร่วมมือสามารถบรรลุในการดำเนินการวิจัย คือ 1) การประชุมและอบรมเกี่ยวกับออทิสติก ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน 2) จัดมอบอุปกรณ์นวัตกรรมให้กับโรงเรียนล่วงหน้า 3) อบรมเข้มเกี่ยวกับการฝึกทักษะให้กับครูและครูพี่เลี้ยงทุกขั้นตอน 4) ซักซ้อมการทดสอบและการเก็บข้อมูลงานวิจัย 5) ใช้เทปบันทึกภาพทุกขั้นตอนในการประชุม อบรม และการดำเนินการวิจัย เพื่อใช้ในการติดตามการทำงานและพูดคุยแก้ปัญหาระหว่างผู้เกี่ยวข้องกับผู้วิจัย และเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองจึงนำมาวิเคราะห์หาจุดอ่อนจุดแข็ง (SWOT) โดยใช้กรอบแนวคิดของ McKinsey's 7 S Model และนำ ไปใช้กับตารางของการจัดการเชิงกลยุทธ์ทางเลือก (SFAS) เพื่อนำสู่การดำเนินงานของโรงเรียนในอนาคตต่อไป

เพื่อให้งานวิจัยครั้งที่ได้รับการสะท้อนความคิดรอบด้านจึงจัดให้มีการเสวนาและวิพากย์ของผู้ทรงคุณวุฒิในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ ด้านออทิสติก คณะผู้ทรงคุณวุฒิมีความพึงพอใจในนวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมหลังจากได้ชมการเสนอ

เทปบันทึกภาพการอบรมครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองก่อนที่จะทำการวิจัยเพราะทำให้ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครอง ได้ทราบหลักการและวิธีการฝึกอย่างละเอียดทำให้สามารถสอนและแนะนำเด็กออทิสติกได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าในความเป็นจริง บุคลากรที่สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษา โรงเรียน ต่างก็มีความรู้ความสามารถและเข้าใจในเรื่องความสามารถทางกลไก จากการชมเทปบันทึกภาพการทดลอง ทำให้เห็นทักษะที่นำมาใช้เป็นเรื่องที่ง่าย ผู้วิจัยจะต้องอภิปรายสรุปผลให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความสามารถทางกลไกที่เป็นทักษะทางกายพื้นฐานผู้ปกครองเองก็ต้องเข้าใจและสังเกตเห็นความผิดปรกติตั้งแต่ก่อน 3 ขวบ และนำนวัตกรรมที่มีจำหน่าย หรือดัดแปลงไปใช้กับกิจกรรมที่เขาไม่สามารถพัฒนาตามวัยโดยไม่ต้องรอให้แพทย์มาตรวจสอบว่าเป็นอาการออทิสติกหรือไม่ อยากให้ผู้วิจัยทำเป็นคู่มือที่มีหลักการทฤษฎีของความสามารถทางกลไก เทคนิคของการฝึกความสามารถทางกลไกย่อย ที่มีผลต่อเซลสมองระบบสมอง และระบบประสาทและนวัตกรรม ตลอดจนวิธีการใช้นวัตกรรม ว่าให้การฟื้นฟูพัฒนาอย่างละเอียดสามารถนำไปใช้เองได้ ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม คณะผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าคนส่วนใหญ่ที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับเด็กออทิสติกก็จะเห็นว่าเป็นเรื่องของการเรียนการสอนตามปรกติในโรงเรียน แต่ความเป็นจริงเป็นเรื่องความผิดปรกติของการสื่อสาร จะเห็นได้ว่าเด็กออทิสติกสามารถทำกิจกรรมหลายอย่างได้เหมือนคนปรกติแต่การสื่อสารทั้งภาษาพูด ภาษากาย จะเห็นว่าไม่สามารถจะสื่อสารกับครูหรือเพื่อนๆ ในชั้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพบกับคนแปลกหน้าจากเทปบันทึกภาพ เห็นการสบตาหรือยิ้มกับผู้วิจัย แสดงให้เห็นถึงความสนใจและให้ความร่วมมือ แสดงให้เห็นถึงการให้ความสนใจในกิจกรรมที่จัดให้ การสัมภาษณ์เชิงลึก การเสวนาวิพากษ์การวิจัย และนำไปจัดเป็นแผนการจัดการนวัตกรรมกีฬาและกิจกรรมทางกาย โดยนำเอาหลักการและทฤษฎีความสามารถทางกลไก (Motor Ability) ของการพัฒนาสมองสองซีก การเรียนรู้โดยสมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) และการจัดกิจกรรมสำหรับการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติกมามาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานประถมศึกษาและมัธยมศึกษาควรเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กออทิสติก ทั้งในแง่องค์ความรู้ทางการศึกษาที่สามารถจะช่วยพัฒนาอาการออทิสติก โดยใช้หลักการเรียนรู้เกี่ยวกับสมองและกิจกรรมพัฒนาความสามารถทางกลไกที่ ครู และครูพี่เลี้ยงสามารถนำไปใช้กับเด็กนักเรียนออทิสติก โดยกำหนดแผนงานในการปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในสถานศึกษา จัดให้มีการอบรมกิจกรรมขั้นพื้นฐานของเด็กออทิสติก การพัฒนาการการมีส่วนร่วมของ ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองเด็กออทิสติก ด้วยการทำความเข้าใจและกระตุ้นครู ครูพี่เลี้ยงให้เกิดความตระหนักว่าการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง โดยจัดเป็นโครงการให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการรักษาโดยใช้การฝึกกิจกรรมความสามารถทางกาย (Motor Ability)

โดยใช้นวัตกรรมและกิจกรรมต่างๆ แก่ผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองและครูเกิดความเข้าใจตรงกันในการร่วมมือพัฒนาศักยภาพ

1.2 การนำรูปแบบการฝึกสมองโดยการใช้การพัฒนาความสามารถทางกลไกของผู้ปกครองในการเสริมสร้างความสามารถของเด็กปฐมวัยออทิสติกไปใช้ในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมหรือเรียนรวม ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนและส่งเสริมครูปฐมวัยและบุคลากรทางการศึกษา เข้ารับการอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวพัฒนาการเด็กออทิสติก และการทำงานร่วมกับผู้ปกครองในโรงเรียนเรียนร่วม เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และในการนำรูปแบบไปใช้ควรสนับสนุนให้ครูปฐมวัยได้ทำความเข้าใจกับรูปแบบ และนำไปใช้ในการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยออทิสติก โดยจัดเป็นโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูปฐมวัยในการนำรูปแบบไปใช้ เป็นเวลาอย่างน้อย 2-3 วัน และจัดเป็นโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบสำหรับผู้ปกครอง เพื่อเป็นการให้ความรู้และทักษะปฏิบัติการเสริมสร้างความสามารถทางสังคมของเด็กปฐมวัยออทิสติก พัฒนาเจตคติความมั่นใจและการเป็นผู้ปกครองแบบนำตนเอง

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดให้มีสิ่งสนับสนุนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของครูและผู้ปกครองอย่างเพียงพอและมีความสะดวก การศึกษาค้นคว้าสืบค้นข้อมูลด้วยตนเองตลอดเวลา ได้แก่ การเปิดบริการห้องสมุด บริการสืบค้นอินเทอร์เน็ตที่สะดวกรวดเร็ว ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ประกอบด้วยสื่อ ประเภท หนังสือ นิตยสาร วารสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การประสานกับแหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษา

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีนโยบายการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับบุคคลในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชนท้องถิ่น ผู้ปกครองเด็กปกติ เด็กปกติในโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการระดมสรรพกำลังที่จะช่วยเหลือดูแลเด็กที่ดีและถูกต้อง เพื่อให้เด็กออทิสติกมีคุณภาพชีวิตที่ดีเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถพึ่งพาตนเองและอยู่ในสังคมได้

2. ข้อเสนอแนะการนำนวัตกรรมไปใช้

การใช้นวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมนี้ เป็นกระบวนการให้การศึกษาแก่ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองเด็กออทิสติก ที่มุ่งเน้นให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะปฏิบัติในการเสริมสร้างความสามารถทางสังคมของเด็กออทิสติก และสามารถนำไปใช้กับเด็กออทิสติก ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาตนเองและครอบครัวต่อไปในอนาคต ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวปฏิบัติเพื่อการนำรูปแบบไปใช้ ดังนี้

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการนำนวัตกรรมไปใช้โดยการปฏิบัติกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในแต่ละขั้น เป็นการนำไปพัฒนาครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองให้มีความรู้ ทักษะปฏิบัติ และพัฒนาความสามารถเรียนรู้การใช้นวัตกรรม ดังนั้น ในการนำนวัตกรรมไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดมีการปฏิบัติตาม 3 ขั้น ประกอบด้วย

1. ขั้นปฏิบัติการให้ความรู้พื้นฐานและหลักการของความสามารถทางกลไก (Motor Ability) การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Base Learning) ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) การศึกษาผู้ปกครองในลักษณะการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้วยกิจกรรมการฝึก

อบรมหลักการ ทฤษฎี และการใช้นวัตกรรม

2. การพัฒนาการเรียนรู้ต่อเนื่องให้ผู้ปกครองฝึกปฏิบัติกับลูกที่บ้านตามที่ได้อบรมและบันทึกผลการฝึก

3. ติดตามผลให้ผู้ปกครองสะท้อนความรู้ด้วยการบอกเล่า อภิปรายข้อมูลประสบการณ์ตามความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ระดับความสำเร็จกับเป้าหมาย ผลงานจากปฏิบัติเพื่อสร้างแนวคิดในการแก้ปัญหาและพัฒนาความสามารถทางกลไก และปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กออทิสติก

ด้านสภาพแวดล้อม

1. ลักษณะห้อง ควรเป็นห้องเรียนเฉพาะจัดโต๊ะและเก้าอี้เป็นลักษณะครึ่งวงกลมเพื่อการมองเห็นกันได้ มีแสงสว่างเพียงพอ ควรเป็นห้องที่สามารถปิดมิดชิดเพื่อป้องกันเสียงรบกวน

2. อุปกรณ์ หรือนวัตกรรมวางระยะให้ห่างกันอย่างน้อย 1.5–2 เมตร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนวัตกรรมไปใช้ ด้วยวิธีการศึกษาเปรียบเทียบผลการนำนวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมไปใช้ในบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครอง เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความสอดคล้องกับสภาพจริง

2. ศึกษาการนำนวัตกรรมแยกเป็นกิจกรรมไปใช้ในบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครอง เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความสอดคล้องกับสภาพจริง

3. ศึกษาติดตามผลของการนำนวัตกรรมทั้ง 5 กิจกรรมไปใช้ในระยะยาว เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ต้องการสร้างนวัตกรรมหลายกิจกรรมและเน้นให้ครู ครูพี่เลี้ยง และผู้ปกครองสามารถเรียนรู้อย่างยั่งยืนสามารถดำเนินการใช้นวัตกรรมเองได้ แต่การวิจัยนี้มีระยะเวลาที่จำกัด ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาติดตามแยกรายนวัตกรรมของเด็กออทิสติกที่มีผลต่อความสามารถทางกลไกและปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรของแต่ละนวัตกรรม และความสามารถทางกลไก มีการพัฒนาขึ้นเป็นปฏิภาคกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือไม่ในการทดลองกับเด็กออทิสติกทั้งชายและหญิงที่มีอายุต่างกันในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

มูลนิธิออทิสติกไทย. (2556). ***แถลงการณ์รณรงค์ออทิสติไทย 2013. (ออนไลน์).*** เข้าถึงได้จาก http://www.awareness.autisticthai.com/index.php?name=news&file=readnews&id=13 (1 พฤษภาคม 2556)

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก. ***การวินิจฉัยโรคออทิสซึม.*** เข้าถึงได้จาก: http//:ednet.kku.ac.th/~autistic/pages/knowlage_treatment.html, (20 พฤษภาคม 2555).

American Psychiatric Association. (1994). ***Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders: DSM-IV*** [Internet]. (4th ed). Washington (DC): American Psychiatric Association. Available from: http://www.psychiatryonline.com/DSMPDF/dsm-iv.pd. (April 20, 2012)

Bryson, S. E. and Smith I. M. (1998). ***Epidemiology of Autism: Prevalence, Associated Characteristics, and Implications for Research and Service Delivery.*** Mental Retardation and Developmental Disabilities Research Reviews, 4, 97-103.

Corbin, C.B. (1977). ***Physical education: A view toward the future.*** A new wisdom for physical education. In R. Welsh (Ed.), @p. 160-164). St. Louis: C.V. Mosby.

Huebner, R.A. & Kraemer, G. (2001). ***"Sensorimotor aspects of attachment ans social relatedness in autism."*** In R. A. Huebner(ed). Autism: A sensorimotor approach to management (pp.209–244) Gaithersburg, MD: Aspen.

Järbrink, K, Althoff, K. and Rubinstein, B. (2012). **Socio-economic Impact on health care utilisation in a segragated city.** SocialmedicinskTidskrift, 89 (3), 280-288.

Mary M. Smyth*, Heather I. Anderson. (2000). **Coping with clumsiness in the school playground: Social and physical play in children with coordination impairments.** British Journal of Developmental Psychology .Volume 18, Issue 3, pages 389–413, September.

Morrison, Gillian. (2002). ***Moving to Learn in Country Schools.*** Brain Gym®Journal. Nov. Volume XVI. No. 3.

World Health Organization [WHO]. (1992). ***The ICD-10 Classification of Mental and Behavioral Disorder: Clinical Description and Diagnostic Guidelines.*** Geneva: World Health Organization.

มุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลป์สู่ความเป็นเลิศ
The Views of Stakeholders on the Development of Artistic Gymnastics to Excellence

รำไพ ศูนย์จันทร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ

ยิมนาสติกเป็นกีฬาสากลที่ได้รับการบรรจุเข้าร่วมการแข่งขันโอลิมปิกนับตั้งแต่การแข่งขันโอลิมปิกในครั้งแรกที่กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีกเป็นต้นมา มีประเทศต่างๆ เข้าร่วมการแข่งขันอย่างมากมาย นอกจากการแข่งขันโอลิมปิกแล้วยังได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬายิมนาสติกชิงแชมป์โลก การแข่งขันกีฬายิมนาสติกระหว่างกลุ่มทวีป การแข่งขันกีฬายิมนาสติกระดับนานาชาติ ตลอดจนการแข่งขันภายในของประเทศต่างๆ ด้วยข้อเท็จจริงที่ว่ายิมนาสติกเป็นพื้นฐานของกีฬาทุกชนิดกีฬา เพราะยิมนาสติกประกอบด้วยทักษะการเดิน การวิ่ง การกระโดด ห้อยโหน ตีลังกา ซึ่งในสมัยโบราณกรีกและโรมัน ใช้ยิมนาสติกในการสร้างความแข็งแรงให้กับทหารในกองทัพที่เรียกกันว่า ยิมนาสติกเพื่อการทหาร ซึ่งจากหลักฐานเชื่อกันว่ายิมนาสติกเข้ามาในประเทศไทยในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 กีฬายิมนาสติกตามการรับรู้และเรียกขานกันจนคุ้นเคยว่า “กีฬายิมนาสติกสากล” ซึ่งหมายถึงกีฬายิมนาสติกผาดโผนประกอบด้วยการแสดงบนอุปกรณ์ชาย 6 อุปกรณ์ ได้แก่ ฟลอร์เอ็กเซอร์ไซด์ ม้าหู ห่วงนิ่ง โต๊ะกระโดด ราวคู่ และราวเดี่ยว ส่วนอุปกรณ์ในการแสดงของนักกีฬาหญิงมีทั้งหมด 4 อุปกรณ์ ได้แก่ โต๊ะกระโดด ราวทรงตัว ราวต่างระดับ และฟลอร์เอ็กเซอร์ไซด์

ต่อมาท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญชัย เชาว์สุโข ผู้ได้รับสมญานามจากบรรดาลูกศิษย์และคนในวงการยิมนาสติกว่า “บิดาของกีฬายิมนาสติกไทย” เพราะท่านเป็นผู้ฟื้นฟูสนับสนุนจัดให้มีการแข่งขันกีฬายิมนาสติกในไทย ยิมนาสติกได้จัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการขึ้นครั้งแรก โดยกองกีฬา กรมพลศึกษา ชื่อกีฬายิมนาสติกสากลได้ถูกเรียกขานกันมาจนกระทั่งประมาณปี พ.ศ. 2552 จากการพูดคุยแสดงความคิดเห็นกันต่างๆ นานาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องถึงชื่อกีฬายิมนาสติกสากลว่ามันช่างไม่ตรงกับชื่อภาษาอังกฤษเอาซะเลยเพราะภาษาอังกฤษเรียกว่า Artistic Gymnastic เมื่อพิจารณากันจากการพูดคุยกันแล้วท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขวัญชัย เชาว์สุโข จึงมีแนวคิดกันว่าเรามาเปลี่ยนชื่อเรียกกีฬายิมนาสติกสากลให้มีผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญชัย เชาว์สุโข ความสอดคล้องกันกับภาษาอังกฤษดีมั๊ย ท่านจึงเสดงความคิดว่าต่อไปเราเรียกว่า**กีฬายิมนาสติกศิลป์**กันเถอะ ซึ่งนับจากวันนั้นเป็นต้นมา ประเทศไทยโดยสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย เลขาสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย นาวาตรีศรายุทธ พัฒนศักดิ์ จึงได้เปลี่ยนชื่อเรียกกีฬายิมนาสติกสากล เป็นกีฬายิมนาสติกศิลป์ นับจากนั้นเป็นต้นมา

นับจากครั้งแรกในการจัดการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ในประเทศไทย ก็ได้มีการพัฒนาการเล่นและการแข่งขันขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งได้รับการบรรจุให้เข้าแข่งขันในกีฬาเซี้ยพเกมส์ครั้งที่ 5 ที่กรุงร่างกุ้ง ประเทศพม่า ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นกีฬาซีเกมส์ ประเทศไทยนับว่าเป็นมหาอำนาจของกีฬายิมนาสติกในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไทยเราเป็นเจ้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์มาโดยตลอดโดยเฉพาะการแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ของนักกีฬาชาย สังเกตได้จากผลการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศสิงคโปร์ทีมนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ชายของเราสามารถสร้างสถิติ ชนะการแข่งขันได้มาทั้งหมด 7 เหรียญทองจาก 8 เหรียญทองของการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ชาย ประเทศไทยมีนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ ที่เรียกว่าซุปเปอร์สตาร์หลายคนที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยเป็นต้นว่า ธีรัช โพธิ์พานิช อมรเทพ แววแสง ศาสตรา สุวรรณษา และปัจจุบันเป็นยุคของราชวัตร แก้วปัญญา ส่วนนักกีฬาหญิงถึงแม้จะไม่เด่นมากมายนักแต่ก็ยังสามารถสร้างชื่อเสียงและได้รับรางวัล เหรียญทองไม่แพ้นักกีฬาชาย เช่น ธีราภรณ์ โพธิ์พานิช จิดาภา สีม่วง วินิชชา ศรีตะปัญญะ วริวาร หมวดตะโหนด เป็นต้น

จากนั้นความรุ่งเรืองสุดขีดของวงการยิมนาสติกไทยได้เกิดขึ้นเมื่อ อมรเทพ แววแสง ยอดนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ของไทยได้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับวงการยิมนาสติกไทยด้วยการคว้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 13 ที่กรุงเทพมหานครในอุปกรณ์ห่วงนิ่ง ก็นับได้ว่าได้สร้างกระแสยิมนาสติกฟีเวอร์ได้ระยะหนึ่ง ซึ่งในช่วงหลังจากนั้น ได้เกิดนักกีฬายิมนาสติกศิลป์ หนุ่มน้อยนามว่า ศาสตรา สุวรรณษา เกิดในวงการยิมนาสติกแทนอมรเทพ แววแสง และเกิดราชวัตร แก้วปัญญาตามมา และในที่สุดยิมนาสติกศิลป์ไทย ที่เคยรุ่งเรืองเป็นกีฬาเด่นอีกประเภทหนึ่งในการคว้าเหรียญทองในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ให้กับประเทศไทยอย่างเป็นกอบเป็นกำ ก็มาสดุดเข้ากับความตกต่ำอย่างเห็นได้ชัดเจน นับจากการที่ประเทศไทยต้องสูญเสียเหรียญทองประเภททีมชายในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศฟิลิปปินส์ให้กับทีมชาติเวียตนาม ที่ได้พัฒนาตัวเองขึ้นมาแบบก้าวกระโดด และอีกหลายๆ เหรียญทองที่ไทยเคยครองมาโดยตลอด จำนวนนักกีฬายิมนาสติกที่ลดลงอย่างน่าใจหาย การแข่งขันกีฬายิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยที่เคยมีนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันจำนวน 20-30 ทีม ในทุกระดับอายุ ทุกคนในวงการยิมนาสติกศิลป์จะมารวมตัวกันในการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย นักกีฬายิมนาสติกศิลป์หน้าใหม่หลายต่อหลายคนเกิดที่นี่ ภาพการแข่งขันที่สนุกสนานท่าการแข่งขันที่โลดโผนตื่นตาตื่นใจ สะกดสายตาของผู้ชมให้หยุดนิ่งอยู่กับการแสดงของพวกเขาและเสียงปรบมืออย่างกึกก้องเมื่อนักกีฬาแสดงเสร็จ

แต่..ณ ปัจจุบันจำนวนนักกีฬาลดน้อยลงในบางประเภทไม่สามารถแข่งขันในประเภททีมได้ด้วยซ้ำเพราะมีจำนวนทีมไม่เพียงพอ ที่ซ้ำร้ายหนักที่สุดจะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่จังหวัดขอนแก่น และกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่จังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนทีมที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันไม่ครบตามข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย ทำให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันประเภททีมได้ จัดการแข่งขันได้เพียงบุคคลรวม

อุปกรณ์ และบุคคลเฉพาะอุปกรณ์เท่านั้น ซึ่งมีนักกีฬาชายเข้าร่วมการแข่งขันเพียง 12 คน หลายคนถามว่า มันเกิดอะไรขึ้นกับวงการยิมนาสติกศิลป์ เราจะทำอย่างไรจึงจะสามารถพัฒนากีฬายิมนาสติกสู่ความเป็นเลิศได้อย่างยั่งยืนได้ และสามารถครองความเป็นเจ้าเหรียญทองได้เหมือนในอดีตที่ผ่านมา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลายๆ กลุ่มเริ่มมีการจับกลุ่มสนทนากัน ต่างคนต่างแสดงความคิดเห็น ด้วยความเป็นห่วง และต้องการเห็นกีฬายิมนาสติกศิลป์กลับมารุ่งเรืองเป็นกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติอีกครั้งหนึ่ง หลายคนตั้งคำถามว่า

1. ในอดีตที่ผ่านมาเราทำอย่างไรกันเราจึงชนะในการแข่งขันรายการต่างๆ ได้

2. ทำไมการแข่งขันในระยะหลังเราจึงไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

3. แล้วเราจะบริหารจัดการกันอย่างไรจึงจะพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลป์สู่ความเป็นเลิศได้อย่างยั่งยืน มันเป็นประเด็นคำถามที่ผุดขึ้นมาจากความรู้สึกนึกคิด และจากสภาพการณ์ ที่ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบจากความรู้สึกและสัมผัสได้ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของผู้บริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้ปกครองนักกีฬา ผู้เชี่ยวชาญกีฬาเป็นเลิศฝ่ายกีฬายิมนาสติกศิลป์ ที่คลุกคลีอยู่กับวงการกีฬายิมนาสติกศิลป์เป็นระยะเวลากว่า 30 ปี หรือแม้กระทั่งนักกีฬายิมนาสติกศิลป์เอง หลายต่อหลายครั้งในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์รายการต่างๆ เมื่อมีการประชุมไม่ว่าจะเป็นการประชุมผู้จัดการทีม การประชุมผู้ตัดสิน หรือแม้กระทั่งการพบปะในงานเลี้ยงสังสรรค์ในหมู่ผู้ที่เกี่ยวข้องที่เอ่ยชื่อมาก่อนหน้านี้ ก็จะมีการพูดคุยแสดงความคิดเห็นกันต่างๆ นานา ซึ่งพอจะสรุปความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้ ดังนี้

ในอดีตที่ผ่านมาเราทำอย่างไรกันเราจึงชนะในการแข่งขันรายการต่างๆ ได้

ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ในอดีตที่ผ่านมาไทยเราประสบความสำเร็จเป็นอย่างดียิ่งทำให้ทุกคนได้รับที่ประสบการณ์แห่งความสำเร็จนั้น ต้องกลับมานั่งสนทนากันอีกครั้งหนึ่งเพื่อทบทวนว่า พวกเขาที่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม แม้กระทั่งผู้รับผิดชอบหลัก นั่นคือสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยได้ร่วมมือร่วมใจกันทำอย่างไรบ้าง

1. การคัดเลือกนักกีฬา

1.1 การวางแผนในการคัดเลือกนักกีฬาสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย จะเป็นหัวเรือใหญ่ในการเตรียมการเรียกประชุมคณะกรรมการวางแผนการคัดเลือกตัวนักกีฬา กำหนดระยะเวลา จำนวนนักกีฬาที่จะคัดเลือกซึ่งที่ผ่านมาจะคัดเลือกนักกีฬาไว้อย่างน้อย 9 คน เพื่อมาร่วมการฝึกซ้อมและจะมีการตัดตัวอีกครั้ง

1.2 การคัดเลือกตัวนักกีฬา หลายคนได้แสดงความคิดเห็นว่าในการคัดเลือกนักกีฬาที่ผ่านมา โดยเฉพาะในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ไทยเป็นเจ้าภาพ หรือรายการต่างๆ ที่เราประสบความสำเร็จเราจะมีการวางแผนการคัดเลือกตัวนักกีฬาอย่างเป็นขั้นตอน และมีรูปแบบในการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีหลายขั้นตอนเริ่มจากการคัดเลือกตัวรอบแรก โดยใช้การแข่งขันกีฬายิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรายการแข่งขันรายการแรกของปี คัดเลือกเป็นขั้นตอนแรกจะคัดเลือกนักกีฬาไว้ประมาณ 9 คน การคัดเลือกครั้งที่ 2 จะเป็นการคัดเลือกจากรายการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

ซึ่งจะใช้เป็นรายการตัดตัวนักกีฬาอีกครั้งหนึ่ง

2. การเก็บตัวนักกีฬา

ในการเก็บตัวนักกีฬานั้น สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการโดยจะดำเนินการดังนี้

2.1 การวางแผนในการเก็บตัว เท่าที่ผ่านมาในรายการที่ประสบความสำเร็จนั้นอย่างรายการที่ประสบความสำเร็จสูงสุดคือการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ที่กรุงเทพมหานคร อมรเทพ แววแสง ประสบความสำเร็จนั้นสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยได้วางแผนการเก็บตัวเป็นเวลาถึง 2 ปี ก่อนการแข่งขันซึ่งนักกีฬาต้องพักในที่พักและปฏิบัติตัวตามที่สมาคมฯกำหนดไม่ว่าจะเป็นแผนการฝึกซ้อมหรือในเรื่องของการดำเนินชีวิตส่วนตัว

2.2 สวัสดิการในการเก็บตัวสมาคมฯ จะร่วมกับคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในการดูแลด้านสวัสดิการทั้งในส่วนของอาหาร ที่พักตลอดจนเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมจะมีการควบคุมโดยผู้ฝึกสอนและคณะกรรมการบริหารของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยที่ได้รับมอบหมายดำเนินการด้วยความเข้มงวด

2.3 มีการประเมินผลการฝึกซ้อมเป็นระยะเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักกีฬาโดยเฉพาะด้านสมรรถภาพทางกาย ท่าชุดการแข่งขันโดยการประเมินผลการฝึกซ้อมจะแบ่งเป็นสองแบบคือ

2.3.1 ประเมินผลการฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยจัดสภาพการแข่งขันขึ้นเพื่อให้ผู้ตัดสินได้ประเมินผลและให้คะแนนท่าชุดการแข่งขัน ที่จะใช้ในการแข่งขันจากนั้นผู้ตัดสินแจ้งผลการประเมินเพื่อให้ผู้ฝึกสอนดำเนินการเพิ่มเติมและแก้ไขในส่วนที่ขาดหายหรือไม่สมบูรณ์

2.3.2 ประเมินผลการฝึกซ้อมของนักกีฬาโดยการส่งนักกีฬาออกหาประสบการณ์การแข่งขันในต่างประเทศ เพื่อเป็นการนำนักกีฬาออกสู่สายตาผู้ตัดสินก่อนการแข่งขันจริงซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนานักกีฬาเป็นอย่างมาก

3. ผู้ฝึกสอนและการฝึกซ้อม

3.1 จำนวนผู้ฝึกสอนต่อจำนวนนักกีฬาในการฝึกซ้อมจำนวนผู้ฝึกสอนจะมีการจัดผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักกีฬาโดยจัดผู้ฝึกสอนที่มีความถนัดในอุปกรณ์ต่างๆ ให้มาฝึกตามที่ถนัดเช่น ผู้ที่ถนัดม้าหู จะดูแลการฝึกอุปกรณ์ม้าหู ผู้ฝึกสอนที่ถนัดโต๊ะกระโดด ก็จะดูแลในส่วนที่ตัวเองถนัด โดยจะมีผู้ฝึกสอนที่สร้างโปรแกรมการฝึกด้านสมรรถภาพทางกาย แต่ละคนต่างจะมีภาระหน้าที่ตามที่ตัวเองถนัด จากนั้นจะมาประสานจัดโปรแกรมการฝึกในแต่ละวันอีกครั้งหนึ่ง

3.2 ผู้ฝึกสอนจากต่างประเทศสมาคมจะจัดจ้างผู้ฝึกสอนจากต่างประเทศมาช่วยในการฝึกเทคนิคท่าจะมีผลต่อการฝึกซ้อมมากเพราะจะได้รับเทคนิคแปลกใหม่มาพัฒนาท่า แต่ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนชาวไทยก็มีความจำเป็นและสำคัญมากในการประสานความเข้าใจระหว่างผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศกับนักกีฬา

4. สวัสดิการและการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬา ในเรื่องนี้สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยจะร่วมกับหน่วยงานต่างๆทั้งในภาครัฐและเอกชนขอความร่วมมือในการอัดฉีดนักกีฬาในการชนะเลิศในการแข่งขันเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้สำหรับผู้ฝึกสอนและนักกีฬา โดยการตั้งเงินรางวัลให้กับนักกีฬา

ทำไมการแข่งขันในระยะหลังเราจึงไม่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน

การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ ในระยะที่ผ่านมานั้นเป็นที่ทราบว่า หลังจากที่เราประสบความพ่ายแพ้ในการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ประเภททีมในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศสิงคโปร์ให้กับประเทศเวียตนาม ทำให้วงการยิมนาสติกไทยเริ่มหันกลับมามอง สภาพการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและมีผลต่อการแข่งขัน การแข่งขันรายการต่อจากนั้นเราเริ่มสูญเสียเหรียญทองบางอุปกรณ์ที่เคยชนะมาตลอดเช่นห่วงนิ่งเป็นต้น ซึ่งน่าจะมีสาเหตุจากสิ่งต่อไปนี้

1. การวางแผนการคัดเลือกและการเก็บตัวนักกีฬาในการวางแผนการคัดเลือกและการเก็บตัวนักกีฬาไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน ในฝ่ายบริหารเป็นต้นว่า จะคัดเลือกนักกีฬาไว้กี่คน จะดำเนินการเก็บตัวอย่างไร มีงบประมาณเท่าไร ใครจะรับผิดชอบเรื่องอะไรบ้าง ผู้ฝึกสอนมีใครบ้าง ทำให้นักกีฬาเองก็ไม่มีความชัดเจน เมื่อคัดเลือกแล้วจะเริ่มกันเมื่อไร ซึ่งการดำเนินการเช่นนี้ทำให้นักกีฬาและผู้ปกครองขาดความเชื่อมั่น

2. นักกีฬาขาดวินัยในตัวเอง

ในการเก็บตัวไม่มีรูปแบบการควบคุมวินัยนักกีฬา มีการปล่อยปละละเลยทำให้นักกีฬาขาดวินัยในตัวเอง เที่ยวกลางคืนไม่ดูแลตัวเอง นอนดึก เที่ยวเตร่ ดื่มของมึนเมา จึงส่งผลต่อการฝึกซ้อม

3. การบาดเจ็บของนักกีฬา

ในการฝึกซ้อมมีสาเหตุสำคัญอยู่หลายประการที่ทำให้นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บและส่งผลระยะยาวในการแข่งขัน

3.1 สาเหตุจากอุปกรณ์ฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐานหรือชำรุด ซึ่งเป็นสาเหตุและปัญหาหลักของผู้ฝึกสอน เพราะอุปกรณ์ยิมนาสติกเป็นที่ทราบกันว่าราคาแพง หาได้ยากเมื่ออุปกรณ์ชำรุดไม่ได้มาตรฐานอุบัติเหตุย่อมเกิดกับนักกีฬาทำให้นักกีฬาขาดความมั่นใจในที่สุดก็เกิดการบาดเจ็บ

3.2 นักกีฬาขาดสมรรถภาพทางกาย กีฬายิมนาสติกศิลป์เป็นกีฬาที่ต้องใช้สมรรถภาพทางกายเป็นอย่างมากหากนักกีฬาไม่มีสมรรถภาพทางกายที่ดีพอจะส่งผลให้การฝึกเทคนิคท่าเป็นไปด้วยความยากลำบากและจะส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บได้ในที่สุด และเป็นที่ทราบว่ากีฬายิมนาสติกศิลป์เมื่อได้รับอุบัติเหตุมักเป็นอุบัติเหตุที่รุนแรงมีผลต่อกระดูกและกล้ามเนื้อ และหากรักษาไม่หายขาดอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บเรื้อรังได้

4. นักกีฬาขาดประสบการณ์ในการแข่งขัน ประสบการณ์ในการแข่งขันถือว่าสำคัญอย่างยิ่งเพราะหากนักกีฬาขาดประสบการณ์มักจะทำให้เกิดความประหม่า ส่งผลให้การแข่งขันไม่ดีตามที่คาดหวัง

5. สภาพแวดล้อมในสนามแข่งขัน สภาพแวดล้อมในสนามแข่งขันมีส่วนสำคัญมาก

5.1 สภาพอุปกรณ์การแข่งขันส่วนมากในการเดินทางไปร่วมการแข่งขันนักกีฬามีเวลาในการปรับตัวเข้ากับอุปกรณ์การแข่งขันน้อยเวลาฝึกซ้อมจะใช้อุปกรณ์แบบหนึ่งแต่เวลาแข่งขันกลับเป็นอุปกรณ์อีกยี่ห้อหนึ่งซึ่งในแต่ละยี่ห้อจะมีความแตกต่างกันนักกีฬาจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับอุปกรณ์การแข่งขัน

5.2 แรงกดดันจากกองเชียร์ในสนามจะสังเกตได้ว่าหากแข่งขันในประเทศนักกีฬาจะเล่นได้ดีแตกต่างจากการไปแข่งขันในต่างประเทศ เพราะฉะนั้นการได้เข้าร่วมการแข่งขันหาประสบการณ์ในต่างประเทศนับว่าสำคัญมาก

5.3 ความวิตกกังวลในขณะแข่งขัน ผู้ฝึกสอนจึงจำเป็นต้องมีจิตวิทยาการกีฬาจึงจะ

ช่วยนักกีฬาได้เป็นอย่างดี

6. ปัญหาเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน เท่าที่ผ่านมาการแข่งขันที่ไม่ประสบความสำเร็จผู้ฝึกสอนจะมีส่วนสำคัญมาก เพราะในการคัดเลือกนักกีฬาเมื่อติดทีมชาติเข้ารับการเก็บตัวเตรียมเข้าร่วมการแข่งขันผู้ฝึกสอนจะไม่ค่อยมีโอกาสตามนักกีฬาไปฝึกซ้อมจะมีการเปลี่ยนเป็นผู้ฝึกสอนอีกคนหนึ่งซึ่งจะไม่มีความเข้าใจในพื้นฐานของนักกีฬาทำให้เกิดปัญหาในการฝึกซ้อม

7. การพัฒนาเทคนิคท่าของประเทศคู่แข่งขันจะเห็นได้ว่าในระยะหลังนี้ประเทศคู่แข่งขันมีการพัฒนาเทคนิคท่าเพิ่มขึ้นอย่างมากยกตัวอย่างประเทศเวียตนามจะส่งนักกีฬาไปเก็บตัวที่ประเทศจีนนานนับปีทำให้นักกีฬาสามารถพัฒนาฝีมือขึ้นเป็นอย่างมาก มีผลให้นักกีฬาไทยพ่ายแพ้ในการแข่งขันมากขึ้นและหากไทยเรายังไม่พัฒนาเทคนิคท่าเช่นนี้ โอกาสที่เราจะแพ้ประเทศคู่แข่งขันก็มีมากขึ้นตามตัว

แล้วเราจะบริหารจัดการกันอย่างไรจึงจะพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลป์สู่ความเป็นเลิศได้อย่างยั่งยืน

คำถามนี้เป็นคำถามที่รอคำตอบจากทุกฝ่ายไม่ใช่จากสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยเท่านั้นเพราะนาวาตรีศรายุทธ พัฒนศักดิ์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “ในปัจจุบันสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยมีองค์ประกอบมากมายมีผู้เชี่ยวชาญ มีนักกีฬามีองค์ความรู้ที่มาเป็นองค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นวิทยาศาสตร์การกีฬา กายภาพบำบัด พร้อมที่จะผลักดันนักกีฬาสู่จุดสูงสุดได้ แต่สิ่งที่ต้องการมากที่สุดในขณะนี้คือความร่วมมือร่วมใจของสมาชิกสโมสรในการผลิตนักกีฬา” แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นในส่วนผู้ที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นในการที่จะพัฒนากีฬายิมนาสติกสู่ความเป็นเลิศไว้ ดังนี้

1. การให้การสนับสนุนจากผู้มีอำนาจทั้งภาครัฐและเอกชนและส่วนของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยและสถาบันที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางการกีฬาของชาติ ซึ่งสามารถทำได้ ดังนี้

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยควรประสานงานกับกรมพลศึกษา และสถาบันการพลศึกษาจัดโครงการฝึกสอนยิมนาสติกภาคฤดูร้อนให้กับเด็กและเยาวชนเหมือนในอดีตที่ผ่านมาโดยจัดหลักสูตรการฝึกสอนให้เป็นรูปธรรมโดยยึดหลักสูตรของสหพันธ์ยิมนาสติกนานาชาติเป็นหลักนำมาแก้ไขปรับปรุงให้เข้ากับสภาพของประเทศไทยและเด็กไทย สามารถนำไปสู่การแข่งขันเบื้องต้นได้

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยต้องประสานงานกับโรงเรียนในระดับอนุบาลและการศึกษาขั้นพื้นฐานในการนำกีฬายิมนาสติกศิลป์เข้าสู่ระบบโรงเรียนอาจเป็นในรูปแบบการสอนทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นซึ่งมีหลักสูตรรองรับอยู่แล้วในระบบโรงเรียน

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยต้องประสานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับอนุบาลและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดให้มีการอบรมหลักสูตรการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ อย่างกว้างขวางสำหรับครูในโรงเรียนเพื่อนำไปสอนเด็กและเยาวชนได้อย่างถูกต้องซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาไปสู่การฝึกยิมนาสติกศิลป์เพื่อการแข่งขันต่อไป

- รัฐบาลต้องหันมาเห็นความสำคัญของกีฬายิมนาสติกว่า สามารถพัฒนาบุคลากรในชาติได้จริง ยกตัวอย่างของประเทศจีนเด็กทุกคนต้องเรียนและฝึกกีฬายิมนาสติกก่อนการฝึกกีฬาประเภทอื่นจากนั้นค่อยแยกไปตามกีฬาที่ตัวเองสนใจเมื่อโตขึ้น

และต้องหันมาสนับสนุนงบประมาณให้กับสมาคมยิมนาสติกในการบริหารจัดการ

- การสร้างดรีมทีม โดยการคัดเลือกนักกีฬาจากสโมสรต่างๆ เข้ามาแล้วสร้างสู่ความเป็นเลิศ เริ่มจากปีแรกโดยเริ่มที่ 10 คน ทิ้งช่วงอีก 2-3 ปี เอาเข้ามาอีก 10 คน เพื่อต่อยอด ทำเช่นนี้ต่อยอดกันไปเรื่อยๆ เหมือนที่เวียตนามทำ จะมีการดึงนักกีฬาขึ้นไปทดแทนที่ขาดได้เรื่อยๆ

2. สนับสนุนศูนย์ฝึกของสมาชิกสโมสรในการผลิตนักกีฬาและจัดการแข่งขันกีฬายิมนาสติกศิลป์ในจังหวัดที่ตั้งของศูนย์ฝึกนั้นๆ

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยต้องสนับสนุนให้ศูนย์ฝึกยิมนาสติกของสมาชิกสโมสรจัดการแข่งขันภายในจังหวัดที่ตั้งของศูนย์ฝึกนั้นๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักกีฬามีรายการแข่งขันเพื่อพัฒนาฝีมือเป็นระยะๆ และเป็นการกระจายเผยแพร่กีฬายิมนาสติกศิลป์สู่ภูมิภาคต่างๆ โดยการจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งในการสนับสนุน

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยควรมีโครงการเชิดชูเกียรติผู้ฝึกสอนดีเด่น ศูนย์ฝึกหรือสมาชิกสโมสรดีเด่น เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานผลิตนักกีฬา

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยควรสนับสนุนให้สมาชิกสโมสรและผู้ฝึกสอนมีรายได้ในการฝึกสอนยิมนาสติกเพื่อเลี้ยงตัวเองให้ได้ ซึ่งจะมีผลให้ผู้ฝึกสอนไม่ละทิ้งการเป็นผู้ฝึกสอนไปหารายได้เลี้ยงชีพในอาชีพอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลให้กีฬายิมนาสติกศิลป์สูญเสียบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ

3. ใช้ระบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจในการดำเนินการในศูนย์ฝึกของสมาชิกสโมสร ในส่วนของการดำเนินงานโดยใช้ระบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจนี้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสนอแนะความคิดเห็นดังนี้

- สมาชิกสโมสรต้องบริหารจัดการศูนย์ฝึกยิมนาสติกศิลป์ในรูปแบบธุรกิจ โดยอ้างอิงการฝึกสอนในต่างประเทศ เปิดดำเนินการสอนด้วยหลักสูตรที่ทางสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยจัดทำขึ้นเป็นรูปแบบเดียวกัน คิดค่าใช้จ่ายในการเรียนเป็นรายชั่วโมง หรือรายเดือนตามสมควรแก่ท้องถิ่นที่ดำเนินการ

- จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ตามหน่วยงานราชการ โรงเรียน ชุมชนต่างๆ เปิดรับสมัครสมาชิกอย่างเป็นทางการ และดำเนินการฝึกสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครอง

- จัดแบ่งเกรด หรือระดับฝีมือของเด็กที่มารับการฝึกเป็นระดับอาจเป็นระดับ 1-4 โดยมีสัญลักษณ์ระบุให้เห็นเด่นชัดแตกต่างกัน เช่น สีเสื้อเป็นต้น เพื่อสร้างความสนใจและเป็นการกระตุ้นให้เด็กพัฒนาตัวเองให้อยู่ในระดับสูงขึ้นไปเรื่อยๆ

- จัดให้มีการแข่งขันเพื่อยกระดับความสามารถของเด็กทุก 3 หรือ 6 เดือน เพื่อให้เด็กที่มีความสามารถ ได้ยกระดับตัวเองไปยังเกรดที่สูงขึ้นซึ่งจะเป็นกำลังใจในการฝึกซ้อมพัฒนาตัวเองต่อไป

4. การจัดหาและพัฒนาผู้ฝึกสอนในการจัดการและการพัฒนาผู้ฝึกสอนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลป์สู่ความเป็นเลิศต้องให้ความสำคัญและร่วมกันดำเนินการ ดังนี้

- สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยต้องวางแผนในการพัฒนาผู้ฝึกสอนคนไทย โดยจัดระดับผู้ฝึกสอนตามผลงานของนักกีฬา พร้อมจัดการอบรมให้ผู้ฝึกสอนมีความรู้ ความสามารถทั้งในด้านเทคนิคการสอน ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ตามระดับ

ของผู้ฝึกสอนที่แบ่งไว้ เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาเด็กในศูนย์ฝึกตามระดับของเด็กอีกครั้งหนึ่ง

- จัดหาผู้ฝึกสอนต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อนำมาเสริมสร้างเทคนิคใหม่ๆ ให้กับนักกีฬา โดยผู้ฝึกสอนคนไทยได้เรียนรู้ไปด้วย พร้อมทั้งให้ช่วยตระเวนไปให้ความรู้กับสมาชิกสโมสร เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของเด็กในศูนย์ฝึกในส่วนภูมิภาค

- ให้รางวัลแก่สมาชิกสโมสรที่สามารถผลิตนักกีฬาที่มีความสามารถระดับสูง และนักกีฬาด้วยการส่งไปฝึกต่างประเทศโดยใช้เวลาประมาณ 1 ปี เพื่อนักกีฬาได้พัฒนาตนเองในเทคนิคที่สูงขึ้น ผู้ฝึกสอนได้ศึกษา เรียนรู้วิธีการฝึกและเทคนิคที่ทันสมัยและสูงขึ้นเพื่อนำความรู้ ความสามารถที่ได้รับมาพัฒนากีฬายิมนาสติกศิลป์ของประเทศไทยต่อไป

5. การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติงานต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานได้รับความสนใจ จากเด็ก เยาวชน และผู้ปกครอง ซึ่งจะเป็นวิธีการหนึ่งที่นำไปสู่ข้อมูลในการตัดสินใจนำบุตรหลาน ไปเข้ารับการฝึก กลุ่มประชากรได้เสนอแนวทางในการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

- จัดให้มีโครงการประชาสัมพันธ์โดยการจัดทำวีดีทัศน์ เผยแพร่การฝึกและประโยชน์ของกีฬายิมนาสติกเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เด็ก และผู้ปกครองมีความสนใจส่งบุตรหลานมารับการฝึกเพื่อเป็นนักกีฬาโดยส่งไปยังโรงเรียน หน่วยงานราชการ ชุมชนต่างๆ โดยสมาชิกสโมสรร่วมรับผิดชอบในการช่วยประชาสัมพันธ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ เป็นต้น

- จัดโครงการยิมนาสติกสัญจรไปเผยแพร่การเล่น และการฝึกยิมนาสติกให้กับเด็กเยาวชนในรั้วโรงเรียน ในระดับการศึกษาเด็กเล็ก และการศึกษาระดับอนุบาล โดยสมาชิกสโมสรช่วยกันนำกิจกรรมกีฬายิมนาสติกออกเผยแพร่ หรือจัดการแสดงเพื่อสร้างความสนใจแก่เด็ก เยาวชน ผู้ปกครอง เป็นต้น

6. การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยในการฝึกซ้อมและการเตรียมนักกีฬา

- ในการฝึกซ้อมต้องมีการทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาตลอดเวลาอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้งทั้งในด้านเทคนิคท่า สมรรถภาพทางกาย เพราะฉะนั้นการวางแผนในการนำเอาวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

- โภชนาการการกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ ในการฝึกซ้อม และการเก็บตัวต้องมีการดำเนินการเกี่ยวกับโภชนาการ การกีฬาไปด้วยเพื่อเสริมทางด้านสมรรถภาพทางกาย

7. ด้านวัสดุอุปกรณ์ในการฝึก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกไว้ ดังนี้

- วัสดุอุปกรณ์ในการฝึก สมาคมควรสนับสนุนอุปกรณ์ฝึกให้แก่สมาชิกสโมสร โดยเน้นอุปกรณ์ช่วยฝึก ส่งเสริมการสร้างอุปกรณ์ช่วยฝึก ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เช่น รอก บ่อฟองน้ำ อื่นๆ ที่เกี่ยวกับการช่วยฝึก

8. สวัสดิการผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

- การให้สวัสดิการผู้ฝึกสอนและนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เมื่อสมาคมฯ ดึงนักกีฬามาจากสโมสรใดก็ตามต้องมีค่าตอบแทนลงไปให้ผู้ฝึกสอนที่นักกีฬาถูกดึงมาด้วย ไม่เช่นนั้นจะพบปัญหาการไม่ปล่อยนักกีฬา และจะไม่มีผู้ฝึกสอน

ผลิตนักกีฬาให้สมาคมฯ ควรให้เงินเดือนแก่ผู้ฝึกสอนที่สามารถผลิตนักกีฬาให้กับสโมสรได้

ทั้งหมดเป็นเพียงความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายิมนาสติกศิลป์ หากสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย หันกลับมามองความคิดเห็นเหล่านี้และนำไปปฏิบัติอาจทำให้เกิดมุมเปลี่ยนของวงการยิมนาสติกศิลป์ ที่จะส่งผลให้สามารถพัฒนาได้อย่างยั้งยืน ประเทศไทยกลับมาเป็นมหาอำนาจด้านกีฬายิมนาสติกศิลป์ของประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เหมือนที่เป็นมาในอดีตก็ได้

เอกสารอ้างอิง

รำไพ ศูนย์จันทร์. (2540). **ยิมนาสติกสากล.** วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. (เอกสารอัดสำเนา).

นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2546). **ปัจจัยความเป็นเลิศทางการกีฬา.** สารยิมนาสติก. (ปีที่ 2 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2546).

Leeds, Svetlana. (2009). **Raising the Well Adjusted Gymnast : A Manual of Gymnastic Coach.** Massachusetts School of Professional Psychology.

Academic Journal of Institute of Physical Education